

P.Z.E. br. 117

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/21-01/17

URBROJ: 65-21-07

Zagreb, 1. travnja 2021.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pružanju usluga u turizmu***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 1. travnja 2021. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom uskladuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministricu turizma i sporta dr. sc. Nikolinu Brnjac i državne tajnike Sandru Herman, Tončiju Glavinu i Tomislava Družaka.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandeković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/20-01/145
URBROJ: 50301-05/31-21-17

Zagreb, 1. travnja 2021.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pružanju usluga u turizmu

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pružanju usluga u turizmu.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministricu turizma i sporta dr. sc. Nikolinu Brnjac i državne tajnike Sandru Herman, Tončiju Glavinu i Tomislava Družaka.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
PRUŽANJU USLUGA U TURIZMU**

Zagreb, travanj 2021.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRUŽANJU USLUGA U TURIZMU

Članak 1.

U Zakonu o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, br. 130/17., 25/19., 98/19. i 42/20.) u članku 2. na kraju točke 2. briše se točka i dodaje se točka 3. koja glasi:

„3. Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (Tekst značajan za EGP) (SL L 255, 30.9.2005.), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 2013/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o izmjeni Direktive 2005/36/EZ o priznavanju stručnih kvalifikacija i Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržista („Uredba IMI“) (Tekst značajan za EGP) (SL L 354, 28.12.2013.).“.

Članak 2.

U članku 7. iza točke 9. dodaje se nova točka 10. koja glasi:

„10. internetska platforma znači davatelj usluga informacijskog društva odnosno pravna ili fizička osoba koja pruža uslugu koja se uz naknadu pruža električkim putem na individualni zahtjev korisnika“.

Dosadašnje točke 10. do 23. postaju točke 11. do 24.

Dosadašnja točka 24. briše se.

Članak 3.

U članku 13. stavku 4. podstavku 2. riječ: „unatrag“ zamjenjuje se riječima: „prije dana podnošenja zahtjeva za odjavu“.

Članak 4.

U članku 17. stavku 3. riječi: „U uvjetima posebnih okolnosti“ zamjenjuju se riječima: „Za vrijeme trajanja epidemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2“.

U stavku 4. riječi: „posebnih okolnosti“ zamjenjuju se riječima: „epidemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2“.

Članak 5.

U članku 18. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija voditelja poslova u Republici Hrvatskoj uređuje se sukladno posebnom propisu kojim je uređeno priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija.“.

Članak 6.

Naslov iznad članka 38.a i članak 38.a brišu se.

Članak 7.

U članku 70. stavku 2. riječi: „po županijama“ brišu se.

U stavku 3. na kraju rečenice umjesto točke stavlja se zarez i dodaju se riječi: „bez obveze polaganja općeg dijela stručnog ispita za turističke vodiče.“.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

,,(4) Ministar pravilnikom propisuje popis zaštićenih cjelina (lokaliteta) umjetničke, arheološke i/ili povijesne baštine, uz prethodno mišljenje ministara nadležnih za kulturu, branitelje i poslove zaštite prirode.“.

Članak 8.

U članku 71. stavku 4. riječi: „po županijama“ zamjenjuju se riječima: „po regijama“.

Članak 9.

U članku 74. točka 2. mijenja se i glasi:

,,2. naznaku o položenom općem dijelu stručnog ispita odnosno naznaku o položenom općem i posebnom dijelu stručnog ispita za zaštićene cjeline (lokalitete)“.

Članak 10.

Iza članka 75. dodaje se naslov iznad članka i članak 75.a koji glase:

„Ukidanje rješenja o ispunjavanju uvjeta za pružanje usluga turističkog vodiča

Članak 75.a

(1) Rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje usluga turističkog vodiča ukida se s danom podnošenja zahtjeva za odjavu nadležnom upravnom tijelu ili danom navedenim u zahtjevu za odjavu, koji ne može biti određen prije dana podnošenja zahtjeva nadležnom upravnom tijelu.

(2) Rješenje o ukidanju rješenja iz stavka 1. ovoga članka donosi nadležno upravno tijelo i dostavlja ga Ministarstvu, nadležnom područnom uredu tijela državne uprave nadležnog za poslove turističke inspekcije i nadležnoj ispostavi područnog ureda tijela državne uprave nadležnog za porezni sustav.

(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.“.

Članak 11.

U članku 76. stavak 5. briše se.

Članak 12.

U članku 87. stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Pristup podacima iz izvršnih rješenja iz stavaka 2., 3. i 5. ovoga članka omogućit će se putem Središnjeg registra središnjem uredu turističke inspekcije, nadležnom područnom uredu tijela državne uprave nadležnog za poslove turističke inspekcije i nadležnoj ispostavi područnog ureda tijela državne uprave nadležnog za porezni sustav.“.

Članak 13.

U članku 89. stavku 1. riječi: „danom navedenim u odjavi ili danom podnošenja odjave nadležnom upravnom tijelu, ako je u odjavi naveden datum unatrag“ zamjenjuju se riječima: „danom podnošenja zahtjeva za odjavu nadležnom upravnom tijelu ili danom navedenim u zahtjevu za odjavu, koji ne može biti određen prije dana podnošenja zahtjeva za odjavu nadležnom upravnom tijelu“.

U stavku 2. riječi: „danom navedenim u odjavi ili danom podnošenja odjave nadležnom upravnom tijelu, ako je u odjavi naveden datum unatrag“ zamjenjuju se riječima: „danom podnošenja zahtjeva za odjavu nadležnom upravnom tijelu ili danom navedenim u zahtjevu za odjavu, koji ne može biti određen prije dana podnošenja zahtjeva za odjavu nadležnom upravnom tijelu“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka donosi Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo i podatke iz rješenja po njegovoj izvršnosti upisuje u Središnji registar.“.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Dostava podataka iz rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka nadležnom područnom uredu turističke inspekcije tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove i nadležnoj ispostavi područnog ureda tijela državne uprave nadležnog za porezni sustav uređuje se pravilnikom iz članka 11. stavka 3. ovoga Zakona.“.

Dosadašnji stavci 4. i 5. postaju stavci 5. i 6.

Članak 14.

U članku 95. iza stavka 2. dodaju se novi stavak 3. i stavak 4. koji glase:

„(3) Pružatelj usluga iz stavka 2. ovoga članka dužan je prije početka pružanja usluga dostaviti Ministarstvu obavijest o početku pružanja usluga koja sadrži podatke o tvrtki i sjedištu, njezinu osobnom identifikacijskom broju, adresi svakog prostora u kojem se pružaju

usluge te svaku promjenu navedenih podataka prijaviti u roku od osam dana od nastale promjene.

(4) Temeljem obavijesti iz stavka 3. ovoga članka, pružatelj usluga iz stavka 2. ovoga članka odnosno svaki prostor u kojem posluje, upisuje se u Središnji registar.“.

U dosadašnjem stavku 3., koji postaje stavak 5., točka 5. mijenja se i glasi:

„5. sklopiti s putnikom ugovor o najmu vozila koji obvezno mora sadržavati podatke o pružatelju usluge i korisniku usluge (ime i prezime, datum rođenja i broj identifikacijske isprave), iznajmljenom vozilu (registerska oznaka vozila), predviđenom trajanju najma te voditi evidenciju o sklopljenim ugovorima i podacima putem sustava Središnjeg registra“.

Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Pristup podacima iz stavka 5. točke 5. ovoga članka, omogućit će se putem Središnjeg registra središnjem uredu turističke inspekcije, tijelu državne uprave nadležnom za poslove turističke inspekcije, tijelu državne uprave nadležnom za unutarnje poslove i nadležnoj ispostavi područnog ureda tijela državne uprave nadležnog za porezni sustav.“.

Članak 15.

Iza članka 99. dodaje se naslov iznad članka i članak 99.a koji glase:

„Obrada osobnih podataka

Članak 99.a

Na obradu osobnih podataka propisanih ovim Zakonom primjenjuju se propisi kojima se uređuje područje zaštite osobnih podataka.“.

Članak 16.

U članku 102. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Iznimno od odredaba ovoga članka, turistički inspektor dužan je bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana završetka inspekcijskog nadzora, podnijeti optužni prijedlog za pokretanje prekršajnog postupka odnosno izdati prekršajni nalog ili naplatiti kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u svim slučajevima kada je propisana upravna mjera zabrane te u slučajevima utvrđenja prekršaja iz članka 107. stavka 1., članka 108. stavka 1. točke 8., članka 109. stavka 1. točaka 1., 3. i 7., članka 110. stavka 1. točaka 1., 2., 3. i 6., članka 111. stavka 1. točaka 1. do 8., članka 112.a i članka 112.b ovoga Zakona te u svim slučajevima ponavljanja istog prekršaja.“.

Članak 17.

U članku 104. stavku 1. dodaje se novi podstavak 1. koji glasi:

„- fizička osoba iz članka 69. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona pruža usluge turističkog vodiča suprotno odredbi članka 73. stavka 1. ovoga Zakona“.

Dosadašnji podstavci 1. do 4. postaju podstavci 2. do 5.

Iza podstavka 5. dodaje se novi podstavak 6. koji glasi:

„- fizička osoba pruža usluga turističkog vodiča bez nekog od oblika poslovanja sukladno posebnim propisima ili kao zaposlenik putem ugovora o radu ili putem ugovora o djelu ili ugovora o obavljanju studentskih poslova“.

Dosadašnji podstavak 5. postaje podstavak 7.

Članak 18.

Članak 105. mijenja se i glasi:

„(1) Ako se u provedbi inspekcijskog nadzora u području pružanja usluga u turizmu utvrdi da se usluge u turizmu pružaju suprotno izdanom rješenju nadležnog upravnog tijela odnosno Ministarstva, turistički inspektor će po završetku inspekcijskog nadzora s utvrđenim činjenicama odlučnim za donošenje rješenja, donijeti i otpremiti rješenje stranki kojim će do otklanjanja utvrđenih nedostataka odnosno nepravilnosti, zabraniti pravnoj ili fizičkoj osobi pružanje usluga u turizmu, u dijelu u kojem se pružaju suprotno rješenju nadležnog upravnog tijela odnosno Ministarstva, izdanom temeljem članaka 87. i 88. ovoga Zakona.

(2) Ako se u provedbi inspekcijskog nadzora u području pružanja usluga u turizmu utvrdi da turistička agencija nije prije početka pružanja usluga dostavila Ministarstvu propisane podatke u svezi početka pružanja usluga iz članka 13. stavka 1. ovoga Zakona, turistički inspektor će po završetku inspekcijskog nadzora s utvrđenim činjenicama odlučnim za donošenje rješenja, donijeti i otpremiti rješenje stranki kojim će do otklanjanja utvrđenih nedostataka odnosno nepravilnosti, zabraniti pravnoj ili fizičkoj osobi pružanje usluga u turizmu.

(3) Ako se u provedbi inspekcijskog nadzora u području pružanja usluga u turizmu utvrdi da pravna i fizička osoba-obrnik nije prije početka pružanja usluga iznajmljivanja osobnih vozila bez vozača dostavila Ministarstvu propisane podatke u svezi početka pružanja usluga iz članka 95. stavka 1. ovoga Zakona, turistički inspektor će po završetku inspekcijskog nadzora s utvrđenim činjenicama odlučnim za donošenje rješenja, donijeti i otpremiti rješenje stranki kojim će do otklanjanja utvrđenih nedostataka odnosno nepravilnosti, zabraniti pravnoj ili fizičkoj osobi pružanje usluga u turizmu.

(4) Iznimno od stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka, u slučaju objektivne spriječenosti turističkog inspektora, rješenja iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka turistički inspektor dužan je donijeti i otpremiti stranki prvi radni dan nakon što su prestale okolnosti koje su ga sprječavale u donošenju i otpremi rješenja.

(5) Žalba protiv rješenja iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(6) Žalba protiv rješenja iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka podnosi se tijelu državne uprave nadležnom za poslove turističke inspekcije, a rješava je nadležna unutarnja ustrojstvena jedinica za drugostupanjski upravni postupak u središnjem uredu toga tijela.

(7) Ako je pravna ili fizička osoba-obrtnik otklonila nedostatke utvrđene rješenjem iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka ili je zbog drugog razloga prestala obveza izvršenja tog rješenja, turistički inspektor će po službenoj dužnosti u zapisniku o kontroli izvršenja rješenja navesti da je rješenje izvršeno.“.

Članak 19.

Članak 106. mijenja se i glasi:

,,(1) Ako poslovni ili drugi prostor, plovni objekt, marina ili drugi objekt za pružanje usluga veza i smještaja plovnih objekata, uređaji ili oprema u kojem ili kojima se pružaju usluge u turizmu ne udovoljavaju uvjetima propisanim ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, turistički inspektor rješenjem će narediti otklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti, određujući rok u kojem se ti nedostaci i nepravilnosti moraju otkloniti.

(2) Ako turistička agencija ne dostavi obavijest o promjeni podataka o tvrtki i sjedištu turističke agencije, njezinu osobnom identifikacijskom broju, adresi svakog prostora u kojem se pružaju usluge, voditelju poslova, ispunjavanju uvjeta voditelja poslova te ne dostavi dokaze o istom u roku od osam dana od nastale promjene, turistički inspektor rješenjem će narediti otklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti, određujući rok u kojem se ti nedostaci i nepravilnosti moraju otkloniti.

(3) Ako pravna i fizička osoba-obrtnik nije dostavio obavijest o promjeni podataka o tvrtki i sjedištu, njezinu osobnom identifikacijskom broju, adresi svakog prostora u kojem se pružaju usluge, u roku od osam dana od nastale promjene, turistički inspektor rješenjem će narediti otklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti, određujući rok u kojem se ti nedostaci i nepravilnosti moraju otkloniti.

(4) Rješenja iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka turistički inspektor neće donositi kada su utvrđeni nedostaci i nepravilnosti otklonjeni tijekom inspekcijskog nadzora, što će turistički inspektor utvrditi i navesti u zapisniku.

(5) Ako nedostaci i nepravilnosti iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka ne budu otklonjeni u određenom roku, turistički inspektor rješenjem će zabraniti pružanje usluge u turizmu u poslovnom prostoru turističke agencije, rent-a-cara, poslovnom ili drugom prostoru, plovnom objektu, marinu ili drugom objektu za pružanje usluga veza i smještaja plovila plovnih objekata ili pružanje usluga uređajima ili opremom koji imaju utvrđene nedostatke i nepravilnosti, dok se utvrđeni nedostaci i nepravilnosti ne otklone.

(6) Žalba protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka podnosi se tijelu državne uprave nadležnom za poslove turističke inspekcije, a rješava je nadležna unutarnja ustrojstvena jedinica za drugostupanjski upravni postupak u središnjem uredu toga tijela.

(7) Ako je pravna ili fizička osoba otklonila nedostatke utvrđene rješenjem iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka ili je zbog drugog razloga prestala obveza izvršenja rješenja, turistički inspektor

će po službenoj dužnosti u zapisniku o kontroli izvršenja rješenja navesti da je rješenje izvršeno.“.

Članak 20.

U članku 107. stavku 1. iza točke 4. dodaju se nove točke 5. i 6. koje glase:

„5. informacije iz članka 25. stavka 1. ovoga Zakona ne stavi na raspolaganje putniku prije sklapanja ugovora (članak 25. stavak 1.)

6. informacije iz članka 25. stavka 1. ovoga Zakona nije pružio na jasan, razumljiv, lako uočljiv način, ili kada se one pružaju u pisanom obliku, nisu čitljive niti napisane na hrvatskom jeziku (članak 25. stavci 1. i 2.)“.

Dosadašnje točke 5. do 13. postaju točke 7. do 15.

Iza točke 15. dodaje se nova točka 16. koja glasi:

„16. kao organizator paket-aranžmana za koji putnik raskine ugovor o putovanju u paket-aranžmanu sukladno članku 37. stavku 6. ovoga Zakona, bez nepotrebnog odgađanja, a u svakom slučaju najkasnije u roku od 14 dana od dana raskida ugovora, ne vrati putniku puni iznos svih plaćanja koja su na temelju ugovora izvršena od strane putnika ili u ime putnika (članak 37. stavci 6., 7. i 8.)“.

Dosadašnja točka 14., koja postaje točka 17. mijenja se i glasi:

„17. kao organizator paket-aranžmana raskine ugovor o putovanju u paket-aranžmanu sukladno članku 38. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona, a ne obavijesti putnika o raskidu ugovora unutar roka utvrđenog u ugovoru, ali ne kasnije od rokova propisanih u stavcima 1. i 2. toga članka odnosno bez nepotrebnog odgađanja, ili u slučaju tih raskida ugovora o putovanju u paket-aranžmanu, bez nepotrebnog odgađanja, a u svakom slučaju najkasnije u roku od 14 dana od dana raskida ugovora, ne vrati putniku puni iznos svih plaćanja koja su na temelju ugovora izvršena od strane putnika ili u ime putnika (članak 38.)“.

Dosadašnje točke 15. do 34. postaju točke 18. do 37.

Dosadašnja točka 35. koja postaje točka 38. mijenja se i glasi:

„38. pruža usluge iznajmljivanja vozila (rent-a-car), a nema najmanje jedan poslovni prostor sukladno članku 95. stavku 5. točki 3. ovoga Zakona (članak 95. stavak 5. točka 3.)“.

Dosadašnja točka 36. postaje točka 39.

Iza točke 39. dodaju se točke 40. i 41. koje glase:

„40. ne vodi evidenciju sklopljenih ugovora o najmu sukladno članku 95. stavku 5. točki 5. ovoga Zakona (članak 95. stavak 5. točka 5.)

41. opći uvjeti o najmu vozila nisu stavljeni na raspolaganje putniku u pisanom obliku na hrvatskom i/ili engleskom jeziku (članak 95. stavak 5. točka 6.).“.

Članak 21.

U članku 109. stavku 3. riječi: „točaka 1. - 9.“ brišu se.

Članak 22.

U članku 110. stavku 1. iza točke 5. dodaje se točka 6. koja glasi:

„6. ne dostavi Ministarstvu obavijest o početku pružanja usluga prije početka pružanja usluga sukladno članku 95. stavku 3. ovoga Zakona ili ne prijavi svaku promjenu podataka u roku od osam dana od nastale promjene (članak 95. stavak 3.)“.

Članak 23.

U članku 111. stavku 1. dodaje se nova točka 1. koja glasi:

„1. pruža usluge bez rješenja iz članka 73. stavka 1. ovoga Zakona (članak 73. stavak 1.)“.

Dosadašnje točke 1. i 2. postaju točke 2. i 3.

Iza točke 3. dodaje se nova točka 4. koja glasi:

„4. ako ne pruža usluge kroz neki od oblika poslovanja sukladno posebnim propisima ili kao zaposlenik putem ugovora o radu ili putem ugovora o djelu ili ugovora o obavljanju studenskih poslova (članak 73. stavak 5.)“.

Dosadašnje točke 3. do 6. postaju točke 5. do 8.

Članak 24.

Iza članka 112. dodaju se članci 112.a i 112.b koji glase:

„Članak 112.a

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba - davatelj usluga informacijskog društva, fizička osoba-obrtnik - davatelj usluga informacijskog društva ako ne istakne PDV identifikacijski broj pružatelja usluge sukladno članku 6.a ovoga Zakona (članak 6.a).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi davatelj usluga informacijskog društva, novčanom kaznom od 3.000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) U slučaju ponavljanja prekršaja iz stavka 1. ovoga članka pravna osoba - davatelj usluga informacijskog društva, fizička osoba-obrtnik - davatelj usluga informacijskog društva kaznit će se novčanom kaznom od 15.000,00 do 90.000,00 kuna.

Članak 112.b

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, fizička osoba-obrtnik, ako kao organizator putniku, kojemu je za neizvršeni ugovor o putovanju u paket-aranžmanu izdan vaučer temeljem članka 6. Zakona o izmjenama i dopunama zakona o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, broj 42/20.), ne vrati sva plaćanja izvršena u korist putnika, sukladno članku 37. stavnima 6. i 7., a u roku iz članka 37. stavka 8. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, fizička osoba-obrtnik, ako kao organizator putniku, kojemu je za neizvršeni ugovor o putovanju u paket-aranžmanu izdan vaučer temeljem članka 6. Zakona o izmjenama i dopunama zakona o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, broj 42/20.), ne vrati sva plaćanja izvršena u korist putnika, sukladno članku 38. stavnima 2. i 3. ovoga Zakona.

(3) Za prekršaje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 3.000,00 do 10.000,00 kuna.

(4) U slučaju ponavljanja prekršaja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, pravna osoba, fizička osoba-obrtnik kaznit će se novčanom kaznom od 15.000,00 do 90.000,00 kuna.“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 25.

(1) Putnik kojemu je za neizvršeni ugovor o putovanju u paket-aranžmanu izdan vaučer temeljem članka 38.a Zakona o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, br. 130/17., 25/19., 98/19. i 42/20.) ima pravo na raskid ugovora o putovanju u paket-aranžmanu i pravo na povrat svih izvršenih plaćanja.

(2) Organizator je dužan putniku iz stavka 1. ovoga članka vratiti sva plaćanja izvršena u korist putnika sukladno članku 37. stavnima 6. i 7. u roku iz članka 37. stavka 8. te članku 38. stavnima 2. i 3. Zakona o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, br. 130/17., 25/19., 98/19. i 42/20.).

(3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, vaučer iz stavka 1. ovoga članka, uz pristanak putnika, može se iskoristiti za sklapanje ugovora o zamjenskom putovanju u paket-aranžmanu jednake, veće ili niže vrijednosti i / ili kvalitete te izlet ili drugu uslugu putovanja, u roku od jedne godine od njegovog izdavanja.

(4) Ako je temeljem vaučera iz stavka 1. ovoga članka ugovoreno zamjensko putovanje u paket-aranžmanu odnosno izlet ili druga usluga putovanja niže kvalitete ili cijene od iznosa vaučera, putnik ima pravo na povrat razlike cijene.

(5) Ako putnik ne iskoristi vaučer za sklapanje ugovora o zamjenskom putovanju u paket-aranžmanu u roku iz stavka 3. ovoga članka, smatrat će se da je isti raskinut i putnik ima pravo na povrat svih izvršenih plaćanja sukladno stavku 1. ovoga članka.

(6) Putnik može pravo korištenja vaučera iz stavka 1. ovoga članka prenijeti na drugu osobu sukladno odredbama članka 34. Zakona o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, br. 130/17., 25/19., 98/19. i 42/20.) kojim se uređuje prijenos ugovora o putovanju u paket-aranžmanu na drugog putnika.

Članak 26.

(1) Osobe koje do stupanja na snagu propisa iz članka 71. stavka 6. Zakona o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, br. 130/17., 25/19., 98/19. i 42/20.) polože opći dio stručnog ispita odnosno posebni dio stručnog ispita za turističke vodiče za pojedine županije, a nisu ishodile rješenje iz članka 73. stavka 1. Zakona o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, br. 130/17., 25/19., 98/19. i 42/20.), zadržavaju sva prava stečena polaganjem ispita i nakon stupanja na snagu pravilnika iz članka 71. stavka 6. Zakona o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, br. 130/17., 25/19., 98/19. i 42/20.).

(2) Osobe iz stavka 1. ovoga članka koje polože opći dio stručnog ispita, mogu ishoditi rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje usluga turističkog vodiča sukladno članku 73. Zakona o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, br. 130/17., 25/19., 98/19. i 42/20.) za područje Republike Hrvatske, osim na ili u zaštićenim cjelinama (lokalitetima), a osobe koje polože i posebni dio stručnog ispita za zaštićene cjeline (lokalitete), mogu ishoditi rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje usluga na ili u zaštićenim cjelinama (lokalitetima) u Republici Hrvatskoj sukladno položenom posebnom dijelu stručnog ispita.

(3) Osobe koje su do stupanja na snagu ovoga Zakona ishodile rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje usluga turističkog vodiča sukladno odredbama Zakona o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, br. 130/17., 25/19., 98/19. i 42/20.) za položeni opći dio stručnog ispita, mogu nastaviti obavljati usluge turističkog vodiča sukladno tom rješenju za područje Republike Hrvatske, osim na ili u zaštićenim cjelinama (lokalitetima), a oni koji imaju položen i posebni dio stručnog ispita, mogu pružati usluge i na ili u zaštićenim cjelinama (lokalitetima) u Republici Hrvatskoj sukladno ishodenom rješenju za županiju za koju je položen stručni ispit.

Članak 27.

Pružatelji usluga iz članka 95. stavka 2. Zakona o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, br. 130/17., 25/19., 98/19. i 42/20.) dužni su u roku tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona dostaviti Ministarstvu obavijest o pružanju usluga, koja sadrži podatke o tvrtki i sjedištu, njezinu osobnom identifikacijskom broju, adresi svakog prostora u kojem se pružaju usluge, te svaku promjenu navedenih podataka prijaviti u roku od osam dana od nastale promjene.

Članak 28.

Do uspostave Središnjeg registra Ministarstvo i nadležna upravna tijela nastavljaju dostavljati izvršna rješenja iz članka 87. stavaka 2., 3. i 5. i članka 89. stavaka 1. i 2. Zakona o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, br. 130/17., 25/19., 98/19. i 42/20.) nadležnom područnom uredu tijela državne uprave nadležnog za poslove turističke inspekcije i nadležnoj ispostavi područnog ureda tijela državne uprave nadležnog za porezni sustav.

Članak 29.

(1) Do uspostave Središnjeg registra na mrežnim stranicama Ministarstva objavljuvati će se, slijedom obavijesti ili prijave iz članka 95. stavka 3. Zakona o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, br. 130/17., 25/19., 98/19. i 42/20.), popis pružatelja usluga odnosno prostora u kojima posluju te podaci iz tih obavijesti ili prijava.

(2) Do uspostave Središnjeg registra pružatelj usluga iz članka 95. stavka 2. Zakona o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, br. 130/17., 25/19., 98/19. i 42/20.) evidenciju o sklopljenim ugovorima mora voditi u papirnatom ili elektroničkom obliku te o istom čuvati podatke najmanje dvije godine te ih na zahtjev dati na uvid tijelu državne uprave nadležnom za poslove turističke inspekcije, tijelu državne uprave nadležnom za unutarnje poslove i nadležnoj ispostavi područnog ureda tijela državne uprave nadležnom za porezni sustav.

Članak 30.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Pravilnik o načinu korištenja vaučera za neizvršene ugovore o putovanju u paket-aranžmanu („Narodne novine“, broj 60/20.).

Članak 31.

Ovaj Zakon stupa na snagu prvoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Zakonom o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, br. 130/17., 25/19., 98/19. i 42/20.; u dalnjem tekstu: Zakon) uređuje se način i uvjeti pod kojima pravne i fizičke osobe mogu pružati usluge u turizmu.

Izrada Nacrtu konačnog prijedloga zakona potrebna je radi daljnog usklađivanja s Direktivom (EU) 2015/2302 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket-aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/314/EEZ (SL L 326, 11.12.2015.; u dalnjem tekstu: Direktiva (EU) 2015/2302), Direktivom 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006.; u dalnjem tekstu: Direktiva 2006/123/EZ) i Direktivom 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (Tekst značajan za EGP) (SL L 255, 30.9.2005.), kako je zadnje izmijenjena i dopunjena Direktivom 2013/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o izmjeni Direktive 2005/36/EZ o priznavanju stručnih kvalifikacija i Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI“) (Tekst značajan za EGP) (SL L 354, 28.12.2013.; u dalnjem tekstu: Direktiva 2005/36/EZ).

Predmetne izmjene i dopune važećeg Zakona provode se zbog povrede prava Europske unije odnosno kršenja odredbi Direktive (EU) 2015/2302 o putovanjima u paket-aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, u pogledu članka 38.a važećeg Zakona. Europska komisija je protiv Republike Hrvatske, 30. listopada 2020., pokrenula drugu fazu postupka zbog povrede prava Europske unije, obrazloženo mišljenje. Naime, člankom 38.a važećeg Zakona uredeno je pravo na raskid ugovora i izdavanje vaučera u uvjetima posebnih okolnosti uzrokovanih epidemijom bolesti COVID-19, prema kojemu uslijed posebnih okolnosti za neizvršene ugovore o putovanju u paket aranžmanu, a koji su se trebali izvršiti nakon 1. ožujka 2020., putnik ima pravo na raskid ugovora o putovanju u paket aranžmanu po isteku 180 dana od dana prestanka posebnih okolnosti, a organizatori putovanja za iste putnicima izdaju vaučer. Ukoliko se putnik odluči za povrat sredstava, organizator mora izvršiti povrat uplaćenih sredstava u roku od 14 dana po isteku 180 dana od prestanka posebnih okolnosti. Predmetnim člankom važećeg Zakona prestanak posebnih okolnosti je vezan uz donošenje odluke o prestanku epidemije bolesti COVID-19, a s obzirom da isto nije izvjesno, potrebno je jasnije propisati vremenske rokove za povrat sredstava i ukloniti nastalu pravnu nesigurnost. Zbog navedenog potrebno je brisati članak 38.a važećeg Zakona. Nakon stupanja na snagu predmetnih izmjena i dopuna važećeg Zakona putnici će moći birati žele li temeljem izdanog vaučera ugovoriti zamjensko putovanje ili će raskinuti ugovor i ostvariti pravo na povrat uplaćenih sredstava u roku od 14 dana od raskida ugovora.

Nadalje, Nacionalnim programom reformi 2020., kroz reformski prioritet „4.1.1. Unaprjeđenje poslovnog okruženja“ s ciljem održivog gospodarskog rasta i razvoja predviđena je liberalizacija tržišta usluga kroz olakšavanje pristupa reguliranim profesijama odnosno uklanjanje prepreka slobodi poslovnog nastana i pružanja usluga na unutarnjem tržištu. Nastavno na navedeni reformski prioritet te potrebe daljnog usklađivanja s Direktivom 2006/123/EZ i Direktivom 2005/36/EZ, potrebno je izmijeniti Zakon u dijelu koji se odnosi na reguliranu profesiju turističkog vodiča. Naime, daljnje usklađivanje je nužno i

zbog povrede prava Europske unije odnosno kršenja Direktive 2005/36/EZ, o čemu je Republika Hrvatska od Europske komisije zaprimila obrazloženo mišljenje. Naime, predmetna Direktiva propisuje kako turistički vodiči iz jedne države članice mogu pružati usluge u drugoj državi članici na privremenoj ili povremenoj osnovi ili ostvariti poslovni nastan. Važeći Zakon propisuje da turistički vodič iz druge države članice koji želi privremeno i povremeno pružati usluge, može iste pružati na zaštićenim cjelinama (lokalitetima) samo ako položi posebni dio stručnog ispita, a isti je prema Zakonu i provedbenom propisu organiziran po županijama. Ovim izmjenama i dopunama Zakona omogućuje se donošenje provedbenih propisa temeljem kojih bi posebni dio stručnog ispita bio organiziran na drugačiji način odnosno po regijama kako bi se smanjila fragmentarnost posebnog dijela ispita.

Nadalje, tijekom izrade analize rizika Ministarstvo unutarnjih poslova utvrdilo je sve češću zlouporaba rent-a-car usluge, na način da se ista usluga koristi kako bi se, iz koristoljublja, omogućilo ili pomoglo drugoj osobi nedozvoljeno ući, izići, kretati se ili boraviti u Republici Hrvatskoj. Kako bi se suzbila zlouporaba iznajmljenih vozila od korisnika usluge u svrhu krijumčarenja ljudi potrebno je izmijeniti odredbe važećeg Zakona u dijelu koji se odnosi na pružanje usluga rent-a-cara.

U skladu s navedenim potrebno je izmijeniti, odnosno dopuniti odredbe Zakona o pružanju usluga u turizmu.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Predloženim zakonskim rješenjima precizirat će se rok za mogućnost raskida ugovora o neizvršenim putovanjima u paket aranžmanima poslije 1. ožujka 2020. te povrat uplaćenih iznosa putnika prema turističkim agencijama.

S obzirom na veliku fragmentarnost posebnog dijela stručnog ispita za turističke vodiče, a koji je sukladno važećoj zakonskoj odredbi organiziran po županijama, potrebno je napraviti zakonske prepostavke za drugačije uređenje načina polaganja posebnog dijela stručnog ispita odnosno mogućnost organiziranja ispita po regijama.

Nadalje, zbog pravnih praznina potrebno je urediti mogućnost izdavanja rješenja o ukidanju rješenja o ispunjavanju uvjeta za turističkog vodiča te uskladiti izričaj odredbi, a u vezi s dostavom pojedinih podataka iz rješenja koja se donose temeljem važećeg Zakona iz Središnjeg registra umjesto rješenja.

S obzirom na to da su u dosadašnjoj praksi turističkih inspektora utvrđene pravne praznine te u svrhu olakšavanja postupanja turističkih inspektora proširen je opseg nadzora turističkih inspektora te mogućnost nadzora neregistriranih djelatnosti temeljem ovoga Zakona.

Nadalje, s obzirom na zlouporabu iznajmljenih vozila u svrhu krijumčarenja ljudi preko granice te u svrhu sprječavanja istoga, izmjenama Zakona kojima se propisuje obveza registracije rent-a-car pružatelja usluga pri Ministarstvu turizma i sporta te obveze vođenja evidencije sklopljenih ugovora o usluzi rent-a-cara omogućit će se uvid u pružatelje usluga.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim člankom propisano je da se ovim Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (Tekst značajan za EGP) (SL L 255, 30. 9. 2005.), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom 2013/55/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o izmjeni Direktive 2005/36/EZ o priznavanju stručnih kvalifikacija i Uredbe (EU) br. 1024/2012 o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („Uredba IMI“) (Tekst značajan za EGP) (SL L 354, 28. 12. 2013.).

Uz članak 2.

Ovim člankom definira se pojam internetske platforme iz članka 6.a Zakona te se briše definicija pojma „posebne okolnosti“ iz razloga usklađivanja odredbi ovoga Zakona s Direktivom(EU) 2015/2302 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket-aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/314/EEZ (SL L 326, 11. 12. 2015.); u dalnjem tekstu: Direktiva (EU) 2015/2302)..

Uz članak 3.

Ovim člankom usklađuje se izričaj s pravnom terminologijom.

Uz članak 4.

Ovim člankom usklađuje se izričaj odredbe zbog brisanja definicije „posebnih okolnosti“.

Uz članak 5.

Ovim člankom propisuje se da se priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija voditelja poslova turističke agencije u Republici Hrvatskoj uređuje sukladno posebnom propisu kojim je uređeno priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija.

Uz članak 6.

Ovim člankom briše se članak 38.a Zakona o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, br. 130/17., 25/19., 98/19. i 42/20.) radi usklađivanja odredbi zakona s Direktivom (EU) 2015/2302.

Uz članak 7.

Ovim člankom usklađuje se izričaj odredbe s obzirom na organizaciju posebnog dijela stručnog ispita za turističke vodiče koji će se umjesto po županijama organizirati po regijama. Dodatno se uređuje odredba kojom je uređeno pružanje usluga turističkih vodiča drugih država ugovornica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru i Švicarskoj Konfederaciji

na privremenoj i povremenoj osnovi na način da se jasnije propiše da turistički vodič može privremeno i povremeno pružati usluge bez obveze da polaze opći dio stručnog ispita za turističke vodiče, ukoliko ispunjava uvjete sukladno posebnom propisu kojim se uređuju uvjeti za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija. Također dodano je, da se pravilnik o popisu zaštićenih cjelina (lokaliteta) donosi uz suglasnost ministra nadležnog za branitelje te uz zaštićene cjeline (lokalitete), opisno, da se radi samo o lokalitetima umjetničke, arheološke i/ili povijesne baštine s obzirom da su isti razlozi kao takvi priznati u sudskej praksi Suda Europske unije kao prevladavajući razlozi od društvenog interesa.

Uz članke 8. i 9.

Ovim člancima predviđa se mogućnost organizacije posebnog dijela stručnog ispita za turističke vodiče po regijama kako bi se smanjila fragmentarnost posebnog dijela stručnog ispita.

Uz članak 10.

Ovim člankom uklanja se pravna praznina u dijelu koji se odnosi na mogućnost izdavanja rješenja o ukidanju rješenja o ispunjavanju uvjeta za pružanje usluga turističkog vodiča.

Uz članak 11.

Ovim člankom ukida se obveza upisa rješenja o priznavanju svojstva počasnog turističkog vodiča u Središnji registar.

Uz članak 12.

Ovim člankom usklađuje se izričaj u svezi s dostavom pojedinih podataka iz rješenja nadležnim tijelima putem Središnjeg registra umjesto rješenja.

Uz članak 13.

Ovim člankom usklađuje se izričaj s pravnom terminologijom i izričaj u svezi s dostavom pojedinih podataka iz rješenja nadležnim tijelima putem Središnjeg registra umjesto rješenja.

Uz članak 14.

Ovim člankom propisuje se obveza registracije pružatelja usluge rent a cara i vođenja evidencija sklopljenih ugovora o najmu vozila kroz Središnji registar te pristup podacima nadležnim tijelima.

Uz članak 15.

Ovim člankom propisuje se da se na obradu osobnih podataka propisanih ovim Zakonom primjenjuju propisi kojima se uređuje područje zaštite osobnih podataka.

Uz članke 16. do 23.

Ovim člancima usklađuju se prekršajne odredbe.

Uz članak 24.

Ovim člankom propisuje se prekršajna kazna za internetske platforme koje su obvezne, a ne istaknu PDV identifikacijski broj za pružatelja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu koji je dužan ishoditi PDV identifikacijski broj sukladno posebnim propisima kojima se uređuju porezi i prekršajna kazna za pravne osobe i fizičke osobe-obrtnike ako kao organizator ne vrati putniku sva plaćanja izvršena u korist putnika kojem je za neizvršeni ugovor o putovanju u paket-aranžmanu izdan vaučer temeljem članka 6. Zakona o izmjenama i dopunama zakona o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, broj. 42/20.).

Uz članak 25.

Ovim člankom uređuju se prava i obveze koja proizlaze iz izdanih vaučera temeljem članka 38.a Zakona o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, br. 130/17., 25/19., 98/19. i 42/20.) koji se briše te stavljanjem izvan snage Pravilnika o načinu korištenja vaučera za neizvršene ugovore o putovanju u paket-aranžmanu („Narodne novine“, broj 60/20.). Temeljem izdanih vaučera putnici će imati pravo ugovoriti zamjensko putovanje ili raskinuti ugovor o putovanju u paket aranžmanu stupanjem na snagu ovoga Zakona te pravo na povrat uplaćenih sredstava u roku od 14 dana od raskida ugovora.

Uz članak 26.

Ovim člankom uređuju se prava turističkih vodiča koji su položili stručni ispit za turističkog vodiča, a nisu ishodili rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje usluga turističkog vodiča kao i turističkih vodiča koji su već ishodili rješenja o odobrenju ili rješenja o ispunjavanju uvjeta za pružanje usluga turističkog vodiča za pružanje usluga za područje Republike Hrvatske te za pružanje usluge na ili u zaštićenim cjelinama (lokalitetima) u pojedinim županijama.

Uz članak 27.

Ovim člankom propisuje se rok u kojem pružatelji usluga rent-a-cara koji već pružaju usluge moraju dostaviti obavijest o pružanju usluga.

Uz članke 28. i 29.

Ovim člancima propisuje se prijelazno razdoblje do uspostave Središnjeg registra u odnosu na način dostave podataka nadležnim tijelima i vođenja popisa pružatelja usluga rent a cara i vođenja evidencije ugovora o najmu.

Uz članak 30.

Ovim člankom propisuje se prestanak važenja provedbenog propisa.

Uz članak 31.

Ovim člankom propisuje se stupanje na snagu Zakona prvog dana od dana objave zbog obveze usklađivanja s pravnom stečevinom Europske unije.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna finansijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona koji je prošao prvo čitanje u Hrvatskome saboru, izmjene u tekstu Konačnog prijedloga zakona odnose se na primjedbe Odbora za zakonodavstvo u dijelu koji se odnosi na nomotehničko uređenje prekršajnih odredbi.

Prihvaćen je prijedlog Odbora za turizam da se već Zakonom, a ne Pravilnikom treba urediti polaganje posebnog dijela stručnog ispita za turističke vodiče po regijama te je u tekstu Konačnog prijedloga zakona dodano da će se posebni dio stručnog ispita polagati po regijama umjesto po županijama. Identične prijedloge dala je i saborska zastupnica Boška Ban Vlahek ispred Kluba zastupnika Socijaldemokratske partije, kao i saborski zastupnik Mato Franković kroz pojedinačnu raspravu te ispred Kluba zastupnika Hrvatske demokratske zajednice.

Prihvaćen je prijedlog saborskog zastupnika Mate Frankovića iz pojedinačne rasprave, kao i Kluba zastupnika Hrvatske demokratske zajednice da se Pravilnik o popisu zaštićenih cjelina (lokaliteta) doneše i uz suglasnost ministra nadležnog za branitelje.

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, TE RAZLOZI NEPRIHVACAĆANJA

Razmotreni su i ostali prijedlozi Odbora za turizam koji se pozivaju na prijedloge izmjena Zakona predložene od niza udruga i društava turističkih vodiča (eSavjetovanje).

Primjedba Odbora za turizam koja se odnosi na definiciju "poznavanja jezika u dovoljnoj mjeri" za strane turističke vodiče te prijedlog da se u ovom Zakonu definira znanje hrvatskog jezika na razini B2 prema Zajedničkom europskom referentnom okviru za jezike kako ne bi dolazilo do pogrešne interpretacije povijesti i kulture, ne može se prihvati jer je isto uređeno člankom 73. važećeg Zakona, koji je na snazi od 1. siječnja 2018., a koji nije predmet ovoga Zakona. Iz već važećih odredbi Zakona proizlazi kako turistički vodič treba znati jezik na kojem će pružati usluge turističkog vodiča razine B2 prema stupnjevima Zajedničkog europskog referentnog okvira u razumijevanju i govoru, a hrvatski jezik u mjeri dostatnoj za pružanje usluga turističkog vodiča, što podrazumijeva znanje jezika razine B2. S obzirom na to da je stručni ispit za turističkog vodiča potrebno položiti na hrvatskom jeziku smatramo da će znanje hrvatskog jezika za polaganje stručnog ispita biti dovoljno i za pružanje usluge na hrvatskom jeziku. Identične prijedloge dala je i saborska zastupnica Boška Ban Vlahek ispred Kluba zastupnika Socijaldemokratske partije, kroz pojedinačnu raspravu saborski zastupnik Mato Franković kao i ispred Kluba zastupnika Hrvatske demokratske

zajednice, ispred Kluba zastupnika Mosta saborski zastupnik Marin Miletić i Božo Petrov, ispred Kluba zastupnika Istarskog demokratskog sabora zastupnica Katarina Nemet, ispred Kluba zastupnika Centra i Građansko-liberalnog saveza saborska zastupnica Marijana Puljak i ispred Kluba zastupnika Domovinskog pokreta saborski zastupnik Davor Dretar.

Vezano uz prijedlog Odbora za turizam prema kojem bi ilegalne strane pratitelje putovanja koji rade bez pravnje lokalnih vodiča trebalo jače sankcionirati, prijedlog se ne može prihvati jer isto nije predmet ovoga Zakona. Također, skrećemo pažnju kako je navedeno već uređeno odredbama važećeg Zakona te se u suradnji s turističkom inspekциjom Državnog inspektorata osim redovnih, provode i ciljani nadzori.

Na Odboru za turizam iskazana je i zabrinutost vezana uz raskid ugovora o putovanju u paket aranžmanu te pravo na povrat uplaćenih sredstava u roku od 14 dana od raskida ugovora s obzirom da navedena izmjena predstavlja veliko opterećenje za organizatore paket aranžmana koji bi se mogli naći u velikim financijskim poteškoćama te bi u tom kontekstu trebalo razmisiliti o nekoj vrsti financiranja, primjerice putem HBOR-a i HAMAG-BICRO-a. U odnosu na navedeno Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 4. veljače 2021. donijela Odluku o usvajanju Programa dodjele državnih potpora sektoru turizma i sporta u aktualnoj pandemiji COVID-a 19 („Narodne novine“ broj 10/21.), a koji je odobren od strane Europske komisije njenom Odlukom od 11. siječnja 2021. Cilj Programa je osigurati financijsku podršku poduzetnicima koji obavljaju djelatnosti u sektoru turizma i sporta radi ublažavanja posljedica krize uzrokovane pandemijom koronavirusa na njihovo poslovanje. Program provodi Ministarstvo turizma i sporta, u suradnji s HBOR-om, HAMAG-BICRO-om te poslovnim bankama. Izdavanjem državnih jamstava za kreditne plasmane omogućava se lakši pristup likvidnosti kod finansijskih institucija kako bi se očuvao kontinuitet gospodarske aktivnosti u sektoru turizma i sporta. Isto je u raspravi istaknuo i saborski zastupnik Anton Kliman.

Primjedbe iznesene tijekom prvog čitanja u Hrvatskome saboru identične su primjedbama i prijedlozima Odbora za turizam te je obrazloženje neprihvaćanje istih identično.

Prijedlog saborskog zastupnika Marina Miletića i Bože Petrova ispred Kluba zastupnika Mosta te ispred Kluba zastupnika Hrvatskih suverenista saborskog zastupnika Hrvoja Zekanovića, da se Vukovar zaštiti kao mjesto posebnog pileteta, kao i ostali lokaliteti koji se odnose na Domovinski rat, kao i ostali prijedlozi zastupnika vezano uz zaštićene cjeline (lokalitete), nije predmet ovoga Zakona, već se isto uređuje pravilnikom o popisu zaštićenih cjelina (lokaliteta). Pravilnik će biti rezultat ishoda rasprave u radnoj skupini osnovanoj pri Ministarstvu turizma i sporta. Zaštićene cjeline (lokaliteti) su ovim Zakonom definirane kao zaštićene cjeline (lokaliteti) povijesne, kulturne i umjetničke baštine, a što je sukladno praksi Suda Europske unije, priznato kao prevladavajući razlog općeg interesa za uvođenje dodatnih uvjeta za pružanje usluge.

Prijedlog saborske zastupnice Boške Ban Vlahek ispred Kluba zastupnika Socijaldemokratske partije o uvođenju načela reciprociteta ili uvjeta hrvatskog podrijetla za turističke vodiče državljanje trećih država, a što je podržao i saborski zastupnik Gari Cappelli, nije prihvatljiv jer isto nije predmet ovoga Zakona.

Kroz pojedinačnu raspravu saborski zastupnik Miro Bulj predložio je da turistički vodići budu samo hrvatski državljeni što nije prihvatljivo s obzirom na pravnu stečevinu Europske unije niti je isto predmet ovoga Zakona.

Potrebno četverogodišnje srednjoškolsko obrazovanje kao uvjet za pristup reguliranoj profesiji turističkog vodiča podržala je ispred Kluba zastupnika Istarskog demokratskog sabora saborska zastupnica Katarina Nemet te kroz pojedinačnu raspravu saborski zastupnik Gari Cappelli, no isto nije predmet ovoga Zakona.

Ostala mišljenja, prijedlozi i primjedbe na Prijedlog zakona na raspravi na sjednici Hrvatskoga sabora nisu bile direktno vezane za predmet Prijedloga zakona te se o njima predlagatelj nije mogao posebno očitovati.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO
DOPUNJUJU**

Usklađenost s propisima Europske unije

Članak 2.

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske preuzimaju:

1. Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27. 12. 2006.)
2. Direktiva (EU) 2015/2302 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket-aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/314/EEZ (SL L 326, 11. 12. 2015.) (u dalnjem tekstu: Direktiva(EU) 2015/2302).

Značenje pojmoveva

Članak 7.

Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

1. usluga putovanja znači:
 - a) prijevoz putnika
 - b) smještaj koji nije neodvojivi dio prijevoza putnika i nije u svrhe stanovanja
 - c) iznajmljivanje automobila, drugog motornog vozila s vlastitim pogonom i najmanje četiri kotača s brzinom većom od 25 km/h ili motocikala za koje se zahtijeva vozačka dozvola kategorije A
 - d) bilo koja druga turistička usluga koja nije neodvojivi dio usluge putovanja u smislu podtočaka a), b) ili c) ove točke
2. paket-aranžman znači kombinacija najmanje dviju različitih vrsta usluga putovanja za potrebe istog putovanja ili odmora ako:
 - a) te usluge kombinira jedan trgovac, među ostalim na zahtjev ili u skladu s izborom putnika, prije nego što je sklopljen jedinstveni ugovor o svim uslugama ili
 - b) neovisno o tome jesu li sklopljeni zasebni ugovori s pojedinačnim pružateljima usluga putovanja, ako se te usluge:
 1. kupuju na jednoj prodajnoj točki i ako su odabrane prije nego što je putnik pristao platiti
 2. nude, prodaju ili naplaćuju po paušalnoj ili ukupnoj cijeni
 3. oglašavaju ili prodaju pod nazivom »paket-aranžman« ili pod sličnim nazivom
 4. kombiniraju nakon sklapanja ugovora kojim trgovac putniku daje pravo da bira između različitih vrsta usluga putovanja ili
 5. kupuju od pojedinačnih trgovaca putem povezanih postupaka online rezerviranja kada trgovac s kojim je sklopljen prvi ugovor dostavlja ime putnika, podatke o plaćanju i adresu e-pošte drugom trgovcu ili trgovcima, a ugovor s drugim trgovcem ili trgovcima sklopljen je najkasnije 24 sata nakon potvrde rezervacije prve usluge putovanja
 3. ugovor o putovanju u paket-aranžmanu znači ugovor o paket-aranžmanu kao cjelini ili, ako se paket-aranžman pruža u okviru zasebnih ugovora, svi ugovori koji obuhvaćaju usluge putovanja uključene u paket-aranžman

4. početak paket-aranžmana znači početak izvršenja usluga putovanja uključenih u paket-aranžman
5. povezani putni aranžman znači najmanje dvije različite vrste usluga putovanja kupljene za potrebe istog putovanja ili odmora koje ne predstavljaju paket-aranžman i koji za posljedicu imaju sklapanje zasebnih ugovora s pojedinačnim pružateljima usluga putovanja ako trgovac:
 - a) prilikom jednog posjeta svojoj prodajnoj točki ili jednog kontakta s njome putnicima omogućuje zaseban odabir i zasebno plaćanje svake usluge putovanja ili
 - b) omogućuje ciljanu kupnju najmanje jedne dodatne usluge putovanja od drugog trgovca ako je ugovor s tim drugim trgovcem sklopljen najkasnije 24 sata nakon potvrde rezervacije prve usluge putovanja
6. putnik znači svaka osoba koja želi sklopiti ugovor o putovanju u paket-aranžmanu ili izletu ili ugovor o putovanju u povezanom putnom aranžmanu ili koja ima pravo putovati na temelju sklopljenog ugovora o putovanju u paket-aranžmanu ili izletu ili ugovora o putovanju u povezanom putnom aranžmanu
7. trgovac znači svaka fizička ili pravna osoba, neovisno o tome je li u privatnom ili javnom vlasništvu, koja u vezi s ugovorima obuhvaćenima ovim Zakonom djeluje, među ostalim, i putem drugih osoba koje djeluju u njezino ime ili za njezin račun, u svrhe povezane sa svojom trgovačkom, poslovnom, obrtničkom ili profesionalnom djelatnošću, bez obzira na to djeluje li u svojstvu organizatora, prodavatelja, trgovca koji omogućuje povezani putni aranžman ili kao pružatelj usluge putovanja
8. organizator znači trgovac koji izravno ili putem drugog trgovca odnosno zajedno s drugim trgovcem kombinira i prodaje ili nudi na prodaju paket-aranžmane ili trgovac koji dostavlja podatke o putniku drugom trgovcu u skladu s točkom 2. podtočkom b) podpodtočkom 5. ovoga članka
9. prodavatelj znači trgovac koji nije organizator, a koji prodaje ili nudi na prodaju paket-aranžmane koje kombinira organizator
10. poslovni nastan (sjedište) znači stalno mjesto poslovanja gdje se stvarno upravlja gospodarskom djelatnošću od strane pružatelja usluga u neodređenom vremenskom razdoblju i sa stalnom infrastrukturom
11. trajni nosač podataka znači svako sredstvo koje putniku ili trgovcu omogućuje pohranu informacija koje su mu osobno upućene i kojima može naknadno pristupati tijekom određenog vremena u svrhe za koje su te informacije namijenjene i koje omogućuje nepromijenjenu reprodukciju pohranjenih informacija
12. izvanredne okolnosti koje se nisu mogle izbjegći znači situacija izvan kontrole strane koja se poziva na takvu situaciju i čije se posljedice nisu mogle izbjegći čak i da su poduzete sve razumne mjere
13. nesukladnost znači neizvršenje ili nepravilno izvršenje usluga putovanja uključenih u paket-aranžman
14. maloljetnik znači svaka osoba mlađa od 18 godina
15. prodajna točka znači svaki maloprodajni objekt, bilo nekretnina ili pokretnina bilo internetska stranica za maloprodaju ili sličan online sustav za prodaju, među ostalim kad se internetske stranice za maloprodaju ili online sustavi za prodaju putnicima predstavljaju kao jedinstven sustav, uključujući telefonsku službu
16. repatrijacija znači povratak putnika na mjesto polazišta ili na drugo mjesto o kojem su se ugovorne strane suglasile
17. potrošač je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti
18. ugovor sklopljen izvan poslovnih prostorija znači ugovor između trgovca i putnika koji je sklopljen uz istodobnu fizičku prisutnost trgovca i putnika na jednome mjestu koje ne predstavlja poslovne prostorije trgovca, ili koji je sklopljen u poslovnim prostorijama trgovca

ili putem sredstava daljinske komunikacije neposredno nakon što je trgovac pristupio putniku osobno i individualno na mjestu koje nisu njegove poslovne prostorije, a u kojem su trgovac i putnik bili istodobno fizički prisutni, ili koji je sklopljen za vrijeme izleta koji je organizirao trgovac s namjerom ili ciljem promocije ili prodaje usluga

19. izlet znači kombinacija najmanje dviju pojedinačnih usluga za potrebe istog putovanja ili odmora, koje se sastoje od prijevoza ili drugih turističkih i ugostiteljskih usluga, a traje manje od 24 sata i ne uključuje noćenje

20. usluga organiziranja putovanja znači pružanje usluge kombiniranja najmanje dviju pojedinačnih različitih vrsta usluga putovanja koje se nude kao paket-aranžman ili izlet

21. turistička agencija znači trgovacko društvo, obrtnik ili njihova organizacijska jedinica, koji mogu pružati usluge kao trgovac, organizator ili prodavatelj u smislu ovoga Zakona te organizirati, posredovati ili pružati druge usluge vezane uz putovanje i boravak turista

22. zaštićena cjelina (lokalitet) znači područje, prostor ili objekt na kojem se nalaze ili koji sadržava prirodne, kulturne, povijesne, tradicijske i druge vrednote na kojem uslugu turističkog vođenja može pružati samo ovlašteni turistički vodič

23. turistički transfer znači usluga koja se ugovara za poznatog putnika (korisnika usluge), a koja se sastoji od organiziranja turističke asistencije i prijevoza putnika i njegove prtljage između mjesta pružanja različitih usluga putovanja, a osobito između putničkih terminala (kolodvora i luka kopnenog, pomorskog, riječnog i zračnog prijevoza) i smještajnih objekata u dolasku i/ili povratku, između smještajnih objekata, odnosno do ili od mjesta pružanja neke druge ugovorene ugostiteljske ili turističke usluge

24. posebne okolnosti podrazumijevaju događaj ili određeno stanje koje se nije moglo predvidjeti i na koje se nije moglo utjecati, a koje ugrožava život i zdravlje građana, imovinu veće vrijednosti, znatno narušava okoliš, narušava gospodarsku aktivnost ili uzrokuje znatnu gospodarsku štetu

25. Ministarstvo znači ministarstvo nadležno za turizam

26. nadležno upravno tijelo znači upravno tijelo županije odnosno Grada Zagreba u čijem je djelokrugu obavljanje povjerenih poslova državne uprave koji se odnose na pružanje usluga u turizmu

27. ministar znači čelnik ministarstva nadležnog za turizam.

Prijava poslovanja turističke agencije

Članak 13.

(1) Turistička agencija dužna je prije početka pružanja usluga dostaviti Ministarstvu obavijest o početku pružanja usluga koja sadrži podatke o tvrtki i sjedištu turističke agencije, njezinu osobnom identifikacijskom broju, adresi svakog prostora u kojem se pružaju usluge, voditelju poslova, ispunjavanju uvjeta voditelja poslova te dostaviti dokaze o istom, a svaku promjenu navedenih podataka prijaviti i dostaviti dokaze o istom u roku od osam dana od nastale promjene.

(2) Osim obavijesti i dokaza iz stavka 1. ovoga članka, turistička agencija – organizator paket aranžmana i turistička agencija – trgovac koja omogućuje povezani putni aranžman dužne su Ministarstvu dostaviti podatke i dokaz o ispunjavanju obveze zaštite u slučaju nesolventnosti i osiguranju od odgovornosti.

(3) Temeljem obavijesti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, turistička agencija, odnosno svaki prostor u kojem turistička agencija posluje, upisuje se u Središnji registar.

(4) Turistička agencija odnosno prostor turističke agencije brisat će se iz Središnjeg registra, o čemu Ministarstvo donosi rješenje, ako se:

- utvrdi da voditelj poslova ili osoba koja obavlja poslove voditelja poslova ne ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom ili
- odjavi poslovanje turističke agencije odnosno poslovanja u pojedinom prostoru turističke agencije s danom navedenim u odjavi, koji ne može biti određen unatrag.

(5) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Odgovornost voditelja poslova i mogućnost zamjene u slučaju opravdane spriječenosti

Članak 17.

(1) Voditelj poslova odgovoran je za rad turističke agencije sukladno odredbama ovoga Zakona.

(2) U slučaju opravdane spriječenosti (bolovanje, porodni dopust i slično) ili prestanka radnog odnosa voditelja poslova, turistička agencija može privremeno, ali ne duže od šest mjeseci u tri godine, za vršitelje tih poslova odrediti osobu koja ispunjava uvjet za voditelja poslova iz članka 18. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona.

(3) U uvjetima posebnih okolnosti za vršitelje poslova voditelja poslova može se odrediti osoba koja ispunjava uvjet iz članka 18. stavka 2. točke 1. ovoga Zakona.

(4) Osoba određena za vršitelja voditelja poslova sukladno stavku 3. ovoga članka može obavljati poslove voditelja poslova najduže šest mjeseci od dana prestanka posebnih okolnosti.

Uvjeti za voditelja poslova

Članak 18.

(1) Voditelj poslova je državljanin Republike Hrvatske, državljanin drugih država ugovornica Europskog gospodarskog prostora i Švicarske Konfederacije koji ispunjava uvjete za voditelja poslova propisane ovim Zakonom.

(2) Voditelj poslova mora ispunjavati sljedeće uvjete:

1. da ima najmanje završenu srednju školu
2. da ima položen stručni ispit za voditelja poslova.

(3) Strani državljanini koji nisu državljanini država ugovornica Europskog gospodarskog prostora i Švicarske Konfederacije, a koji u Republici Hrvatskoj imaju registrirano vlastito trgovačko društvo ili obrt za pružanje usluga turističke agencije ili imaju odobren stalni boravak u Republici Hrvatskoj mogu obavljati poslove voditelja poslova uz suglasnost Ministarstva ako ispunjavaju uvjete iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Protiv odluke o zahtjevu za davanje suglasnosti iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Pravo na raskid ugovora i izdavanje vaučera u uvjetima posebnih okolnosti uzrokovanih epidemijom bolesti COVID-19

Članak 38.a

(1) Iznimno od članka 37. stavaka 6. i 7. i članka 38. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona, za neizvršene ugovore o putovanju u paket-aranžmanu koji su se trebali izvršiti nakon 1. ožujka 2020., putnik ima pravo na raskid ugovora o putovanju u paket-aranžmanu po isteku 180 dana od dana prestanka posebnih okolnosti, a organizatori putovanja za iste putnicima izdaju vaučer.

(2) Ako se putnik odluči za povrat sredstava, organizator mora izvršiti povrat uplaćenih sredstava u roku od 14 dana po isteku 180 dana od prestanka posebnih okolnosti.

(3) Vaučer izdan za neizvršeni ugovor o putovanju u paket-aranžmanu pokriven je već ugovorenom jamčevinom za slučaj nesolventnosti i na njemu moraju biti navedeni podaci o jamčevini iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona.

(4) Ovlašćuje se ministar da pravilnikom uredi način korištenja vaučera iz stavka 1. ovoga članka.

Pružanje usluga na ili u zaštićenim cjelinama (lokalitetima) i ostalom području Republike Hrvatske

Članak 70.

(1) Turistički vodič, ako položi opći dio stručnog ispita za turističkog vodiča, može pružati usluge na području Republike Hrvatske, osim na ili u zaštićenim cjelinama (lokalitetima).

(2) Na ili u zaštićenim cjelinama (lokalitetima) turistički vodič može pružati usluge ako položi posebni dio stručnog ispita za zaštićene cjeline (lokalitete) po županijama.

(3) Turistički vodič državljanin druge države ugovornice Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru i Švicarske Konfederacije može privremeno i povremeno pružati usluge turističkog vodiča na ili u zaštićenim cjelinama (lokalitetima) za koje je položio posebni dio stručnog ispita za zaštićene cjeline (lokalitete).

(4) Ministar pravilnikom propisuje popis zaštićenih cjelina (lokaliteta) po županijama, uz prethodno mišljenje ministara nadležnih za kulturu i poslove zaštite prirode.

(5) Ministar pravilnikom propisuje uvjete za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija u Republici Hrvatskoj za pružanje usluga turističkih vodiča, sukladno posebnom propisu kojim je uređeno priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija.

Stručni ispit za turističkog vodiča

Članak 71.

(1) Stručni ispit za turističkog vodiča polaže se pred ispitnom komisijom pri odgovarajućem visokom učilištu koju rješenjem imenuje ministar, uz prethodno mišljenje ministra nadležnog za obrazovanje.

(2) Odgovarajuća visoka učilišta iz stavka 1. ovoga članka su ona koja izvode najmanje stručni ili sveučilišni studij na preddiplomskoj razini u području turizma ili imaju smjer ili nastavne predmete iz područja turizma.

(3) Stručni ispit za turističkog vodiča polaže se prema utvrđenom ispitnom programu.

(4) Program stručnog ispita za turističkog vodiča sastoji se općeg dijela za područje Republike

Hrvatske i posebnog dijela za zaštićene cjeline (lokalitete) po županijama.

(5) O položenom stručnom ispitnu za turističkog vodiča izdaje se uvjerenje.

(6) Ministar pravilnikom, uz prethodno mišljenje ministra nadležnog za obrazovanje, propisuje ispitni program stručnog ispita za turističkog vodiča, broj nastavnih sati, sastav ispitne komisije, uvjete koje mora ispunjavati nastavno osoblje te način polaganja ispita.

Sadržaj rješenja

Članak 74.

Rješenje iz članka 73. stavka 1. ovoga Zakona sadrži:

1. ime i prezime, osobni identifikacijski broj, datum i mjesto rođenja te adresu turističkog vodiča

2. naznaku o položenom općem dijelu stručnog ispita i posebnom dijelu / posebnim dijelovima za zaštićene cjeline (lokalitete) za županije za koje je položen stručni ispit

3. jezik na kojem će pružati usluge turističkog vodiča.

Obveze turističkog vodiča

Članak 75.

(1) Turistički vodič pruža usluge turističkog vodiča u skladu s izdanim rješenjem iz članka 73. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Turistički vodič dužan je za pruženu uslugu izdati račun korisniku usluge ako pružanje usluge ne organizira turistička agencija ili drugi prodavatelj ili račun ne izda udruga turističkih vodiča koje je član.

(3) Turistički vodič dužan je prilikom pružanja usluga nositi na vidljivom mjestu iskaznicu turističkog vodiča kojom se utvrđuje njegovo svojstvo.

(4) Ministar pravilnikom propisuje oblik i obrazac iskaznice turističkog vodiča te način njezina izdavanja i uporabe.

Počasni turistički vodič

Članak 76.

(1) Istaknutim znanstvenicima i stručnjacima može se na njihov zahtjev priznati svojstvo počasnog turističkog vodiča iz područja uže specijalnosti.

(2) Počasni turistički vodič može obavljati poslove vodiča samo povremeno.

(3) Priznavanje svojstva počasnog turističkog vodiča rješenjem utvrđuje ministar.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Izvršno rješenje iz stavka 3. ovoga članka upisuje se u Središnji registar.

Rješenje za pružanje usluga u nautičkom turizmu

Članak 87.

(1) Pravna ili fizička osoba iz članka 5. stavka 1. ovoga Zakona i javna ustanova koja upravlja zaštićenim područjima mogu pružati turističke usluge u marini i drugim objektima za pružanje usluga veza i smještaja plovnih objekata te na plovnim objektima nautičkog turizma ako ishode rješenje da su ispunjeni uvjeti za pružanje tih usluga propisani ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona te uvjeti propisani drugim propisima bez kojih se prema tim propisima ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti.

(2) Ministarstvo, na zahtjev pravne ili fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka, utvrđuje rješenjem ispunjavanje minimalnih uvjeta i uvjeta za kategoriju marina.

(3) Nadležno upravno tijelo prema mjestu pružanja usluge, na zahtjev pravne ili fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka, rješenjem utvrđuje ispunjavanje minimalnih uvjeta za druge objekte za pružanje usluga veza i smještaja plovnih objekata nautičkog turizma.

(4) Nadležna tijela iz stavaka 2. i 3. ovoga članka mogu izdati rješenje iz stavka 1. ovoga članka pravnoj ili fizičkoj osobi iz stavka 1. ovoga članka koja ima koncesiju za korištenje marine i drugog objekta za pružanje usluga veza i smještaja plovnih objekata nautičkog turizma, ako je ona potrebna u skladu s posebnim propisima kojima se uređuju koncesije na pomorskom dobru.

(5) Nadležno upravno tijelo prema mjestu upisa plovog objekta ili prema mjestu pružanja usluge, na zahtjev pravne ili fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka, utvrđuje rješenjem ispunjavanje uvjeta za vrstu plovog objekta nautičkog turizma.

(6) Izvršna rješenja iz stavaka 2., 3. i 5. ovoga članka dostavljaju se nadležnom područnom urednu turističke inspekcije tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove i nadležnoj ispostavi područnog ureda tijela državne uprave nadležnog za porezni sustav.

(7) Izvršna rješenja iz stavaka 2., 3. i 5. ovoga članka upisuju se u Središnji registar.

(8) Troškove postupka iz stavaka 2., 3. i 5. ovoga članka snosi podnositelj zahtjeva.

(9) Protiv rješenja iz stavaka 3. i 5. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(10) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(11) Pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka mogu pružati usluge iz članka 85. točke 2. ovoga Zakona bez rješenja iz stavka 1. ovoga članka ako ispunjavaju uvjete u skladu s posebnim propisom iz područja pomorstva kojim se uređuju uvjeti za obavljanje djelatnosti iznajmljivanja plovnih objekata s posadom ili bez posade i pružanje usluge smještaja gostiju na plovnom objektu.

Prestanak važenja rješenja za pružanje usluga u nautičkom turizmu

Članak 89.

(1) Rješenje iz članka 87. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona ukinut će se rješenjem u slučaju odjave poslovanja, danom navedenim u odjavi ili danom podnošenja odjave nadležnom upravnom tijelu, ako je u odjavi naveden datum unatrag, ili zbog prestanka koncesije, ako je ona potrebna za pružanje usluga.

(2) Rješenje iz članka 87. stavka 5. ovoga Zakona ukinut će se rješenjem u slučaju odjave poslovanja, danom navedenim u odjavi ili danom podnošenja odjave nadležnom upravnom tijelu, ako je u odjavi naveden datum unatrag.

(3) Rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka donosi Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo i po izvršnosti upisuje ih u Središnji registar i dostavlja nadležnom područnom urednu turističke inspekcije tijela državne uprave nadležnog za inspekcijske poslove i nadležnoj ispostavi područnog ureda tijela državne uprave nadležnog za porezni sustav.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka koje donosi nadležno upravno tijelo može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(5) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka koje donosi Ministarstvo nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Definicija, pružatelji i uvjeti za pružanje usluge iznajmljivanja vozila (rent-a-car)

Članak 95.

- (1) Rent-a-car je usluga iznajmljivanja osobnih vozila bez vozača koje pružaju pravne i fizičke osobe registrirane za pružanje te usluge.
- (2) Rent-a-car usluge mogu pružati pravne i fizičke osobe iz članka 5. stavka 1. ovoga Zakona, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom i posebnim propisima kojima se uređuje sigurnost prometa na cestama.
- (3) Pružatelj usluga iz stavka 2. ovoga članka dužan je:
 1. imati registriranu djelatnost najma vozila (rent-a-car)
 2. sva vozila registrirati i osigurati sukladno posebnim propisima kojima se regulira registracija i osiguranje, uključujući osiguranje vozača i putnika od posljedica nesretnog slučaja prilikom iznajmljivanja vozila bez vozača
 3. imati najmanje jedan poslovni prostor koji može biti: poslovnica uređena za prijam putnika, kiosk u kojem se ili iz kojeg se pružaju usluge ili poslovni prostor iz kojeg se pružaju usluge (šalter) odnosno pult ako se isti nalaze u objektima namijenjenim trgovackim aktivnostima, u hotelima, u sajamskim prostorijama, na kolodvorima ili terminalima za javne usluge kopnenog, pomorskog ili zračnog prijevoza i slično
 4. imati osigurana parkirališna mjesta za primopredaju vozila
 5. sklopiti s putnikom ugovor o najmu vozila koji obvezno mora sadržavati podatke o pružatelju usluge i korisniku usluge, iznajmljenom vozilu, predviđenom trajanju najma i pravima i obvezama ugovornih strana
 6. upoznati putnika s općim uvjetima najma vozila te ih staviti na raspolaganje putniku u pisanim oblicima na hrvatskom i/ili engleskom.

Upravna suradnja

Članak 99.

- (1) Ministarstvo od druge države ugovornice Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru u kojoj organizator ima poslovni nastan može zahtijevati pojašnjenje ako ima dvojbe u vezi sa zaštitom u slučaju nesolventnosti koju pruža organizator.
- (2) Ako Ministarstvo od središnje kontaktne točke druge države ugovornice Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru primi zahtjev za pojašnjenjem u vezi sa zaštitom u slučaju nesolventnosti koju pruža organizator koji ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, daje odgovor na taj zahtjev što je brže moguće, uzimajući u obzir hitnost i složenost predmeta, a najkasnije u roku od 15 radnih dana od primitka zahtjeva.

Ovlaštenja turističkog inspektora

Članak 102.

- (1) Turistički inspektor neće podnijeti optužni prijedlog odnosno izdati prekršajni nalog ili naplatiti kaznu na mjestu izvršenja prekršaja ako:

- nadzirana pravna ili fizička osoba tijekom inspekcijskog nadzora odnosno do donošenja rješenja otkloni nepravilnosti i nedostatke utvrđene u inspekcijskom nadzoru, što će turistički inspektor utvrditi u zapisniku
- je za utvrđene nepravilnosti doneseno rješenje, a nadzirana osoba je postupila po izvršnom rješenju turističkog inspektora
- nadzirana osoba očitovanjem na zapisnik preuzeće obvezu da u određenom roku otkloni nepravilnosti i nedostatke utvrđene u inspekcijskom nadzoru za koje nije izrečena upravna mjera, a turistički inspektor utvrdi da je počinjen prekršaj.

(2) Radi ispunjenja obveze iz stavka 1. podstavka 3. ovoga članka turistički inspektor će nadziranoj osobi izdati pisanu naredbu u sklopu zapisnika o obavljenom inspekcijskom nadzoru u kojoj će točno odrediti obvezu i rok za izvršenje, a ovisno o prirodi obveze.

(3) Ako nadzirana osoba ne postupi na način opisan u stavku 1. podstavku 1. i 2. ovoga članka odnosno ne ispunji obvezu u određenom roku iz naredbe iz stavka 2. ovoga članka, turistički inspektor je dužan bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana završetka inspekcijskog nadzora odnosno od dana kontrole izvršenja rješenja kojim je utvrđeno da stranka nije postupila po rješenju ili od roka za ispunjenje obveze iz naredbe, podnijeti optužni prijedlog za pokretanje prekršajnog postupka odnosno izdati prekršajni nalog ili naplatiti kaznu na mjestu izvršenja prekršaja.

(4) Iznimno od odredaba ovoga članka, turistički inspektor dužan je bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana završetka inspekcijskog nadzora, podnijeti optužni prijedlog za pokretanje prekršajnog postupka odnosno izdati prekršajni nalog ili naplatiti kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u svim slučajevima kada je propisana upravna mjera zabrane te u slučajevima utvrđenja prekršaja iz članka 107. stavka 1., članka 108. stavka 1. točke 8., članka 109. stavka 1. točaka 1., 3. i 7., članka 110. stavka 1. točaka 1., 2. i 3. i članka 111. stavka 1. točaka 1. – 5. ovoga Zakona te u svim slučajevima ponavljanja istog prekršaja.

Zabrana pružanja usluga turističkog vodiča

Članak 104.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora u području pružanja usluga u turizmu turistički inspektor

usmenim će rješenjem zabraniti pružanje usluge turističkog vodiča ako:

- fizička osoba pruža usluge turističkog vodiča suprotno rješenju nadležnog upravnog tijela, izdanom temeljem članka 73. ovoga Zakona
- fizička osoba državljanin države koja nije država ugovornica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru i Švicarske Konfederacije pruža usluge turističkog vodiča suprotno odredbi članka 69. stavka 3. ovoga Zakona
- fizička osoba državljanin druge države ugovornice Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru i Švicarske Konfederacije privremeno i povremeno pruža usluge turističkog vodiča na području Republike Hrvatske suprotno posebnim propisima kojima se uređuje priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija za pružanje usluga turističkih vodiča
- fizička osoba državljanin druge države ugovornice Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru i Švicarske Konfederacije privremeno i povremeno pruža usluge turističkog vodiča na ili u zaštićenim cjelinama (lokalitetima) suprotno odredbi članka 70. stavka 3. ovoga Zakona

– fizička osoba pruža usluge počasnog turističkog vodiča suprotno rješenju Ministarstva izdanom temeljem članka 76. ovoga Zakona.

(2) Zabrana pružanja usluge turističkog vodiča iz stavka 1. ovoga članka važi do otklanjanja utvrđenih nedostataka.

(3) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se stranki u pisanom obliku, a najkasnije u roku od osam dana od dana njegova donošenja.

(4) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka podnosi se tijelu državne uprave nadležnom za inspekcijske poslove, a rješava je nadležna unutarnja ustrojstvena jedinica za drugostupanjski upravni postupak u središnjem uredu toga tijela.

(5) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

Zabrana daljnog pružanja usluga u turizmu

Članak 105.

(1) Ako se u provedbi inspekcijskog nadzora u području pružanja usluga u turizmu utvrdi da se usluge u turizmu pružaju suprotno izdanom rješenju nadležnog upravnog tijela odnosno Ministarstva, turistički inspektor će po završetku inspekcijskog nadzora s utvrđenim činjenicama odlučnim za donošenje rješenja donijeti i otpremiti rješenje stranki kojim će do otklanjanja utvrđenih nedostataka odnosno nepravilnosti zabraniti pravnoj ili fizičkoj osobi pružanje usluga u turizmu, u dijelu u kojem se pružaju suprotno rješenju nadležnog upravnog tijela odnosno Ministarstva, izdanom temeljem članaka 87. i 88. ovoga Zakona.

(2) Iznimno, u slučaju objektivne sprječenosti turističkog inspektora, rješenje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor dužan je donijeti i otpremiti stranki prvi radni dan nakon što su prestale okolnosti koje su ga sprječavale u donošenju i otpremi rješenja.

(3) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(4) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka podnosi se tijelu državne uprave nadležnom za inspekcijske poslove, a rješava je nadležna unutarnja ustrojstvena jedinica za drugostupanjski upravni postupak u središnjem uredu toga tijela.

(5) Ako je pravna ili fizička osoba otklonila nedostatke utvrđene rješenjem iz stavka 1. ovoga članka ili je zbog drugog razloga prestala obveza izvršenja toga rješenja, turistički inspektor će po službenoj dužnosti u zapisniku o kontroli izvršenja rješenja navesti da je rješenje izvršeno.

Otklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti

Članak 106.

(1) Ako poslovni ili drugi prostor, plovni objekt, marina ili drugi objekt za pružanje usluga veza i smještaja plovnih objekata, uređaji ili oprema u kojem ili kojima se pružaju usluge u turizmu ne udovoljavaju uvjetima propisanim ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, turistički inspektor rješenjem će narediti otklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti, određujući rok u kojem se ti nedostaci i nepravilnosti moraju otkloniti.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor neće donositi kada su utvrđeni nedostaci i nepravilnosti otklonjeni tijekom inspekcijskog nadzora, što će turistički inspektor utvrditi i navesti u zapisniku.

(3) Ako nedostaci i nepravilnosti iz stavka 1. ovoga članka ne budu otklonjeni u određenom roku, turistički inspektor rješenjem će zabraniti pružanje usluge u turizmu u poslovnom ili drugom prostoru, plovnom objektu, marini ili drugom objektu za pružanje usluga veza i smještaja plovila plovnih objekata ili pružanje usluga uređajima ili opremom koji imaju utvrđene nedostatke i nepravilnosti, dok se utvrđeni nedostaci i nepravilnosti ne otklonite.

(4) Žalba protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka podnosi se tijelu državne uprave nadležnom za inspekcijske poslove, a rješava je nadležna unutarnja ustrojstvena jedinica za drugostupanjski upravni postupak u središnjem uredu toga tijela.

(5) Ako je pravna ili fizička osoba otklonila nedostatke utvrđene rješenjem iz stavka 1. ovoga članka ili je zbog drugog razloga prestala obveza izvršenja rješenja, turistički inspektor će po službenoj dužnosti u zapisniku o kontroli izvršenja rješenja navesti da je rješenje izvršeno.

DIO JEDANAESTI PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 107.

(1) Novčanom kaznom od 5000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, fizička osoba – obrtnik ako:

1. u svojstvu organizatora ili prodavatelja paket-aranžmana, a prije nego što se putnik obveže bilo kojim ugovorom o putovanju u paket-aranžmanu ili bilo kojom odgovarajućom ponudom, ne pruži putniku odgovarajuće standardne informacije i informacije koje su relevantne za paket-aranžman sukladno članku 29. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona (članak 29. stavci 1. i 2.)

2. u odnosu na paket-aranžmane kako su definirani u članku 7. točki 2. podtočki b) podpodtočki 5. ovoga Zakona, kao organizator i trgovac kojima su podaci (o imenu putnika, podaci o plaćanju i adresa e-pošte) dostavljeni ne pruži putniku informacije navedene u članku 29. stavku 1. ovoga Zakona ako su one relevantne za odgovarajuće usluge putovanja koje nudi (članak 29. stavak 3.)

3. u svojstvu posrednika u sklapanju ugovora o paket-aranžmanu koji organizira turistička agencija koja nema sjedište u Republici Hrvatskoj, u promidžbenim materijalima i na svojim mrežnim stranicama ne objavi u kojem svojstvu nastupa i koja svojstva ima, ili ne objavi opće uvjete poslovanja turističke agencije – organizatora putovanja te prava i obveze turističke agencije i korisnika usluge na hrvatskom jeziku (članak 29. stavak 4.)

4. putniku informacije iz članka 29. stavaka 1. – 4. ovoga Zakona nije pružio na jasan, razumljiv i lako uočljiv način ili, kada se one pružaju u pisanim oblicima, nisu čitljive niti napisane na hrvatskom jeziku (članak 29. stavak 5.)

5. informacije koje se putniku pružaju u skladu s člankom 29. stavkom 1. točkama a), c), d), e) i g) ovoga Zakona nisu sastavni dio ugovora o putovanju u paket-aranžmanu ili kao organizator ili prodavatelj paket-aranžmana ove informacije izmijeni bez izričite suglasnosti putnika, ili ako kao organizator i, prema potrebi, prodavatelj na jasan, razumljiv i lako uočljiv način ne dostavi putniku prije sklapanja ugovora o paket-aranžmanu sve izmjene predugovornih informacija (članak 30. stavci 1. i 2.)
6. ugovor o putovanju u paket-aranžmanu nije sastavljen na jasnom i razumljivom jeziku niti je čitljiv ako je u pisanom obliku (članak 31. stavak 1.)
7. kao organizator i, prema potrebi, prodavatelj ili trgovac obavlja prodaju ili nudi na prodaju paket-aranžmane na području Republike Hrvatske a ne sastavi ugovor o putovanju u paket-aranžmanu na hrvatskom jeziku ili ugovor nije čitljiv ako je u pisanom obliku (članak 31. stavak 2.)
8. kao organizator ili prodavatelj paket-aranžmana ne preda putniku primjerak ugovora ili potvrdu o tom ugovoru sukladno članku 31. stavcima 4. i 6. ovoga Zakona (članak 31. stavci 4. i 6.)
9. ugovor o putovanju u paket-aranžmanu ili potvrda o tom ugovoru ne sadrži sve informacije iz članka 32. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona ili informacije iz stavka 1. – 3. toga članka nisu pružene na jasan, razumljiv i lako uočljiv način (članak 32. stavci 1. – 4.)
10. kao organizator paket-aranžmana, prije početka paket-aranžmana, pravodobno ne dostavi putniku potrebne priznanice, vaučere i karte, informacije o predviđenim vremenima polaska i, prema potrebi, roku za registraciju, kao i o predviđenim vremenima za mesta usputnog zaustavljanja, prometnim vezama i dolasku (članak 32. stavak 5.)
11. kao organizator paket-aranžmana poveća ugovorenu cijenu nakon sklapanja ugovora o putovanju u paket-aranžmanu, a u ugovoru nije izričito utvrđena mogućnost povećanja cijene paket-aranžmana niti pravo putnika na sniženje cijene, niti način izračunavanja korekcija cijene, ili ako o povećanju cijene ne obavijesti putnika na jasan i razumljiv način na trajnom nosaču podataka najkasnije 20 dana prije početka paket-aranžmana (članak 35. stavci 1. i 3.)
12. kao organizator paket-aranžmana jednostrano izmijeni uvjete ugovora o putovanju u paket-aranžmanu prije početka paket-aranžmana, suprotno odredbama članka 36. stavaka 1. i 5. ovoga Zakona, ili ako bez nepotrebnog odgađanja na jasan, razumljiv i lako uočljiv način na trajnom nosaču podataka ne pruži putniku obavijesti iz članka 36. stavka 4. ovoga Zakona (članak 36. stavci 1., 4. i 5.)
13. u slučaju kada putnik iskoristi svoje pravo na jednostrani raskid ugovora u skladu s člankom 36. stavkom 2. točkom b) ovoga Zakona, a ne prihvati zamjenski paket-aranžman, organizator bez odgađanja, a najkasnije u roku od 14 dana od dana kad je zaprimio obavijest o odluci putnika da raskida ugovor, ne vrati putniku sva plaćanja koja su na temelju ugovora izvršena od strane putnika ili u ime putnika (članak 36. stavak 8.)
14. kao organizator paket-aranžmana raskine ugovor o putovanju u paket-aranžmanu sukladno članku 38. stavku 1. ovoga Zakona, a ne obavijesti putnika o tom raskidu ugovora unutar roka utvrđenog u ugovoru ili ne kasnije od rokova propisanih u stavku 1. točkama 1. – 3. toga članka, ili u slučaju toga raskida ugovora o putovanju u paket-aranžmanu, bez nepotrebnog odgađanja, a u svakom slučaju najkasnije u roku od 14 dana od dana raskida ugovora, ne vrati putniku puni iznos svih plaćanja koja su na temelju ugovora izvršena od strane putnika ili u ime putnika (članak 38. stavci 1. i. 3.)
15. u slučaju kada znatan dio usluga putovanja nije moguće pružiti kako je ugovoreno u ugovoru o putovanju u paket-aranžmanu, kao organizator paket-aranžmana ne ponudi putniku bez dodatnih troškova za putnika odgovarajuće alternativne aranžmane, kad je to moguće, jednakе ili više kvalitete od onih navedenih u ugovoru, za nastavak paket-aranžmana, uključujući i slučaj kada putniku nije pružen povratak u mjesto polazišta onako kako je dogovoreno (članak 41. stavak 1.)

16. kao prodavatelj paket-aranžmana kod kojeg je kupljen paket-aranžman odbije primiti poruke, zahtjeve ili pritužbe koje mu je putnik u vezi s izvršenjem paket-aranžmana izravno uputio ili ih bez nepotrebnog odgađanja nije proslijedio organizatoru (članak 48. stavak 1.)
17. kao organizator paket-aranžmana putniku u poteškoćama ne pruži bez nepotrebnog odgađanja primjerenu pomoć, među ostalim u izvanrednim okolnostima iz članka 42. stavka 1. ovoga Zakona, niti mu pruži primjerene informacije o zdravstvenim službama, lokalnim tijelima i konzularnoj pomoći, ili ne pomogne putniku pri uspostavljanju daljinske komunikacije i pri pronalaženju alternativnih putnih aranžmana (članak 49. stavak 1.)
18. kao organizator paket-aranžmana ne osigura, sukladno članku 50. stavcima 1. i 4. ovoga Zakona, za svaki paket-aranžman jamčevinu kod društva za osiguranje ili banke u Republici Hrvatskoj ili drugoj državi ugovornici Europskog gospodarskog prostora, radi povrata putniku svih novčanih sredstava plaćenih od strane putnika ili u ime putnika u vezi s ugovorom o putovanju u paket-aranžmanu za ugovorene usluge čije je izvršenje izostalo ili koje neće biti izvršene ili će tek djelomično biti izvršene, zbog nesolventnosti ili stečaja organizatora i naknade putniku troškova nužnog smještaja, prehrane i povratka putnika s putovanja u mjesto polaska u zemlji i inozemstvu, kao i sve nastale tražbine po toj osnovi, koji su prouzročeni zbog nesolventnosti ili stečaja organizatora ako je ugovorom o putovanju u paket-aranžmanu uključen prijevoz putnika (članak 50. stavci 1. i 4.)
19. ugovor ili potvrda iz članka 31. ovoga Zakona ne sadržava podatke iz članka 50. stavka 5. ovoga Zakona (članak 50. stavak 5.)
20. ne osigura da je jamčevina za slučaj nesolventnosti djelotvorna i da pokriva razumno predvidive troškove te učinkovita i dostatna za naknadu svih potraživanja i troškova iz članka 50. stavka 1. ovoga Zakona sukladno članku 51. stavcima 1. – 3. ovoga Zakona (članak 51. stavci 1. – 3.)
21. kao organizator paket-aranžmana ne sklopi ugovor s osiguravateljem o osiguranju od odgovornosti za štetu koju prouzroči putniku neispunjnjem, djelomičnim ispunjenjem i neurednim ispunjenjem obveza koje se odnose na paket-aranžman ili ako ugovor o putovanju u paket-aranžmanu ili potvrda o tom ugovoru ne sadržava podatke o osiguranju od odgovornosti za štetu, osiguranim rizicima iz članka 53. stavka 1. ovoga Zakona, o osiguratelu – društvu za osiguranje s pripadajućim osobnim identifikacijskim brojem, adresom e-pošte i brojem telefona, brojem izdane police osiguranja i drugim podatkom potrebnim za aktiviranje osiguranja i ostvarivanje prava na naknadu štete (članak 53.)
22. kao organizator putovanja ne ponudi putniku osiguranje od posljedica nesretnog slučaja i bolesti na putovanju, oštećenja i gubitka prtljage, dragovoljno zdravstveno osiguranje za vrijeme puta i boravka u inozemstvu, osiguranje za slučaj otkaza putovanja te osiguranje kojim se osiguravaju troškovi pomoći i povratka putnika u mjesto polazišta u slučaju nesreće i bolesti, ili ne stavi na raspolaganje informacije o sadržaju tih osiguranja te opće uvjete ugovora o osiguranju (članak 54.)
23. kao trgovac koji omogućuje povezani putni aranžman ne osigura jamčevinu za slučaj nesolventnosti kod društva za osiguranje ili banke u Republici Hrvatskoj ili državi ugovornici Europskog gospodarskog prostora za povrat putniku svih primljenih plaćanja izvršenih od putnika ili u ime putnika ako se usluga putovanja koja je dio povezanog putnog aranžmana ne izvršava zbog njegove nesolventnosti i za repatrijaciju putnika ako je trgovac strana koja je odgovorna za prijevoz putnika (članak 55.)
24. kao trgovac koji omogućuje povezani putni aranžman prije nego što se putnik obveže bilo kojim ugovorom koji dovodi do sastavljanja povezanog putnog aranžmana ili bilo kojom odgovarajućom ponudom ne izjavi na jasan, razumljiv i lako uočljiv način da putnik neće moći ostvariti korist ni od jednog od prava koja se primjenjuju isključivo na paket-aranžmane i da će svaki pružatelj usluga biti isključivo odgovoran za pravilno izvršenje svojih usluga u

skladu s ugovorom i da će putnik moći ostvariti korist od zaštite u slučaju nesolventnosti u skladu s člankom 55. ovoga Zakona (članak 56. stavci 1. i 2.)

25. kao organizator paket-aranžmana i kao trgovac koji omogućuje povezani putni aranžman, prije nego što putnik pristane platiti aranžman, u standardnim pisanim informacijama koje pružaju putniku te u izjavama koje daje u komunikaciji s putnikom na nedvojben, jasan, razumljiv i lako uočljiv način, točno i istinito ne navede nudi li paket-aranžman ili povezani putni aranžman (članak 60. stavak 1.)

26. organizira putovanje (paket-aranžman i izlet) na plovnom objektu suprotno članku 61. ovoga Zakona (članak 61.)

27. pruža usluge turističke agencije u zaštićenom području kojim upravlja, bez ispunjavanja uvjeta za turističku agenciju propisanih ovim Zakonom ili nudi turistički proizvod bez ispunjavanja uvjeta za turističku agenciju propisanih ovim Zakonom ili nudi turistički proizvod izvan okvira njihove osnovne djelatnosti (članak 67.)

28. pruža usluge u nautičkom turizmu, a ne ispunjava propisane uvjete (članak 86. stavak 3.)

29. pruža usluge u nautičkom turizmu suprotno izdanom rješenju o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti (članak 87. stavak 1.)

30. pruža turističke usluge zdravstvenog turizma bez ispunjavanja uvjeta iz članka 90. stavka 2. ovoga Zakona (članak 90. stavak 2.)

31. pruža turističke usluge u kongresnom turizmu bez ispunjavanja uvjeta propisanih za njihovo pružanje ili organizira kongrese i slične skupove u okviru svoje osnovne djelatnosti suprotno propisanim uvjetima za njihovo organiziranje ili u kotizaciju uključi trošak prijevoza, smještaja, izleta i pansionских obroka ili organizira prijevoz, smještaj i prehranu za sudionike bez angažiranja turističke agencije, osim u slučaju iz članka 91. stavka 4. ovoga Zakona, ili omogući sudionicima kongresa ili sličnog skupa pokrivanje njihovih troškova kroz osobno sponzorstvo, donaciju ili slično (članak 91. stavci 2., 5. i 6.)

32. pruža turističke usluge aktivnog i pustolovnog turizma bez ispunjavanja uvjeta iz članka 93. stavka 1. točaka 4., 5. i 6. ovoga Zakona (članak 93. stavak 1.)

33. pruža turističke usluge na poljoprivrednom gospodarstvu, uzgajalištu vodenih organizama, vodama, lovištu i u šumi šumoposjednika koje nisu obuhvaćene člankom 94. stavcima 2. i 3. ovoga Zakona, ili ih pruža većem broju turista od propisanog ili bez ispunjavanja propisanih uvjeta (članak 94. stavci 2. – 5.)

34. pruža usluge iznajmljivanja vozila (rent-a-car), a nema najmanje jedan poslovni prostor sukladno članku 95. stavku 3. točki 3. ovoga Zakona ili opći uvjeti o najmu vozila nisu stavljeni na raspolaganje putniku u pisanom obliku na hrvatskom i/ili engleskom jeziku (članak 95. stavak 3. točke 3. i 6.)

35. pruža usluge turističkog ronjenja suprotno članku 96. stavku 4. ovoga Zakona vezano uz primjenu članka 93. stavka 1. (članak 96. stavak 4.)

36. pruža usluge iznajmljivanja opreme za šport i rekreaciju turistima a da korisnike usluga nije osigurao od posljedica nesretnog slučaja, sklapanjem ugovora s osiguravateljem u Republici Hrvatskoj ili drugoj državi ugovornici Europskog gospodarskog prostora i Švicarskoj Konfederaciji (članak 97. stavak 3.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 3000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) U slučaju ponavljanja prekršaja iz stavka 1. ovoga članka pravna osoba, fizička osoba-obrtnik kaznit će se novčanom kaznom od 15.000,00 do 90.000,00 kuna.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor može naplatiti novčanu kaznu pravnoj osobi, fizičkoj osobi – obrtniku na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 2000,00

kuna, a odgovornoj osobi u pravnoj osobi u iznosu od 1500,00 kuna, osim u slučaju iz stavka 3. ovoga članka.

Članak 109.

(1) Novčanom kaznom od 2500,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, fizička osoba – obrtnik ako:

1. ne objavi uvjete, sadržaj i cijenu svake pojedine usluge i ne pridržava se tih uvjeta, sadržaja i cijena (članak 6. točka 1.)
2. ne omogući korisniku usluge podnošenje pisanih prigovora u svojim poslovnim prostorijama ili bez odgađanja pisanim putem ne potvrdi njegov primitak, ili ne omogući korisniku usluge podnošenje pisanih prigovora putem pošte, telefaksa ili elektroničke pošte, ili u pisanim oblicima ne odgovori na prigovor u roku od 15 dana od dana zaprimljjenog prigovora, ili u poslovnim prostorijama i/ili na mrežnim stranicama vidljivo ne istakne obavijest o načinu podnošenja pisanih prigovora, ili ne vodi i/ili ne čuva pisanu evidenciju prigovora najmanje godinu dana od dana primitka pisanih prigovora (članak 6. točka 3.)
3. nema zaposlenog voditelja poslova u punom radnom vremenu ili duže od šest mjeseci u tri godine koristi vršitelja poslova kao voditelja poslova suprotno članku 17. stavku 2. ovoga Zakona (članak 16. i članak 17. stavak 2.)
4. na ulazu u poslovnicu odnosno drugi prostor u kojem posluje ili na drugom odgovarajućem mjestu ako se radi o građevini koja je zaštićeno kulturno dobro vidno ne istakne naziv tvrtke i sjedište turističke agencije (članak 20. stavak 1.)
5. na ulazu u poslovnicu vidno ne istakne radno vrijeme za rad s korisnicima usluge ili se ne pridržava istaknutog radnog vremena (članak 20. stavak 3.)
6. u svim pisanim promidžbenim materijalima vezanim uz organizirana putovanja, kao i na svim poslovnim dokumentima ili mrežnim stranicama vidljivo ne naznači tvrtku i sjedište turističke agencije (članak 20. stavak 4.)
7. ne objavi na svojim mrežnim stranicama podatke sukladno članku 21. ovoga Zakona (članak 21.)
8. ne čuva, kao poslovnu tajnu, sve što je saznao o putniku sukladno članku 22. ovoga Zakona (članak 22.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 2000,00 do 5000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. točaka 1. – 9. ovoga članka kaznit će se i voditelj poslova novčanom kaznom od 1500,00 do 4000,00 kuna.

(4) U slučaju ponavljanja prekršaja iz stavka 1. ovoga članka pravna osoba, fizička osoba – obrtnik kaznit će se novčanom kaznom od 5000,00 do 30.000,00 kuna.

(5) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor može pravnoj osobi i fizičkoj osobi – obrtniku na mjestu izvršenja prekršaja naplatiti novčanu kaznu u iznosu od 1250,00 kuna, odgovornoj osobi u pravnoj osobi u iznosu od 1000,00 kuna, a voditelju poslova u iznosu od 750,00 kuna, osim u slučaju iz stavka 4. ovoga članka.

Članak 110.

(1) Novčanom kaznom od 2000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, fizička osoba – obrtnik ako:

1. ne dostavi Ministarstvu obavijest o početku pružanja usluga i dokaze u roku od osam dana od početka pružanja usluga sukladno članku 13. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona ili ne prijavi svaku promjenu podataka u roku od osam dana od nastale promjene (članak 13. stavci 1. i 2.)
2. organizira putovanja (paket-aranžman i izlet), a da tijekom cijelog putovanja ne koristi najmanje jednog voditelja putovanja koji ispunjava propisane uvjete, za svaku grupu od 15 do 75 putnika, ili ako za razgledavanje zaštićenih cjelina (lokaliteta) ne koristi usluge turističkog vodiča odnosno osobe iz članka 69. stavka 5. ovoga Zakona (članak 24.)
3. za pružanje usluga turističkog vodiča koristi osobu koja nije ovlašteni turistički vodič (članak 77.)
4. za pružanje usluga voditelja putovanja koristi osobu koja nema najmanje završenu srednju školu (članak 79. stavak 3.)
5. pisano ne izvijesti davatelja usluga o turističkom predstavniku, njegovim ovlaštenjima i svim nastalim promjenama (članak 81. stavak 3.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 1.500,00 do 3.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i voditelj poslova novčanom kaznom od 1000,00 do 2000,00 kuna.

(4) U slučaju ponavljanja prekršaja iz stavka 1. ovoga članka pravna osoba, fizička osoba – obrtnik kaznit će se novčanom kaznom od 4000,00 do 20.000,00 kuna.

(5) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor može pravnoj osobi, fizičkoj osobi – obrtniku na mjestu izvršenja prekršaja naplatiti novčanu kaznu u iznosu od 1000,00 kuna, odgovornoj osobi u pravnoj osobi u iznosu od 750,00 kuna, a voditelju poslova u iznosu od 500,00 kuna, osim u slučaju iz stavka 4. ovoga članka.

Članak 111.

(1) Novčanom kaznom od 2000,00 do 8000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba ako:

1. kao državljanin druge države ugovornice Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru ili Švicarske Konfederacije privremeno i povremeno pruža usluge turističkog vodiča na području Republike Hrvatske suprotno posebnim propisima kojima se uređuje priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija za pružanje usluga turističkih vodiča (članak 69. stavak 4.)
2. kao državljanin druge države ugovornice Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru ili Švicarske Konfederacije privremeno i povremeno pruža usluge turističkog vodiča na ili u zaštićenim cjelinama (lokalitetima) bez položenog posebnog dijela stručnog ispita za zaštićene cjeline (lokalitete) sukladno odredbama ovoga Zakona (članak 70. stavak 3.)
3. ne pruža usluge turističkog vodiča u skladu s izdanim rješenjem (članak 75. stavak 1.)
4. ne pruža usluge počasnog turističkog vodiča samo povremeno (članak 76. stavak 2.)
5. pruža turističke usluge aktivnog i pustolovnog turizma bez odgovarajućeg uvjerenja/certifikata kojim se utvrđuje sposobnost i razina vještine obavljanja aktivnosti iz članka 92. stavka 1. ovoga Zakona (članak 93. stavak 1. točka 6.)
6. pruža turističke usluge na poljoprivrednom gospodarstvu, uzgajalištu vodenih organizama, vodama, lovištu i u šumi šumoposjednika koje nisu obuhvaćene člankom 94. stavcima 2. i 3.

ovoga Zakona, ili ih pruža većem broju turista od propisanog ili bez ispunjavanja propisanih uvjeta (članak 94. stavci 2. – 5.).

(2) U slučaju ponavljanja prekršaja iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom od 4000,00 do 16.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor može kazniti fizičku osobu iz stavka 1. ovoga članka na mjestu izvršenja prekršaja novčanom kaznom u iznosu od 1000,00 kuna, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 112.

(1) Novčanom kaznom od 1200,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba ako:

1. prilikom pružanja usluga turističkog vodiča ne nosi na vidljivom mjestu iskaznicu turističkog vodiča kojom se utvrđuje njegovo svojstvo (članak 75. stavak 3.)
2. prilikom pružanja usluga voditelja putovanja na vidljivom mjestu ne nosi oznaku s naznakom »voditelj putovanja« i svojim imenom i prezimenom (članak 79. stavak 4.).

(2) U slučaju ponavljanja prekršaja iz stavka 1. ovoga članka fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom od 2400,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor može kazniti fizičku osobu iz stavka 1. ovoga članka na mjestu izvršenja prekršaja novčanom kaznom u iznosu od 600,00 kuna, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

- PRILOZI**
- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije**
 - **Usporedni prikazi podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa**

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM EUROPSKE UNIJE

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pružanju usluga u turizmu (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO TURIZMA I SPORTA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2021. godinu.

Rok: I. kvartal 2021.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 114

Ugovor o Europskoj uniji
članak/članci 95; 251

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2015/2302 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/314/EEZ (SL L 326)

32015L2302

- Članci 3. i 12. preuzeto: Zakon o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17)

Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija Tekst značajan za EGP (SL L 255)

32005L0036

- Članci 2., 5., 11., 12. i 13. preuzeto: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanjem inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19)
- Članak 7. preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 70/19)

c) Ostali izvori prava Europske unije

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Tonči Glavina

Državni tajnik

(potpis)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko - Zgombić

Državna tajnica i EU koordinatorica

(potpis)

23.3.2021

(datum i pečat)

2/1

-33

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2015/2302 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o putovanjima u paket aranžmanima i povezanim putnim aranžmanima, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/314/EEZ

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pružanju usluga u turizmu

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Svrha ove Direktive jest doprinijeti pravilnom funkcioniranju unutarnjeg tržišta i ostvarivanju visoke i što jedinstvenije razine zaštite potrošača približavanjem određenih aspekata zakona i drugih propisa država članica u vezi s ugovorima između putnika i trgovaca o putovanjima u paket aranžmanu i povezanim putnim aranžmanima.</p>			
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na paket aranžmane koje trgovci nude na prodaju ili prodaju putnicima i na povezane putne aranžmane koje trgovci omogućuju putnicima.</p> <p>2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) paket aranžmane i povezane putne aranžmane koji obuhvaćaju razdoblje kraće od 24 sata osim ako je uključeno noćenje; (b) paket aranžmane i povezane putne aranžmane koje se omogućuje povremeno i na neprofitnoj osnovi i to samo ograničenoj skupini putnika; (c) paket aranžmane i povezane putne 		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba u potpunosti prenesena Zakonom o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17), članak 27.</p>

<p>aranžmane kupljene na temelju općeg sporazuma za organiziranje poslovnih putovanja između trgovca i druge fizičke ili pravne osobe koja djeluje u svrhe povezane sa svojam trgovackom, poslovnom, obrtničkom ili profesionalnom djelatnošću.</p> <p>3. Ovom se Direktivom ne utječe na opće nacionalno ugovorno pravo, poput pravila o valjanosti, sastavljanju ili učinku ugovora, ako aspekti općeg ugovornog prava nisu uređeni u ovoj Direktivi.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „usluga putovanja“ znači:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) prijevoz putnika; (b) smještaj koji nije neodvojivi dio prijevoza putnika i nije u boravišne svrhe; (c) iznajmljivanje automobila, drugih motornih vozila u smislu članka 3. stavka 11. Direktive 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (16) ili motocikala za koje se zahtijeva vozačka dozvola kategorije A u skladu s člankom 4. stavkom 3. točkom (c) 	<p>Članak 2.</p> <p>U članku 7. točka 24. briše se.</p> <p>Dosadašnje točke 25. do 27. postaju točke 24. do 26.</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17) članak/članci Članak 7., no uslijedile su izmjene zakona (NN 42/20), zbog COVID-a, za koje je ocijenjeno odstupaju od odredaba utvrđenih u ovoj Direktivi.

<p>Direktive 2006/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (17);</p> <p>(d)bilo koja druga turistička usluga koja nije neodvojivi dio usluge putovanja u smislu točaka (a), (b) ili (c);</p> <p>2.„paket aranžman” znači kombinacija najmanje dviju različitih vrsta usluga putovanja za potrebe istog putovanja ili odmora ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a)te usluge kombinira jedan trgovac, između ostalog na zahtjev ili u skladu s izborom putnika, prije nego što je sklopljen jedinstveni ugovor o svim uslugama; ili (b)neovisno o tome jesu li sklopljeni zasebni ugovori s pojedinačnim pružateljima usluga putovanja, ako se te usluge: <ul style="list-style-type: none"> i.kupuju na jednoj prodajnoj točki i ako su odabrane prije nego što je putnik pristao platiti; ii.nude, prodaju ili naplaćuju po paušalnoj ili ukupnoj cijeni; iii.oglašavaju ili prodaju pod nazivom „paket aranžman” ili pod sličnim nazivom; iv.kombiniraju nakon sklapanja ugovora kojim trgovac putniku daje pravo da bira između različitih vrsta usluga putovanja; ili v.kupuju od pojedinačnih trgovaca putem povezanih postupaka online rezerviranja kada trgovac s kojim je 			
---	--	--	--

sklopljen prvi ugovor dostavlja ime putnika, podatke o plaćanju i adresu e-pošte drugom trgovcu ili trgovcima, a ugovor s drugim trgovcem ili trgovcima sklopljen je najkasnije 24 sata nakon potvrde rezervacije prve usluge putovanja.

Kombinacija usluga putovanja kada se najviše jednu vrstu usluga putovanja, kako je navedeno u točki 1. točkama (a), (b) i (c), kombinira s jednom ili više turističkih usluga, kako je navedeno u točki 1. točki (d), nije paket aranžman ako zadnje navedene usluge:

- (a)ne čine znatan dio vrijednosti kombinacije, nisu oglašavane kao bitno obilježje kombinacije niti na neki drugi način predstavljaju bitno obilježje kombinacije; ili
- (b)su odabранe i kupljene tek nakon što je počelo izvršenje usluge putovanja, kako je navedeno u točki 1. točkama (a), (b) ili (c);

3. „ugovor o putovanju u paket aranžmanu” znači ugovor o paket aranžmanu kao cjelini ili, ako se paket aranžman pruža u okviru zasebnih ugovora, svi ugovori koji obuhvaćaju usluge putovanja uključene u paket aranžman;

4. „početak paket aranžmana” znači početak izvršenja usluga putovanja uključenih u paket aranžman;

5. „povezani putni aranžman” znači najmanje

dvije različite vrste usluga putovanja kupljene za potrebe istog putovanja ili odmora koje ne predstavljaju paket aranžman, i koji za posljedicu imaju sklapanje zasebnih ugovora s pojedinačnim pružateljima usluga putovanja, ako trgovac:

- (a)prilikom jednog posjeta svojoj prodajnoj točki ili jednog kontakta s njome putnicima omogućuje zaseban odabir i zasebno plaćanje svake usluge putovanja; ili
- (b)omogućuje ciljanu kupnju najmanje jedne dodatne usluge putovanja od drugog trgovca ako je ugovor s tim drugim trgovcem sklopljen najkasnije 24 sata nakon potvrde rezervacije prve usluge putovanja.

Ako je kupljena najviše jedna vrsta usluge putovanja, kako je navedeno u točki 1. točkama (a), (b) ili (c) i jedna ili više turističkih usluga, kako je navedeno u točki 1. točki (d), one ne predstavljaju povezani putni aranžman ako zadnje navedene usluge ne čine znatan dio kombinirane vrijednosti usluga i nisu oglašavane kao bitno obilježje kombinacije niti na neki drugi način predstavljaju bitno obilježje putovanja ili odmora.

6. „putnik” znači svaka osoba koja želi sklopiti ugovor u okviru područja primjene ove Direktive ili koja ima pravo putovati

na temelju ugovora sklopljenog u okviru područja primjene ove Direktive;

7. „trgovac” znači svaka fizička ili svaka pravna osoba, neovisno o tome je li u privatnom ili javnom vlasništvu, koja u vezi s ugovorima obuhvaćenima ovom Direktivom djeluje, između ostalog i putem drugih osoba koje djeluju u njezino ime ili za njezin račun, u svrhe povezane sa svojom trgovačkom, poslovnom, obrtničkom ili profesionalnom djelatnošću, bilo da djeluje u svojstvu organizatora, prodavatelja, trgovca koji omogućuje povezani putni aranžman ili kao pružatelj usluge putovanja;

8. „organizator” znači trgovac koji izravno ili putem drugog trgovca odnosno zajedno s drugim trgovcem kombinira i prodaje ili nudi na prodaju paket aranžmane ili trgovac koji dostavlja podatke o putniku drugom trgovcu u skladu s točkom 2. točkom (b) podtočkom v.;

9. „prodavatelj” znači trgovac koji nije organizator, a koji prodaje ili nudi na prodaju paket aranžmane koje kombinira organizator;

10. „poslovni nastan” znači poslovni nastan kako je definiran u članku 4. točki 5. Direktive 2006/123/EZ;

11. „trajni nosač podataka” znači svako sredstvo koje putniku ili trgovcu omogućuje pohranu informacija koje su mu osobno upućene i kojima može naknadno pristupati tijekom određenog

<p>vremena u svrhe za koje su te informacije namijenjene i koje omogućuje nepromijenjenu reprodukciju pohranjenih informacija;</p> <p>12. „izvanredne okolnosti koje se nisu mogle izbjegići” znači situacija izvan kontrole stranke koja se poziva na takvu situaciju i čije se posljedice nisu mogle izbjegići čak i da su poduzete sve razumne mjere;</p> <p>13. „nesukladnost” znači neizvršenje ili nepravilno izvršenje usluga putovanja uključenih u paket aranžman;</p> <p>14. „maloljetnik” znači svaka osoba mlađa od 18 godina;</p> <p>15. „prodajna točka” znači svaki maloprodajni objekt, bilo nekretnina ili pokretnina, ili internetska stranica za maloprodaju ili sličan online sustav za prodaju, između ostalog kad se internetske stranice za maloprodaju ili online sustavi za prodaju putnicima predstavljaju kao jedinstven sustav, uključujući telefonsku službu;</p> <p>16. „repatrijacija” znači povratak putnika na mjesto polazišta ili na drugo mjesto o kojem su se ugovorne stranke suglasile.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Razina usklađenosti</p> <p>Osim ako je u ovoj Direktivi drukčije predviđeno, države članice u svojem nacionalnom pravu ne održavaju niti u njega uvode odredbe koje odstupaju od odredaba utvrđenih u ovoj Direktivi, uključujući</p>			

<p>strože ili manje stroge odredbe kojima bi se osigurala različita razina zaštite putnika.</p>			
<p>POGLAVLJE II.</p> <p>OBVEZE U VEZI S INFORMIRANJEM I SADRŽAJ UGOVORA O PUTOVANJU U PAKET ARANŽMANU</p> <p>Članak 5.</p> <p>Predugovorne informacije</p> <p>1. Države članice osiguravaju da, prije nego što se putnik obveže bilo kojim ugovorom o putovanju u paket aranžmanu ili bilo kojom odgovarajućom ponudom, organizator, kao i prodavatelj ako se paket aranžman prodaje putem prodavatelja, putniku pruže odgovarajuće standardne informacije putem odgovarajućeg obrasca kako je naveden u Prilogu I. dijelu A ili dijelu B, te sljedeće informacije ako su one relevantne za paket aranžman:</p> <p>(a)glavne značajke usluga putovanja:</p> <p>i.odredište/odredišta, plan putovanja i razdoblja boravka, s datumima te, ako je uključen smještaj, broj uključenih</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prenesena Zakonom o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17), članak 29.</p>

<p>noćenja;</p> <p>ii.sredstva, značajke i kategorije prijevoza, mjesto polaska i povratka s datumom i vremenom, odnosno mjesta i trajanje usputnog zaustavljanja te prometne veze.</p> <p>Ako točno vrijeme još nije određeno, organizator i, prema potrebi, prodavatelj obavješćuju putnika o približnom vremenu polaska i povratka;</p> <p>iii.lokacija, glavne karakteristike i, prema potrebi, turistička kategorija smještaja u skladu s pravilima odredišne zemlje;</p> <p>iv. plan prehrane;</p> <p>v.posjeti, izlet/izleti ili druge usluge uključene u ukupnu cijenu dogovorenou za paket aranžman;</p> <p>vi.ako to nije očito iz konteksta, informacija o tome pruža li se putniku neka od usluga putovanja u okviru grupe i, ako je slučaj takav te kada je to moguće, informacija o približnoj veličini grupe;</p> <p>vii.ako putnikovo korištenje drugim turističkim uslugama ovisi o djelotvornoj usmenoj komunikaciji, jezik na kojem će te usluge biti pružene; i</p> <p>viii.jesu li putovanje ili odmor općenito prikladni za osobe sa smanjenom pokretljivošću te na zahtjev putnika precizne informacije o prikladnosti putovanja ili odmora uzimajući u</p>			
--	--	--	--

<p>obzir potrebe putnika;</p> <p>(b) tvrtka i geografska adresa organizatora te, prema potrebi, prodavatelja, kao i njihov telefonski broj i, prema potrebi, adresa e-pošte;</p> <p>(c) ukupna cijena paket aranžmana uključujući poreze i, prema potrebi, sve dodatne naknade, pristojbe i ostale troškove ili, ako te troškove nije moguće u razumnoj mjeri izračunati prije sklapanja ugovora, naznaku vrste dodatnih troškova koje će putnik možda morati snositi;</p> <p>(d) načine plaćanja, uključujući bilo koji iznos ili postotak cijene koje treba platiti kao predujam te raspored plaćanja preostalog iznosa, ili finansijska jamstava koja putnik treba platiti ili osigurati;</p> <p>(e) najmanji broj osoba potreban za ostvarivanje paket aranžmana i rok iz članka 12. stavka 3. točke (a) prije početka paket aranžmana za mogući raskid ugovora ako taj broj ne bude dosegnut;</p> <p>(f) opće informacije o uvjetima odredišne zemlje u vezi s putovnicama i vizama, uključujući približno trajanje razdoblja za pribavljanje viza te informacije o zdravstvenim formalnostima odredišne zemlje;</p> <p>(g) informacija da putnik može raskinuti ugovor u bilo kojem trenutku prije početka paket aranžmana uz plaćanje primjerene naknade za raskid ugovora ili,</p>			
--	--	--	--

<p>prema potrebi, standardnih naknada za raskid ugovora koje zahtijeva organizator, u skladu s člankom 12. stavkom 1.;</p> <p>(h) informacije o neobveznom ili obveznom osiguranju radi pokrivanja troška raskida ugovora od strane putnika ili troška pružanja pomoći, uključujući repatrijaciju, u slučaju nesreće, bolesti ili smrti.</p> <p>Za ugovore o putovanju u paket aranžmanu sklopljene telefonom organizator i, prema potrebi, prodavatelj, pružaju putniku standardne informacije navedene u Prilogu I. dijelu B i informacije navedene u prvom podstavku točkama od (a) do (h).</p> <p>2. U odnosu na paket aranžmane, kako su definirani u članku 3. točki 2. točki (b) podtočki v., organizator i trgovac kojima se podaci dostavljaju osiguravaju da, prije nego što se putnik obveže ugovorom ili bilo kojom odgovarajućom ponudom, i jedan i drugi putniku pruže informacije navedene u stavku 1. prvom podstavku točkama od (a) do (h) ovog članka ako je to relevantno za odgovarajuće usluge putovanja koje oni nude. Organizator istodobno, putem obrasca navedenog u Prilogu I. dijelu C, također pruža standardne informacije.</p> <p>3. Informacije iz stavaka 1. i 2. moraju se pružiti na jasan, razumljiv i lako uočljiv način. Kada se te informacije pružaju u</p>			
--	--	--	--

pisanom obliku, one moraju biti čitljive.			
<p>Članak 6.</p> <p>Obvezujući karakter predugovornih informacija i sklapanje ugovora o putovanju u paket aranžmanu</p> <p>1. Države članice osiguravaju da informacije koje se putniku pružaju u skladu s člankom 5. stavkom 1. prvim podstavkom točkama (a), (c), (d), (e) i (g) čine sastavni dio ugovora o putovanju u paket aranžmanu i da se ne mijenjaju osim ako se ugovorne stranke o tome izričito drukčije suglasne. Organizator i, prema potrebi, prodavatelj, na jasan, razumljiv i lako uočljiv način dostavljaju putniku, prije sklapanja ugovora o putovanju u paket aranžmanu, sve izmјene predugovornih informacija.</p> <p>2. Ako organizator i, prema potrebi, prodavatelj, nisu ispunili zahtjeve u vezi s informiranjem o dodatnim naknadama, pristojbama ili ostalim troškovima iz članka 5. stava 1. prvog podstavka točke (c) prije sklapanja ugovora o putovanju u paket aranžmanu, putnik ne snosi te naknade,</p>		Nije potrebno preuzimanje	Prenesena Zakonom o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17), članak 30.

pristojbe ili ostale troškove.			
<p>Članak 7.</p> <p>Sadržaj ugovora o putovanju u paket aranžmanu i dokumenti koje treba dostaviti prije početka paket aranžmana</p> <p>1. Države članice osiguravaju da ugovori o putovanju u paket aranžmanu budu sastavljeni na jasnom i razumljivom jeziku te da budu čitljivi ako su u pisanom obliku. Pri sklapanju ugovora o putovanju u paket aranžmanu ili bez nepotrebnog odgađanja nakon njegova sklapanja, organizator ili prodavatelj putniku pružaju primjerak ugovora ili potvrdu o tom ugovoru na trajnom nosaču podataka. Putnik ima pravo zahtijevati primjerak u papirnatom obliku ako je ugovor o putovanju u paket aranžmanu sklopljen u istovremenoj fizičkoj prisutnosti stranaka.</p> <p>U odnosu na ugovore sklopljene izvan poslovnih prostorija, kako su definirani u članku 2. točki 8. Direktive 2011/83/EU, putniku se pruža primjerak ugovora o putovanju u paket aranžmanu ili potvrda o</p>		Nije potrebno preuzimanje	Prenesena Zakonom o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17), člancima 31. i 32.

tom ugovoru u papirnatom obliku ili, ako se putnik s time složi, na drugom trajnom nosaču podataka.

2. U ugovoru o putovanju u paket aranžmanu ili potvrdi o tom ugovoru navodi se puni sadržaj dogovora koji uključuje sve informacije iz članka 5. stavka 1. prvog podstavka točaka od (a) do (h) i sljedeće informacije:

(a)posebni zahtjevi putnika koje je organizator prihvatio;

(b)informacija o tome da je organizator:

i.odgovoran za pravilno izvršenje svih usluga putovanja obuhvaćenih ugovorom u skladu s člankom 13.; i
ii.dužan pružiti pomoć ako se putnik nađe u poteškoćama u skladu s člankom 16.;

(c)naziv subjekta zaduženog za zaštitu u slučaju nesolventnosti i njegove podatke za kontakt, uključujući njegovu geografsku adresu, te, prema potrebi, naziv nadležnog tijela koje je dotična država članica imenovala u tu svrhu i njegove podatke za kontakt;

(d)ime, adresu, telefonski broj, adresu e-pošte i, prema potrebi, broj telefaksa lokalnog predstavnika organizatora, kontaktne točke ili druge službe koji putniku omogućuju da brzo stupi u kontakt s organizatorom i učinkovito komunicira s njime, kako bi zatražio pomoć ako se nađe u poteškoćama ili

<p>kako bi se požalio na svaku nesukladnost koju utvrdi tijekom izvršenja paket aranžmana;</p> <p>(e) informacija da putnik mora prijaviti svaku nesukladnost koju utvrdi tijekom izvršenja paket aranžmana u skladu s člankom 13. stavkom 2.;</p> <p>(f) ako maloljetnici bez pratnje roditelja ili druge ovlaštene osobe putuju na temelju ugovora o putovanju u paket aranžmanu koji uključuje smještaj, informacije kojima se omogućuje izravan kontakt s maloljetnikom ili osobom odgovornom za maloljetnika u mjestu boravka maloljetnika;</p> <p>(g) informacije o dostupnim unutarnjim postupcima za rješavanje pritužbi i mehanizmima za alternativno rješavanje sporova („ARS“) na temelju Direktive 2013/11/EU Europskog parlamenta i Vijeća (18) te prema potrebi o subjektu za ARS kojim je trgovac obuhvaćen te o platformi za online rješavanje sporova na temelju Uredbe (EU) br. 524/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (19);</p> <p>(h) informacije o pravu putnika da ugovor prenese na drugog putnika u skladu s člankom 9.</p> <p>3. U odnosu na paket aranžmane kako su definirani u članku 3. točki 2. točki (b) podtočki v. trgovac kojem su podaci dostavljeni obavješćuje organizatora o sklapanju ugovora koji dovodi do</p>			
---	--	--	--

<p>sastavljanja paket aranžmana. Trgovac organizatoru pruža informacije potrebne da bi on mogao ispuniti svoje obveze kao organizator.</p> <p>Čim je organizator primio obavijest da je paket aranžman sastavljen, organizator putniku na trajnom nosaču podataka pruža informacije iz stavka 2. točaka od (a) do (h).</p> <p>4. Informacije iz stavaka 2. i 3. pružaju se na jasan, razumljiv i lako uočljiv način.</p> <p>5. Organizator pravovremeno prije početka paket aranžmana dostavlja putniku potrebne priznanice, vaučere i karte, informacije o predviđenim vremenima polaska i, prema potrebi, roku za registraciju, kao i o predviđenim vremenima za mjesta usputnog zaustavljanja, prometnim vezama i dolasku.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Teret dokaza</p> <p>U pogledu ispunjavanja zahtjeva u vezi s informiranjem utvrđenih u ovom poglavlju teret dokaza je na trgovcu.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prenesena Zakonom o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17), članak 33.</p>

<p>POGLAVLJE III.</p> <p>IZMJENE UGOVORA O PUTOVANJU U PAKET ARANŽMANU PRIJE POČETKA PAKET ARANŽMANA</p> <p>Članak 9.</p> <p>Prijenos ugovora o putovanju u paket aranžmanu na drugog putnika</p> <p>1. Države članice osiguravaju da putnik može, nakon što je o tome na trajnom nosaču podataka i u razumnom roku prije početka paket aranžmana obavijestio organizatora, prenijeti ugovor o putovanju u paket aranžmanu na osobu koja ispunjava sve uvjete koji se primjenjuju na taj ugovor. Obavijest poslana najkasnije sedam dana prije početka paket aranžmana se u svakom slučaju smatra obaviješću u razumnom roku.</p> <p>2. Prenositelj i primatelj ugovora o putovanju u paket aranžmanu solidarno su odgovorni za plaćanje iznosa koji se duguje i za sve dodatne naknade, pristojbe ili ostale troškove koji proizlaze iz prijenosa. Organizator obavlja prenositelja o stvarnim troškovima prijenosa. Ti troškovi ne smiju biti nerazumni i ne smiju premašiti stvarni trošak organizatora zbog prijenosa ugovora o putovanju u paket aranžmanu.</p> <p>3. Organizator prenositelju pruža dokaze za dodatne naknade, pristojbe ili ostale</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prenesena Zakonom o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17), članak 34.</p>
---	--	----------------------------------	--

<p>troškove koji proizlaze iz prijenosa ugovora o putovanju u paket aranžmanu.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Izmjena cijene</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se nakon sklapanja ugovora o putovanju u paket aranžmanu cijene smiju povećati samo ako je ugovorom izričito pridržana ta mogućnost te se u njemu navodi da putnik ima pravo na sniženje cijene u skladu sa stavkom 4. U tom se slučaju u ugovoru o putovanju u paket aranžmanu navodi način izračunavanja korekcija cijene. Povećanja cijene moguća su isključivo kao izravna posljedica promjena:</p> <p>(a) cijene prijevoza putnika koje su proizašle iz troška goriva ili drugih izvora energije;</p> <p>(b) visine poreza ili naknada za usluge putovanja obuhvaćene ugovorom koje određuju treće osobe koje nisu izravno uključene u izvršenje paket aranžmana, uključujući turističke poreze, pristojbe za slijetanje ili naknade za ukrcaj ili iskrcaj u lukama i zračnim lukama; ili</p> <p>(c) deviznih tečajeva koji su relevantni za</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prenesena Zakonom o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17), članak 35.</p>

<p>paket aranžman.</p> <p>2. Ako povećanje cijene iz stavka 1. ovog članka premaši 8 % ukupne cijene paket aranžmana, primjenjuje se članak 11. stavci od 2. do 5.</p> <p>3. Povećanje cijene, bez obzira na njegovu veličinu, moguće je samo ako organizator na trajnom nosaču podataka i najkasnije 20 dana prije početka paket aranžmana o tome na jasan i razumljiv način obavijesti putnika, uz obrazloženje tog povećanja i izračun.</p> <p>4. Ako je ugovorom o putovanju u paket aranžmanu utvrđena mogućnost povećanja cijene, putnik ima pravo na sniženje cijene koje odgovara bilo kojem sniženju troškova iz stavka 1. točaka (a), (b) i (c) do kojeg dođe nakon sklapanja ugovora i prije početka paket aranžmana.</p> <p>5. U slučaju sniženja cijene organizator ima pravo oduzeti stvarne administrativne troškove od iznosa povrata koji duguje putniku. Organizator na zahtjev putnika pruža dokaze za te administrativne troškove.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 11.</p> <p>Izmjena ostalih uvjeta ugovora o putovanju u paket aranžmanu</p> <p>1. Države članice osiguravaju da prije početka paket aranžmana organizator ne smije jednostrano izmijeniti uvjete ugovora o putovanju u paket aranžmanu izuzev cijene, u skladu s člankom 10., osim ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) je organizator to pravo pridržao u ugovoru; (b) je izmjena beznačajna; i (c) organizator na jasan, razumljiv i lako uočljiv način obavijesti putnika o izmjeni, na trajnom nosaču podataka. <p>2. Ako je organizator prije početka paket aranžmana prisiljen znatno izmijeniti bilo koju od glavnih značajki usluga putovanja, kako je navedeno u članku 5. stavku 1. prvom podstavku točki (a), ili ne može ispuniti posebne zahtjeve, kako su navedeni u članku 7. stavku 2. točki (a), ili predloži povećanje cijene paket aranžmana za više od 8 % u skladu s člankom 10. stavkom 2., putnik može u razumnom roku koji odredi organizator:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) prihvatiti predloženu izmjenu; ili (b) raskinuti ugovor bez plaćanja naknade za raskid ugovora. <p>Ako putnik raskine ugovor o putovanju u</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Prenesena Zakonom o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17), članak 36.</p>
--	--	----------------------------------	--

paket aranžmanu, putnik može prihvati, u slučaju da mu ga organizator ponudi, zamjenski paket aranžman, ako je moguće, jednake ili više kvalitete.

3. Organizator putnika bez nepotrebnog odgađanja na jasan, razumljiv i lako uočljiv način na trajnom nosaču podataka obavješćuje o:

- (a) predloženim izmjenama iz stavka 2. i, prema potrebi, u skladu sa stavkom 4., njihovu utjecaju na cijenu paket aranžmana;
- (b) razumnom roku u kojem putnik mora organizatora obavijestiti o svojoj odluci u skladu sa stavkom 2.;
- (c) posljedicama u slučaju da putnik ne odgovori u roku iz točke (b), u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom; i
- (d) ponuđenom zamjenskom paket aranžmanu i njegovoj cijeni, kad je to primjenjivo.

4. Ako izmjene ugovora o putovanju u paket aranžmanu iz stavka 2. prvog podstavka ili zamjenskom paket aranžmanu iz stavka 2. drugog podstavka za posljedicu imaju paket aranžman niže kvalitete ili cijene, putnik ima pravo na primjereni sniženje cijene.

5. Ako se ugovor o putovanju u paket aranžmanu raskine u skladu sa stavkom 2. prvim podstavkom točkom (b) ovog članka,

<p>a putnik ne prihvati zamjenski paket aranžman, organizator bez nepotrebnog odgađanja, a u svakom slučaju u roku od najviše četrnaest dana nakon što je ugovor raskinut, vraća sva plaćanja izvršena od strane putnika ili u ime putnika. Članak 14. stavci 2., 3., 4., 5. i 6. primjenjuju se mutatis mutandis.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Raskid ugovora o putovanju u paket aranžmanu i pravo odustajanja prije početka paket aranžmana</p> <p>1. Države članice osiguravaju da putnik može raskinuti ugovor o putovanju u paket aranžmanu u bilo kojem trenutku prije početka paket aranžmana. Ako putnik raskine ugovor o putovanju u paket aranžmanu u skladu s ovim stavkom, putnik može biti dužan organizatoru platiti primjerenu naknadu za raskid ugovora koju se može opravdati. Ugovorom o putovanju u paket aranžmanu mogu se utvrditi razumne standardne naknade za raskid ugovora koje se temelje na trenutku raskida ugovora prije početka paket aranžmana i očekivanim uštedama troškova te prihodu od pružanja usluga putovanja drugom korisniku. U nedostatku standardnih naknada za raskid ugovora, iznos naknade za raskid ugovora odgovara cijeni paket aranžmana umanjenoj za uštede troškova i prihod od pružanja</p>	<p>Članak 5.</p> <p>Naslov iznad članka 38.a i članak 38.a brišu se.</p> <p style="text-align: center;">Članak 20. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>(1) Putnik kojem je za neizvršeni ugovor o putovanju u paket-aranžmanu izdan vaučer temeljem članka 38.a Zakona o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, br. 130/17, 25/19, 98/19 i 42/20) ima pravo na raskid ugovora o putovanju u paket-aranžmanu i pravo na povrat svih izvršenih plaćanja. Organizator je dužan putniku vratiti sva plaćanja izvršena u korist putnika sukladno članku 37. stavcima 6. i 7. u roku iz stavka 8. toga članka, te članku 38.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17) članak/članci Članak 37. Odredba u potpunosti prenesena osnovnim Zakonom (NN 130/17), no uslijedile su izmjene zakona (NN 42/20), zbog COVID-a, za koje je ocijenjeno odstupaju od odredaba utvrđenih u ovoj Direktivi.</p>

<p>usluga putovanja drugom korisniku. Na zahtjev putnika organizator pruža obrazloženje za iznos naknada za raskid ugovora.</p>	<p>stavcima 2. i 3. Zakona o pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, br. 130/17, 25/19, 98/19 i 42/20).</p>		
<p>2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., putnik ima pravo raskinuti ugovor o putovanju u paket aranžmanu prije početka paket aranžmana bez plaćanja bilo kakve naknade za raskid ugovora u slučaju izvanrednih okolnosti koje se nisu mogle izbjegići, a koje su nastupile na odredištu ili u njegovoj neposrednoj blizini i koje znatno utječu na izvršenje paket aranžmana ili koje znatno utječu na prijevoz putnika na odredište. U slučaju raskida ugovora o putovanju u paket aranžmanu u skladu s ovim stavkom putnik ima pravo na puni povrat svih plaćanja izvršenih za paket aranžman, ali nema pravo na dodatnu odštetu.</p>	<p>(2) Iznimno, vaučer iz stavka 1. ovoga članka, uz pristanak putnika, može se iskoristiti za sklapanje ugovora o zamjenskom putovanju u paket-aranžmanu jednake, veće ili niže vrijednosti i/ili kvalitete te izlet ili drugu uslugu putovanja, u roku godine dana od njegovog izdavanja.</p>		
<p>3. Organizator može raskinuti ugovor o putovanju u paket aranžmanu i pružiti putniku puni povrat svih plaćanja izvršenih za paket aranžman, ali ne odgovara za dodatnu odštetu ako:</p> <p>(a) je broj osoba koje su prijavljene za paket aranžman manji od najmanjeg broja navedenog u ugovoru i ako organizator obavijesti putnika o raskidu ugovora unutar roka utvrđenog u ugovoru, ali ne kasnije od:</p> <p>i.20 dana prije početka paket aranžmana u</p>	<p>(3) Ako je temeljem vaučera iz stavka 1. ovoga članka ugovorenem zamjensko putovanje u paket-aranžmanu odnosno izlet ili druga usluga putovanja niže kvalitete ili cijene od iznosa vaučera, putnik ima pravo na povrat razlike cijene.</p> <p>(4) Ako putnik ne iskoristi vaučer za sklapanje ugovora o zamjenskom putovanju u paket-aranžmanu u roku iz stavka 2. ovoga članka, smatraće da je isti raskinut i putnik ima pravo na povrat svih izvršenih plaćanja sukladno stavku 1. ovoga članka.</p> <p>(5) Putnik može pravo korištenja vaučera iz stavka 1. ovoga članka prenijeti na drugu osobu sukladno odredbama članka 34. Zakona o</p>		

<p>slučaju putovanja koja traju više od šest dana;</p> <p>ii.sedam dana prije početka paket aranžmana u slučaju putovanja koja traju između dva i šest dana;</p> <p>iii.48 sati prije početka paket aranžmana u slučaju putovanja koja traju manje od dva dana;</p> <p>ili</p> <p>(b)organizatora u izvršenju ugovora spriječe izvanredne okolnosti koje se nisu mogle izbjegći te ako on putnika o raskidu ugovora obavijesti bez nepotrebnog odgađanja prije početka paket aranžmana.</p> <p>4. Organizator pruža sve povrate koje se zahtijeva u skladu sa stavcima 2. i 3. ili na temelju stavka 1. nadoknađuje sva plaćanja izvršena od strane putnika ili u ime putnika za paket aranžman, koji su umanjeni za primjerenu naknadu za raskid ugovora. Takvi povrati ili naknade isplaćuju se putniku bez nepotrebnog odgađanja, a u svakom slučaju najkasnije u roku od 14 dana nakon što je ugovor o putovanju u paket aranžmanu raskinut.</p> <p>5. U odnosu na ugovore sklopljene izvan poslovnih prostorija države članice mogu u svojem nacionalnom zakonodavstvu predvidjeti da putnik ima pravo, u roku od 14 dana nakon sklapanja ugovora, odustati od ugovora o putovanju u paket aranžmanu bez navođenja razloga.</p>	<p>pružanju usluga u turizmu („Narodne novine“, br. 130/17, 25/19, 98/19 i 42/20) kojim se uređuje prijenos ugovora o putovanju u paket-aranžmanu na drugog putnika.</p>		
--	--	--	--

<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>IZVRŠENJE PAKET ARANŽMANA</p> <p>Članak 13.</p> <p>Odgovornost za izvršenje paket aranžmana</p> <p>1. Države članice osiguravaju da je za izvršenje usluga putovanja obuhvaćenih ugovorom o putovanju u paket aranžmanu odgovoran organizator, bez obzira na to mora li te usluge izvršiti sam organizator ili ih moraju izvršiti drugi pružatelji usluga putovanja.</p> <p>Države članice mogu održati ili uvesti u svoje nacionalno pravo odredbe prema kojima je i prodavatelj odgovoran za izvršenje paket aranžmana. Odredbe članka 7. i poglavljia III., ovog poglavlja i poglavljia V. koje se primjenjuju na organizatora u tom se slučaju mutatis mutandis primjenjuju i na prodavatelja.</p> <p>2. Putnik bez nepotrebnog odgađanja i vodeći računa o okolnostima obavješće</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba u potpunosti prenesena Zakonom o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17), člancima 39., 40., 41. i 42.</p>	

organizatora o svakoj nesukladnosti koju utvrđi tijekom izvršenja usluge putovanja obuhvaćene ugovorom o putovanju u paket aranžmanu.

3. Ako bilo koja od usluga putovanja nije izvršena u skladu s ugovorom o putovanju u paket aranžmanu, organizator ispravlja tu nesukladnost osim ako to:

- (a) nije moguće; ili
- (b) za sobom povlači nerazmjerne troškove, uzimajući u obzir opseg nesukladnosti i vrijednost usluga putovanja na koje nesukladnost utječe.

Ako organizator, u skladu s točkom (a) ili točkom (b) prvog podstavka ovog stavka, ne ispravi nesukladnost, primjenjuje se članak 14.

4. Ne dovodeći u pitanje izuzeća utvrđena u stavku 3., ako organizator ne ispravi nesukladnost u razumnom roku koji je odredio putnik, putnik to može učiniti sam te zahtijevati naknadu nužnih troškova. Nije potrebno da putnik odredi rok ako organizator odbije ispraviti nesukladnost ili ako je nesukladnost potrebno ispraviti odmah.

5. Ako znatan dio usluga putovanja nije moguće pružiti kako je dogovoren u ugovoru o putovanju u paket aranžmanu, organizator nudi, bez dodatnih troškova za

<p>putnika, odgovarajuće alternativne aranžmane, kad je to moguće, jednake ili više kvalitete od onih navedenih u ugovoru, za nastavak paket aranžmana, uključujući u slučaju kada putniku nije pružen povratak u mjesto polazišta, onako kako je dogovoren.</p> <p>Ako predloženi alternativni putni aranžmani za posljedicu imaju paket aranžman niže kvalitete od one navedene u ugovoru o putovanju u paket aranžmanu, organizator putniku odobrava primjereno sniženje cijene.</p> <p>Putnik može odbiti predložene alternativne putne aranžmane samo ako oni nisu usporedivi s onim što je bilo dogovoren u ugovoru o putovanju u paket aranžmanu ili ako je odobreno sniženje cijene neadekvatno.</p> <p>6. Ako nesukladnost znatno utječe na izvršenje paket aranžmana i ako organizator nije uspio ispraviti nesukladnost u razumnom roku koji je odredio putnik, putnik može raskinuti ugovor o putovanju u paket aranžmanu bez plaćanja naknade za raskid te zahtijevati, prema potrebi, sniženje cijene i/ili naknadu štete u skladu s člankom 14.</p> <p>Ako nije moguće osigurati alternativne aranžmane ili ako putnik odbije predložene alternativne aranžmane u skladu sa stavkom 5. trećim podstavkom ovog članka, putnik</p>			
---	--	--	--

ima pravo, prema potrebi, na sniženje cijene i/ili naknadu štete u skladu s člankom 14., bez raskidanja ugovora o putovanju u paket aranžmanu.

Ako paket aranžman uključuje prijevoz putnikâ, organizator u slučajevima iz prvog i drugog podstavka osigurava i repatrijaciju putnika jednakovrijednim prijevozom, bez nepotrebnog odgađanja i bez dodatnih troškova za putnika.

7. Kada zbog izvanrednih okolnosti koje se nisu mogle izbjegći nije moguće osigurati povratak putnika kako je dogovoreno u ugovoru o putovanju u paket aranžmanu, organizator snosi troškove nužnog smještaja, ako je moguće jednakovrijedne kategorije, tijekom razdoblja koje ne premašuje tri noći po putniku. Ako su u zakonodavstvu Unije o pravima putnika koje se primjenjuje na relevantna prijevozna sredstva za povratak putnika predviđena dulja razdoblja, primjenjuju se ta razdoblja.

8. Ograničenje troškova iz stavka 7. ovog članka ne primjenjuje se na osobe smanjene pokretljivosti, kako je definirano u članku 2. točki (a) Uredbe (EZ) br. 1107/2006 te na bilo koju osobu koja ih prati, na trudnice i maloljetnike bez pratnje, kao ni na osobe kojima je potrebna posebna medicinska pomoć pod uvjetom da je organizator o njihovim posebnim potrebama obaviješten najmanje 48 sati prije početka paket

<p>aranžmana. Organizator se ne može pozivati na izvanredne okolnosti koje se nisu mogле изbjегти ради ограничавања одговорности у складу са ставком 7. овог чланска ако се дотични пружателј превозних услуга не може pozivati на такве околности у складу са законодавством Уније које се примјенjuje.</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Sniženje cijene i naknada štete</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Države članice osiguravaju da putnik ima pravo na primjereno sniženje cijene za svako razdoblje tijekom kojeg je postojala nesukladnost osim ako organizator dokaže da se nesukladnost može pripisati putniku. 2. Putnik ima pravo na primjerenu naknadu od organizatora za svaku štetu koju putnik pretrpi kao rezultat bilo koje nesukladnosti. Naknada štete isplaćuje se bez nepotrebnog odgađanja. 3. Putnik nema pravo na naknadu štete ako organizator dokaže da: <p>(a) se nesukladnost može pripisati putniku;</p> <p>(b) se nesukladnost može pripisati trećoj osobi koja nije povezana s pružanjem usluga putovanja obuhvaćenih ugovorom o putovanju u paket aranžmanu i da je nesukladnost nepredvidiva ili neizbjegna; ili</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba u potpunosti prenesena Zakonom o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17), člancima 43. i 44.</p>

<p>(c)je do nesukladnosti došlo zbog izvanrednih okolnosti koje se nisu mogle izbjjeći.</p> <p>4. Ako se međunarodnim konvencijama koje obvezuju Uniju ograničuju opseg odštete koju je dužan platiti pružatelj usluge koji pruža uslugu putovanja koja je dio paket aranžmana ili uvjeti pod kojima je on dužan platiti tu odštetu, ista se ograničenja primjenjuju na organizatora. Ako se međunarodnim konvencijama koje ne obvezuju Uniju ograničuje odšteta koju je dužan platiti pružatelj usluge, države članice na odgovarajući način mogu ograničiti odštetu koju je dužan platiti organizator. U ostalim se slučajevima ugovorom o putovanju u paket aranžmanu može ograničiti odštetu koju je dužan platiti organizator ako se to ograničenje ne primjenjuje na tjelesne ozljede ili štetu prouzročenu namjerno ili nemarom te ako odšteta ne iznosi manje od trostrukе ukupne cijene paket aranžmana.</p> <p>5. Nijednim pravom na odštetu ili sniženje cijene u skladu s ovom Direktivom ne utječe se na prava putnika u skladu s Uredbom (EZ) br. 261/2004, Uredbom (EZ) br. 1371/2007, Uredbom (EZ) br. 392/2009 Europskog parlamenta i Vijeća (20), Uredbom (EU) br. 1177/2010 i Uredbom (EU) br. 181/2011 i u skladu s međunarodnim konvencijama. Putnici imaju pravo podnijeti zahtjeve u skladu s ovom</p>			
---	--	--	--

<p>Direktivom i u skladu s tim uredbama i međunarodnim konvencijama. Odšteta ili sniženje cijene koji se odobravaju u skladu s ovom Direktivom i odšteta ili sniženje cijene koji se odobravaju u skladu s tim uredbama i međunarodnim konvencijama oduzimaju se jedne od drugih kako bi se izbjeglo prekomjernu odštetu.</p> <p>6. Rok zastare za podnošenje zahtjevâ u skladu s ovim člankom ne smije biti kraći od dvije godine.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Mogućnost stupanja u kontakt s organizatorom putem prodavatelja</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 13. stavak 1. drugi podstavak, države članice osiguravaju da putnik svoje poruke, zahtjeve ili pritužbe u vezi s izvršenjem paket aranžmana može uputiti izravno prodavatelju kod kojeg je taj paket aranžman kupljen. Prodavatelj te poruke, zahtjeve ili pritužbe bez nepotrebnog odgađanja prosljeđuje organizatoru.</p> <p>U svrhu poštovanja rokova ili rokova zastare primitak poruka, zahtjeva ili pritužbi iz prvog podstavka od strane prodavatelja smatra se primitkom obavijesti od strane organizatora.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba u potpunosti prenesena Zakonom o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17), članak 48.</p>

<p>Članak 16.</p> <p>Obveza pružanja pomoći</p> <p>Države članice osiguravaju da organizator putniku u poteškoćama pruži primjerenu pomoć bez nepotrebnog odgađanja, između ostalog u okolnostima iz članka 13. stavka 7., a posebice:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a)pružanjem primjerenih informacija o zdravstvenim službama, lokalnim tijelima i konzularnoj pomoći; i (b)pomaganjem putniku pri uspostavljanju daljinske komunikacije i pri pronalaženju alternativnih putnih aranžmana. <p>Organizator za takvu pomoć može naplatiti razumnu naknadu ako je putnik poteškoću prouzročio namjerno ili svojim nemarom. Ta naknada ni u kojem slučaju ne premašuje stvarne troškove organizatora.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p> <p>Odredba u potpunosti prenesena Zakonom o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17), članak 49.</p>	

<p>POGLAVLJE V.</p> <p>ZAŠTITA U SLUČAJU NESOLVENTNOSTI</p> <p>Članak 17.</p> <p>Djelotvornost i opseg zaštite u slučaju nesolventnosti</p> <p>1. Države članice osiguravaju da organizatori koji imaju poslovni nastan na njihovu državnom području pruže jamčevinu za povrat svih plaćanja izvršenih od strane putnika ili u ime putnika ako se odgovarajuće usluge ne izvršavaju uslijed nesolventnosti organizatora. Ako je u ugovor o putovanju u paket aranžmanu uključen prijevoz putnika, organizatori pružaju jamčevinu i za repatrijaciju putnika. Može se ponuditi nastavak paket aranžmana.</p> <p>Organizatori koji nemaju poslovni nastan u državi članici i koji prodaju ili nude na prodaju paket aranžmane u državi članici ili koji na bilo koji način usmjeravaju takve djelatnosti na državu članicu, dužni su pružiti jamčevinu u skladu sa zakonodavstvom te države članice.</p> <p>2. Jamčevina iz stavka 1. jest djelotvorna i pokriva razumno predvidive troškove. Ona pokriva iznose plaćanja izvršenih od strane putnika ili u ime putnika u vezi s paket aranžmanima, uzimajući u obzir duljinu</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba u potpunosti prenesena Zakonom o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17), člancima 50. i 51.</p>
---	--	----------------------------------	---

<p>razdoblja između predujmova i završnih plaćanja i završetka paket aranžmana, kao i procijenjeni trošak repatrijacije u slučaju nesolventnosti organizatora.</p> <p>3. Zaštitom u slučaju nesolventnosti koju pruža organizator koriste se putnici bez obzira na njihovo mjesto prebivališta, mjesto polaska ili na to gdje je paket aranžman prodan i neovisno o tome u kojoj se državi članici nalazi subjekt nadležan za nesolventnost.</p> <p>4. Ako na izvršenje paket aranžmana utječe nesolventnost organizatora, jamčevina je dostupna besplatno radi osiguranja repatriacija i, prema potrebi, radi financiranja smještaja prije repatrijacije.</p> <p>5. Za usluge putovanja koje nisu izvršene, povrati se pružaju bez nepotrebног odgađanja nakon zahtjeva putnika.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Uzajamno priznavanje zaštite u slučaju nesolventnosti i administrativna suradnja</p> <p>1. Države članice kao ispunjenje zahtjeva svojih nacionalnih mjera kojima se prenosi članak 17. priznaju svaku zaštitu u slučaju nesolventnosti koju organizator pruža u skladu s takvim mjerama države članice u</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba u potpunosti prenesena Zakonom o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17), članak 52.</p>

kojoj on ima poslovni nastan.

2. Države članice određuju središnje kontaktne točke kako bi olakšale administrativnu suradnju i nadzor nad organizatorima koji posluju u različitim državama članicama. One dostavljaju podatke za kontakt tih kontaktnih točaka svim ostalim državama članicama i Komisiji.

3. Središnje kontaktne točke jedna drugoj stavlju na raspolaganje sve potrebne informacije o svojim nacionalnim zahtjevima u vezi sa zaštitom u slučaju nesolventnosti i informacije o identitetu jednog ili više subjekata nadležnih za nesolventnost za određene organizatore koji na njihovu državnom području imaju poslovni nastan. Te kontaktne točke jedna drugoj omogućuju pristup svim dostupnim registrima s popisima organizatora koji su usklađeni s njihovim obvezama u vezi sa zaštitom u slučaju nesolventnosti. Svi takvi registri javno su dostupni, uključujući online.

4. Ako država članica ima dvojbe u vezi sa zaštitom u slučaju nesolventnosti koju pruža organizator, ona traži pojašnjenje od države članice u kojoj organizator ima poslovni nastan. Države članice na zahtjeve drugih država članica odgovaraju što je brže moguće, uzimajući u obzir hitnost i složenost predmeta. Prvi odgovor se u

<p>svakom slučaju izdaje najkasnije u roku od 15 radnih dana od primitka zahtjeva.</p>			
<p>POGLAVLJE VI. POVEZANI PUTNI ARANŽMANI Članak 19. Zaštita u slučaju nesolventnosti i zahtjevi u vezi s informiranjem za povezane putne aranžmane 1. Države članice osiguravaju da trgovci koji omogućuju povezane putne aranžmane pruže jamčevinu za povrat svih plaćanja koja prime od putnika ako se usluga putovanja koja je dio povezanog putnog aranžmana ne izvršava uslijed njihove nesolventnosti. Ako su takvi trgovci stranka koja je odgovorna za prijevoz putnika, jamčevina pokriva i repatrijaciju putnika. Članak 17. stavak 1. drugi podstavak, članak 17. stavci od 2. do 5. i članak 18. primjenjuju se mutatis mutandis. 2. Prije nego što se putnik obveže bilo kojim ugovorom koji dovodi do sastavljanja povezanog putnog aranžmana ili bilo kojom odgovarajućom ponudom, trgovac koji</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba u potpunosti prenesena Zakonom o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17), člancima 55. i 56..

omogućuje povezane putne aranžmane, između ostalog onda kad trgovac nema poslovni nastan u državi članici, ali na bilo koji način usmjerava takve djelatnosti na državu članicu, izjavljuje na jasan, razumljiv i lako uočljiv način da:

- (a)putnik neće moći ostvariti korist ni od jednog od prava koja se primjenjuju isključivo na paket aranžmane u okviru ove Direktive i da će svaki pružatelj usluga biti isključivo odgovoran za pravilno izvršenje svojih usluga u skladu s ugovorom; i
- (b)će putnik moći ostvariti korist od zaštite u slučaju nesolventnosti u skladu sa stavkom 1.

Kako bi ispunio obveze iz ovog stavka, trgovac koji omogućuje povezane putne aranžmane pruža putniku informacije putem odgovarajućeg standardnog obrasca navedenog u Prilogu II. ili, ako specifična vrsta povezanog putnog aranžmana nije obuhvaćena nijednim od obrazaca navedenih u tom Prilogu, pruža informacije sadržane u njima.

3. Ako trgovac koji omogućuje povezane putne aranžmane ne ispuni zahtjeve navedene u stvcima 1. i 2. ovog članka, u odnosu na usluge putovanja obuhvaćene povezanim putnim aranžmanom primjenjuju se prava i obveze utvrđeni u člancima 9. i

<p>12. te poglavlju IV.</p> <p>4. Ako je povezani paket aranžman rezultat sklapanja ugovora između putnika i trgovca koji ne omogućuje povezani putni aranžman, taj trgovac obavješćuje trgovca koji omogućuje povezani putni aranžmana o sklapanju relevantnog ugovora.</p>			
<p>POGLAVLJE VII.</p> <p>OPĆE ODREDBE</p> <p>Članak 20.</p> <p>Posebne obveze prodavatelja kada organizator ima poslovni nastan izvan Europskoga gospodarskog prostora</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 13. stavak 1. drugi podstavak, ako organizator ima poslovni nastan izvan Europskoga gospodarskog područja, prodavatelj s poslovnim nastanom u državi članici podliježe obvezama utvrđenima za organizatore u poglavljima IV. i V. osim ako prodavatelj pruži dokaze da organizator ispunjava obveze iz tih poglavlja.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba u potpunosti prenesena Zakonom o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17), članak 57.</p>

<p>Članak 21.</p> <p>Odgovornost za pogreške pri rezerviranju</p> <p>Države članice osiguravaju da je trgovac odgovoran za sve pogreške do kojih je došlo zbog tehničkih kvarova na sustavu rezervacija koje se mogu njemu pripisati i, ako je trgovac pristao organizirati rezerviranje paket aranžmana ili usluga putovanja koje su dio povezanog putnog aranžmana, za pogreške nastale tijekom postupka rezerviranja.</p> <p>Trgovac nije odgovoran za pogreške pri rezerviranju koje se mogu pripisati putniku ili koje su prouzročene izvanrednim okolnostima koje se nisu mogle izbjegći.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba u potpunosti prenesena Zakonom o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17), članak 58.</p>
<p>Članak 22.</p> <p>Pravo na regresnu naknadu</p> <p>U slučajevima u kojima organizator ili, u skladu s člankom 13. stavkom 1. drugim podstavkom ili člankom 20., prodavatelj plaća odštetu, odobrava sniženje cijene ili ispunjava druge obveze kojima on podliježe u skladu s ovom Direktivom, države članice osiguravaju da organizator ili prodavatelj ima pravo tražiti regresnu naknadu od svake treće osobe koja je doprinijela događaju koji je prouzročio odštetu, sniženje cijene ili</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba u potpunosti prenesena Zakonom o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17), članak 59.</p>

druge obveze.			
<p>Članak 23.</p> <p>Obvezujuća priroda Direktive</p> <p>1. Izjava organizatora paket aranžmana ili trgovca koji omogućuje povezani putni aranžman o tome da djeluje isključivo kao pružatelj usluga putovanja, kao posrednik ili u bilo kojem drugom svojstvu ili o tome da paket aranžman ili povezani putni aranžman ne predstavlja paket aranžman ili povezani putni aranžman ne oslobađa tog organizatora ili trgovca od obveza koje su im nametnute u skladu s ovom Direktivom.</p> <p>2. Putnici se ne mogu odreći prava koja su im dodijeljena nacionalnim mjerama kojima se prenosi ova Direktiva.</p> <p>3. Ugovorni aranžmani ili izjave putnika koji predstavljaju izravno ili neizravno odricanje od prava koja se putnicima dodjeljuju na temelju ove Direktive ili predstavljaju ograničavanje tih prava odnosno kojima se nastoji zaobići primjena ove Direktive, nisu obvezujući za putnika.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba u potpunosti prenesena Zakonom o pružanju usluga u turizmu (NN 130/17), članak 60.</p>

Članak 24. Izvršavanje Države članice osiguravaju postojanje odgovarajućih i djelotvornih sredstava za osiguranje poštovanja ove Direktive.		Nije potrebno preuzimanje	Prihvaćeno prenošenjem odredbi Direktive.
Članak 25. Sankcije Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na povrede nacionalnih odredaba donesenih na temelju ove Direktive i poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da se one provode. Predviđene sankcije moraju biti djelotvorne, proporcionalne i odvraćajuće.		Nije potrebno preuzimanje	Preuzeto Zakonom o pružanju usluga u turizmu (NN130/17), članak 107.

<p>Članak 26.</p> <p>Izvješćivanje od strane Komisije i preispitivanje</p> <p>Do 1. siječnja 2019. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o odredbama ove Direktive koje se primjenjuju na online rezervacije obavljene na različitim prodajnim točkama i kvalificiranje takvih rezervacija kao paket aranžmana, povezanih putnih aranžmana ili samostalnih usluga putovanja, a posebno o definiciji paket aranžmana određenoj u članku 3. točki 2. točki (b) podtočki v. te o tome je li potrebno prilagoditi ili proširiti tu definiciju.</p> <p>Do 1. siječnja 2021. Komisija podnosi opće izvješće o primjeni ove Direktive Europskom parlamentu i Vijeću.</p> <p>Izvješćima iz prvog i drugog stavka prilaže se, prema potrebi, zakonodavni prijedlozi.</p>			
<p>Članak 27.</p> <p>Izmjena Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2011/83/EU</p> <p>1. Točka 5. Priloga Uredbi (EZ) br. 2006/2004 zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„5. Direktiva (EU) 2015/2302 Europskog</p>			

<p>parlamenta i Vijeća (21)</p> <p>2. Članak 3. stavak 3. točka (g) Direktive 2011/83/EU zamjenjuje se sljedećim:</p> <p>„(g)o paket aranžmanima kako su definirani u članku 3. točci 2. Direktive (EU) 2015/2302 Europskog parlamenta i Vijeća (22).</p> <p>Članak 6. stavak 7., članak 8. stavci 2. i 6. i članci 19., 21. i 22. ove Direktive primjenjuju se mutatis mutandis na paket aranžmane kako su definirani u članku 3. točki 2. Direktive (EU) 2015/2302 u odnosu na putnike kako su definirani u članku 3. točki 6. te Direktive.</p>			
<p>POGLAVLJE VIII.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 28.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice do 1. siječnja 2018. donose i objavljaju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.</p> <p>2. Države članice te odredbe primjenjuju od 1. srpnja 2018.</p>			

<p>3. Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.</p> <p>4. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donešu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>			
<p>Članak 29.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Direktiva 90/314/EEZ stavlja se izvan snage od 1. srpnja 2018.</p> <p>Upućivanja na Direktivu stavljenu izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom navedenom u Prilogu III.</p>			
<p>Članak 30.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>			

<p>Članak 31.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>			
<p>PRILOG I.</p> <p>Dio A</p> <p>Obrazac sa standardnim informacijama za ugovore o putovanju u paket aranžmanu kad je moguća upotreba poveznica</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 10px;"> <p>Kombinacija usluga putovanja koja vam je ponuđena jest paket aranžman u smislu Direktive (EU) 2015/2302.</p> <p>Vi ćete stoga ostvariti korist od svih prava EU-a koja se primjenjuju na paket aranžmane. Poduzeće XY/poduzeća XY bit će u cijelosti odgovorno/odgovorna za pravilno izvršenje paket aranžmana kao cjeline.</p> <p>Osim toga, poduzeće XY/poduzeća XY ima/imaju uspostavljenu zakonom propisanu zaštitu za naknadu vaših plaćanja i osiguravanje vaše repatrijacije u slučaju da postane</p> </div>			

nesolventno/postanu nesolventna.

Više informacija o najvažnijim pravima u skladu s Direktivom (EU) 2015/2302 [treba navesti u obliku poveznice]

Klikom na poveznicu putnik će dobiti sljedeće informacije:

Najvažnija prava u skladu s Direktivom (EU) 2015/2302

- Putnici će dobiti sve bitne informacije o paket aranžmanu prije sklapanja ugovora o putovanju u paket aranžmanu.
- Uvijek postoji barem jedan trgovac koji je odgovoran za pravilno izvršenje svih usluga putovanja obuhvaćenih ugovorom.
- Putnici dobivaju broj telefona za hitne slučajeve ili podatke o kontaktnoj točki putem koje mogu stupiti u kontakt s organizatorom ili turističkom agencijom.
- Putnici mogu prenijeti paket aranžman na drugu osobu uz obavijest o tome u razumnom roku i moguće plaćanje dodatnih troškova.
- Cijenu paket aranžmana može se povećati samo ako se povećaju specifični troškovi (primjerice, cijene goriva) i ako je to izričito predviđeno u ugovoru, a u svakom slučaju najkasnije 20 dana prije početka paket aranžmana. Ako povećanje cijene premašuje 8 % cijene paket aranžmana, putnik može raskinuti

<p>ugovor. Ako organizator pridrži pravo na povećanje cijene, putnik ima pravo na sniženje cijene ako dođe do sniženja relevantnih troškova.</p> <ul style="list-style-type: none"> —Putnici mogu raskinuti ugovor bez plaćanja bilo kakve naknade za raskid ugovora i dobiti puni povrat svih plaćanja ako se znatno izmijeni bilo koji od bitnih elemenata paket aranžmana osim cijene. Ako prije početka paket aranžmana trgovac odgovoran za paket aranžman otkaže paket aranžman, putnici imaju pravo na povrat i, prema potrebi, odštetu. —Putnici mogu raskinuti ugovor bez plaćanja bilo kakve naknade za raskid ugovora prije početka paket aranžmana u slučaju izvanrednih okolnosti, primjerice ako na odredištu postoje ozbiljni sigurnosni problemi koji bi mogli utjecati na paket aranžman. —Osim toga, putnici u bilo kojem trenutku prije početka paket aranžmana mogu raskinuti ugovor uz plaćanje primjerene naknade za raskid ugovora koju se može opravdati. —Ako nakon početka paket aranžmana značajne elemente paket aranžmana nije moguće pružiti kako je dogovorenog, morat će biti ponuđeni alternativni aranžmani bez dodatnih troškova. Ako usluge nisu pružene u skladu s ugovorom i to znatno utječe na izvršenje paket aranžmana, a organizator ne ispravi nesukladnost, putnici mogu raskinuti 			
---	--	--	--

<p>ugovor o putovanju u paket aranžmanu bez plaćanja naknade za raskid.</p> <ul style="list-style-type: none"> —Putnici imaju pravo na sniženje cijene i/ili naknadu štete ako usluge putovanja ne budu izvršene ili ako budu izvršene na nepravilan način. —Ako se putnik nađe u poteškoćama, organizator mu mora pružiti pomoć. —Ako organizator, ili u pojedinim državama članicama prodavatelj, postane nesolventan, osigurava se povrat plaćanjâ. Ako organizator ili, prema potrebi, prodavatelj, postane nesolventan nakon početka paket aranžmana i ako je prijevoz uključen u paket aranžman, osigurana je repatrijacija putnika. XY ugovorio je zaštitu u slučaju nesolventnosti kod YZ-a [subjekt koji pruža zaštitu u slučaju nesolventnosti, npr. jamstveni fond ili osiguravajuće društvo]. Putnici mogu stupiti u kontakt s tim subjektom ili, prema potrebi, s nadležnim tijelom vlasti (podaci za kontakt, uključujući naziv, geografsku adresu, adresu e-pošte i telefonski broj) ako su usluge uskraćene zbog nesolventnosti XY-a. <p>Direktiva (EU) 2015/2302 kako je prenesena u nacionalno pravo [POVEZNICA]</p> <p>Dio B</p> <p>Obrazac sa standardnim informacijama za ugovor o putovanju u paket aranžmanu u</p>			
--	--	--	--

situacijama koje nisu situacije obuhvaćene dijelom A

Kombinacija usluga putovanja koja vam je ponuđena jest paket aranžman u smislu Direktive (EU) 2015/2302.

Vi ćete stoga ostvariti korist od svih prava EU-a koja se primjenjuju na paket aranžmane. Poduzeće XY/poduzeća XY bit će u cijelosti odgovorno/odgovorna za pravilno izvršenje paket aranžmana kao cjeline.

Osim toga, poduzeće XY/poduzeća XY ima/imaju uspostavljenu zakonom propisanu zaštitu za naknadu vaših plaćanja putnika i, ako je prijevoz uključen u paket aranžman, osiguravanje vaše repatrijacije u slučaju da postane nesolventno/postanu nesolventna.

Najvažnija prava u skladu s Direktivom (EU) 2015/2302

- Putnici će dobiti sve bitne informacije o paket aranžmanu prije sklapanja ugovora o putovanju u paket aranžmanu.
- Uvijek postoji barem trgovac koji je odgovoran za pravilno izvršenje svih usluga putovanja obuhvaćenih ugovorom.
- Putnici dobivaju telefonski broj za hitne slučajeve ili podatke o kontaktnoj točki putem koje mogu stupiti u kontakt s

<p>organizatorom ili turističkom agencijom.</p> <ul style="list-style-type: none"> —Putnici mogu prenijeti paket aranžman na drugu osobu uz obavijest o tome u razumnom roku i moguće plaćanje dodatnih troškova. —Cijenu paket aranžmana može se povećati samo ako se povećaju specifični troškovi (primjerice, cijene goriva) i ako je to izričito predviđeno u ugovoru, a u svakom slučaju najkasnije 20 dana prije početka paket aranžmana. Ako povećanje cijene premašuje 8 % cijene paket aranžmana, putnik može raskinuti ugovor. Ako organizator pridrži pravo na povećanje cijene, putnik ima pravo na sniženje cijene ako dođe do sniženja relevantnih troškova. —Putnici mogu raskinuti ugovor bez plaćanja bilo kakve naknade za raskid ugovora i dobiti puni povrat svih plaćanja ako se znatno izmijeni bilo koji od bitnih elemenata paket aranžmana osim cijene. Ako prije početka paket aranžmana trgovac odgovoran za paket aranžman otkaže paket aranžman, putnici imaju pravo na povrat i, prema potrebi, odštetu. —Putnici mogu raskinuti ugovor bez plaćanja bilo kakve naknade za raskid ugovora prije početka paket aranžmana u slučaju izvanrednih okolnosti, primjerice ako na odredištu postoje ozbiljni sigurnosni problemi koji bi mogli utjecati na paket aranžman. —Osim toga, putnici u svakom trenutku 			
--	--	--	--

prije početka paket aranžmana mogu raskinuti ugovor uz plaćanje primjerene naknade za raskid ugovora koju se može opravdati.

—Ako nakon početka paket aranžmana značajne elemente paket aranžmana nije moguće pružiti kako je dogovorenno, morat će biti ponuđeni alternativni aranžmani bez dodatnih troškova. Ako usluge nisu pružene u skladu s ugovorom i to znatno utječe na izvršenje paket aranžmana, a organizator ne ispravi nesukladnost, putnici mogu raskinuti ugovor o putovanju u paket aranžmanu bez plaćanja naknade za raskid.

—Putnici imaju pravo na sniženje cijene i/ili naknadu štete ako usluge putovanja ne budu izvršene ili ako budu izvršene na nepravilan način.

—Ako se putnik nađe u poteškoćama, organizator mu mora pružiti pomoć.

—Ako organizator, ili u pojedinim državama članicama prodavatelj, postane nesolventan, osigurava se povrat plaćanjâ. Ako organizator ili, prema potrebi, prodavatelj, postane nesolventan nakon početka paket aranžmana i ako je prijevoz uključen u paket aranžman, osigurana je repatrijacija putnika. XY ugovorio je zaštitu u slučaju nesolventnosti kod YZ-a [subjekt koji pruža zaštitu u slučaju nesolventnosti, npr. jamstveni fond ili osiguravajuće društvo]. Putnici mogu stupiti u kontakt s tim subjektom ili,

prema potrebi, s nadležnim tijelom vlasti (podaci za kontakt, uključujući naziv, geografsku adresu, adresu e-pošte i telefonski broj) ako su usluge uskraćene zbog nesolventnosti XY-a.

[Internetske stranice na kojima možete pronaći Direktivu (EU) 2015/2302 kako je prenesena u nacionalno pravo.]

Dio C

Obrazac sa standardnim informacijama u slučaju kada organizator dostavlja podatke drugom trgovcu u skladu s člankom 3. točkom 2. točkom (b) podtočkom v.

Ako sklopite ugovor s poduzećem AB najkasnije 24 sata nakon primitka potvrde rezervacije od poduzeća XY, usluga putovanja koju pružaju XY i AB predstavljat će paket aranžman u smislu Direktive (EU) 2015/2302.

Vi ćete stoga ostvariti korist od svih prava EU-a koja se primjenjuju na paket aranžmane. Poduzeće/poduzeća XY bit će u cijelosti odgovorno/odgovorna za pravilno izvršenje paket aranžmana kao cjeline.

Osim toga, poduzeće XY ima uspostavljenu zakonom propisanu zaštitu za naknadu vaših plaćanja i, ako je

prijevoz uključen u paket aranžman,
osiguravanje vaše repatrijacije u slučaju
da postane nesolventno/postanu
nesolventna.

Više informacija o najvažnijim pravima
u skladu s Direktivom (EU) 2015/2302
[treba navesti u obliku poveznice]

Klikom na poveznicu putnik će dobiti
sljedeće informacije:

Najvažnija prava u skladu s Direktivom
(EU) 2015/2302

- Putnici će dobiti sve bitne informacije o uslugama putovanja prije sklapanja paket aranžmana.
- Uvijek postoji barem trgovac koji je odgovoran za pravilno izvršenje svih usluga putovanja obuhvaćenih ugovorom.
- Putnici dobivaju telefonski broj za hitne slučajeve ili podatke o kontaktnoj točki putem koje mogu stupiti u kontakt s organizatorom ili turističkom agencijom.
- Putnici mogu prenijeti paket aranžman na drugu osobu uz obavijest o tome u razumnom roku i moguće plaćanje dodatnih troškova.
- Cijenu paket aranžmana može se povećati samo ako se povećaju specifični troškovi (primjerice, cijene goriva) i ako je to izričito predviđeno u ugovoru, a u svakom slučaju najkasnije 20 dana prije

početka paket aranžmana. Ako povećanje cijene premašuje 8 % cijene paket aranžmana, putnik može raskinuti ugovor. Ako organizator pridrži pravo na povećanje cijene, putnik ima pravo na sniženje cijene ako dođe do sniženja relevantnih troškova.

- Putnici mogu raskinuti ugovor bez plaćanja bilo kakve naknade za raskid ugovora i dobiti puni povrat svih plaćanja ako se znatno izmijeni bilo koji od bitnih elemenata paket aranžmana osim cijene. Ako prije početka paket aranžmana trgovac odgovoran za paket aranžman otkaže paket aranžman, putnici imaju pravo na povrat i, prema potrebi, odštetu.
- Putnici mogu raskinuti ugovor bez plaćanja bilo kakve naknade za raskid ugovora prije početka paket aranžmana u slučaju izvanrednih okolnosti, primjerice ako na odredištu postoje ozbiljni sigurnosni problemi koji bi mogli utjecati na paket aranžman.
- Osim toga, putnici u svakom trenutku prije početka paket aranžmana mogu raskinuti ugovor uz plaćanje primjerene naknade za raskid ugovora koju se može opravdati.
- Ako nakon početka paket aranžmana značajne elemente paket aranžmana nije moguće pružiti kako je dogovorenog, morat će biti ponuđeni alternativni aranžmani bez dodatnih troškova. Ako usluge nisu pružene u skladu s ugovorom

<p>i to znatno utječe na izvršenje paket aranžmana, a organizator ne ispravi nesukladnost, putnici mogu raskinuti ugovor o putovanju u paket aranžmanu bez plaćanja naknade za raskid.</p> <ul style="list-style-type: none"> —Putnici imaju pravo na sniženje cijene i/ili naknadu štete ako usluge putovanja ne budu izvršene ili ako budu izvršene na nepravilan način. —Ako se putnik nađe u poteškoćama, organizator mu mora pružiti pomoć. —Ako organizator, ili u pojedinim državama članicama prodavatelj, postane nesolventan, osigurava se povrat plaćanjâ. Ako organizator ili, prema potrebi, prodavatelj, postane nesolventan nakon početka paket aranžmana i ako je prijevoz uključen u paket aranžman, osigurana je repatrijacija putnika. XY ugovorio je zaštitu u slučaju nesolventnosti kod YZ-a [subjekt koji pruža zaštitu u slučaju nesolventnosti, npr. jamstveni fond ili osiguravajuće društvo]. Putnici mogu stupiti u kontakt s tim subjektom ili, prema potrebi, s nadležnim tijelom vlasti (podaci za kontakt, uključujući naziv, geografsku adresu, adresu e-pošte i telefonski broj) ako su usluge uskraćene zbog nesolventnosti XY-a. <p>Direktiva (EU) 2015/2302 kako je prenesena u nacionalno pravo [POVEZNICA]</p>			
--	--	--	--

PRILOG II.

Dio A

Obrazac sa standardnim informacijama u slučaju kada je trgovac koji omogućuje online povezani putni aranžman u smislu članka 3. točke 5. točke (a) prijevoznik koji prodaje povratnu kartu

Ako nakon odabira i plaćanja jedne usluge putovanja rezervirate dodatne usluge putovanja za vaše putovanje ili odmor putem našeg poduzeća/XY-a, NEĆETE ostvariti korist od prava koja se primjenjuju na paket aranžmane u skladu s Direktivom (EU) 2015/2302.

Stoga naše poduzeće/XY neće biti odgovorno/odgovoran za pravilno izvršenje tih dodatnih usluga putovanja. Molimo vas da u slučaju problema stupite u kontakt s relevantnim pružateljem usluga.

Međutim, ako rezervirate bilo koje dodatne usluge putovanja tijekom istog posjeta internetskim stranicama za rezervacije našeg poduzeća/internetskim stranicama za rezervacije XY-a, usluge putovanja postat će dio povezanog putnog aranžmana. U tom slučaju XY, kao što se to zahtijeva pravom EU-a, ima uspostavljenu zaštitu za povrat vaših

plaćanja XY-u za usluge koje nisu izvršene zbog nesolventnosti XY-a te, prema potrebi, za vašu repatrijaciju.
Molimo vas da uzmete u obzir da se time ne osigurava povrat u slučaju nesolventnosti relevantnog pružatelja usluga.

Više informacija o zaštiti u slučaju insolventnosti [treba navesti u obliku poveznice]

Klikom na poveznicu putnik će dobiti sljedeće informacije:

XY ugovorio je zaštitu u slučaju nesolventnosti kod YZ-a [subjekt koji pruža zaštitu u slučaju nesolventnosti, npr. jamstveni fond ili osiguravajuće društvo].

Putnici mogu stupiti u kontakt s tim subjektom ili, prema potrebi, s nadležnim tijelom vlasti (podaci za kontakt, uključujući naziv, geografsku adresu, adresu e-pošte i telefonski broj) ako su usluge uskraćene zbog nesolventnosti XY-a.

Napomena: ovom zaštitom u slučaju nesolventnosti nisu obuhvaćeni ugovori sa strankama koje nisu XY, koje je

moguće izvršiti usprkos nesolventnosti XY-a.

Direktiva (EU) 2015/2302 kako je prenesena u nacionalno pravo
[POVEZNICA]

Dio B

Obrazac sa standardnim informacijama u slučaju kada je trgovac koji omogućuje online povezani putni aranžman u smislu članka 3. točke 5. točke (a) trgovac koji nije prijevoznik koji prodaje povratnu kartu

Ako nakon odabira i plaćanja za jednu uslugu putovanja rezervirate dodatne usluge putovanja za vaše putovanje ili odmor putem našeg poduzeća/XY-a, NEĆETE ostvariti korist od prava koja se primjenjuju na paket aranžmane u skladu s Direktivom (EU) 2015/2302.

Stoga naše poduzeće/XY neće biti odgovorno/odgovoran za pravilno izvršenje pojedinačnih usluga putovanja. Molimo vas da u slučaju problema stupite u kontakt s relevantnim pružateljem usluga.

Međutim, ako rezervirate bilo koje dodatne usluge putovanja tijekom istog posjeta internetskim stranicama za

rezervacije našeg poduzeća/internetskim stranicama za rezervacije XY-a, usluge putovanja postat će dio povezanog putnog aranžmana. U tom slučaju XY, kao što se to zahtijeva pravom EU-a, ima uspostavljenu zaštitu za povrat vaših plaćanja XY-u za usluge koje nisu izvršene zbog nesolventnosti XY-a te, prema potrebi, za vašu repatrijaciju.

Molimo vas da uzmete u obzir da se time ne osigurava povrat u slučaju nesolventnosti relevantnog pružatelja usluga.

Više informacija o zaštiti u slučaju insolventnosti [treba navesti u obliku poveznice]

Klikom na poveznicu putnik će dobiti sljedeće informacije:

XY ugovorio je zaštitu u slučaju nesolventnosti kod YZ-a [subjekt koji pruža zaštitu u slučaju nesolventnosti, npr. jamstveni fond ili osiguravajuće društvo].

Putnici mogu stupiti u kontakt s tim subjektom ili, prema potrebi, s nadležnim tijelom vlasti (podaci za kontakt, uključujući naziv, geografsku adresu, adresu e-pošte i telefonski broj)

ako su usluge putovanja uskraćene zbog nesolventnosti XY-a.

Napomena: ovom zaštitom u slučaju nesolventnosti nisu obuhvaćeni ugovori sa strankama koje nisu XY koje je moguće izvršiti usprkos nesolventnosti XY-a.

Direktiva (EU) 2015/2302 kako je prenesena u nacionalno pravo
[POVEZNICA]

Dio C

Obrazac sa standardnim informacijama u slučaju povezanih putnih aranžmana u smislu članka 3. točke 5. točke (a) kad se ugovori sklapaju uz istovremenu fizičku prisutnost trgovca (koji nije prijevoznik koji prodaje povratnu kartu) i putnika

Ako nakon odabira i plaćanja za jednu uslugu putovanja rezervirate dodatne usluge putovanja za vaše putovanje ili odmor putem našeg poduzeća/XY-a, NEĆETE ostvariti korist od prava koja se primjenjuju na paket aranžmane u skladu s Direktivom (EU) 2015/2302.

Stoga naše poduzeće/XY neće biti odgovorno/odgovoran za pravilno izvršenje pojedinačnih usluga putovanja.

Molimo vas da u slučaju problema stupite u kontakt s relevantnim pružateljem usluga.

Međutim, ako rezervirate bilo koje dodatne usluge putovanja tijekom istog posjeta ili kontakta s našim poduzećem, usluge putovanja postat će dio povezanog putnog aranžmana. U tom slučaju XY, kao što se to zahtijeva pravom EU-a, ima uspostavljenu zaštitu za povrat vaših plaćanja XY-u za usluge koje nisu izvršene zbog nesolventnosti XY-a te, prema potrebi, za vašu repatrijaciju. Molimo vas da uzmete u obzir da se time ne osigurava povrat u slučaju nesolventnosti relevantnog pružatelja usluga.

XY ugovorio je zaštitu u slučaju nesolventnosti kod YZ-a [subjekt koji pruža zaštitu u slučaju nesolventnosti, npr. jamstveni fond ili osiguravajuće društvo].

Putnici mogu stupiti u kontakt s tim subjektom ili, prema potrebi, s nadležnim tijelom vlasti (podaci za kontakt, uključujući naziv, geografsku adresu, adresu e-pošte i telefonski broj) ako su usluge uskraćene zbog nesolventnosti XY-a.

Napomena: ovom zaštitom u slučaju nesolventnosti nisu obuhvaćeni ugovori sa strankama koje nisu XY koje je moguće izvršiti usprkos nesolventnosti XY-a.

[Internetske stranice na kojima možete pronaći Direktivu (EU) 2015/2302 kako je prenesena u nacionalno pravo.]

Dio D

Obrazac sa standardnim informacijama u slučaju kada je trgovac koji omogućuje online povezani putni aranžman u smislu članka 3. točke 5. točke (b) prijevoznik koji prodaje povratnu kartu

Ako rezervirate dodatne usluge putovanja za svoje putovanje ili odmor putem ove poveznice/ovih poveznica, NEĆETE ostvariti korist od prava koja se primjenjuju na paket aranžmane u skladu s Direktivom (EU) 2015/2302.

Stoga naše poduzeće XY neće biti odgovorno za pravilno izvršenje tih dodatnih usluga putovanja. Molimo vas da u slučaju problema stupite u kontakt s relevantnim pružateljem usluga.

Međutim, ako rezervirate dodatne usluge putovanja putem ove poveznice/ovih

poveznica najkasnije 24 sata nakon primitka potvrde rezervacije od našeg poduzeća XY, te usluge putovanja postat će dio povezanog putnog aranžmana. U tom slučaju XY, kao što se to zahtijeva pravom EU-a, ima uspostavljenu zaštitu za povrat vaših plaćanja XY-u za usluge koje nisu izvršene zbog nesolventnosti XY-a te, prema potrebi, za vašu repatrijaciju. Molimo vas da uzmete u obzir da se time ne osigurava povrat u slučaju nesolventnosti relevantnog pružatelja usluga.

Više informacija o zaštiti u slučaju insolventnosti [treba navesti u obliku poveznice]

Klikom na poveznicu putnik će dobiti sljedeće informacije:

XY ugovorio je zaštitu u slučaju nesolventnosti kod YZ-a [subjekt koji pruža zaštitu u slučaju nesolventnosti, npr. jamstveni fond ili osiguravajuće društvo].

Putnici mogu stupiti u kontakt s tim subjektom ili, prema potrebi, s nadležnim tijelom vlasti (podaci za kontakt, uključujući naziv, geografsku adresu, adresu e-pošte i telefonski broj)

ako su usluge putovanja uskraćene zbog nesolventnosti XY-a.

Napomena: ovom zaštitom u slučaju nesolventnosti nisu obuhvaćeni ugovori sa strankama koje nisu XY koje je moguće izvršiti usprkos nesolventnosti XY-a.

Direktiva (EU) 2015/2302 kako je prenesena u nacionalno pravo
[POVEZNICA]

Dio E

Obrazac sa standardnim informacijama u slučaju kad je trgovac koji omogućuje online povezani putni aranžman u smislu članka 3. točke 5. točke (b) trgovac koji nije prijevoznik koji prodaje povratnu kartu

Ako rezervirate dodatne usluge putovanja za svoje putovanje ili odmor putem ove poveznice/ovih poveznica, NEĆETE ostvariti korist od prava koja se primjenjuju na putnike u paket aranžmanima u skladu s Direktivom (EU) 2015/2302.

Stoga naše poduzeće/XY neće biti odgovorno/odgovoran za pravilno izvršenje tih dodatnih usluga putovanja. Molimo vas da u slučaju problema

stupite u kontakt s relevantnim pružateljem usluga.

Međutim, ako rezervirate dodatne usluge putovanja putem ove poveznice/ovih poveznica najkasnije 24 sata nakon primitka potvrde rezervacije od našeg poduzeća/XY-a, te usluge putovanja postat će dio povezanog putnog aranžmana. U tom slučaju XY, kao što se to zahtijeva pravom EU-a, ima uspostavljenu zaštitu za povrat vaših plaćanja XY-u za usluge koje nisu izvršene zbog nesolventnosti XY-a te, prema potrebi, za vašu repatrijaciju. Molimo vas da uzmete u obzir da se time ne osigurava povrat u slučaju nesolventnosti relevantnog pružatelja usluga.

Više informacija o zaštiti u slučaju insolventnosti [treba navesti u obliku poveznice]

Klikom na poveznicu putnik će dobiti sljedeće informacije:

XY ugovorio je zaštitu u slučaju nesolventnosti kod YZ-a [subjekt koji pruža zaštitu u slučaju nesolventnosti, npr. jamstveni fond ili osiguravajuće

<p>društvo].</p> <p>Putnici mogu stupiti u kontakt s tim subjektom ili, prema potrebi, s nadležnim tijelom vlasti (podaci za kontakt, uključujući naziv, geografsku adresu, adresu e-pošte i telefonski broj) ako su usluge uskraćene zbog nesolventnosti XY-a.</p> <p>Napomena: ovom zaštitom u slučaju nesolventnosti nisu obuhvaćeni ugovori sa strankama koje nisu XY koje je moguće izvršiti usprkos nesolventnosti XY-a.</p> <p>Direktiva (EU) 2015/2302 kako je prenesena u nacionalno pravo/nacionalna prava [POVEZNICA]</p>			
<p>PRILOG III.</p> <p>Korelacijska tablica</p> <p>Direktiva VijećaOva Direktiva 90/314/EEZ</p> <p>Članak 1. Članak 1.</p> <p>Članak 2. točka Članak 3. točka 2. i članak 1. 2. stavak 2. točka (a)</p> <p>Članak 2. točka Članak 3. točka 8.</p> <p>2.</p> <p>Članak 2. točka Članak 3. točka 9.</p> <p>3.</p> <p>Članak 2. točka Članak 3. točka 6.</p> <p>4.</p>			

<p>Članak 2. točka Članak 3. točka 3.</p> <p>5.</p> <p>Članak 3. stavak Obrisano</p> <p>1.</p> <p>Članak 3. stavak Obrisano, ali glavni dijelovi</p> <p>2. ugrađeni u članke 5. i 6.</p> <p>Članak 4. stavak Članak 5. stavak 1. točka (f)</p> <p>1. točka (a)</p> <p>Članak 4. stavak Članak 5. stavak 1. točka</p> <p>1. točka (b) (h), članak 7. stavak 2. točke (d) i (f) i članak 7. stavak 4.</p> <p>Članak 4. stavak Članak 7. stavak 2.</p> <p>2. točka (a)</p> <p>Članak 4. stavak Članak 5. stavak 3. i članak</p> <p>2. točka (b) 7. stavci 1. i 4.</p> <p>Članak 4. stavak Obrisano</p> <p>2. točka (c)</p> <p>Članak 4. stavak Članak 9.</p> <p>3.</p> <p>Članak 4. stavak Članak 10.</p> <p>4.</p> <p>Članak 4. stavak Članak 11. stavci 2. i 3.</p> <p>5.</p> <p>Članak 4. stavak Članak 11. stavci 2., 3. i 4. i</p> <p>6. članak 12. stavci 3. i 4.</p> <p>Članak 4. stavak Članak 13. stavci 5., 6. i 7.</p> <p>7.</p> <p>Članak 5. stavak Članak 13. stavak 1.</p> <p>1.</p> <p>Članak 5. stavak Članak 14. stavci 2., 3. i 4. i</p> <p>2. članak 16.</p> <p>Članak 5. stavak Članak 23. stavak 3.</p> <p>3.</p>			
---	--	--	--

Članak 5. stavak	Članak 7. stavak 2. točka		
4.	(e) i članak 13. stavak 2.		
Članak 6.	Članak 13. stavak 3.		
Članak 7.	Članak 17. i članak 18.		
Članak 8.	Članak 4.		
Članak 9. stavak	Članak 28. stavak 1.		
1.			
Članak 9. stavak	Članak 28. stavak 4.		
2.			
Članak 10.	Članak 31.		
Prilog, točka (a)	Članak 5. stavak 1. točka		
	(a) podtočka i.		
Prilog, točka (b)	Članak 5. stavak 1. točka		
	(a) podtočka ii.		
Prilog, točka (c)	Članak 5. stavak 1. točka		
	(a) podtočka iii.		
Prilog, točka (d)	Članak 5. stavak 1. točka		
	(e)		
Prilog, točka (e)	Članak 5. stavak 1. točka		
	(a) podtočka i.		
Prilog, točka (f)	Članak 5. stavak 1. točka		
	(a) podtočka v.		
Prilog, točka (g)	Članak 5. stavak 1. točka		
	(b)		
Prilog, točka (h)	Članak 5. stavak 1. točka		
	(c) i članak 10. stavak 1.		
Prilog, točka (i)	Članak 5. stavak 1. točka		
	(d)		
Prilog, točka (j)	Članak 7. stavak 2. točka		
	(a)		
Prilog, točka (k)	Članak 13. stavak 2.		

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija Tekst značajan za EGP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pružanju usluga u turizmu (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet)

	prijedlo ga propisa?	u odredbu prijedloga propisa)	
<p>Članak 1.</p> <p>Svrha</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju pravila za pristup i obavljanje profesije, na temelju kojih države članice koje pristup reguliranim profesijama i njihovo obavljanje na svom državnom području uvjetuju posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija (dalje u tekstu „država članica domaćin“) priznaju stručne kvalifikacije stečene u drugim državama članicama (dalje u tekstu „matična država članica“), koje nositelju omogućuju obavljanje iste profesije kao u matičnoj državi članici.</p>	Nije potrebno preuzimanje	Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija NN 82/15	
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na sve državljane država članica koji žele obavljati reguliranu profesiju, uključujući i slobodne profesije, u državi članici različitoj od one u kojoj su stekli svoje stručne kvalifikacije, bilo u svojstvu samozaposlene ili zaposlene osobe.</p> <p>2. Svaka država članica može dopustiti da državljeni država članica koji posjeduju dokaz o stručnim kvalifikacijama koje nisu stečene u toj državi članici, obavlja reguliranu profesiju u smislu članka 3. stavka 1. točke (a) na njezinom državnom području u skladu s njezinim pravilima. U slučaju profesija obuhvaćenih glavom III., poglavljem III., kod tog se početnog priznavanja moraju poštovati minimalni uvjeti sposobljavanja utvrđeni u tom poglavljju.</p>	<p>Članak 4.</p> <p>U članku 17. stavku 3. riječi: „U uvjetima posebnih okolnosti“ zamjenjuju se riječima:</p>	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanjem inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15,

<p>3. Odgovarajuće odredbe ove Direktive ne primjenjuju se na regulirane profesije za koje su zasebnim instrumentom prava Zajednice predviđena druga posebna rješenja koja se izravno odnose na priznavanje stručnih kvalifikacija.</p>	<p>„Za vrijeme trajanja epidemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2“.</p>	<p>U stavku 4. riječi: „posebnih okolnosti“ zamjenjuju se riječima: „epidemije bolesti COVID-19 uzrokovane virusom SARS-CoV-2“.</p>	<p>70/19) članak/članci Članak 3.</p>
---	--	---	---------------------------------------

Članak 3.

Definicije

1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a),„regulirana profesija”: profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti čiji je pristup, obavljanje ili jedan od načina obavljanja na temelju zakonskih ili drugih propisa, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija; posebno korištenje profesionalnog naziva koji je zakonskim ili drugim propisima ograničen na nositelje određenih stručnih kvalifikacija predstavlja jedan od načina obavljanja djelatnosti. Ako se prva rečenica ove definicije ne primjenjuje, profesija iz stavka 2. smatra se reguliranom profesijom;
- (b),„stručne kvalifikacije”: kvalifikacije koje se potvrđuju dokazom o formalnoj osposobljenosti, potvrdom kompetencije iz članka 11. točke (a) (i) i/ili stručnim iskustvom;
- (c),„dokaz o formalnoj osposobljenosti”: diplome, svjedodžbe i drugi dokazi koje je izdalo nadležno tijelo u državi članici na temelju zakonskih i drugih propisa te države članice i kojima se potvrđuje uspješno završeno stručno osposobljavanje koje je većim dijelom stečeno u Zajednici. Ako se prva rečenica ove definicije ne primjenjuje, dokaz o formalnoj formalnim kvalifikacijama osposobljenosti iz stavka 3. smatra se dokazom o formalnoj osposobljenosti;
- (d),„nadležno tijelo”: svaka vlast ili tijelo koje je država članica izričito ovlastila za izdavanje odnosno primanje dokaza o osposobljenosti i drugih dokumenata i informacija kao i za primanje zahtjeva i donošenje odluka iz ove Direktive;
- (e),„regulirano obrazovanje i osposobljavanje”: svako osposobljavanje koje je izričito usmjereno na obavljanje određene profesije i koje obuhvaća jedan ili više programa koji su, kada je to prikladno, nadopunjeni odgovarajućim stručnim osposobljavanjem odnosno vježbeničkom ili stručnom praksom.

Struktura i stupanj stručnog osposobljavanja odnosno vježbeničke ili stručne prakse određuje se zakonima i drugim propisima predmetne države članice ili ga nadzire ili odobrava za to određeno tijelo;

- (f) „stručno iskustvo”: stvarno i zakonsko obavljanje predmetne profesije u državi članici;
- (g),„razdoblje prilagodbe”: obavljanje regulirane profesije u državi članici domaćinu pod odgovornošću kvalificiranog stručnjaka; to razdoblje stručne prakse pod nadzorom može biti popraćeno dodatnim osposobljavanjem. Razdoblje stručne prakse pod nadzorom se ocjenjuje. Detaljna pravila u pogledu razdoblja prilagodbe i njegovog ocjenjivanja te statusa migranta za vrijeme stručne prakse pod nadzorom utvrđuje nadležno tijelo države članice domaćina.

Status osobe koja obavlja stručnu praksu pod nadzorom u državi članici, posebno u pogledu prava boravka i

obveza, socijalnih prava i naknada, novčanih pomoći i plaće, utvrđuju nadležna tijela države članice u skladu s važećim pravom Zajednice;

(h), „provjera sposobljenosti”: provjera ograničena na stručno znanje podnositelja zahtjeva, koju provode nadležna tijela države članice domaćina, radi ocjene podnositeljeve sposobnosti obavljanja regulirane profesije u toj državi članici. Nadležna će tijela za potrebe provođenja te provjere sastaviti popis predmeta koji nisu obuhvaćeni diplomom odnosno drugim dokazom o formalnoj sposobljenosti podnositelja, što se utvrđuje usporedbom obrazovanja i sposobljavanja koju zahtjeva država članica domaćin, s obrazovanjem i sposobljavanjem koju je stekao podnositelj zahtjeva.

Kod provjere sposobljenosti treba uzeti u obzir činjenicu da je podnositelj zahtjeva u matičnoj državi članici odnosno u državi članici iz koje dolazi kvalificirani stručnjak. Provjera obuhvaća odabrane predmete s popisa čije je znanje prijeko potrebno za obavljanje profesije u državi članici domaćinu. Ona također može uključivati poznavanje pravila struke koja se primjenjuju na odgovarajuće djelatnosti u državi članici domaćinu.

Pojedinosti u vezi s provođenjem provjere sposobnosti i statusom podnositelja zahtjeva u državi članici domaćinu koji se želi pripremiti za provjeru sposobnosti u toj državi članici određuju nadležna tijela te države;

(i), „direktor poduzeća”: svaka osoba koja je u okviru predmetne profesije radila u poduzeću:

- i. kao direktor poduzeća ili podružnice poduzeća;
 - ii. kao zamjenik vlasnika ili direktora poduzeća, ako taj položaj uključuje odgovornost koja je istovjetna odgovornosti vlasnika odnosno direktora kojega zamjenjuje;
 - iii. na rukovodećem položaju s dužnostima trgovачke i/ili tehničke prirode i koji uključuje odgovornost za jedan ili više odjela poduzeća.
2. Profesija koju obavljaju članovi udruge odnosno organizacije iz Priloga I. smatra se reguliranom profesijom.

Glavna svrha udruga i organizacija iz prvog podstavka je promicanje i održavanje visokih profesionalnih standarda u području odgovarajuće profesije. Udruge i organizacije priznaju se u posebnom obliku u državama članicama te svojim članovima izdaju dokaze o formalnoj sposobljenosti, vode računa o tome da njihovi članovi poštuju propisana pravila profesionalnog ponašanja i dodjeljuju im pravo korištenja profesionalnog naziva ili kratica profesionalnog naziva, te sva prava koja im pripadaju na temelju statusa koji odgovara toj formalnoj sposobljenosti.

Država članica će svaki put kada dodijeli priznanje udruzi odnosno organizaciji iz prvog podstavka o tome obavijestiti Komisiju, a Komisija će objaviti odgovarajuću obavijest u Službenom listu Europske unije.

3. Dokazi o formalnoj osposobljenosti koje je izdala treća zemlja smatraju se takvima ako je država članica priznala te dokaze u skladu s člankom 2. stavkom 2. i potvrdila da je nositelj stekao tri godine odgovarajućeg stručnog iskustva na njezinom državnom području.		
Članak 4. Učinci priznavanja 1. Priznavanjem stručnih kvalifikacija država članica domaćin omogućava korisniku pristup profesiji za koju je osposobljen u matičnoj državi članici kao i obavljanje te profesije pod jednakim uvjetima koji vrijede za njezine državljane. 2. Za potrebe ove Direktive, profesija koju podnositelj zahtjeva želi obavljati u državi članici domaćinu je profesija za koju je podnositelj osposobljen u matičnoj državi članici, pod uvjetom da su djelatnosti koje ona obuhvaća usporedive.		
GLAVA II. SLOBODA PRUŽANJA USLUGA Članak 5. Načelo slobode pružanja usluga 1. Ne dovodeći u pitanje posebne odredbe prava Zajednice te članke 6. i 7. ove Direktive, države članice ne smiju ni zbog kojeg razloga koji se odnosi na stručne kvalifikacije ograničavati slobodu pružanja usluga u drugoj državi članici: (a)ako pružatelj usluga u državi članici ima zakoniti poslovni nastan radi obavljanja iste profesije u toj državi (dalje u tekstu država članica poslovnog nastana); i	Članak 7. članku 70. stavku 2. riječi: „po županijama“ brišu se.	Djelomično preuzeto Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanjem inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15,

<p>(b) kad se pružatelj usluga seli, ako je u državi članici poslovnog nastana određenu profesiju obavljao najmanje dvije godine u razdoblju od deset godina prije pružanja usluga, u slučaju da profesija u toj državi članici nije regulirana. Uvjet kojim se zahtijeva dvije godine obavljanja profesije ne primjenjuje se ako je obavljanje profesije ili obrazovanje i osposobljavanje za tu profesiju regulirano.</p>		70/19) članak/čla nci Članak 6.
<p>2. Odredbe iz ovog poglavlja primjenjuju se samo kad pružatelj usluga odlazi na državnom području države članice domaćina privremeno ili povremeno obavljati profesiju iz stavka 1.</p>		
<p>Privremena i povremena priroda pružanja usluga procjenjuje se za svaki slučaj posebno pri čemu posebno treba voditi računa o njezinu trajanju, učestalosti, redovitosti i stalnosti.</p>		
<p>3. Kad se pružatelj usluga seli, na njega se primjenjuju pravila stručne, zakonske ili administrativne prirode koja su izravno povezana sa stručnim kvalifikacijama, npr. s definicijom profesije, korištenjem profesionalnih naziva i s težom povredom pravila struke koja je izravno i posebno povezana sa zaštitom potrošača i sigurnošću, te s disciplinskim odredbama koje se primjenjuju u državi članici domaćinu na stručnjake koji obavljaju istu profesiju u toj državi članici.</p>	<p>stavku 3. na kraju rečenice umjesto točke stavlja se zarez i dodaju se riječi: „bez obveze polaganja općeg dijela stručnog ispita za turističke vodiče.“.</p>	
	<p>stavku 4. riječi: „po županijam a“ zamjenjuju se riječima: „umjetničk e, arheološke i/ili</p>	

	povijesne baštine“ te se iza riječi: „kulturu“ dodaje zarez i riječ: „branitelje“. .		
Članak 6. Izuzeća Država članica domaćin će u skladu s člankom 5. stavkom 1. izuzeti pružatelje usluga koji imaju poslovni nastan u drugoj državi članici od zahtjeva koje postavlja stručnjacima koji imaju poslovni nastan na njezinu državnom području koji se odnose na: (a)odobrenje, registraciju ili članstvo u strukovnoj organizaciji ili tijelu. Kako bi se olakšala primjena disciplinskih odredaba koje su na snazi na njihovu državnom području u skladu s člankom 5. stavkom 3., države članice mogu predvidjeti automatsku privremenu registraciju ili pro forma članstvo u takvim strukovnim organizacijama ili tijelima, pod uvjetom da registracija odnosno članstvo ni na koji način ne odlažu ili komplikiraju pružanje usluga i ne povlače za sobom nikakve dodatne troškove za pružatelja usluga. Nadležno tijelo šalje nadležnoj strukovnoj organizaciji ili tijelu presliku prijave i, kad je to primjenjivo, produljene prijave iz članka 7. stavka 1., uz preslike dokumenata iz članka 7. stavka 2., potrebnih za profesije koje utječu na javno zdravlje i sigurnost iz članka 7. stavka 4. ili na koje se primjenjuje automatsko priznavanje iz glave III. poglavљa III., što predstavlja automatsku privremenu registraciju ili pro forma članstvo; (b)registraciju pri državnom tijelu nadležnom za socijalnu sigurnost u svrhu podmirenja računa kod osiguravatelja, koji se odnose na djelatnosti koje se obavljaju u korist osiguranika. Međutim, pružatelj usluga je dužan unaprijed, ili u hitnim slučajevima naknadno, obavijestiti tijelo iz točke (b) o			

uslugama koje je pružio.

<p>Članak 7.</p> <p>Prijava koja se daje unaprijed ako se pružatelj usluga seli</p> <p>1. Države članice mogu zahtijevati da pružatelj usluga, kad se prvi put seli iz jedne države članice u drugu da bi pružao usluge, unaprijed obavijesti nadležno tijelo u državi članici domaćinu prijavom u pisanom obliku uključujući detaljne podatke o svakom osiguranju ili drugom načinu osobne ili kolektivne zaštite s obzirom na profesionalnu odgovornost. Takva prijava se mora jedanput godišnje produljiti ako pružatelj usluga u toj godini namjerava privremeno ili povremeno pružati usluge u toj državni članici. Pružatelj usluga može dopuniti prijavu na bilo koji način.</p> <p>2. Pored toga, pri prvom pružanju usluga ili ako su se okolnosti bitno promijenile, što je dokazano dokumentima, države članice mogu zahtijevati da se prijavi prilože sljedeći dokumenti:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) dokaz o državljanstvu pružatelja usluga; (b) potvrda da njezin nositelj ima poslovni nastan u državi članici u svrhu obavljanja djelatnosti o kojima je riječ i da u trenutku izdavanja potvrde nema čak ni privremenu zabranu obavljanja tih djelatnosti; (c) dokaz o stručnim kvalifikacijama; (d) za slučajeve iz članka 5. stavka 1. točke (b) bilo koji dokaz da je pružatelj usluge obavljao djelatnost o kojoj je riječ najmanje dvije godine tijekom prethodnih deset godina; (e) za profesije u području sigurnosti, ako to država članica traži za svoje državljane, potvrda o nekažnjavanju. <p>3. Usluga se obavlja pod profesionalnim nazivom države članice poslovnog nastana, ako takav profesionalni naziv postoji u toj državi članici za profesionalnu djelatnost o kojoj je riječ. Profesionalni naziv se navodi na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države članice poslovnog nastana na takav način da se izbjegne moguća zamjena s profesionalnim nazivom države članice domaćina. Ako u državi članici poslovnog nastana takav profesionalni naziv ne postoji, pružatelj usluga dužan je navesti svoju formalnu osposobljenost na službenom jeziku</p>	<p>Članak 3.</p> <p>U članku 13. stavku 4. podstavku 2. riječ: „unatrag“ zamjenjuje se riječima: „prije dana podnošenja odjave.“.</p> <p>Članak 7.</p> <p>članku 70. stavku 2.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o reguliranim profesijama i priznavaju inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 70/19) članak/članici Članak 7. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanj</p>

<p>ili na jednom od službenih jezika države članice. Iznimno se usluga pruža pod profesionalnim nazivom države članice domaćina u slučajevima navedenim u glavi III. poglavlju III.</p>	<p>riječi: „po županijam a“ brišu se.</p>	<p>u inozemnih stručnih kvalifikacija</p>
<p>4. Pri prvom pružanju usluga, u slučaju reguliranih profesija koje utječu na javno zdravlje ili sigurnost i na koje se primjenjuje automatsko priznavanje iz glave III., poglavlja III., nadležno tijelo države članice domaćina može provjeriti stručne kvalifikacije pružatelja usluga. Takva je prethodna provjera moguća samo kad je svrha provjere spriječiti ozbiljnu štetu za zdravlje ili sigurnost primatelja usluga zbog nedostatnih stručnih kvalifikacija pružatelja usluga i kad takva provjera ne prelazi ono što je potrebno za tu svrhu.</p>	<p>stavku 3. na kraju rečenice umjesto točke stavљa se zarez i dodaju se riječi: „bez obveze polaganja općeg dijela stručnog ispita za turističke vodiče.“.</p>	
<p>U roku od najviše mjesec dana nakon primitka prijave i popratnih dokumenata, nadležno tijelo dužno je nastojati obavijestiti pružatelja usluga o svojoj odluci da ne provjerava njegove kvalifikacije, odnosno o ishodu takve provjere. Ako postoje poteškoće koje bi mogle uzrokovati zakašnjenje, nadležno je tijelo tijekom prvog mjeseca dužno obavijestiti pružatelja usluga o razlozima kašnjenja i vremenskom okviru za odluku koja se mora donijeti u roku od dva mjeseca od primitka potpune dokumentacije.</p>		
<p>Ako je razlika između stručnih kvalifikacija pružatelja usluga i osposobljavanja potrebnog u državi članici domaćinu tako velika da ugrožava javno zdravlje i sigurnost, država članica domaćin je pružatelju usluga dužna omogućiti da dokaže, u prvom redu putem provjere osposobljenosti, da je stekao znanje odnosno stručnost koji mu nedostaju. U svakom slučaju, pružanje usluga mora biti omogućeno u roku od mjesec dana od donošenja odluke u skladu s prethodnim podstavkom.</p>	<p>stavku 4. riječi: „po županijam a“ zamjenjuju</p>	

<p>Članak 8.</p> <p>Administrativna suradnja</p> <p>1. Nadležna tijela države članice domaćina mogu zatražiti od nadležnih tijela države članice poslovnog nastana da za svako pružanje usluga osiguraju sve podatke koje se tiču zakonitosti poslovnog nastana pružatelja usluga i njegovog primjerenog ponašanja, kao i nepostojanja disciplinskih i kaznenih sankcija stručne naravi. Nadležna tijela države članice poslovnog nastana osiguravaju te podatke u skladu s odredbama članka 56.</p> <p>2. Nadležna su tijela dužna osigurati razmjenu svih podataka potrebnih za pravilno podnošenje pritužbi primatelja usluga protiv pružatelja usluga. Primatelji usluga moraju biti obaviješteni o ishodu pritužbe.</p>	<p>se riječima: „umjetničk e, arheološke i/ili povijesne baštine“ te se iza riječi: „kulturu“ dodaje zarez i riječ: „branitelje “.</p>		

Članak 9.

Podaci koji se daju primateljima usluga

Ako se usluga pruža na temelju profesionalnog naziva države članice poslovnog nastana ili na temelju formalne osposobljenosti pružatelja usluga, nadležna tijela države članice domaćina pored ostalih zahtjeva u pravu Zajednice koji se odnose na obavijesti, mogu zatražiti da pružatelj usluga primatelju podastre bilo koji ili sve od sljedećih podataka:

- (a)ako je pružatelj usluga upisan u trgovački registar ili slični javni registar, naziv registra u kojem je upisan, njegov registarski broj ili odgovarajući način identifikacije sadržan u tom registru;
- (b)ako djelatnost treba odobriti u državi članici poslovnog nastana, naziv i adresu nadležnog nadzornog tijela;
- (c) naziv strukovne udruge ili sličnog tijela u kojem je pružatelj usluga registriran;
- (d)profesionalni naziv, ili kad takav naziv ne postoji, formalna osposobljenost pružatelja usluga i državu članicu u kojoj ih je stekao;
- (e)ako pružatelj usluga obavlja djelatnost na koju se plaća porez na dodanu vrijednost (PDV), identifikacijski broj za PDV iz članka 22. stavka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica o porezima na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za određivanje poreza [\(23\)](#);
- (f)detaljne podatke o svakom osiguranju ili drugom načinu osobne ili kolektivne zaštite s obzirom na profesionalnu odgovornost.

GLAVA III.

SLOBODA POSLOVNOG NASTANA

POGLAVLJE I.

Opći sustav prepoznavanja dokaza o osposobljenosti

Članak 10.

Područje primjene

Ovo se poglavlje odnosi na sve profesije koje nisu obuhvaćene poglavljima II. i III. ove glave, te u sljedećim slučajevima kad podnositelj zahtjeva zbog posebnih i izvanrednih razloga ne ispunjava uvjete utvrđene u tim

poglavljima:

- (a) na djelatnosti navedene u Prilogu IV., kad migrant ne ispunjava uvjete navedene u člancima 17., 18. i 19.;
- (b) na liječnike sa završenim osnovnim tečajem osposobljavanja, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekte, kad migrant ne ispunjava zahtjeve za učinkovito i zakonito obavljanje profesija navedene u člancima 23., 27., 33., 37., 39., 43. i 49.;
- (c) na arhitekte kad migrant ima dokaze o formalnoj osposobljenosti koja nije navedena u Prilogu V. točki 5.7.;
- (d) ne dovodeći u pitanje članak 21. stavak 1., članke 23. i 27., na liječnike, medicinske sestre, doktore dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekte koji imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijalista koji su morali završiti tečaj osposobljavanja na temelju kojeg se stječe profesionalni naziv naveden u Prilogu V., točkama 5.1.1., 5.2.2., 5.3.2., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. i 5.7.1. i isključivo u svrhu priznavanja te specijalizacije;
- (e) na medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu i specijalizirane medicinske sestre koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijalistice koje su završile osposobljavanje na temelju kojeg se dobiva profesionalni naziv naveden u Prilogu V. točki 5.2.2., kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj takve profesionalne djelatnosti obavljaju specijalizirane medicinske sestre koje nisu završile tečaj osposobljavanja za opću zdravstvenu njegu;
- (f) na specijalizirane medicinske sestre koje nisu završile tečaj osposobljavanja za opću zdravstvenu njegu kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj odgovarajuće profesionalne djelatnosti obavljaju medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, specijalizirane medicinske sestre koje nisu završile tečaj osposobljavanja za opću zdravstvenu njegu ili specijalizirane medicinske sestre koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijalistice koje su završile tečaj osposobljavanja na temelju kojeg se dobiva profesionalni naziv naveden u Prilogu V. točki 5.2.2.;
- (g) na migrante koji ispunjavaju zahtjeve navedene u članku 3. stavku 3.

Članak 11.

Razine kvalifikacije

Za potrebe primjene članka 13., razine stručnih kvalifikacija određuju se na sljedeći način:

- (a) potvrda stručnosti koju izdaje nadležno tijelo u matičnoj državi članici određeno u skladu sa zakonskim ili drugim propisima te države članice na temelju:
 - i. tečaja osposobljavanja koji nije dio svjedodžbe ili diplome u smislu točaka (b), (c), (d) ili (e), ili posebnog ispita bez prethodnog osposobljavanja ili obavljanja profesije s punim radnim vremenom u državi članici tijekom triju

Članak 11.	Članak 9. U članku 74. točka 2. mijenja se i glasi: „2.“	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanjem inozemnih stručnih

<p>uzastopnih godina ili istovjetnog trajanja sa skraćenim radnim vremenom tijekom prethodnih 10 godina;</p> <p>ii.ili općeg osnovnog ili srednjoškolskog obrazovanja kojim se potvrđuje da je osoba stekla opća znanja;</p> <p>(b)svjedodžba o uspješno završenom srednjoškolskom obrazovanju koja je:</p> <p>i.opće naravi i nadopunjena studijem ili stručnim sposobljavanjem, osim one navedene u točki (c), i/ili vježbeničkom ili stručnom praksom koja se zahtijeva uz taj studij;</p> <p>ii.ili tehničke ili stručne naravi i nadopunjena, kad je to potrebno, studijem ili stručnim sposobljavanjem, kao što je navedeno u točki (i), i/ili vježbeničkom ili stručnom praksom koja se zahtijeva uz taj studij;</p> <p>(c)diploma koja potvrđuje uspješno završeno:</p> <p>i.osposobljavanje na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, osim onog navedenog u točkama (d) i (e) u trajanju od najmanje jedne godine ili u istovjetnom trajanju kad se odvija povremeno, kojem je, u pravilu, uvjet pristupa uspješno završeno srednjoškolsko obrazovanje potrebno za upis na sveučilište ili visoko učilište ili završeno istovjetno obrazovanje na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, kao i stručno osposobljavanje koje se može zahtijevati uz taj program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja; ili</p> <p>ii.u slučaju reguliranih profesija, osposobljavanje s posebnom strukturom, uključeno u Prilog II., istovjetno stupnju osposobljavanja predviđenog točkom (i), koje osigurava usporediv stručni standard i koje polaznika priprema za usporediv stupanj odgovornosti i djelatnosti. Popis iz Priloga II. može se izmjeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., kako bi se uzelo u obzir osposobljavanje koje ispunjava zahtjeve predviđene prethodnom rečenicom;</p> <p>(d)diploma koja potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja u trajanju od najmanje tri ili najviše četiri godine ili istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno, na sveučilištu ili visokom učilištu ili drugoj ustanovi koja osigurava isti stupanj osposobljavanja, kao i stručno osposobljavanje koje se može zahtijevati uz taj program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja;</p> <p>(e)diploma koja potvrđuje da je nositelj diplome uspješno završio program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja u trajanju najmanje četiri godine ili studij istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno na sveučilištu ili visokom učilištu ili drugoj ustanovi koja osigurava isti stupanj osposobljavanja i, kad je to potrebno, da je nositelj diplome završio stručno osposobljavanje koje se zahtijeva uz taj program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja.</p>	<p>naznaku o položenom općem dijelu stručnog ispita odnosno naznaku o položenom općem dijelu stručnog ispita i posebnom dijelu stručnog ispita za zaštićene cjeline (lokalitete) .“</p>	<p>kvalifikacija (NN 82/15, 70/19) članak/članici Članak13.</p>
---	---	---

Članak 12.	Članak 7.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanjem inozemnih stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19) članak/članici Članak 15.
<p>Jednaki tretman kvalifikacija</p> <p>Svaki dokaz o formalnoj osposobljenosti ili skup dokaza o formalnoj osposobljenosti koje je izdalo nadležno tijelo u državi članici, kojima se potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje u Zajednici koje je ta država članica priznala kao istovjetno i koji nositelju tih dokaza dodjeljuju jednaka prava pristupa profesiji ili njegovog obavljanja ili ga pripremaju za obavljanje te profesije, smatrati će se dokazom o formalnoj osposobljenosti obuhvaćenim u članku 11., uključujući i stupanj o kojem je riječ.</p> <p>Svaka stručna kvalifikacija koja, iako ne ispunjava zahtjeve sadržane u zakonskim i drugim propisima koji su na snazi u matičnoj državi članici za pristup profesiji ili njezino obavljanje, nositelju kvalifikacija dodjeljuje stečena prava na temelju tih propisa, također će se smatrati dokazom o formalnoj osposobljenosti prema istim uvjetima koji su određeni u prvom podstavku. To posebno vrijedi ako matična država članica povisi stupanj osposobljavanja potreban za pristup profesiji i njezino obavljanje, te ako pojedinac koji je prošao prethodno potrebno osposobljavanje koje ne ispunjava uvjete nove kvalifikacije koristi stečena prava na temelju nacionalnih zakona i drugih propisa; u tom slučaju država članica domaćin za potrebe primjene članka 13. smatra prethodno osposobljavanje istovjetnim stupnju novog osposobljavanja.</p>	<p>članku 70. stavku 2. riječi: „po županijama“ brišu se.</p> <p>stavku 3. na kraju rečenice umjesto točke stavљa se zarez i dodaju se riječi: „bez obveze polaganja općeg dijela stručnog ispita za turističke vodiče.“.</p>		

<p>Članak 13.</p> <p>Uvjeti priznavanja</p> <p>1. Ako se za pristup reguliranoj profesiji ili njezino obavljanje u državi članici domaćinu zahtijevaju posebne stručne kvalifikacije, nadležno tijelo te države članice je pod istim uvjetima koji se primjenjuju na njezine državljane dužno dozvoliti pristup toj profesiji i njezino obavljanje podnositeljima zahtjeva koji imaju potvrdu kompetencije ili dokaz o formalnoj osposobljenosti koji zahtijeva druga država članica za pristup toj profesiji i njezinom obavljanju na njezinom državnom području.</p>	<p>stavku 4. riječi: „po županijam a“ zamjenjuju se riječima: „umjetničk e, arheološke i/ili povijesne baštine“ te se iza riječi: „kulturu“ dodaje zarez i riječ: „branitelje “.</p> <p>članku 70. stavku 2. riječi: „po županijam</p>	<p>Članak 7.</p> <p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o reguliranim profesijama i priznavanjem inozemnih</p>

<p>Potvrde o stručnosti ili dokaz o formalnoj osposobljenosti moraju ispunjavati sljedeće uvjete:</p>	<p>a“ brišu se.</p>		<p>stručnih kvalifikacija (NN 82/15, 70/19) članak/članci Članak 17.</p>
<p>(a)biti izdane od strane nadležnog tijela u državi članici određeno u skladu sa zakonskim i drugim propisima te države članice;</p> <p>(b)potvrđivati stupanj stručne kvalifikacije koji je najmanje istovjetan stupnju koji je za jedan stupanj niži od onog koji se zahtjeva u državi članici domaćinu, kako je navedeno u članku 11.</p>			
<p>2. Pristup profesiji i njezino obavljanje, kako je navedeno u stavku 1., odobrava se i podnositeljima zahtjeva koji su obavljali profesiju iz navedenog stavka dvije godine s punim radnim vremenom tijekom prethodnih 10 godina u drugoj državi članici koja tu profesiju ne regulira, pod uvjetom da imaju jednu ili više potvrda o stručnosti ili dokumenata koji dokazuju formalnu osposobljenost.</p>	<p>stavku 3. na kraju rečenice umjesto točke stavљa se zarez i dodaju se riječi: „bez obveze polaganja općeg dijela stručnog ispita za turističke vodiče.“</p>		
<p>Potvrde o stručnosti i dokaz o formalnoj osposobljenosti moraju ispunjavati sljedeće uvjete:</p>			
<p>(a)mora ih izdati nadležno tijelo u državi članici, određeno u skladu sa zakonskim i drugim propisima te države članice;</p> <p>(b)moraju potvrđivati stupanj stručne kvalifikacije koji je najmanje istovjetan stupnju koji je za jedan stupanj niži od onog koji se zahtjeva u državi članici domaćinu, kako je navedeno u članku 11.;</p> <p>(c) moraju potvrđivati da je njihov nositelj pripremljen za obavljanje profesije o kojoj je riječ.</p>			
<p>Međutim, dvogodišnje stručno iskustvo navedeno u prvom podstavku ne smije se zahtijevati ako dokaz o formalnoj osposobljenosti koju podnositelj ima potvrđuje uređeno obrazovanje i osposobljavanje u smislu članka 3. stavka 1. točke (e) na stupnjevima kvalifikacija navedenim u članku 11. točkama (b), (c), (d) ili (e). Uređeno usavršavanje i osposobljavanje navedeni u Prilogu III. smatraju se takvim reguliranim usavršavanjem i osposobljavanjem na stupnju navedenom u članku 11. točki (c). Popis iz Priloga III. može se izmijeniti u skladu s postupkom navedenim u članku 58. stavku 2. kako bi se uzelo u obzir regulirana edukacija i osposobljavanje koje predviđa usporediv stručni standard i koje priprema polaznika tečaja osposobljavanja za usporediv stupanj odgovornosti i djelatnosti.</p>			
<p>3. Iznimno od stavka 1. točke (b) i stavka 2. točke (b), država članica domaćin dozvolit će pristup reguliranoj profesiji i njezino obavljanje kad se za pristup toj profesiji na njezinom državnom području zahtjeva dokaz o kvalifikacijama kojim se potvrđuje uspješno završen četverogodišnji studij na visokom učilištu ili sveučilištu i kad podnositelj ima kvalifikaciju navedenu u članku 11. točki (c).</p>	<p>stavku 4. riječi: „po županijama“ zamjenjuju se rijećima:</p>		

„umjetničk
e,
arheološke
i/ili
povijesne
baštine“ te
se iza
riječi:
„kulturu“
dodaje
zarez i
riječ:
„branitelje
“.

Članak 8.

U članku
71. stavku
4. riječi:
„po
županijam
a“
zamjenjuju
se
riječima:
"po
regijama".

Članak 9.

U članku
74. točka
2. mijenja
se i glasi:

„2.
naznaku o
položenom
općem
dijelu
stručnog
ispita
odnosno
naznaku o
položenom
općem
dijelu
stručnog
ispita i
posebnom
dijelu
stručnog
ispita za
zaštićene
cjeline
(lokalitete)
.“

*Članak
10.*

Iza članka

	<p>75. dodaje se članak 75.a i naslov iznad članka koji glasi:</p> <p>„Ukidanje rješenja o ispunjavanju uvjeta za pružanje usluga turističkog vodiča</p> <p>Članak 75.a</p> <p>(1) Rješenje o ispunjavanju uvjeta za pružanje usluga turističkog vodiča ukida se s danom podnošenja</p>	

a zahtjeva za odjavu nadležnom upravnom tijelu ili danom navedenim u zahtjevu za odjavu, koji ne može biti određen prije dana podnošenja zahtjeva nadležnom upravnom tijelu.

(2) Rješenje o ukidanju rješenja iz stavka 1. ovoga članka donosi nadležno upravno tijelo i dostavlja ga Ministarst

	<p>vu, nadležnom područno m uredu turističke inspekcije tijela državne uprave nadležnog za inspekcijs ke poslove i nadležnoj ispostavi područnog ureda tijela državne uprave nadležnog za porezni sustav.</p> <p>(3) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarst</p>		
--	--	--	--

	<p style="text-align: right;">vu.“</p> <p style="text-align: center;">Članak 11.</p> <p style="text-align: right;">U članku 76. stavak 5. briše se.</p>		
<p>Članak 14.</p> <p>Kompenzacijiske mjere</p> <p>1. Članak 13. ne sprečava državu članicu domaćina da od podnositelja zahtjeva razdoblje prilagodbe do tri godine ili provjeru osposobljenosti ako:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) je trajanje osposobljavanja za koje je pružio dokaz u skladu s uvjetima iz članka 13. stavka 1. ili 2. najmanje godinu dana kraće od onog koje zahtjeva država članica domaćin; (b) završeno osposobljavanje obuhvaća znatno drukčiju građu od one koja je obuhvaćena dokazom o formalnoj osposobljenosti koja se zahtjeva u državi članici domaćinu; (c) regulirana profesija u državi članici domaćinu sadrži jednu ili više uređenih profesionalnih djelatnosti koje ne postoje u odgovarajućoj profesiji u matičnoj državi članici podnositelja u smislu članka 4. stavka 2., a ta se razlika odnosi na posebno osposobljavanje koje se zahtjeva u državi članici domaćinu i koje obuhvaća znatno drukčiju građu od one obuhvaćene u potvrdi stručnosti podnositelja ili u dokazu o njegovoj formalnoj osposobljenosti. <p>2. Ako država članica domaćin koristi mogućnost predviđenu u stavku 1., ona mora podnositelju ponuditi izbor između razdoblja prilagodbe i provjere osposobljenosti.</p> <p>Kad država članica s obzirom na određenu profesiju smatra da je potrebno odstupiti od zahtjeva određenih u prethodnom podstavku, koji se odnose na to da se podnositelju omogućuje izbor između razdoblja prilagodbe i provjere osposobljenosti, o tome se unaprijed obavješćuju druge države članice i Komisija, i pruža dostatno opravdanje za to odstupanje.</p>			

Ako nakon što primi sve potrebne podatke Komisija smatra da je odstupanje navedeno u drugom podstavku neprimjerenog, odnosno da nije u skladu s pravom Zajednice, zatražit će u roku od tri mjeseca od predmetne države članice da se uzdrži od poduzimanja predvidene mjere. Ako u spomenutom roku odgovor Komisije izostane, odstupanje se može primijeniti.

3. Iznimno od načela prema kojem podnositelj ima pravo izbora, kako je određeno u stavku 2. za profesije čije obavljanje zahtjeva određeno poznavanje nacionalnog prava i kod kojih je pružanje savjeta i/ili pomoći u vezi s nacionalnim pravom bitan i stalni aspekt profesionalne djelatnosti, država članica domaćin može propisati razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti.

To se također primjenjuje i na slučajeve navedene u članku 10. točkama (b) i (c), članku 10. točki (d) koja se odnosi na liječnike i doktore dentalne medicine, u članku 10. točki (f) kad migrant traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj odgovarajuće profesionalne djelatnosti obavljaju medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu ili specijalizirane medicinske sestre koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za specijaliste koji su završili osposobljavanje na temelju kojeg se dobiva profesionalni naziv naveden u Prilogu V. točki 5.2.2. i članku 10. točki (g).

U slučajevima obuhvaćenim člankom 10. točkom (a), država članica domaćin može zahtijevati razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti ako migrant namjerava obavljati profesionalne djelatnosti kao samozaposlena osoba ili direktor poduzeća, koje zahtijevaju poznavanje i primjenu posebnih nacionalnih propisa koji su na snazi, pod uvjetom da nadležna tijela države članice domaćina zahtijevaju poznavanje i primjenu tih propisa za pristup tim aktivnostima i od svojih državljanima.

4. Za potrebe primjene stavka 1. točaka (b) i (c), „bitno različita građa” znači građu čije je poznavanje bitno za bavljanje profesijom i s obzirom na koju se osposobljavanje koje je migrant završio bitno razlikuje u pogledu trajanja i sadržaja od onog koje zahtjeva država članica domaćin.

5. Stavak 1. primjenjuje se poštujući načelo proporcionalnosti. Ako država članica domaćin namjerava zahtijevati od podnositelja da obavi razdoblje prilagodbe, odnosno da položi provjeru osposobljenosti, ona najprije mora utvrditi je li znanje koje je podnositelj stekao tijekom svojega stručnog iskustva u državi članici, ili u nekoj trećoj zemlji, takve prirode da u cijelosti ili djelomično obuhvaća bitne razlike navedene u stavku 4.

Članak 15.

Odricanje od kompenzacijskih mjera na temelju zajedničkih platformi

1. Za potrebe ovog članka, „zajednička platforma” znači skup kriterija za stručne kvalifikacije koji su prikladni za usklađivanje bitnih razlika utvrđenih među zahtjevima osposobljavanja koji za određenu profesiju postoje u različitim državama članicama. Te se bitne razlike utvrđuju usporedbom trajanja i sadržaja osposobljavanja u najmanje dvije trećine država članica, uključujući sve države članice koje tu profesiju reguliraju. Razlike u sadržaju osposobljavanja mogu biti posljedica znatnih razlika u područjima koja profesionalne djelatnosti pokrivaju.
2. Zajedničke platforme, kako su određene u stavku 1., mogu Komisiji podnijeti države članice ili strukovne udruge ili organizacije koje su predstavljene na nacionalnoj i europskoj razini. Ako Komisija nakon savjetovanja s državama članicama smatra da nacrt zajedničke platforme olakšava uzajamno priznavanje stručnih kvalifikacija, ona može predložiti nacrt mjera u svrhu njihova donošenja u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2.
3. Ako stručne kvalifikacije podnositelja ispunjavaju kriterije utvrđene u mjeri usvojenoj u skladu sa stavkom 2., država članica domaćin odustat će od primjene kompenzacijskih mjera iz članka 14.
4. Stavci od 1. do 3. ne utječu na nadležnost država članica da odlučuju o stručnim kvalifikacijama koje se zahtijevaju za obavljanje profesija na njihovom državnom području te na sadržaj i ustroj njihovih sustava obrazovanja i stručnog osposobljavanja.
5. Ako država članica smatra da kriteriji utvrđeni mjerom usvojenom u skladu sa stavkom 2. više ne pružaju dovoljno jamstva s obzirom na stručne kvalifikacije, ona će o tome izvijestiti Komisiju koja će prema potrebi predložiti nacrt mjere u skladu s postupkom navedenim u članku 58. stavku 2.
6. Komisija do 20. listopada 2010. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni ovog članka i prema potrebi odgovarajućim prijedlozima za njegovu izmjenu.

POGLAVLJE II.

Priznavanje stručnog iskustva

<p>Članak 16.</p> <p>Zahtjevi koji se odnose na stručno iskustvo</p> <p>Ako u državi članici pristup jednoj od djelatnosti navedenih u Prilogu IV. ili obavljanje te djelatnosti ovisi o općem, poslovnom ili stručnom znanju i sposobnostima, ta će država članica priznati prethodno obavljanje djelatnosti u drugoj državi članici kao dovoljan dokaz tog znanja i sposobnosti. Ta se djelatnost morala obavljati u skladu s člancima 17., 18. i 19.</p>		
<p>Članak 17.</p> <p>Djelatnosti navedene u popisu I. u Prilogu IV.</p> <p>1. U slučaju djelatnosti iz popisa I. u Prilogu IV., tu je djelatnost korisnik morao prethodno obavljati:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) šest uzastopnih godina kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća; ili (b) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, kad korisnik dokaže da je završio osposobljavanje u trajanju od najmanje tri godine za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili (c) četiri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje dvije godine, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili (d) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba, kad korisnik može dokazati da je obavljao djelatnost o kojoj je riječ kao samozaposlena osoba najmanje pet godina; ili (e) pet uzastopnih godina na rukovodećem položaju od kojih je najmanje tri godine obavljao tehničke dužnosti i bio odgovoran za najmanje jedan odjel u poduzeću, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje tri godine, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom. <p>2. U slučaju (a) i (d) obavljanje djelatnosti nije smjelo završiti prije više od deset godina od dana kad je osoba o kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu iz članka 56.</p> <p>3. Stavak 1. točka (e) ne primjenjuje se na djelatnosti iz prijašnje skupine 855, frizerske salone, iz nomenklature</p>		

ISIC.

Članak 18.

Djelatnosti navedene u popisu II. Priloga IV.

1. U slučaju djelatnosti iz popisa II. Priloga IV., tu je djelatnost korisnik morao prethodno obavljati:

- (a) pet uzastopnih godina kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća; ili
- (b) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, ako korisnik dokaže da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje tri godine, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili
- (c) četiri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, kad korisnik može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje dvije godine, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili
- (d) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba, ako korisnik može dokazati da je obavljao djelatnost o kojoj je riječ kao samostalni djelatnik najmanje pet godina; ili
- (e) pet uzastopnih godina kao zaposlena osoba, ako korisnik može dokazati da je prethodno završio osposobljavanje u trajanju od najmanje tri godine za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom, ili
- (f) šest uzastopnih godina kao zaposlena osoba, ako korisnik može dokazati da je prethodno završio osposobljavanje u trajanju od najmanje dvije godine za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom.

2. U slučajevima (a) i (d) djelatnost nije smjela završiti prije više od deset godina prije dana kad je osoba o kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu iz članka 56.

Članak 19.

Djelatnosti navedene u popisu III. Priloga IV.

1. U slučaju djelatnosti iz popisa III. Priloga IV., tu je djelatnost korisnik morao prethodno obavljati:

- (a) tri uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća; ili
- (b) dvije uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, ako korisnik može dokazati da je prethodno završio osposobljavanje za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom; ili
- (c) dvije uzastopne godine kao samozaposlena osoba ili kao direktor poduzeća, ako korisnik može dokazati da je obavljao djelatnost o kojoj je riječ kao zaposlenje najmanje tri godine; ili
- (d) tri uzastopne godine kao zaposlena osoba, ako korisnik može dokazati da je prethodno završio osposobljavanje za djelatnost o kojoj je riječ, što dokazuje svjedodžbom koju je priznala država članica ili koju je nadležno stručno tijelo ocijenilo potpuno valjanom.

2. U slučajevima (a) i (c) djelatnost nije smjela završiti prije više od deset godina prije dana kad je osoba o kojoj je riječ podnijela potpun zahtjev nadležnom tijelu iz članka 56.

Članak 20.

Izmjena popisa djelatnosti iz Priloga IV.

Popisi djelatnosti iz Priloga IV. na koje se primjenjuje priznavanje stručnog iskustva u skladu s člankom 16., mogu se mijenjati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., kako bi se ažurirala ili razjasnila nomenklatura, pod uvjetom da to ne uključuje nikakve promjene kod djelatnosti povezanih s pojedinim kategorijama.

POGLAVLJE III.

Priznavanje na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja

Odjeljak 1.

Opće odredbe

Članak 21.

Načelo automatskog priznavanja

1. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljeničcu i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, farmaceute i arhitekte, navedene u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V., koji zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članaka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 44. i 46. te u svrhu pristupa profesionalnim djelatnostima i njihovom obavljanju priznaje tim dokazima na svom državnom području jednaku valjanost kao i dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje.

Takve dokaze o formalnoj osposobljenosti moraju izdati nadležna tijela država članica i treba im priložiti, gdje je to primjерeno, dokumente navedene u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V.

Odredbe prvog i drugog podstavka ne utječu na stečena prava iz članaka 23., 27., 33., 37., 39. i 49.

2. Svaka država članica, u svrhu obavljanja opće medicinske prakse u okviru svog nacionalnog sustava socijalnog osiguranja, priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V., koje su države članice izdale državljanima drugih država članica u skladu s minimalnim uvjetima osposobljavanja koji su utvrđeni člankom 28.

Odredbe prethodnog podstavka ne utječu na stečena prava iz članka 30.

3. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za primalje navedene u točki 5.5.2. Priloga V., koje su države članice dodijelile državljanima drugih država članica, a koji zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 40. i udovoljavaju kriterijima koji su utvrđeni člankom 41., te u svrhu pristupa profesionalnim djelatnostima i njihovog obavljanja, priznaje tim dokazima na svom državnom području jednaku valjanost kao i dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje. Ova odredba ne utječe na stečena prava iz

članaka 23. i 43.

4. Države članice nisu dužne priznati valjanost dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.6.2. Priloga V., za osnivanje novih javnih ljekarni. Za potrebe ovog stavka, novim se ljekarnama smatraju i ljekarne koje su otvorene manje od tri godine.

5. Dokaz o formalnoj osposobljenosti za arhitekte iz točke 5.7.1. Priloga V., koji se automatski priznaje u skladu sa stavkom 1., dokazuje završen program osposobljavanja koji nije započeo prije referentne akademske godine iz tog Priloga.

6. Svaka država članica za obavljanje i pristup profesionalnoj djelatnosti liječnika, medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu, doktora dentalne medicine, veterinara, primalja i farmaceuta, traži posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V., koji potvrđuju da je osoba tijekom svojeg osposobljavanja, gdje je to primjereno, stekla znanja i vještine iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3.

Znanje i vještine iz članka 24. stavka 3., članka 31. stavka 6., članka 34. stavka 3., članka 38. stavka 3., članka 40. stavka 3. i članka 44. stavka 3. mogu se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., kako bi se uskladili sa znanstvenim i tehničkim napretkom.

Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesije koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.

7. Svaka država članica obavlja Komisiju o zakonskim i drugim propisima koje usvaja u vezi s izdavanjem dokaza o formalnoj osposobljenosti s područja koje pokriva ovo poglavlje. Uz to, za dokaze o formalnoj osposobljenosti s područja navedenog u Odjeljku 8., ta se obavijest upućuje ostalim državama članicama.

Komisija objavljuje odgovarajuću komunikaciju u Službenom listu Europske unije, u kojem navodi nazive koje su usvojile države članice za dokaze o formalnoj osposobljenosti i, prema potrebi, tijelo koje izdaje dokaz o formalnoj osposobljenosti, potvrde koje se prilaže tom dokazu i odgovarajući profesionalni naziv iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V.

<p>Članak 22.</p> <p>Zajedničke odredbe o osposobljavanju</p> <p>Što se tiče osposobljavanja iz članaka 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., 44. i 46.:</p> <p>(a) države članice mogu odobriti izvanredno osposobljavanje pod uvjetima koje utvrde nadležna tijela; ta tijela osiguravaju da sveukupno trajanje, razina i kvaliteta takve osposobljavanja nije manja od redovnog osposobljavanja u punoj nastavnoj satnici;</p> <p>(b) u skladu s postupcima koji su specifični za svaku državu članicu, trajno obrazovanje i osposobljavanje osiguravaju osobama koje su završile svoj studij, da bi ostale u tijeku sa strukovnim kretanjima u mjeri koja im je potrebna za održavanje sigurne i učinkovite prakse.</p>		
<p>Članak 23.</p> <p>Stečena prava</p> <p>1. Ne dovodeći u pitanje stečena prava specifična za određene profesije, u slučaju kada dokazi o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje i farmaceute koje posjeduju državljanji država članica, ne udovoljavaju svim uvjetima osposobljavanja iz članaka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. i 44., svaka država članica priznaje dovoljnima dokaze o formalnoj osposobljenosti koje su izdale te države članice, ako oni potvrđuju uspješno završeno osposobljavanje koje je započelo prije referentnog datuma iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V., te ako je uz njih priložena potvrda u kojoj se navodi da su osobe kojima je izdana učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije njezinog izdavanja.</p> <p>2. Iste odredbe odnose se i na dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i na dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje i farmaceute, stečene na državnom području nekadašnje Demokratske Republike Njemačke, a koji ne udovoljavaju svim minimalnim zahtjevima za osposobljavanje iz članaka 24., 25., 31., 34., 35., 38., 40. i 44., ako ti dokazi potvrđuju uspješno završeno osposobljavanje koje je započelo prije:</p> <p>(a) 3. listopada 1990. za liječnike s osnovnom osposobljenošću, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore</p>		

<p>dentalne medicine s osnovnom osposobljenošću, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje i farmaceute; i</p> <p>(b) 3. travnja 1992. za liječnike specijaliste.</p> <p>Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz prvog podstavka daju nositelju pravo obavljanja profesionalne djelatnosti na čitavom državnom području Njemačke pod istim uvjetima kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 i 5.6.2. Priloga V., koje su izdala nadležna njemačka tijela.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 37. stavka 1., svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekte, koje je državljanima država članica izdala nekadašnja Čehoslovačka, ili za koje je osposobljavanje, za Češku Republiku i Slovačku, započelo prije 1. siječnja 1993., kada tijela bilo koje od dvije spomenute države članice potvrde da su ti dokazi o formalnoj osposobljenosti na njihovom državnom području jednake pravne valjanosti kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same te, za arhitekte, kao dokazi o formalnoj osposobljenosti predviđeni za te države članice u točki 6. Priloga VI., u vezi s pristupom profesionalnim djelatnostima i njihovim obavljanjem, za liječnike s osnovnom osposobljenošću, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti iz članka 45. stavka 2. i arhitekte u odnosu na djelatnosti iz članka 48.</p> <p>Uz takvu potvrdu treba priložiti i potvrdu koju su izdala ta ista tijela, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ na njihovom državnom području najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije dana njezinog izdavanja.</p> <p>4. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekte, koje je državljanima država članica izdao nekadašnji Sovjetski Savez, ili čije je osposobljavanje počelo</p> <p>(a) za Estoniju, prije 20. kolovoza 1991.; (b) za Latviju, prije 21. kolovoza 1991.; (c) za Litvu, prije 11. ožujka 1990.,</p> <p>kada tijela bilo koje od triju spomenutih država članica potvrde da su ti dokazi na njihovom državnom području</p>		
--	--	--

jednake pravne valjanosti kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same te, za arhitekte, kao dokazi o formalnoj osposobljenosti predviđeni za te države članice u točki 6. Priloga VI., u vezi s pristupom profesionalnim djelatnostima i njihovim obavljanjem, za liječnike s osnovnom osposobljenošću, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti iz članka 45. stavka 2. i arhitekte u odnosu na djelatnosti iz članka 48.

Uz takvu potvrdu treba priložiti i potvrdu koju su izdala ta ista tijela, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ na njihovom državnom području najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije dana njezinog izdavanja.

Što se tiče dokaza o formalnoj osposobljenosti za veterinare koje je izdao nekadašnji Sovjetski Savez ili za koje je osposobljavanje počelo, za Estoniju, prije 20. kolovoza 1991., uz potvrdu iz prethodnog podstavka treba priložiti i potvrdu koju su izdale vlasti u Estoniji, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ na njihovom državnom području najmanje pet godina za redom, unutar sedam godina prije dana njezinog izdavanja.

5. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista, kao i dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute i arhitekte, koje je državljanima država članica izdala nekadašnja Jugoslavija, ili za koje je osposobljavanje započelo, za Sloveniju, prije 25. lipnja 1991., kada tijela gore spomenutih država članica potvrde da su ti dokazi na njihovom državnom području jednake pravne valjanosti kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same te, za arhitekte, kao dokazi o formalnoj osposobljenosti predviđeni za te države članice točkom 6. Priloga VI., u vezi s pristupom profesionalnim djelatnostima i njihovim obavljanjem, za liječnike s osnovnom osposobljenošću, liječnike specijaliste, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, specijaliste dentalne medicine, veterinare, primalje, farmaceute u odnosu na djelatnosti iz članka 45. stavka 2. i arhitekte u odnosu na djelatnosti iz članka 48.

Uz takvu potvrdu treba priložiti i potvrdu koju su izdala ta ista tijela, a u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale djelatnost o kojoj je riječ na njihovom državnom području najmanje tri godine za redom, unutar pet godina prije dana njezinog izdavanja.

6. Državljanima država članica čiji dokazi o formalnoj osposobljenosti za liječnike, medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, doktore dentalne medicine, veterinare, primalje i farmaceute nisu u skladu sa nazivima koji su dodijeljeni tim državama članicama u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2.

<p>Priloga V., svaka država članica priznaje kao dovoljan dokaz, dokaze o formalnoj osposobljenosti koje su izdale te države članice i uz koje su priložene potvrde koje su izdale nadležne vlasti ili tijela.</p> <p>U potvrdi iz prvog podstavka navodi se da dokaz o formalnoj osposobljenosti potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje u skladu s člancima 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40. i 44., a država članica koja ga je izdala smatra ga jednakim kvalifikacijama čiji su nazivi navedeni u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V.</p>			
<p>Odjeljak 2.</p> <p>Liječnici</p> <p>Članak 24.</p> <p>Osnovno medicinsko osposobljavanje</p> <p>1. Za pristupanje osnovnom medicinskom osposobljavanju zahtijeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja omogućava pristup tim studijima na sveučilištima.</p> <p>2. Osnovno medicinsko osposobljavanje obuhvaća ukupno najmanje šest godina studija ili 5 500 sati teoretskog i praktičnog osposobljavanja koje se odvija na sveučilištu ili pod njegovim nadzorom.</p> <p>Za osobe koje su studij započele prije 1. siječnja 1972., program osposobljavanja iz prvog podstavka može obuhvaćati šestomjesečno praktično osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici na sveučilišnom stupnju pod nadzorom nadležnih tijela.</p> <p>3. Osnovno medicinsko osposobljavanje osigurava da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) odgovarajuće poznавanje znanosti na kojima se temelji medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući i načela mjerena bioloških funkcija, ocjenjivanja znanstveno utvrđenih činjenica i analize podataka;</p> <p>(b) dosta razumijevanje strukture, funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja;</p> <p>(c) odgovarajuće poznавanje kliničkih disciplina i postupaka, koje joj daje cjelovitu sliku o duševnim i tjelesnim bolestima, o medicini sa stajališta profilakse, dijagnoze i terapije te o ljudskom razmnožavanju;</p> <p>(d) odgovarajuće kliničko iskustvo u bolnicama pod odgovarajućim nadzorom.</p>			

Članak 25.

Specijalističko medicinsko usavršavanje

1. Za pristupanje specijalističkom medicinskom usavršavanju zahtijeva se da je završen i potvrđen šestogodišnji studij kao dio programa ospozobljavanja iz članka 24., tijekom kojega je polaznik stekao odgovarajuće znanje iz osnovne medicine.
2. Specijalističko medicinsko usavršavanje obuhvaća teoretsko i praktično usavršavanje na sveučilištu ili u kliničkoj bolnici ili, prema potrebi, u zdravstvenoj ustanovi koju su u tu svrhu ovlastile nadležne vlasti ili tijela.

Države članice osiguravaju da minimalno trajanje specijalističkog medicinskog tečaja usavršavanja iz točke 5.1.3. Priloga V. nije kraće od trajanja predviđenog u toj točki. Usavršavanje se odvija pod nadzorom nadležnih vlasti ili tijela. Ono uključuje osobno sudjelovanje liječnika specijalizanta u djelatnostima i odgovornostima koje proizlaze iz tih usluga.
3. Usavršavanje se provodi u punoj satnici u posebnim ustanovama koje priznaju nadležne vlasti. Ono obuhvaća sudjelovanje u svim medicinskim djelatnostima odjela na kojemu se usavršavanje odvija, uključujući dežurstva, tako da specijalizant posvećuje sve svoje profesionalne djelatnosti svojem praktičnom i teoretskom usavršavanju tijekom cijelog radnog tjedna i čitave godine, u skladu s uvjetima koje su utvrdila nadležna tijela. Sukladno tome, na tim se radnim mjestima dobiva primjerena naknada za rad.
4. Države članice za izdavanje dokaza o specijalističkom medicinskom usavršavanju zahtijevaju posjedovanje dokaza o osnovnom medicinskom ospozobljavanju iz točke 5.1.1. Priloga V.
5. Minimalna razdoblja usavršavanja iz točke 5.1.3. Priloga V. mogu se izmjeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi njihovog usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.

<p>Članak 26.</p> <p>Vrste specijalističkog medicinskog usavršavanja</p> <p>Dokaz o formalnoj osposobljenosti za liječnika specijalista iz članka 21. jest dokaz koji su izdale nadležne vlasti ili tijela iz točke 5.1.2. Priloga V. za dotično specijalističko usavršavanje, a koji odgovara profesionalnim nazivima koji se koriste u različitim državama članicama i navedeni su u točki 5.1.3. Priloga V.</p> <p>O uključivanju u točku 5.1.3. Priloga V. novih medicinskih specijalizacija koje su zajedničke u najmanje dvije petine država članica može se odlučivati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi ažuriranja ove Direktive u svjetlu promjena u nacionalnom zakonodavstvu.</p>		
<p>Članak 27.</p> <p>Stečena prava liječnika specijalista</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Država članica domaćin može od liječnika specijalista, čije je izvanredno specijalističko medicinsko usavršavanje bilo uređeno zakonskim i drugim propisima koji su na snazi od 20. lipnja 1975., a koji su započeli svoje specijalističko usavršavanje najkasnije do 31. prosinca 1983., zahtijevati da svojim dokazima o formalnoj osposobljenosti prilože potvrdu u kojoj je navedeno da su oni stvarno i zakonito obavljali odgovarajuće djelatnosti najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina koje su prethodile izdavanju te potvrde. 2. Svaka država članica priznaje kvalifikaciju liječnika specijalista koja je u Španjolskoj dodijeljena lijećnicima koji su završili svoje specijalističko usavršavanje prije 1. siječnja 1995., čak i kad to usavršavanje ne zadovoljava minimalne uvjete usavršavanja predviđenog u članku 25., ako je dokazu o toj kvalifikaciji priložena svjedodžba, koju su izdale nadležne španjolske vlasti i koja potvrđuje da je ta osoba položila ispit iz posebnog specijalističkog usavršavanja koji je održan u skladu s izvanrednim mjerama u vezi s priznavanjem, utvrđenima Kraljevskom uredbom 1497/99., kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i vještina takve osobe usporediv sa znanjem i vještinama liječnika koji posjeduju dokaz o kvalifikaciji za liječnika specijalista, koji je za Španjolsku utvrđen u točkama 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V. 3. Svaka država članica koja je ukinula svoje zakone i druge propise koji se odnose na dodjeljivanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za liječnika specijalista iz točaka 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V. i koja je usvojila mjere koje se odnose na stečena prava koja pripadaju njezinim državljanima, priznaje državljanima drugih država članica pravo da 		

<p>iskoriste te mjere ako su ti dokazi o formalnoj osposobljenosti izdani prije datuma kad je država članica domaćin prestala izdavati takve dokaze za specijalizaciju o kojoj je riječ.</p> <p>Datumi stavljanja izvan snage tih propisa navedeni su u točki 5.1.3. Priloga V.</p>		
<p>Članak 28.</p> <p>Posebno usavršavanje iz opće medicine</p> <p>1. Za pristupanje posebnom usavršavanje iz opće medicine zahtijeva se da je završen i potvrđen šestogodišnji studij kao dio programa osposobljavanja iz članka 24.</p> <p>2. Posebno usavršavanje iz opće medicine, na temelju kojeg se dodjeljuju dokazi o formalnoj osposobljenosti koji su izdani prije 1. siječnja 2006., traje najmanje dvije godine u punoj nastavnoj satnici. Ako je dokaz o formalnoj osposobljenosti izdan nakon tog dana, osposobljavanje traje najmanje tri godine u punoj nastavnoj satnici.</p> <p>Ako program usavršavanje iz članka 24. obuhvaća praktično usavršavanje koje se odvija u ovlaštenoj bolnici s odgovarajućom opremom i uslugama opće medicine ili u sklopu ovlaštene ambulante opće medicine ili ovlaštenog doma zdravlja u kojem liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu, trajanje tog praktičnog usavršavanja može se, do najviše godinu dana, uključiti u razdoblje iz prvog podstavka za potvrde o osposobljenosti koje su izdane 1. siječnja 2006. ili nakon tog dana.</p> <p>Mogućnost koja je predviđena u drugom podstavku dostupna je samo onim državama članicama u kojima je posebno usavršavanje iz opće medicine trajalo dvije godine od 1. siječnja 2001.</p> <p>3. Posebno usavršavanje iz opće medicine odvija se u punoj nastavnoj satnici, pod nadzorom nadležnih vlasti ili tijela. Više je praktične nego teoretske prirode.</p> <p>Praktično usavršavanje odvija se, s jedne strane, u razdoblju od najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj bolnici s odgovarajućom opremom i uslugama i, s druge strane, u razdoblju od najmanje šest mjeseci u sklopu ovlaštene ambulante opće medicine ili ovlaštenog doma zdravlja u kojem liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu.</p>		

Praktično usavršavanje odvija se u suradnji s drugim zdravstvenim ustanovama ili strukturama koje se bave općom medicinom. Međutim, ne dovodeći u pitanje minimalna razdoblja navedena u drugom podstavku, praktično usavršavanje može se odvijati tijekom razdoblja od najviše šest mjeseci u drugim ovlaštenim ustanovama ili zdravstvenim strukturama koje se bave općom medicinom.

Usavršavanje zahtijeva da polaznik osobno sudjeluje u profesionalnim djelatnostima i odgovornostima osoba s kojima radi.

4. Kao uvjet za izdavanje dokaza o formalnoj sposobljenosti iz opće medicine, države članice zahtijevaju posjedovanje dokaza o formalnoj sposobljenosti iz osnovne medicinske sposobljenosti iz točke 5.1.1. Priloga V.

5. Države članice mogu izdati dokaze o formalnoj sposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. liječniku koji nije završio usavršavanje predviđeno ovim člankom, ali je završio drukčije, dodatno usavršavanje, koje potvrđuju dokazi o formalnoj sposobljenosti koje su izdala nadležna tijela u državi članici. Međutim, ona ne smiju dodjeljivati dokaze o formalnoj sposobljenosti osim ako se tim dokazima potvrđuje znanje koje je po kakvoći na istovjetnom stupnju kao znanje stečeno sposobljavanjem koje je predviđeno ovim člankom.

Države članice, između ostalog, određuju opseg u kojemu dodatno usavršavanje i stručno iskustvo koje je podnositelj već stekao mogu zamijeniti usavršavanje predviđeno ovim člankom.

Države članice mogu izdati dokaze o formalnoj sposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. samo ako je podnositelj stekao najmanje šestomjesečno iskustvo iz opće medicine u ambulanti opće medicine ili u domu zdravlja u kojemu liječnici pružaju primarnu zdravstvenu zaštitu onih vrsta koje su navedene u stavku 3.

Članak 29.

Obavljanje profesije liječnika opće medicine

Svaka država članica, u skladu s odredbama koje se odnose na stečena prava, za obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti zahtijeva posjedovanje dokaza o formalnoj sposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V.

Države članice mogu od ovog uvjeta izuzeti osobe koje su trenutačno uključene u posebno usavršavanje iz opće medicine.

<p>Članak 30.</p> <p>Stečena prava liječnika opće medicine</p> <p>1. Svaka država članica određuje stečena prava. Međutim, ona kao stečeno pravo mora priznati pravo obavljanja djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti, bez dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V., svim liječnicima koji na referentni datum naveden u toj točki imaju to pravo na temelju odredaba koje vrijede za liječničku profesiju i omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljeničću, te koji na taj datum imaju poslovni nastan na njezinom državnom području, u skladu s odredbama članka 21. ili članka 23.</p> <p>Nadležne vlasti svake države članice na zahtjev izdaju potvrdu o pravu na obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru njihovih nacionalnih sustava socijalne sigurnosti, bez dokaza iz točke 5.1.4. Priloga V., liječnicima koji imaju stečena prava u skladu s prvim podstavkom.</p> <p>2. Svaka država članica priznaje potvrde iz drugog podstavka stavka 1., koje su države članice izdale državljanima drugih država članica i takvim potvrdama priznaje jednaku valjanost na svojem državnom području kao dokazu o formalnoj osposobljenosti koje ona izdaje, a kojima dozvoljava obavljanje djelatnosti liječnika opće medicine u okviru svojeg nacionalnog sustava socijalne sigurnosti.</p>		

Odjeljak 3.

Medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu

Članak 31.

Ospozobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu

1. Za pristupanje ospozobljavanju za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu zahtijeva se završeno desetogodišnje opće obrazovanje, potvrđeno diplomom, svjedodžbom ili drugim dokazima koje su izdale nadležne vlasti ili tijela u državi članici, ili svjedodžbom kojom se potvrđuje uspjeh na ispitu, jednakog stupnja, za pristupanje školi za medicinske sestre.
2. Ospozobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu odvija se u punoj nastavnoj satnici i uključuje najmanje program opisan u točki 5.2.1. Priloga V.

Sadržaj naveden u točki 5.2.1. Priloga V. može se mijenjati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi njegovog usklađivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.

Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturon profesijsko koja se odnosi na ospozobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.

3. Ospozobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu obuhvaća najmanje tri godine studija ili 4 600 sati teoretskog i kliničkog ospozobljavanja, pri čemu trajanje teoretskog ospozobljavanja predstavlja najmanje jednu trećinu, a trajanje kliničkog ospozobljavanja najmanje jednu polovinu minimalnog trajanja ospozobljavanja. Države članice mogu priznati djelomična izuzeća osobama koje su dio svojeg ospozobljavanja stekle na programima studija koji su najmanje jednakog stupnja.

Države članice osiguravaju da su institucije koje pružaju ospozobljavanje medicinskih sestara odgovorne za usklađivanje teoretskog i kliničkog ospozobljavanja tijekom cjelokupnog studijskog programa.

4. Teoretsko ospozobljavanje je onaj dio ospozobljavanja za medicinsku sestru u kojemu polaznice tečaja za medicinsku sestru stječu stručno znanje, razumijevanje i vještine koje su potrebne za organiziranje, pružanje i procjenu cjelovite zdravstvene njege. Ospozobljavanje pružaju nastavnici zdravstvene njege i druge nadležne osobe, u školama za medicinske sestre i drugim obrazovnim ustanovama koje je odabrala obrazovna institucija.

5. Kliničko osposobljavanje je onaj dio izobrazbe za medicinsku sestru u kojem polaznice tečaja osposobljavanja za medicinsku sestru uče, u timu i u izravnom kontaktu sa zdravim ili bolesnim pojedincima i/ili zajednicom, organizirati, pružati i procjenjivati potrebnu cjelovitu zdravstvenu njegu, na temelju znanja i vještina koje su stekle. Polaznica uči ne samo kako raditi u timu, već i kako voditi tim te kako organizirati cjelovitu zdravstvenu njegu, što uključuje i zdravstveno obrazovanje za pojedince i male skupine, unutar zdravstvenih ustanova ili u zajednici.

Ovo se osposobljavanje odvija u bolnicama i drugim zdravstvenim institucijama te u zajednici, pod odgovornošću nastavnika zdravstvene njegе, u suradnji s drugim kvalificiranim medicinskim sestrama, odnosno uz njihovu pomoć. Ostalo kvalificirano osoblje također može sudjelovati u nastavnom procesu.

Polaznice tečaja osposobljavanja za medicinsku sestru sudjeluju u djelatnostima predmetnog odjela ako su te djelatnosti primjerene njihovoj izobrazbi, što im omogućuje da nauče preuzimati odgovornosti uključene u zdravstvenu njegu.

6. Ospozobljavanje medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu mora osigurati da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

- (a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji opća zdravstvena njega, uključujući dostatno razumijevanje strukture, fizioloških funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja;
- (b) dostatno poznavanje naravi i etike struke, te općih načela zdravlja i zdravstvene njegе;
- (c) odgovarajuće kliničko iskustvo; takvo iskustvo, koje se treba odabratи zbog svoje obrazovne vrijednosti, treba se stjecati pod nadzorom kvalificiranog sestrinskog osoblja i na mjestima na kojima su broj kvalificiranog osoblja i oprema primjereni za zdravstvenu njegu pacijenta;
- (d) sposobnost sudjelovanja u praktičnom osposobljavanju zdravstvenog osoblja i iskustvo u radu s tim osobljem;
- (e) iskustvo u radu s članovima ostalih profesija u zdravstvenom sektoru.

Članak 32.

Obavljanje profesije medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu

Za potrebe ove Direktive, djelatnosti medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu su djelatnosti koje se obavljaju profesionalno, a koje su navedene u točki 5.2.2. Priloga V.

Članak 33.

Stečena prava medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu

1. Kad se opća pravila o stečenim pravima primjenjuju na medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu, djelatnosti iz članka 23. morale su uključivati preuzimanje pune odgovornost za planiranje, organiziranje i provođenje zdravstvene njegе koja se pruža pacijentu.

2. U pogledu kvalifikacija medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu stečenih u Poljskoj, primjenjuju se samo sljedeće odredbe o stečenim pravima. Državljanima država članica čiji su dokazi o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestrzu za opću zdravstvenu njegu dodijeljeni u Poljskoj, odnosno čije je osposobljavanje počelo u Poljskoj prije 1. svibnja 2004., a koji ne zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljavanja navedene u članku 31., države članice priznaju sljedeće dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestrzu za opću zdravstvenu njegu kao dostatan dokaz, ako im je priložena potvrda u kojoj je navedeno da su ti državljeni država članica stvarno i zakonito obavljali tu djelatnost u Poljskoj u dolje određenom razdoblju:

- (a)dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestrzu na dodiplomskom stupnju (diplom licencjata pielęgniarstwa) – najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije dana izdavanja potvrde,
- (b)dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestrzu kojim se potvrđuje završeno poslijesrednjoškolsko obrazovanje stečeno u strukovnoj medicinskoj školi (diplom pielęgniarki albo pielęgniarki dyplomowanej) – najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije dana izdavanja potvrde.

Navedene djelatnosti morale su uključivati preuzimanje pune odgovornosti za planiranje, organiziranje i provođenje zdravstvene njegе koja se pruža pacijentu.

3. Države članice priznaju dokaze o formalnoj osposobljenosti iz zdravstvene njegе, koji su u Poljskoj dodijeljeni onim medicinskim sestrama koje su prije 1. svibnja 2004. završile osposobljavanje koje nije zadovoljavalo minimalne uvjete osposobljavanja navedene u članku 31., a koja je potvrđena diplomom „diplomirani” dobivenom na temelju posebnog programa usavršavanja iz članka 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjenama Zakona o profesijama medicinske sestre i primalje i o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske od 30. travnja 2004., br. 92, pos. 885), te Uredbe ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o podrobnim uvjetima obavljanja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske od 13. svibnja 2004., br. 110, pos. 1170), kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i sposobnosti takve osobe usporediv sa znanjem i sposobnostima medicinskih sestara koje imaju kvalifikacije koje su,

u slučaju Poljske, određene u točki 5.2.2. Priloga V.

Odjeljak 4.

Doktori dentalne medicine

Članak 34.

Osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine

1. Za pristupanje osnovnom osposobljavanju doktora dentalne medicine zahtjeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja omogućuje pristup tim studijima na sveučilištima ili visokim učilištima, kojima je priznat jednak stupanj u državi članici.
2. Osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine obuhvaća ukupno najmanje pet godina redovnog teoretskog i praktičnog studija, koji obuhvaća najmanje program opisan u točki 5.3.1. Priloga V., koji se obavlja na sveučilištu ili na visokom učilištu koje pruža osposobljavanje kojem je priznat jednak stupanj ili koje je pod nadzorom sveučilišta.

Sadržaj naveden u točki 5.3.1. Priloga V., može se mijenjati u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., radi njegovog usklajivanja sa znanstvenim i tehničkim napretkom.

Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturom profesija koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.

3. Osnovno osposobljavanje doktora dentalne medicine mora osigurati da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:
 - (a) primjerno poznavanje znanosti na kojoj se temelji dentalna medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući načela mjerenja bioloških funkcija, procjenu znanstveno utvrđenih činjenica i analizu podataka;

- (b) primjerno poznavanje građe, fiziologije i ponašanja zdrave i bolesne osobe, kao i utjecaja prirodnog i društvenog okruženja na zdravstveno stanje čovjeka, ako ti čimbenici utječu na dentalnu medicinu;
- (c) primjerno poznavanje strukture i funkcije zubi, usne šupljine, čeljusti i poveznih tkiva, zdravih i bolesnih, i njihove povezanosti s općim zdravstvenim stanjem i fizičkom i socijalnom dobrobiti pacijenta;
- (d) primjerno poznavanje kliničkih disciplina i metoda koje daju doktorima dentalne medicine jasniju sliku o anomalijama, ozljedama i bolestima zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, i o preventivi, dijagnostici i terapeutskoj dentalnoj medicini;
- (e) odgovarajuće kliničko iskustvo pod primjerenim nadzorom.

Ovo osposobljavanje mora doktoru dentalne medicine osigurati vještine potrebne za obavljanje svih aktivnosti koje uključuju prevenciju, dijagnostiku i liječenje anomalija i bolesti zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva.

Članka 35.

Specijalističko usavršavanje doktora dentalne medicine

1. Za pristup specijalističkom usavršavanju doktora dentalne medicine zahtijeva se završen i potvrđen petogodišnji teoretski i praktični studij u okviru osposobljavanja iz članka 34. ili posjedovanje dokumenata iz članaka 23. i 37.
2. Specijalističko usavršavanje doktora dentalne medicine obuhvaća teoretski i praktični studij u sveučilišnom centru, zdravstvenom nastavnom i istraživačkom centru, ili prema potrebi, u zdravstvenoj ustanovi koju su u tu svrhu odobrile nadležne službe ili tijela.

Redovni specijalistički programi dentalne medicine traju minimalno tri godine, a izvode se pod nadzorom nadležnih službi ili tijela. Takvo usavršavanje uključuje osobno sudjelovanje doktora dentalne medicine koji je na specijalizaciji u aktivnosti i odgovornostima dotične ustanove.

Minimalno razdoblje usavršavanja iz drugog podstavka može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., u svrhu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.

3. Države članice za izdavanje dokaza o specijalističkom usavršavanju doktora dentalne medicine zahtijevaju posjedovanje dokaza o osnovnom osposobljavanju doktora dentalne medicine iz točke 5.3.2. Priloga V.

<p>Članak 36.</p> <p>Obavljanje profesionalne djelatnosti doktora dentalne medicine</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, profesionalne djelatnosti doktora dentalne medicine su djelatnosti utvrđene u stavku 3. koje se obavljaju u okviru stručnih kvalifikacija navedenih u točki 5.3.2. Priloga V.</p> <p>2. Profesija doktora dentalne medicine temelji se na osposobljavanju doktora dentalne medicine iz članka 34. i predstavlja posebnu profesiju koja se razlikuje od drugih općih i specijaliziranih liječničkih profesija. Za obavljanje djelatnosti doktora dentalne medicine zahtijeva se posjedovanje dokaza o formalnim kvalifikacijama iz točke 5.3.2. Priloga V. Prema osobama koje posjeduju takav dokaz o formalnoj osposobljenosti postupat će se jednako kao i prema onima na koje se primjenjuju članci od 23. do 37.</p> <p>3. Države članice osiguravaju da je doktorima dentalne medicine omogućen pristup i obavljanje djelatnosti preventive, dijagnostike i liječenja anomalija i bolesti zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, uz poštovanje propisa i pravila profesionalne etike na referentni datum iz točke 5.3.2. Priloga V.</p>		
<p>Članak 37.</p> <p>Stečena prava doktora dentalne medicine</p> <p>1. Svaka država članica u svrhu obavljanja profesionalnih djelatnosti doktora dentalne medicine, u okviru kvalifikacija koje su navedene u točki 5.3.2. Priloga V., priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za doktora izdan u Italiji, Španjolskoj, Austriji, Češkoj Republici i Slovačkoj, osobama koje počinju medicinsko obrazovanje na ili prije referentnog datuma koji je naveden u tom Prilogu za dotičnu državu članicu, ako mu je priložena potvrda koju su izdala nadležna tijela te države članice.</p> <p>Ta potvrda mora pokazati da su ispunjena sljedeća dva uvjeta:</p> <p>(a)da dotične osobe u toj državi članici stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavljaju djelatnosti iz članka 36., najmanje tri uzastopne godine, tijekom pet godina prije izdavanja takve potvrde;</p> <p>(b)da su te osobe ovlaštene obavljati navedene djelatnosti pod jednakim uvjetima kao i osobe koje posjeduju dokaze o formalnoj osposobljenosti navedene za tu državu članicu u točki 5.3.2. Priloga V.</p> <p>Osobe koje su uspješno završile najmanje trogodišnji studij, koji nadležna tijela u predmetnoj državi članici</p>		

potvrđuju istovjetnim osposobljavanju iz članka 34., izuzimaju se od trogodišnjeg praktičnog radnog iskustva iz drugog podstavka točke (a).

Za Češku Republiku i Slovačku se dokazima o formalnoj osposobljenosti dobivenim u bivšoj Čehoslovačkoj priznaju jednaki stupnjevi kao češkim i slovačkim dokazima o formalnoj osposobljenosti i pod istim uvjetima koji su navedeni u prethodnim podstavcima.

2. Svaka država članica priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za liječnika izdan u Italiji osobama koje su počele sveučilišno medicinsko osposobljavanje nakon 28. siječnja 1980. i najkasnije 31. prosinca 1984., ako im je priložena potvrda koju su izdala talijanska nadležna tijela.

Ta potvrda mora pokazati da su ispunjena sljedeća tri uvjeta:

- (a)da su dotične osobe položile odgovarajuću provjeru osposobljenosti koju održavaju talijanska nadležna tijela, kako bi se utvrdilo da te osobe posjeduju razinu znanja i vještine usporedive s onima koje imaju osobe koje posjeduju dokaz o formalnim kvalifikacijama formalnoj osposobljenosti navedene za Italiju u točki 5.3.2 Priloga V.;
- (b)da su te osobe u Italiji stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavljale djelatnosti iz članka 36. najmanje tri uzastopne godine, tijekom pet godina prije izdavanja takve potvrde;
- (c)da su te osobe ovlaštene obavljati ili da stvarno, zakonito i kao glavnu djelatnost obavljaju djelatnosti iz članka 36., pod istim uvjetima kao i nositelji dokaza o formalnoj osposobljenosti navedenim za tu državu članicu u točki 5.3.2. Priloga V.

Osobe koje su uspješno završile najmanje trogodišnji studij, koji nadležna tijela potvrđuju istovjetnim osposobljavanju iz članka 34., izuzimaju se od provjere osposobljenosti iz drugog podstavka točke (a).

Prema osobama koje su počele sveučilišno medicinsko osposobljavanje nakon 31. prosinca 1984. postupa se jednakostako i prema gore navedenim osobama, ako je navedeni trogodišnji studij počeo prije 31. prosinca 1994.

Odjeljak 5.

Veterinari

Članak 38.

Ospozobljavanje veterinara

1. Ospozobljavanje veterinara obuhvaća ukupno najmanje pet godina redovnog teorijskog i praktičnog studija na sveučilištu ili visokom učilištu koja pruža ospozobljavanje, kojoj je priznat jednak stupanj ili koja je pod nadzorom sveučilišta, a koji obuhvaća najmanje program studija naveden u točki 5.4.1. Priloga V.

Sadržaj naveden u točki 5.4.1. Priloga V., može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., u svrhu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.

Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturu profesije koja se odnosi na ospozobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.

2. Za pristupanje veterinarskom ospozobljavanju zahtjeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja omogućuje upis na sveučilišne ustanove ili visoka učilišta kojima država članica priznaje istovjetni stupanj u svrhu odgovarajućeg studija.

3. Ospozobljavanjem veterinara osigurava se da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

- (a) primjereno poznавање знатији на којој се темеље дјелатност ветеринара;
- (b) primjereno поznавање грађе и дјеловања организма здравих животиња, њиховог узгоја, reproducције и хигијене опћено, као и њихове прехране, укључујући технologiju за производњу и конзервирање hrane koja odgovara njihovim потребама;
- (c) primjereno познавање понашања и заштите животиња;
- (d) primjereno поznавање uzroka, prirode, tijeka, učinaka, dijagnoze i liječenja bolesti животињa, bilo pojedinačno ili u skupinama, uključujući posebno poznавање bolesti prenosivih na ljude;
- (e) primjereno poznавање preventivne veterinarske medicine;
- (f) primjereno poznавање хигијене и технologije за производњу, izradu i stavljanje na tržište hrane za животињe ili hrane животинског поријекла, namijenjene za prehranu ljudi;
- (g) primjereno poznавање закона i drugih propisa koji se odnose na gore navedena područja;
- (h) primjereno kliničko i drugo praktično iskustvo, под одговарајућим надзором.

<p>Članak 39.</p> <p>Stečena prava veterinara</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 23. stavak 4., u odnosu na državljane država članica čije je dokaze o formalnoj osposobljenosti izdala Estonija, ili čije je osposobljavanje počelo u Estoniji prije 1. svibnja 2004., države članice priznaju takve dokaze o formalnoj osposobljenosti za veterinara, ako im je priložena potvrda koja navodi da su takve osobe učinkovito i zakonito obavljale te djelatnosti u Estoniji najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije izdavanja takve potvrde.</p>			
<p>Odjeljak 6.</p> <p>Primalje</p> <p>Članak 40.</p> <p>Osposobljavanje primalja</p> <p>1. Osposobljavanje primalja obuhvaća ukupno najmanje:</p> <p>(a) posebno osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje, koje obuhvaća najmanje trogodišnje teoretsko i praktično osposobljavanje (smjer I.) uključujući najmanje program opisan u točki 5.5.1. Priloga V.; ili</p> <p>(b) posebno osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od 18 mjeseci (smjer II.), koje uključuje najmanje program studija opisan u točki 5.5.1. Priloga V., koji nije u skladu s istovjetnim osposobljavanjem medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu.</p> <p>Države članice moraju osigurati da su ustanove koje provode osposobljavanje primalja, odgovorne za usklađivanje teorijskog i praktičnog osposobljavanja tijekom cjelokupnog studijskog programa.</p> <p>Sadržaj naveden u točki 5.5.1. Priloga V. može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., u svrhu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturu profesija koja se odnosi na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p>			

<p>2. Za pristupanje osposobljavanju za primalje mora biti ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:</p> <p>(a) završenih najmanje prvih deset godina općeg školskog obrazovanja za smjer I., ili (b) posjedovanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, navedenih za smjer II. u točki 5.2.2. Priloga V.</p> <p>3. Osposobljavanje primalja mora osigurati da je ta osoba stekla sljedeća znanja i vještine:</p> <p>(a) primjerno poznavanje znanosti na kojoj se temelje djelatnosti primalja, posebno porodništva i ginekologije; (b) primjereno poznavanje profesionalne etike i zakonodavstva na tom području; (c) detaljno poznavanje bioloških funkcija, anatomije i fiziologije porodništva i neonatologije, kao i poznavanje odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka i njegovog fizičkog i socijalnog okruženja te njegovog ponašanja; (d) primjereno kliničko iskustvo u ovlaštenim ustanovama pod nadzorom osoblja osposobljenog za primaljstvo i porodništvo; (e) primjereno razumijevanje osposobljavanja zdravstvenih djelatnika i iskustvo u radu s takvim osobljem.</p>		
<p>Članak 41.</p> <p>Postupci za priznavanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalje</p> <p>1. Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje iz točke 5.5.2. Priloga V. automatski se priznaju u skladu s člankom 21., ako ispunjavaju barem jedan od sljedećih kriterija:</p> <p>(a) najmanje trogodišnje osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje:</p> <p>i. za koju se zahtijeva posjedovanje diplome, svjedodžbe ili drugog dokaza o kvalifikaciji koji omogućuje upis na sveučilišta ili druga visoka učilišta ili na drugi način osigurava istovjetan stupanj znanja; ili ii. joj slijede dvije godine stručne prakse za koje je izdana potvrda u skladu sa stavkom 2.;</p> <p>(b) osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od najmanje dvije godine ili 3 600 sati, pod uvjetom da osoba ima dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, iz točke 5.2.2. Priloga V.;</p> <p>(c) osposobljavanje u punoj nastavnoj satnici za primalje u trajanju od najmanje 18 mjeseci ili 3 000 sati, pod uvjetom da osoba ima dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu, iz točke 5.2.2. Priloga V., nakon čega slijedi jednogodišnja stručna praksa za koju je izdana potvrda, u skladu sa stavkom 2.</p> <p>2. Potvrdu iz stavka 1. izdaju nadležne vlasti u matičnoj državi članici. Ona potvrđuje da je osoba nakon</p>		

<p>pribavljanja dokaza o formalnoj sposobnosti za primalju tijekom odgovarajućeg razdoblja na zadovoljavajući način obavljala sve djelatnosti primalje u bolnici ili zdravstvenoj ustanovi koja je odobrena za tu svrhu.</p>		
<p>Članka 42.</p> <p>Obavljanje profesionalne djelatnosti primalje</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Odredbe ovog odjeljka primjenjuju se na djelatnosti primalja kako ih je odredila svaka država članica ne dovodeći u pitanje stavak 2. i koje se obavljaju pod profesionalnim nazivima navedenima u točki 5.5.2. Priloga V. 2. Države članice osiguravaju da je primaljama omogućen pristup i obavljanje najmanje sljedećih djelatnosti: <ul style="list-style-type: none"> (a) primjereni informiranje i savjetovanje u vezi s planiranjem obitelji; (b) dijagnosticiranje trudnoće i praćenje normalnog tijeka trudnoće; obavljanje pregleda potrebnih za praćenje razvoja normalnog tijeka trudnoće; (c) propisivanje ili savjetovanje o pregledima koji su potrebni za najraniju moguću dijagnozu rizičnih trudnoća; (d) izvođenje programa za pripremu roditelja i potpuna priprema za porod, uključujući savjete o higijeni i prehrani; (e) njega i pomoć majci tijekom poroda i praćenje stanja fetusa u maternici, odgovarajućim kliničkim metodama i tehničkim sredstvima; (f) izvođenje spontanih poroda uključujući prema potrebi epiziotomiju i u hitnim slučajevima, porode na zadak; (g) prepoznavanje znakova koji upozoravaju na nepravilnost kod majke ili djeteta, koji zahtijevaju upućivanje k liječniku i prema potrebi pomoći liječnika; poduzimanje potrebnih hitnih mjera u odsutnosti liječnika, posebno ručno odstranjanje placente nakon kojeg može slijediti ručni pregled maternice; (h) pregled i njega novorođenčeta; poduzimanje svih inicijativa u slučaju potrebe i izvođenje hitnog oživljavanja, ako je potrebno; (i) njega majke i praćenje njezinog napretka u razdoblju nakon poroda te davanje svih potrebnih savjeta majci o njezi djeteta, kako bi joj se omogućilo da svom djetetu pruži optimalan razvoj; (j) provođenje liječenja koje propiše liječnik; (k) priprema potrebnih pisanih izvješća. 		

Članak 43.

Stečena prava primalja

1. Državljanima države članice čiji dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje ispunjavaju sve minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 40., iako u skladu s člankom 41. nisu priznati ako im nije priložena potvrda o stručnoj praksi iz članka 41. stavka 2., svaka država članica priznaje kao dovoljan dokaz o formalnoj osposobljenosti koji su izdale te države članice prije referentnog datuma navedenog u točki 5.5.2. Priloga V., i uz koji je priložena potvrda koja navodi da su ti državljeni stvarno i zakonito obavljali predmetne djelatnosti najmanje dvije uzastopne godine tijekom pet godina prije izdavanja potvrde.

2. Uvjeti utvrđeni u stavku 1. primjenjuju se na državljane država članica čiji dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju potvrđuje uspješno završeno osposobljavanje na državnom području bivše Demokratske Republike Njemačke i zadovoljavanje svih minimalnih uvjeta osposobljavanja iz članka 40., ali gdje se dokaz o formalnoj osposobljenosti u smislu članka 41. ne priznaje ako mu nije priložena potvrda o stručnom iskustvu iz članka 41. stavka 2., ako potvrđuje da je program osposobljavanja započeo prije 3. listopada 1990.

3. U pogledu poljskih dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalju, primjenjuju se samo sljedeće odredbe u vezi sa stečenim pravima.

Države članice priznaju državljanima država članica čiji je dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju izdan ili koji su započeli osposobljavanje u Poljskoj prije 1. svibnja 2004., a koji ne ispunjavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 40., ako mu je priložena potvrda o tome da su te osobe stvarno i zakonito obavljale djelatnosti primalje tijekom razdoblja određenog dolje:

- (a)dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju na dodiplomskom stupnju (diplom licencjata položnictwa): najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije dana izdavanja potvrde;
- (b)dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju koji dokazuje završeno poslijesrednjoškolsko osposobljavanje u strukovnoj medicinskoj školi (diplom położnej): najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije dana izdavanja potvrde.

4. Države članice priznaju dokaze o formalnoj osposobljenosti za primaljstvo izdane primaljama u Poljskoj koje su završile osposobljavanje prije 1. svibnja 2004., koje ne ispunjavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 40., potvrđene diplomom „diplomirani”, na temelju posebnog programa usavršavanja iz članka 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjenama zakona o profesiji medicinskih sestara i primalja te o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list

Republike Poljske od 30. travnja 2004., br. 92, pos. 885), te Uredbe ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o detaljnim uvjetima obavljanja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu o završenoj srednjoj školi (završni ispit – matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola za profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske od 13. svibnja 2004., br. 110, pos. 1170) kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i sposobnosti takve osobe usporediv sa znanjem i sposobnostima primalja koje imaju kvalifikacije koje su, u slučaju Poljske, određene u točki 5.2.2. Priloga V.

Odjeljak 7.

Farmaceut

Članak 44.

Ospozobljavanje farmaceuta

1. Za pristupanje programu ospozobljavanja farmaceuta zahtjeva se posjedovanje diplome ili svjedodžbe koja u državi članici omogućuje pristup tom studiju na sveučilištu ili visokom učilištu kojoj se priznaje istovjetni stupanj.

2. Dokaz o formalnoj ospozobljenosti za farmaceuta potvrđuje ospozobljavanje u trajanju od najmanje pet godina, koje uključuje najmanje:

(a)četiri godine redovnog teoretskog i praktičnog ospozobljavanja u punoj nastavnoj satnici na sveučilištu ili na visokom učilištu kojoj se priznaje istovjetni stupanj ili koja je pod nadzorom sveučilišta;

(b)šest mjeseci pripravnikačkog staža u javnoj ljekarni ili u bolnici pod nadzorom farmaceutskog odjela te bolnice.

Takvo ospozobljavanje obuhvaća najmanje program naveden u točki 5.6.1. Priloga V. Sadržaj naveden u točki 5.6.1. Priloga V. može se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., u svrhu prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.

Takvo ažuriranje ni u jednoj državi članici ne smije imati za posljedicu izmjene njezinih postojećih zakonskih načela u vezi sa strukturu profesija koja se odnosi na ospozobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.

3. Ospozobljavanje farmaceuta osigurava da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

<p>(a) primjерено poznavanje lijekova i tvari koje se koriste u proizvodnji lijekova;</p> <p>(b) primjерено poznavanje farmaceutske tehnologije i fizikalnog, kemijskog, biološkog i mikrobiološkog testiranja medicinskih proizvoda;</p> <p>(c) primjерено poznavanje metabolizma i učinaka medicinskih proizvoda i djelovanja toksičnih tvari, te korištenja medicinskih proizvoda;</p> <p>(d) primjерeno znanje potrebno za procjenu znanstvenih podataka u vezi lijekova kako bi se na temelju tog znanja mogli dostaviti odgovarajući podaci;</p> <p>(e) primjерeno poznavanje zakonskih i drugih zahtjeva povezanih s farmaceutskom praksom.</p>		
<p>Članak 45.</p>		
<p>Obavljanje profesionalne djelatnosti farmaceuta</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, djelatnosti farmaceuta su djelatnosti za čiji se pristup i obavljanje zahtijevaju stručne kvalifikacije, u jednoj ili više država članica, i koje su dostupne osobama koje posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti naveden u točki 5.6.2. Priloga V.</p> <p>2. Države članice jamče da osobe koje posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti iz farmacije sveučilišnog stupnja ili stupnja koji se smatra istovjetnim ispunjavaju odredbe članka 44. i da imaju pravo na pristup i obavljanje barem sljedećih djelatnosti uz zadovoljavanje, gdje je to prikladno, zahtjeva za dodatnim stručnim iskustvom:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) priprema farmaceutskog oblika medicinskih proizvoda; (b) izrada i testiranje medicinskih proizvoda; (c) testiranje lijekova u laboratorijima za testiranje lijekova; (d) skladištenje, čuvanje i distribucija lijekova na veliko; (e) priprema, testiranje, skladištenje i nabavka lijekova u javnim ljekarnama; (f) priprema, testiranje, skladištenje i izdavanje lijekova u bolnicama; (g) informiranje i savjetovanje o lijekovima. <p>3. Ako država članica uvjetuje pristup ili obavljanje djelatnosti farmaceuta dodatnim stručnim iskustvom, pored posjedovanja dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.6.2. Priloga V., ta država članica kao dovoljan dokaz u vezi s tim priznaje potvrdu koju izdaju nadležne vlasti u matičnoj državi članici koja navodi da je osoba obavljala te djelatnosti u matičnoj državi članici tijekom jednako dugog razdoblja.</p> <p>4. Priznanje iz stavka 3. ne primjenjuje se na dvogodišnje razdoblje stručnog iskustva koje se zahtijeva u Velikom</p>		

Vojvodstvu Luksemburga za dodjelu državne koncesije u javnoj farmaciji.		
5. Ako je država članica na dan 16. rujna 1985. imala uspostavljen sustav natječaja na temelju ispita čija je svrha da između osoba iz stavka 2. odabere one koji mogu postati vlasnici novih ljekarna osnovanih u skladu s nacionalnim sustavom zemljopisne podjele, ta država članica može, odstupajući od stavka 1., nastaviti s takvim sustavom natječaja i zahtijevati od državljana država članica koji posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti za farmaceuta iz točke 5.6.2. Priloga V., ili za koje vrijede odredbe članka 23., da sudjeluju u takvim natječajima.		
Odjeljak 8.		
Arhitekt		
Članak 46.		
Ospozobljavanje arhitekata		
1. Ospozobljavanje arhitekata obuhvaća ukupno najmanje četiri godine redovnog studija ili šest godina studija od kojih su najmanje tri godine na sveučilištu ili usporedivoj obrazovnoj ustanovi. Ospozobljavanje se završava uspješno položenim ispitom sveučilišnog stupnja.		
Takvo ospozobljavanje koje mora biti sveučilišnog stupnja, a kojem je arhitektura glavni element, mora uravnoteženo pokrivati teoretske i praktične aspekte arhitektonskog ospozobljavanja i osigurati stjecanje sljedećeg znanja i vještina:		
(a) sposobnost arhitektonskog projektiranja koje ispunjava estetske i tehničke zahtjeve;		
(b) primjерено poznavanje povijesti arhitekture i teorija, te povezanih umjetnosti, tehnologija i društvenih znanosti;		
(c) poznavanje lijepih umjetnosti kod utjecaja na kvalitetu arhitektonskog projektiranja;		
(d) primjерeno znanje o urbanizmu, planiranju i vještinama koje su potrebne za proces planiranja;		
(e) razumijevanje odnosa između ljudi i građevina, između građevina i njihovog okruženja te razumijevanje potrebe da se građevine i prostor međusobno prilagode ljudskim potrebama i mjerama;		
(f) razumijevanje profesije i uloge arhitekta u zajednici, posebno kod pripreme idejnih osnova koje uvažavaju društvene čimbenike;		
(g) razumijevanje metoda istraživanja i metoda za pripremu idejnog plana projekta;		
(h) razumijevanje strukturnih, arhitektonskih i građevinskih problema povezanih s građevinskim planiranjem;		
(i) primjерeno poznavanje fizikalnih problema i tehnologija i funkcije zgrada kako bi njihova unutrašnjost pružala		

<p>udobnost i zaštitu od klimatskih utjecaja;</p> <p>(j)potrebne vještine projektiranja, koje omogućuju ispunjavanje zahtjeva korisnika u okviru granica određenih troškovnim čimbenicima i gradevinskim propisima;</p> <p>(k)primjereno poznavanje djelatnosti, organizacije, propisa i postupaka koji su uključeni u realizaciju projektnih osnova i za povezivanje planova u sustav cjelovitog prostornog planiranja.</p> <p>2. Znanja i vještine popisani u stavku 1. mogu se izmijeniti u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2. s ciljem njihove prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.</p> <p>Takve prilagodbe ne smiju ni za jednu državu članicu uključivati nikakve izmjene postojećih zakonskih načela koja se odnose na strukturu profesija s obzirom na osposobljavanje i uvjete pristupa za fizičke osobe.</p>		
<p>Članak 47.</p> <p>Odstupanje od uvjeta osposobljavanja arhitekata</p> <p>1. Odstupajući od odredbe članka 46., priznaje se također da sljedeće ispunjava članak 21: osposobljavanje koje je postojalo 5. kolovoza 1985., koje je pružao „Fachhochschulen” u Saveznoj Republici Njemačkoj, a trajalo je tri godine, ako ispunjava uvjete iz članka 46. i omogućuje pristup djelatnostima iz članka 48. u toj državi članici pod profesionalnim nazivom „arhitekt”, te ako je nakon tog osposobljavanja slijedilo četverogodišnje stručno iskustvo u Saveznoj Republici Njemačkoj, što potvrđuje potvrda koju je izdala strukovna organizacija kod koje je registriran arhitekt koji želi koristiti odredbe ove Direktive.</p> <p>Strukovna organizacija mora najprije osigurati da rad koji izvrši arhitekt u području arhitekture nedvosmisleno potvrđuje primjenu sveukupnog znanja i vještina iz članka 46. stavka 1. Ova se potvrda izdaje po istom postupku koji se primjenjuje kod upisa u popis strukovne organizacije.</p> <p>2. Iznimno od odredbe članka 46. također se priznaje da sljedeće ispunjava članak 21: osposobljavanje koje je dio programa socijalnih poboljšanja ili izvanrednog sveučilišnog studija koje ispunjava zahtjeve iz članka 46., što se potvrđuje ispitom iz arhitekture koji položi osoba koja je sedam godina ili više radila na području arhitekture, pod nadzorom arhitekta ili arhitektonskog biroa. Taj ispit mora biti na sveučilišnom stupnju i istovjetan zaključnom ispitu iz prvog podstavka stavka 1. članka 46.</p>		

<p>Članak 48.</p> <p>Obavljanje profesionalne djelatnosti arhitekata</p> <p>1. Za potrebe ove Direktive, profesionalne djelatnosti arhitekta su djelatnosti koje se redovito izvršavaju na temelju profesionalnog naziva „arhitekt”.</p> <p>2. Državljeni države članice koji su ovlašteni koristiti taj naziv u skladu sa zakonom, koji ovlašćuje nadležno tijelo države članice da dodijeli taj naziv državljanima država članica koji se posebno ističu kvalitetom svog rada na području arhitekture, smatraće se da zadovoljavaju uvjete koji se traže za obavljanje djelatnosti arhitekta na temelju profesionalnog naziva „arhitekt”. Potvrdom koju takvim osobama izda matična država članica potvrđuje se da one obavljaju djelatnosti u arhitekturi.</p>		
<p>Članak 49.</p> <p>Stečena prava arhitekata</p> <p>1. Svaka država članica priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za arhitekte naveden u Prilogu VI., koji izda druga država članica, a koji potvrđuje program osposobljavanja koji je počeo najkasnije u referentnoj akademskoj godini iz tog Priloga, čak i ako on ne ispunjava minimalne uvjete iz članka 46. te u svrhu pristupa i obavljanja profesionalnih djelatnosti arhitekta, takvim dokazima na svom državnom području priznaje jednak učinak kao dokazima o formalnoj osposobljenosti za arhitekta koje je sama izdala.</p> <p>U takvim se okolnostima priznaju potvrde koje izdaju nadležna tijela Savezne Republike Njemačke, koja potvrđuju da su dokazi o formalnoj osposobljenosti koje su nakon 8. svibnja 1945. izdale nadležne vlasti Demokratske Republike Njemačke istovjetne takvim dokazima iz tog Priloga.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., svaka država članica priznaje sljedeće dokaze o formalnoj osposobljenosti te im u svrhu pristupa i obavljanja profesionalnih djelatnosti arhitekta priznanje isti učinak na svom državnom području kao dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje: potvrde koje državljanima država članica izdaju države članice koje su usvojile pravila koja uređuju pristup i obavljanje djelatnosti arhitekta na sljedeće datume:</p> <p>(a) 1. siječnja 1995. za Austriju, Finsku i Švedsku;</p> <p>(b) 1. svibnja 2004. za Češku Republiku, Estoniju, Cipar, Latviju, Litvu, Madžarsku, Maltu, Poljsku, Sloveniju i</p>		

<p>Slovačku;</p> <p>(c) 5. kolovoza 1987. za ostale države članice.</p> <p>Potvrde iz prvog podstavka potvrđuju da je osoba bila ovlaštena najkasnije do tog datuma koristiti profesionalni naziv arhitekta i da je prema tim pravilima stvarno obavljala te djelatnosti najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije izdavanja potvrde.</p>			
<p>POGLAVLJE IV.</p> <p>Zajedničke odredbe o poslovnom nastanu</p> <p>Članak 50.</p> <p>Dokumentacija i formalnosti</p> <p>1. Kad nadležne vlasti države članice domaćina odlučuju o zahtjevu za odobrenje obavljanja regulirane profesije na temelju ove Glave, te nadležne vlasti mogu zahtijevati dokumente i potvrde navedene u Prilogu VII.</p> <p>Dokumenti iz točaka 1. (d), (e) i (f) Priloga VII. na dan njihovog podnošenja ne smiju biti stariji od tri mjeseca.</p> <p>Države članice, tijela i druge pravne osobe osiguravaju povjerljivost podataka koje prime.</p> <p>2. U slučaju opravdanih sumnji, država članica domaćin može zahtijevati od nadležnih vlasti države članice potvrdu o autentičnosti potvrde i dokaza o formalnoj osposobljenosti izdanih u drugoj državi članici te, prema potrebi, potvrdu činjenice da korisnik za profesije iz poglavlja III. ove glave ispunjava minimalne uvjete osposobljavanja određene u člancima 24., 25., 28., 31., 34., 35., 38., 40., 44. i 46.</p> <p>3. U slučajevima opravdane sumnje, kad je dokaz o formalnoj osposobljenosti određen u članku 3. stavku 1. točki (c) izdalo nadležno tijelo države članice, a uključuje osposobljavanje stečeno u cijelosti ili djelomično u organizaciji zakonski ustanovljenoj na državnom području druge države članice, država članica domaćin ima pravo provjeriti kod nadležnog tijela države članice koja je izdala dokaz:</p> <p>(a)je li tečaj osposobljavanja u ustanovi koja je izvodila osposobljavanje formalno potvrdila obrazovna ustanova ustanovljena u državi članici koja je izdala dokaz;</p>			

<p>(b)je li dokaz o izdanoj formalnoj sposobnosti jednak onom koji bi bio izdan da je program u cijelosti izveden u državi članici koja je izdala dokaz; i (c)daje li dokaz o formalnoj sposobnosti jednaka profesionalna prava na državnom području države članice koja je izdala dokaz.</p> <p>4. Kada država članica domaćin za pristup reguliranim profesijama zahtjeva od svojih državljana da svečano prisegnu ili da daju prisegnutu izjavu, a tekst te prisege ili izjave ne mogu koristiti državljeni drugih država članica, država članica domaćin osigurava da te osobe mogu koristiti odgovarajući istovjetni tekst.</p>			
<p>Članak 51.</p> <p>Postupak uzajamnog priznavanja stručnih kvalifikacija</p> <p>1. Nadležno tijelo države članice domaćina potvrđuje primitak zahtjeva u roku od jednog mjeseca od primitka i u slučaju nepotpune dokumentacije obavješćuje o tome podnositelja zahtjeva.</p> <p>2. Nadležno tijelo države članice mora provesti postupak ispitivanja zahtjeva za odobrenje obavljanja regulirane profesije što je brže moguće i u svakom slučaju izdati propisno utemeljenu odluku u roku tri mjeseca od dana kada podnositelj zahtjeva predstavlja potpunu dokumentaciju. Međutim, taj se rok može produžiti za mjesec dana u slučajevima na koje se primjenjuju poglavlja I. i II. ove glave.</p> <p>3. Protiv odluke, ili ako odluka nije donesena u roku, dopuštena je žalba u skladu s nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 52.</p> <p>Korištenje profesionalnih naziva</p> <p>1. Ako je u državi članici domaćin korištenje profesionalnih naziva za neku od djelatnosti unutar predmetne profesije regulirano, državljeni drugih država članica koji su ovlašteni obavljati reguliranu profesiju na temelju glave III. koriste profesionalne nazive države članice domaćina koji odgovaraju toj profesiji u toj državi članici, kao i odgovarajuće kratice povezane s tim nazivom.</p> <p>2. Ako je u državi članici domaćin određenu profesiju regulirala neka udruga ili organizacija u smislu članka 3. stavka 2., državljeni država članica ne smiju koristiti profesionalni naziv koji izdaje ta organizacija ili udruga, kao ni</p>			

<p>odgovarajuću kraticu, osim ako podnesu dokaze da su članovi te udruge ili organizacije.</p> <p>Ako je članstvo u nekoj udruzi ili organizaciji uvjetovano određenim kvalifikacijama, ona to može zahtijevati za državljane drugih država članica koji posjeduju stručne kvalifikacije samo u skladu s uvjetima određenim ovom Direktivom.</p>			
<p>GLAVA IV.</p> <p>DETALJNA PRAVILA ZA OBAVLJANJE PROFESIJE</p> <p>Članak 53.</p> <p>Znanje jezika</p> <p>Osobe kojima su priznate stručne kvalifikacije moraju znati jezike koji su im potrebni za obavljanje profesije u državi članici domaćinu.</p>			
<p>Članak 54.</p> <p>Korištenje akademskih naziva</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članke 7. i 52., država članica domaćin osigurava da se odgovarajućim osobama dodijeli pravo na korištenje akademskih naziva dodijeljenih u matičnoj državi članici, i po mogućnosti njihovih kratica, na jeziku matične države članice. Država članica domaćin može zahtijevati da iza tog naziva slijedi naziv i adresa ustanove ili ispitnog povjerenstva koje ju je dodijelilo. Ako bi moglo doći do zamjene akademskog naziva matične države članice s nazivom u državi članici domaćinu, koji u toj državi zahtijeva dodatno ospozobljavanje koje osoba nije stekla, država članica domaćin može zahtijevati od te osobe da koristi akademski naziv matične države članice u odgovarajućem obliku koji odredi država članica domaćin.</p>			

<p>Članak 55.</p> <p>Odobrenje zavoda za zdravstveno osiguranje</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 1. i članak 6. prvi podstavak točke (b), države članice koje zahtijevaju od osoba koje su stekle stručne kvalifikacije na njihovom državnom području da obave pripravničko razdoblje ospozobljavanja uz rad i/ili razdoblje stjecanja stručnog iskustva kako bi doatile odobrenje zavoda za zdravstveno osiguranje, odstupaju od tog zahtjeva za osobe koje posjeduju dokaze o stručnim kvalifikacijama za liječnike i doktore dentalne medicine stečene u drugim državama članicama.</p>			
<p>GLAVA V.</p> <p>UPRAVNA SURADNJA I ODGOVORNOST ZA PROVEDBU</p> <p>Članak 56.</p> <p>Nadležna tijela</p> <p>1. Nadležna tijela države članice domaćina i matične države članice blisko surađuju i uzajamno se pomažu kako bi olakšale primjenu ove Direktive. One osiguravaju povjerljivost podataka koje razmjenjuju.</p> <p>2. Nadležna tijela države članice domaćina i matične države članice razmjenjuju podatke o poduzetim disciplinskim mjerama ili kaznenim sankcijama te bilo kakvim drugim teškim i posebnim okolnostima koje bi mogle utjecati na obavljanje djelatnosti iz ove Direktive, poštujući zakone o zaštiti osobnih podataka predviđene u Direktivi 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (24) i Direktivi 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (25).</p> <p>Država članica domaćin ispituje istinitost okolnosti, a njezina tijela odlučuju o prirodi i opsegu istraživanja koja treba provesti te obavješćuju državu članicu domaćina o zaključcima koje donose na temelju dostupnih podataka.</p> <p>3. Svaka država članica će najkasnije 20. listopada 2007. odrediti vlasti i tijela nadležna za izdavanje i primanje dokaza o formalnoj ospozobljenosti i ostalih dokumenata ili podataka, te vlasti i tijela nadležna za primanje zahtjeva i</p>			

<p>donošenje odluka iz ove Direktive, te odmah o tome obavješćuje ostale države članice i Komisiju.</p> <p>4. Svaka država članica određuje koordinatora za djelatnosti tijela iz stavka 1. i o tome obavješćuje ostale države članice i Komisiju.</p> <p>Dužnosti koordinatora su sljedeće:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) promicati jedinstvenu primjenu ove Direktive; (b) sakupljati sve informacije koje su relevantne za primjenu ove Direktive, kao što su informacije o uvjetima pristupa reguliranim profesijama u državama članicama. <p>Za potrebe ispunjavanja dužnosti koje su opisane u točki (b), koordinatori mogu tražiti pomoć kontaktnih točaka iz članka 57.</p>		
<p>Članak 57.</p> <p>Kontaktne točke</p> <p>Svaka država članica najkasnije do 20. listopada 2007. određuje kontaktne točke čije su dužnosti:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) pružati građanima i kontaktnim točkama ostalih država članica potrebne informacije o priznavanju stručnih kvalifikacija predviđene ovom Direktivom, kao što su informacije o nacionalnom zakonodavstvu kojim se uređuju profesije i njihovo obavljanje, uključujući i socijalno zakonodavstvo i prema potrebi etička pravila; (b) pomoći građanima da ostvare prava dodijeljena ovom Direktivom, gdje je to prikladno, u suradnji s ostalim kontaktnim točkama i nadležnim tijelima države članice domaćina. <p>Na zahtjev Komisije, kontaktne točke obavješćuju Komisiju o rezultatima upita koje rješavaju, sukladno odredbama točke (b), u roku od dva mjeseca od dana njihova primitka.</p>		

<p>Članak 58.</p> <p>Odbor za priznavanje stručnih kvalifikacija</p> <p>1. Komisiji pomaže Odbor za priznavanje stručnih kvalifikacija, dalje u tekstu „Odbor”, sastavljen od predstavnika država članica, kojemu predsjeda predstavnik Komisije.</p> <p>2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uz poštovanje odredbi članka 8. te Odluke.</p> <p>Razdoblje iz članka 5. stavka 6. Odluke 1999/468/EZ iznosi dva mjeseca.</p> <p>3. Odbor usvaja svoj poslovnik.</p>			
<p>Članak 59.</p> <p>Savjetovanje</p> <p>Komisija na odgovarajući način osigurava savjetovanje stručnjaka iz predmetnih stručnih skupina, posebno u kontekstu rada Odbora iz članka 58., i dostavlja obrazloženo izvješće o tim savjetovanjima navedenom Odboru.</p>			
<p>GLAVA VI.</p> <p>OSTALE ODREDBE</p> <p>Članak 60.</p> <p>Izvješća</p> <p>1. Počevši od 20. listopada 2007., države članice će Komisiji svake dvije godine slati izvješća o primjeni sustava. Osim općenitih primjedbi, izvješće mora sadržavati statistički sažetak donesenih odluka i opis glavnih problema pri primjeni ove Direktive.</p>			

<p>2. Počevši od 20. listopada 2007., Komisija će svakih pet godina sastavljati izvješće o provedbi ove Direktive.</p>			
<p>Članak 61.</p> <p>Klauzula o odstupanju</p> <p>Ako zbog primjene neke od odredbi ove Direktive država članica naiđe na velike poteškoće na određenom području, Komisija proučava te poteškoće u suradnji s dotičnom državom članicom.</p> <p>Komisija u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 2., prema potrebi odlučuje da se dotičnoj državi dopusti odstupanje od te odredbe na određeno vrijeme.</p>			
<p>Članak 62.</p> <p>Stavljanje izvan snage</p> <p>Od 20. listopada 2007. stavljuju se izvan snage direktive 77/452/EEZ, 77/453/EEZ, 78/686/EEZ, 78/687/EEZ, 78/1026/EEZ, 78/1027/EEZ, 80/154/EEZ, 80/155/EEZ, 85/384/EEZ, 85/432/EEZ, 85/433/EEZ, 89/48/EEZ, 92/51/EEZ, 93/16/EEZ i 1999/42/EZ. Upućivanje na directive koje se stavljuju izvan snage smatra se upućivanjem na ovu Direktivu, a stavljanje izvan snage ne utječe na akte usvojene na temelju tih direktiva.</p>			

<p>Članak 63.</p> <p>Prenošenje</p> <p>Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 20. listopada 2007. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kad države članice donose ove mjere, one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja utvrđuju države članice.</p>			
<p>Članak 64.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od objave u Službenom listu Europske unije.</p>			
<p>Članak 65.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>			

PRILOG I.

Popis strukovnih udruga ili organizacija koje ispunjavaju uvjete iz članka 3. stavka 2.

IRSKA [\(1\)](#)

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland [\(2\)](#)
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland [\(2\)](#)
3. The Association of Certified Accountants [\(2\)](#)
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

UJEDINJENA KRALJEVINA

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council

22.	Institute of Energy
23.	Institution of Structural Engineers
24.	Institution of Civil Engineers
25.	Institution of Mining Engineers
26.	Institution of Mining and Metallurgy
27.	Institution of Electrical Engineers
28.	Institution of Gas Engineers
29.	Institution of Mechanical Engineers
30.	Institution of Chemical Engineers
31.	Institution of Production Engineers
32.	Institution of Marine Engineers
33.	Royal Institution of Naval Architects
34.	Royal Aeronautical Society
35.	Institute of Metals
36.	Chartered Institution of Building Services Engineers
37.	Institute of Measurement and Control
38.	British Computer Society

(1) Irski državljanji su također članovi sljedećih udruga ili organizacija u Ujedinjenoj Kraljevini:

Institute of Chartered Accountants in England and Wales
 Institute of Chartered Accountants of Scotland
 Institute of Actuaries
 Faculty of Actuaries
 The Chartered Institute of Management Accountants
 Institute of Chartered Secretaries and Administrators
 Royal Town Planning Institute
 Royal Institution of Chartered Surveyors
 Chartered Institute of Building.

(2) Samo za djelatnost knjigovodstvene revizije

PRILOG II.

Popis programa s posebnom strukturom iz članka 11. točke (c) podstavka ii.

1. Tečajevi paramedicinskog osposobljavanja i tečajevi osposobljavanja za njegu djece

Osposobljavanje za sljedeće:

u Njemačkoj:

- pedijatrijska medicinska sestra (Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger),
- fizioterapeut (Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)) [\(1\)](#),
- radni terapeut/ergoterapeut (Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut),
- logoped (Logopäde/Logopädin),
- ortoptičar (Orthoptist(in)),
- odgajatelj(ica) s državnim ispitom (Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)),
- pedagog-terapeut s državnim ispitom (Staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge(-in)),
- medicinski laboratorijski tehničar (medizinisch-technische(r) Laboratoriums-Assistent(in)),
- medicinski rendgen tehničar (medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)),
- medicinski tehničar za funkcionalnu dijagnostiku (medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik),
- veterinarski tehničar (veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)),
- dijetetičar (Diätassistent(in)),
- farmaceutski tehničar (Pharmazieingenieur) osposobljavanje završeno prije 31. ožujka 1994. u prijašnjoj Njemačkoj Demokratskoj Republici ili na državnom području novih država,
- psihijatrijska medicinska sestra (Psychiatrische(r) Krankenschwester/Krankenpfleger),
- terapeut za govor (Sprachtherapeut(in));

u Češkoj Republici:

- zdravstveni asistent (zdravotnický asistent),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od najmanje osam godina i četverogodišnje srednje strukovno obrazovanje u srednjoj medicinskoj školi, koje završava ispitom „maturitní zkouška”;

<ul style="list-style-type: none"> — asistent nutricionist (nutriční asistent), koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od najmanje osam godina i četverogodišnje srednje strukovno obrazovanje u srednjoj medicinskoj školi, koje završava ispitom „maturitní zkouška”; <p>u Italiji:</p> <ul style="list-style-type: none"> — zubotehničar (odontotecnico), — optičar (ottico); <p>na Cipru:</p> <ul style="list-style-type: none"> — zubotehničar (οδοντοτεχνίτης), koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od najmanje šest godina, šestogodišnje srednjoškolsko obrazovanje i dvogodišnje poslijesrednjoškolsko strukovno obrazovanje, iza kojeg slijedi jednogodišnja stručna praksa; — optičar (τεχνικός οπτικός), koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući osnovnoškolsko obrazovanje u trajanju od najmanje šest godina, šestogodišnje srednjoškolsko obrazovanje i dvogodišnje poslijesrednjoškolsko strukovno obrazovanje, iza kojeg slijedi jednogodišnja stručna praksa; <p>u Latviji:</p> <ul style="list-style-type: none"> — zubarska medicinska sestra (zobārstniecības māsa), koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući najmanje 10 godina obrazovanja u općoj školi, dvije godine strukovnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijedi tri godine stručne prakse, nakon koje se mora položiti ispit da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji; — biomedicinski laborant (biomedicīnas laborants), koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, uključujući najmanje 10 godina obrazovanja 		
--	--	--

u općoj školi, dvije godine strukovnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijede dvije godine stručne prakse, nakon koje se mora položiti ispit da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;

- zubotehničar (zobu tehničar),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, uključujući najmanje 10 godina obrazovanja u općoj školi, dvije godine strukovnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijede dvije godine stručne prakse, nakon koje mora položiti da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;

- asistent fizioterapeut (fizioterapeuta asistents),

koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući najmanje 10 godina obrazovanja u općoj školi i tri godine strukovnog obrazovanja u medicinskoj školi iza kojeg slijede dvije godine stručne prakse, na kraju koje se mora položiti ispit da bi se dobila svjedodžba o specijalizaciji;

u Luksemburgu:

- medicinski rendgen tehničar (assistant(e) technique médical(e) en radiologie),
- medicinski laboratorijski tehničar (assistant(e) technique médical(e) de laboratoire),
- psihijatrijska medicinska sestra (infirmier/ière psychiatrique),
- medicinski tehničar - kirurgija (assistant(e) technique médical(e) en chirurgie),
- pedijatrijska medicinska sestra (infirmier/ière puériculteur/trice),
- medicinska sestra - anestetičar (infirmier/ière anesthésiste),
- kvalificirani maser/maserka (masseur/euse diplômé(e)),
- odgajatelj (éducateur/trice);

u Nizozemskoj:

- veterinarski asistent (dierenartsassistent),

koje obuhvaća obrazovanje i tečaj osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, a uključuje:

- i.najmanje tri godine strukovnog osposobljavanja u strukovnoj školi koje završava ispitom i koje se u nekim slučajevima nadopunjava jednogodišnjim ili dvogodišnjim stručnim programom koji završava ispitom; ili
- ii.najmanje dvije i pol godine strukovnog osposobljavanja u strukovnoj školi koje završava ispitom i nadopunjava se stručnom praksom u trajanju od najmanje šest mjeseci, ili šestomjesečnim pripravništvom u ovlaštenoj ustanovi; ili

iii.najmanje dvije godine strukovnog osposobljavanja u strukovnoj školi koje završava ispitom i nadopunjava se stručnom praksom u trajanju od najmanje jedne godine, ili jednogodišnjim pripravnštvtom u ovlaštenoj ustanovi; ili

iv.u slučaju veterinarskog asistenta (dierenartsassistent) tri godine strukovnog osposobljavanja u strukovnoj školi (MBO-program) ili tri godine strukovnog osposobljavanja s sustavom dvojnog naukovanja (LLW), s tim da oba tipa osposobljavanja završavaju ispitom;

u Austriji:

- posebno osnovno osposobljavanje za medicinske sestre koje se specijaliziraju za zdravstvenu njegu djece i mладих (spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege),
- posebno osnovno osposobljavanje za psihijatrijske medicinske sestre (spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege),
- optičar za kontaktne leće (Kontaktlinsenoptiker),
- pedikjer (Fußpfleger),
- tehničar za slušne aparate (Hörgeräteakustiker),
- ljekarnik (Drogist),

koje obuhvaća obrazovanje i tečaj osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući najmanje petogodišnje osposobljavanje koje se provodi u strukturiranom okviru, a podijeljeno je na razdoblje naukovanja koje traje najmanje tri godine i koje se provodi djelomično na radnom mjestu a djelomično u ustanovi za strukovno osposobljavanje, te na razdoblje stručne prakse i osposobljavanja koje završava stručnim ispitom kojim se daje pravo obavljanja ove profesije i pravo osposobljavanja naučnika;

- maser (Masieur),

koje obuhvaća obrazovanje i tečaj osposobljavanja u ukupnom trajanju od 14 godina, uključujući petogodišnje osposobljavanje koje se provodi u strukturiranom okviru, a sastoji se od dvogodišnjeg naukovanja, dvogodišnje stručne prakse i tečaja osposobljavanja, te jednogodišnje obuke koja završava stručnim ispitom kojim se daje pravo obavljanja ove profesije i pravo osposobljavanja naučnika;

- odgajateljica u dječjem vrtiću (Kindergärtner/in),
- odgajatelj (Erzieher),

koje obuhvaća obrazovanje i tečaj osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, uključujući

<p>petogodišnje stručno osposobljavanje u strukovnoj školi, koje završava ispitom;</p> <p>u Slovačkoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> —plesni učitelj u osnovnim umjetničkim školama (učitel' v tanečnom odbore na základných umeleckých školách), koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14,5 godina, uključujući osmogodišnje osnovno obrazovanje, četverogodišnje obrazovanje u srednjoj specijaliziranoj školi te pet semestara obrazovnog programa plesne pedagogije; —odgajatelj u ustanovama za posebno osposobljavanje i u ustanovama za socijalni rad (vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb), koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući osmogodišnje/devetogodišnje osnovno obrazovanje, četverogodišnje obrazovanje u srednjoj pedagoškoj školi ili nekoj drugoj srednjoj školi i dvije godine dodatnog izvanrednog pedagoškog studija. <p>2. Majstorski sektor (Mester/Meister/Maître), koji zahtijeva programe obrazovanja i tečajeve osposobljavanja za vještine koje nisu pokrivenе glavom III. poglavljem II. ove Direktive.</p> <p>Ospesobljavanje za sljedeće:</p> <p>u Danskoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — optičar (optometrist), ovo ospesobljavanje traje ukupno 14 godina, uključujući petogodišnje strukovno ospesobljavanje koje je podijeljeno na dvije i pol godine teoretskog ospesobljavanja u ustanovi za strukovno ospesobljavanje i dvije i pol godine praktičnog ospesobljavanja na radnom mjestu, a završava priznatim ispitom koji se odnosi na zanat i kojim se daje pravo na upotrebu naziva „Mester”; — ortopedski tehničar (ortopædimekaniker), ovo ospesobljavanje traje ukupno 12,5 godina, uključujući tri i pol godine strukovnog ospesobljavanja koje je podijeljeno na šestomjesečnu teoretsku obuku u ustanovi za strukovno ospesobljavanje i trogodišnju praktičnu obuku na radnom mjestu, a završava priznatim ispitom koji se odnosi na zanat i kojim se daje pravo na upotrebu naziva 		
---	--	--

„Mester”;

- ortopedski postolar (orthopädiskomager),

ovo osposobljavanje traje ukupno 13,5 godina, uključujući četiri i pol godine strukovnog osposobljavanja koje je podijeljeno na dvije godine teoretske obuke u ustanovi za strukovno osposobljavanje i dvije i pol godine praktične obuke na radnom mjestu, a završava priznatim ispitom koji se odnosi na zanat i kojim se daje pravo na upotrebu naziva „Mester”;

u Njemačkoj:

- optičar (Augenoptiker),
- zubotehničar (Zahntechniker),
- izrađivač kirurških zavoja (Bandagist),
- izrađivač slušnih aparata (Hörgeräte-Akustiker),
- ortopedski tehničar (Orthopädiemechaniker),
- ortopedski postolar (Orthopädieschuhmacher);

u Luksemburgu:

- optičar (opticien),
- zubotehničar (mécanicien dentaire),
- izrađivač slušnih aparata (audioprothésiste),
- ortopedski tehničar/izrađivač kirurških zavoja (mécanicien orthopédiste/bandagiste),
- ortopedski postolar (orthopédiste-cordonnier),

ovi programi osposobljavanja traju ukupno 14 godina, uključujući najmanje pet godina osposobljavanja u strukturiranom obrazovnom okviru, djelomično na radnom mjestu a djelomično u ustanovi za strukovno osposobljavanje, a završava ispitom koji se mora položiti da bi se obavljala bilo koja djelatnost određenog zanata, samostalno ili kao zaposlena osoba s primjerom razinom odgovornosti;

u Austriji:

- izrađivač kirurških zavoja (Bandagist),
- izrađivač steznika (Miederwarenerzeuger),
- optičar (Optiker),

- ortopedski postolar (Orthopädieschuhmacher),
- ortopedski tehničar (Orthopädietechniker),
- zubotehničar (Zahntechniker),
- vrtlar (Gärtner),

koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 14 godina, uključujući najmanje pet godina osposobljavanja u strukturiranom obrazovnom okviru, podijeljeno na najmanje tri godine naukovanja koje se sastoji od osposobljavanja djelomično na radnom mjestu a djelomično u ustanovi za strukovno osposobljavanje, te na razdoblje stručne prakse i obuke u trajanju od najmanje dvije godine, a završava majstorskim ispitom kojim se stječe pravo obavljanja profesije, osposobljavanja naučnika i korištenja naziva „Meister”;

osposobljavanje za majstora obrtnika na području poljoprivrede i šumarstva:

- majstor za poljoprivrednu (Meister in der Landwirtschaft),
- majstor za seosko gospodarstvo (Meister in der ländlichen Hauswirtschaft),
- majstor za hortikulturu (Meister im Gartenbau),
- majstor za vrtlarstvo (Meister im Feldgemüsebau),
- majstor za voćarstvo i obradu voća (Meister im Obstbau und in der Obstverwertung),
- majstor za vinogradarstvo i proizvodnju vina (Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft),
- majstor za mljekarske farme (Meister in der Molkerei- und Käsereiwirtschaft),
- majstor za konjarstvo (Meister in der Pferdewirtschaft),
- majstor za ribarstvo (Meister in der Fischereiwirtschaft),
- majstor za peradarske farme (Meister in der Geflügelwirtschaft),
- majstor za pčelarstvo (Meister in der Bienenwirtschaft),
- majstor za šumarstvo (Meister in der Forstwirtschaft),
- majstor za šumske plantaže i upravljanje šumama (Meister in der Forstgarten- und Forstpfliegewirtschaft),
- majstor za poljoprivredno skladištenje (Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung),

koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, uključujući najmanje šest godina osposobljavanja u strukturiranom obrazovnom okviru, podijeljeno na najmanje tri godine naukovanja koje se sastoji od osposobljavanja djelomično na poslu a djelomično u ustanovi za strukovno osposobljavanje, te na razdoblje od tri godine stručne prakse, a završava majstorskim ispitom za određenu profesiju i kojim se stječe pravo osposobljavanja naučnika i korištenja naziva „Meister”;

u Poljskoj:

<p>— učitelj za praktično strukovno osposobljavanje (Nauczyciel praktycznej nauki zawodu), koje obuhvaća obrazovanje u trajanju od:</p> <p>i.osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjeg strukovnog obrazovanja ili istovjetnog srednjeg obrazovanja iz odgovarajućeg područja, nakon čega slijedi pedagoško osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 150 sati, tečaj iz sigurnosti na radu i radne higijene, te dvije godine stručnog iskustva u profesiji koju će ta osoba poučavati; ili</p> <p>ii.osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjeg strukovnog obrazovanja, te diploma poslijesrednjoškolske pedagoško-tehničke škole; ili</p> <p>iii.osam godina osnovnog obrazovanja, te dvije do tri godine srednjeg strukovnog obrazovanja i najmanje tri godine stručnog iskustva potvrđenog diplomom majstora za određenu profesiju, nakon čega slijedi pedagoško osposobljavanje u trajanju od najmanje 150 sati;</p> <p>u Slovačkoj:</p> <p>— majstor za strukovno osposobljavanje (majster odbornej výchovy), koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od osam godina osnovnog obrazovanja, četiri godine strukovnog obrazovanja (završeno srednje strukovno obrazovanje i/ili naukovanje u odgovarajućem (sličnom) programu strukovnog osposobljavanja ili programa naukovanja), stručnog iskustva u ukupnom trajanju od najmanje tri godine u području za koje je ta osoba završila obrazovanje ili naukovanje, te dopunski pedagoški studij na pedagoškom ili tehničkom fakultetu; ili završeno srednjoškolsko obrazovanje i naukovanje u odgovarajućem (sličnom) programu strukovnog osposobljavanja ili naukovanja, stručno iskustvo u ukupnom trajanju od najmanje tri godine na području za koje je ta osoba završila obrazovanje ili naukovanje, te dodatni studij pedagogije na pedagoškom fakultetu; ili do 1. rujna 2005. specijalizirano obrazovanje na području specijalizirane pedagogije u metodološkim centrima za majstore strukovnog osposobljavanja na posebnim školama bez dodatnog pedagoškog studija.</p> <p>3. Pomorstvo</p> <p>(a) Pomorski transport</p> <p>Osposobljavanje za sljedeće:</p> <p>u Češkoj Republici:</p>		
--	--	--

<ul style="list-style-type: none"> — pomočník palube (palubní asistent), — časník navigacijske straže (námořní poručík), — prvi časník palube (první palubní důstojník), kapetan (kapitán), — pomočník u strojarnici (strojní asistent), — časník odgovoran za rad strojarnice (strojní důstojník), — druhý časník strojarnice (druhý strojní důstojník), — prvi časník strojarnice (první strojní důstojník), elektrotehničar (elektrotechnik), — glavni časník-elektrotehničar (elektrodůstojník); <p>u Danskoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kapetan broda (skibsfører), — prvi časník (overstyrmand), — časník palube, navigator (enestyrmand, vagthavende styrmand), — časník palube (vagthavende styrmand), — upravitelj stroja (maskinchef), — prvi časník stroja (l. maskinmester), — prvi časník stroja/časník na dužnosti (l. maskinmester/vagthavende maskinmester); <p>u Njemačkoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kapetan, veliki brod obalne plovidbe (Kapitän AM), — kapetan, brod obalne plovidbe (Kapitän AK), — časník palube, veliki brod obalne plovidbe (Nautischer Schiffsoffizier AMW), — časník palube, brod obalne plovidbe (Nautischer Schiffsoffizier AKW), — glavni strojar, stupanj C (Schiffsbetriebstechniker CT - Leiter von Maschinenanlagen), — brodski mehaničar, stupanj C (Schiffsmaschinist CMa -Leiter von Maschinenanlagen), — brodski strojar, stupanj C (Schiffsbetriebstechniker CTW), —brodski mehaničar, stupanj C – samostalni strojarski časník (Schiffsmaschinist CMaW - Technischer Alleinoffizier); <p>u Italiji:</p>		
--	--	--

<ul style="list-style-type: none"> — časnik palube (ufficiale di coperta), — časnik stroja (ufficiale di macchina); <p>u Latviji:</p> <ul style="list-style-type: none"> — brodski elektroinženjer (kuģu elektromehāniķis), — operator rashladnog postrojenja (kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists); <p>u Nizozemskoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> — prvi časnik (brod obalne plovidbe) (s dodatnim tečajem osposobljavanja) (stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)), — strojar obalne plovidbe (s diplomom) (diploma motordrijver), — VTS-časnik (VTS-functionaris); <p>koje obuhvaća osposobljavanje:</p> <p>— u Češkoj Republici:</p> <p>i.za pomoćnika palube (palubní asistent),</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. osoba koja je navršila najmanje 20 godina; 2.(a)pomorska akademija ili viša pomorska škola – odjel navigacije, s tim da ova programa osposobljavanja završavaju ispitom „maturitní zkouška”, te odobrena praksa na moru tijekom studija u trajanju od najmanje šest mjeseci; ili (b)odobrena praksa na moru u trajanju od najmanje dvije godine u sklopu navigacijske straže na potpornoj razini broda, te završen odobreni program osposobljavanja koji zadovoljava standard stručnosti određen u odjeljku A-II/1 kodeksa STCW (Međunarodna konvencija o standardima za osposobljavanje, izdavanju svjedodžbi i držanju straže za pomorce), koji organizira pomorska akademija ili viša pomorska škola potpisnica konvencije STCW, te ispit koji se polaže pred ispitnom komisijom koju priznaje MTC (Odbor za pomorski transport Češke Republike); <p>ii.za časnika navigacijske straže (námořní poručík),</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.odobrena praksa na moru u svojstvu pomoćnika palube na brodovima od 500 bruto tona ili više, u trajanju od najmanje šest mjeseci za one koji su diplomirali na pomorskoj akademiji ili višoj pomorskoj školi, ili u trajanju od jedne godine za one koji su diplomirali prema odobrenom obrazovnom programu, od čega najmanje šest 		
--	--	--

mjeseci u funkciji koja čini dio navigacijske straže;

2. ispravno popunjeno i potvrđeno Dnevnik osposobljavanja na brodu za kadete palube;
iii.za prvog časnika palube (první palubní důstojník),

svjedodžba o osposobljenosti za časnika zaduženog za navigacijsku stražu na brodovima od 500 bruto tona ili više, i najmanje 12 mjeseci odobrene prakse na moru u toj funkciji;

- iv.za kapetana (kapitán),

= potvrda o službi u funkciji kapetana na brodovima između 500 i 3 000 bruto tona,

=svjedodžba o osposobljenosti za prvog časnika na brodovima od 3 000 bruto tona ili više i najmanje šest mjeseci priznate prakse na moru u funkciji prvog časnika na brodovima od 500 bruto tona ili više, te najmanje šest mjeseci priznate prakse na moru u funkciji prvog časnika na brodovima od 3 000 bruto tona ili više;

- v.za pomočnika u strojarnici (strojní asistent),

1. osoba koja je navršila najmanje 20 godina;

2.pomorska akademija ili viša pomorska škola – odjel pomorskog strojarstva, te odobrena praksa na moru tijekom studija u trajanju od najmanje šest mjeseci;

- vi.za časnika upravitelja stroja (strojní důstojník),

odobrena praksa na moru u funkciji pomočnika u strojarnici u trajanju od najmanje šest mjeseci za one koji su diplomirali na pomorskoj akademiji ili višoj pomorskoj školi;

- vii.za drugog časnika stroja (druhý strojní důstojník),

odobrena praksa na moru u trajanju od najmanje 12 mjeseci u funkciji trećeg časnika stroja na brodovima s glavnim pogonskim strojem od 750 kW pogonske snage i više;

- viii.za prvog časnika stroja (první strojní důstojník),

odgovarajuću potvrdu za rad u funkciji drugog časnika stroja na brodovima s glavnim pogonskim strojem od 3 000 kW pogonske snage ili više, te najmanje šest mjeseci priznate prakse na moru u tom svojstvu;

- ix.za elektrotehničara (elektrotechnik),

1. osoba koja je navršila najmanje 18 godina;

2.pomorska ili druga akademija, elektrotehnički fakultet, tehnička škola ili viša elektrotehnička škola, s tim da svaki od ovih obrazovnih programa završava ispitom „maturitní zkouška”, te najmanje 12 mjeseci priznate prakse na području elektrotehnike;

<p>x.za glavnog časnika elektrotehničara (elektrodūstojník),</p> <p>1.pomorska akademija ili viša pomorska škola, fakultet pomorske elektrotehnike ili druga akademija ili srednja škola na području elektrotehnike, s tim da svi ovi obrazovni programi završavaju ispitom „maturitní zkouška“ ili državnim ispitom;</p> <p>2.priznata praksa na moru u funkciji elektrotehničara kroz razdoblje od najmanje 12 mjeseci za one koji su diplomirali na akademiji ili višoj školi, ili najmanje 24 mjeseca za one koji su završili srednju školu;</p> <p>—u Danskoj, devet godina osnovne škole nakon koje slijedi program osnovnog osposobljavanja i/ili staž na moru između 17 i 36 mjeseci, što se nadopunjava:</p> <p>i. jednogodišnjim specijaliziranim strukovnim osposobljavanjem za časnika palube;</p> <p>ii. trogodišnjim specijaliziranim strukovnim osposobljavanjem za ostale.</p> <p>—u Njemačkoj, osposobljavanje ukupno traje između 14 i 18 godina, uključujući trogodišnje osnovno strukovno osposobljavanje i jednogodišnji staž na moru, nakon čega slijedi jedna ili dvije godine specijaliziranog strukovnog osposobljavanja, koje se prema potrebi nadopunjava dvogodišnjim radnim iskustvom na navigaciji;</p> <p>—u Latviji:</p> <p>i.za brodskog elektroinženjera (kugu elektromehanikis),</p> <p>1. osoba koja je navršila najmanje 18 godina;</p> <p>2.obrazovanje u ukupnom trajanju od 12,5 godina, koje se sastoji od najmanje devet godina osnovnog obrazovanja i najmanje tri godine strukovnog osposobljavanja. Osim toga potreban je pomorski staž od najmanje šest mjeseci u svojstvu brodskog elektrotehničara ili pomoćnika elektrotehničara na brodovima sa snagom generatora većom od 750 kW. Stručno osposobljavanje završava posebnim ispitom koji provodi nadležno tijelo u skladu s obrazovnim programom odobrenim od strane Ministarstva prometa;</p> <p>ii.za operatora rashladnog postrojenja (kuģu saldēšanas iekārtu mašīnists),</p> <p>1. osoba koja je navršila najmanje 18 godina;</p> <p>2.obrazovanje u ukupnom trajanju od 13 godina, koje se sastoji od najmanje devet godina osnovnog obrazovanja i najmanje tri godine strukovnog obrazovanja. Osim toga, potreban je pomorski staž od najmanje 12 mjeseci u svojstvu pomoćnika inženjera za rashladno postrojenje. Strukovno osposobljavanje završava posebnim ispitom koji provodi nadležno tijelo u skladu s obrazovnim programom koji je odobrilo Ministarstvo prometa;</p> <p>—u Italiji, osposobljavanje traje 13 godina, od kojih se najmanje pet godina sastoji od stručnog osposobljavanja koje završava ispitom, a prema potrebi se nadopunjava pripravničkim stažem.</p>		
--	--	--

—u Nizozemskoj:

- i.prvi časnik (brodovi obalne plovidbe) (s dodatnim tečajem osposobljavanja) (stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)), i strojar obalne plovidbe (s diplomom) (diploma motordrijver), zahtijevaju program osposobljavanja u trajanju od 14 godina, od kojih se najmanje dvije godine odvija u ustanovi za strukovno osposobljavanje nadopunjeno s 12 mjeseci pripravnštva;
- ii.za VTS časnike (VTS-functionaris) osposobljavanje traje ukupno 15 godina, a uključuje najmanje tri godine visokoškolskog strukovnog obrazovanja (HBO) ili srednjeg strukovnog obrazovanja (MBO), nakon kojih slijede nacionalni ili regionalni stručni programi osposobljavanja, od kojih se svaki sastoji od najmanje 12 tjedana teoretske nastave i završava ispitom,

što se priznaje prema međunarodnoj konvenciji STCW (Međunarodna konvencija o standardima za osposobljavanje, izdavanju svjedodžbi i držanju straže pomoraca iz 1978.).

(b) Morski ribolov

Osposobljavanje za sljedeće:

u Njemačkoj:

- kapetan, ribolov u dubokom moru (Kapitän BG/Fischerei),
- kapetan, obalni ribolov (Kapitän BLK/Fischerei),
- časnik palube, brod za plovidbu dubokim morem (Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei),
- časnik palube, brod za obalnu plovidbu (Nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei);

u Nizozemskoj:

- prvi časnik/strojar V (stuurman werktuigkundige V),
- strojar IV (ribarski brod) (werktuigkundige IV visvaart),
- prvi časnik IV (ribarski brod) (stuurman IV visvaart),
- prvi časnik/strojar VI (stuurman werktuigkundige VI),

koje obuhvaća sljedeće osposobljavanje:

- u Njemačkoj, osposobljavanje ukupno traje između 14 i 18 godina, uključujući trogodišnji program osnovnog strukovnog osposobljavanja i jednogodišnji staž na moru, nakon čega slijedi jednogodišnje ili dvogodišnje

strukovno osposobljavanje, prema potrebi nadopunjeno dvogodišnjim radnim iskustvom u navigaciji,
—u Nizozemskoj, osposobljavanje traje između 13 i 15 godina, od kojih se najmanje dvije godine odnose na
osposobljavanje u specijaliziranoj strukovnoj školi, što se nadopunjava radnim iskustvom u trajanju od 12 mjeseci,
koje se priznaje u okviru Torremolinoške konvencije (Međunarodna konvencija o sigurnosti ribarskih brodova iz
1977.).

4. Tehnički sektor

Ospozobljavanje za sljedeće:

U Češkoj Republici:

— ovlašteni tehničar, ovlašteni građevinar (autorizovaný technik, autorizovaný stavitel),

koje obuhvaća strukovno osposobljavanje u trajanju od najmanje devet godina, a sastoji se od četverogodišnjeg
srednjoškolskog tehničkog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška“ (srednja tehnička škola), te
petogodišnjeg stručnog iskustva, a završava stručnim ispitom za obavljanje djelatnosti u graditeljstvu (sukladno
Zakonu br. 50/1976 Sb. (Zakon o graditeljstvu) i Zakonu br. 360/1992 Sb.);

— vozač tračnog vozila (fyzická osoba řídící drážní vozidlo),

koje obuhvaća osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina
osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja koja završava ispitom „maturitní
zkouška“, nakon čega se polaze državni ispit o pogonskoj sili vozila;

— tehničar za održavanje tračnica (drážní revizní technik),

koje obuhvaća osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina
osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja u srednjoj strojarskoj ili
električkoj školi, koje završava ispitom „maturitní zkouška“;

— instruktor za vožnju (učitel autoškoly),

osoba koja je navršila najmanje 24 godine i završila osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje
se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja

<p>u srednjoj prometnoj ili strojarskoj školi, koje završava ispitom „maturitní zkouška”;</p> <ul style="list-style-type: none"> — državni tehničar za tehnički pregled ispravnosti motornih vozila (kontrolní technik STK), <p>osoba koja je navršila najmanje 21 godinu i završila osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška”, nakon čega slijedi najmanje dvije godine stručnog iskustva; takva osoba mora posjedovati vozačku dozvolu, ne smije biti kažnjavana i mora završiti posebno osposobljavanje za državnog tehničara u trajanju od najmanje 120 sati te uspješno položiti ispit;</p> <ul style="list-style-type: none"> — mehaničar za kontrolu emisija automobila (mechanik měření emisí), <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška”; nadalje, podnositelj za ovu profesiju mora imati najmanje tri godine stručnog iskustva te posebnu osposobljenost za „mehaničara za kontrolu emisija automobila” u trajanju od osam sati i uspješno položen ispit;</p> <ul style="list-style-type: none"> — voditelj čamca I. klase (kapitán I. třídy), <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, a sastoji se od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i tri godine strukovnog obrazovanja, koje završava ispitom „maturitní zkouška” i pregledom na temelju kojeg se izdaje svjedodžba o sposobnosti. Nakon ovog strukovnog obrazovanja slijedi četiri godine stručne prakse koja završava ispitom;</p> <ul style="list-style-type: none"> — restaurator spomenika koji su umjetnička djela (restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel), <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od 12 godina, ako uključuje potpuno srednjoškolsko tehničko obrazovanje s programom restauriranja, ili 10 do 12 godina osposobljavanja u sličnom programu, i pet godina stručnog iskustva za one koji su završili potpuno srednjoškolsko tehničko obrazovanje sa završnim ispitom „maturitní zkouška”, ili osam godina stručnog iskustva za one koji su završili srednjoškolsko tehničko obrazovanje sa završnim naučničkim ispitom;</p> <ul style="list-style-type: none"> — restaurator umjetničkih djela koja nisu spomenici i koja se drže u zbirkama muzeja i galerija te drugih objekata koji imaju kulturnu vrijednost (restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty), 		
---	--	--

<p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od 12 godina i pet godina stručnog iskustva za one koji su završili potpuno srednjoškolsko tehničko obrazovanje s programom restauriranja koji završava ispitom „maturitní zkouška”;</p> <ul style="list-style-type: none"> — upravitelj otpadom (odpadový hospodář), <p>koje obuhvaća osposobljavanje u ukupnom trajanju od 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine stručnog srednjoškolskog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška”, te najmanje pet godina iskustva u sektoru upravljanja otpadom tijekom posljednjih 10 godina;</p> <ul style="list-style-type: none"> — tehnički upravitelj miniranja (technický vedoucí odstřelů), <p>koje obuhvaća obrazovanje u ukupnom trajanju od 12 godina, koje se sastoji od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine srednjeg strukovnog obrazovanja koje završava ispitom „maturitní zkouška”, nakon čega slijedi:</p> <p>dvije godine rada kao podzemni miner (za podzemnu aktivnost) ili jedna godina rada na površini (za površinsku aktivnost), uključujući šest mjeseci rada kao pomoćnik minera;</p> <p>tečaj praktičnog i teoretskog osposobljavanja u trajanju od 100 sati nakon kojeg slijedi ispit pred nadležnim pokrajinskim tijelom za miniranje;</p> <p>šestomjesečno ili duže radno iskustvo u planiranju i izvođenju većih minerskih radova;</p> <p>tečaj teoretskog i praktičnog osposobljavanja u trajanju od 32 sata nakon kojeg slijedi ispit pred Češkim tijelom za miniranje;</p> <p>u Italiji:</p> <ul style="list-style-type: none"> — građevinski geometar (geometra), — mjernik zemlje (perito agrario), <p>koje obuhvaća srednjoškolsko obrazovanje u ukupnom trajanju od 13 godina, uključujući osam godina obveznog osnovnog obrazovanja nakon kojeg slijedi pet godina srednjoškolskog obrazovanja koje uključuje tri godine strukovnog osposobljavanja koje završava tehničkim maturalnim ispitom, a nadopunjuje se sljedećim:</p>		
---	--	--

i.za građevinske geometre: ili pripravništvom koje traje najmanje dvije godine u strukovnom uredu, ili petogodišnjim radnim iskustvom;
ii. za mjernike zemlje, dvogodišnjom praksom,

nakon čega slijedi državni ispit;

u Latviji:

— pomoćnik strojvodje u željezničkom sektoru (vilces līdzekla vadītāja (mašīnista) palīgs),

osoba koja je navršila najmanje 18 godina i završila obrazovanje u ukupnom trajanju od najmanje 12 godina, a sastoji se od najmanje osam godina osnovnog obrazovanja i najmanje četiri godine strukovnog obrazovanja; strukovno osposobljavanje završava posebnim ispitom kod poslodavca; potvrdu o stručnosti izdaje nadležno tijelo na pet godina;

u Nizozemskoj:

- sudski izvršitelj (gerechtsdeurwaarder),
- izrađivač zubnih proteza (tandprotheticus),

obuhvaća sljedeće programe obrazovanja i strukovnog osposobljavanja:

i.za sudskog izvršitelja (gerechtsdeurwaarder), ukupno 19 godina, a sastoji se od osam godina obvezne osnovne škole i osam godina srednjoškolskog obrazovanja, od čega četiri godine tehničkog osposobljavanja koje završava državnim ispitom te se nadopunjuje trogodišnjim teoretskim i praktičnim strukovnim osposobljavanjem;

ii.za izrađivača zubnih proteza (tandproheticus) ukupno najmanje 15 godina redovitog školovanja i tri godine izvanrednog školovanja, što se sastoji od osam godina osnovne škole, četiri godine opće srednje škole, tri godine strukovnog osposobljavanja koje uključuje teoretsku i praktičnu obuku za zubnog tehničara, nadopunjeno s trogodišnjim izvanrednim osposobljavanjem za izrađivača zubnih proteza sa završnim ispitom;

u Austriji:

- šumar (Förster),
- tehničko savjetovanje (Technisches Büro),
- iznajmljivanje radne snage (Überlassung von Arbeitskräften - Arbeitsleihe),
- posrednik pri zapošljavanju (Arbeitsvermittlung),

<ul style="list-style-type: none"> — savjetnik za investicije (Vermögensberater), — privatni istražitelj (Berufsdetektiv), — zaštitar (Bewachungsgewerbe), — posrednik za nekretnine (Immobilienmakler), — upravitelj nekretninama (Immobilienverwalter), — organizator građevinskog projekta (Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer), — ustanova za utjerivanje dugova (Inkassobüro/Inkassoinstitut), <p>koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, uključujući osam godina obveznog osnovnoškolskog obrazovanja nakon kojeg slijedi najmanje petogodišnje srednjoškolsko obrazovanje, koje završava tehničkim ili trgovackim maturalnim ispitom, nadopunjeno s najmanje dvije godine obrazovanja na radnom mjestu sa završnim stručnim ispitom;</p> <ul style="list-style-type: none"> — savjetnik za osiguranje (Berater in Versicherungsangelegenheiten), <p>koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, uključujući šestogodišnje osposobljavanje u strukturiranom programu osposobljavanja, koji se dijeli na trogodišnje naukovanje i trogodišnju stručnu praksu i osposobljavanje, sa završnim ispitom;</p> <ul style="list-style-type: none"> — majstor građevinar/planiranje i tehnički izračuni (Planender Baumeister), — majstor tesar/planiranje i tehnički izračuni (Planender Zimmermeister), <p>koje obuhvaća obrazovanje i osposobljavanje u ukupnom trajanju od najmanje 18 godina, uključujući najmanje devet godina strukovnog osposobljavanja podijeljenog na četiri godine srednje tehničke škole i pet godina stručne prakse i osposobljavanja koje završava stručnim ispitom, kojim se daje pravo obavljanja profesije i podučavanja naučnika, ako se to osposobljavanje odnosi na pravo izrade nacrta zgrada, izrade tehničkih izračuna i nadziranja građevinskih radova (privilegij Marije Terezije);</p> <ul style="list-style-type: none"> — komercijalni knjigovođa (Gewerblicher Buchhalter), u skladu s propisom Gewerbeordnung iz 1994. (zakon iz 1994. o trgovini, obrtu i industriji); — samozaposleni knjigovođa (Selbständiger Buchhalter), u skladu s propisom Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhandberufe iz 1999. (zakon iz 1999. o profesijama u okviru javnog računovodstva); <p>u Poljskoj:</p>		
---	--	--

—dijagnostičar koji provodi testove tehničke sigurnosti motornih vozila u osnovnoj postaji za tehnički pregled vozila (diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań),

koje obuhvaća osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja motornih vozila, te trogodišnju praksu u automobilskom servisu ili garaži koja uključuje 51 sat osnovnog osposobljavanja za kontrolu tehničke ispravnosti motornih vozila te polaganje ispita osposobljenosti,

—dijagnostičar koji provodi testove tehničke sigurnosti motornih vozila u područnoj postaji za tehnički pregled vozila (diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okrągowej stacji kontroli pojazdów),

koje obuhvaća osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja motornih vozila, te četverogodišnju praksu u automobilskom servisu ili garaži koja uključuje 51 sat osnovnog osposobljavanja za kontrolu tehničke ispravnosti motornih vozila te polaganje ispita osposobljenosti,

—dijagnostičar koji provodi testove tehničke sigurnosti motornih vozila u postaji za tehnički pregled vozila (diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów),

koje obuhvaća:

i.osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja motornih vozila, te četverogodišnju priznatu praksi u automobilskom servisu ili garaži; ili

ii.osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjoškolskog tehničkog obrazovanja iz područja koje nije područje motornih vozila, te osmogodišnju priznatu praksi u automobilskom servisu ili garaži koja uključuje ukupno 113 sat potpunog osposobljavanja, uključujući osnovno i specijalističko osposobljavanje, s ispitom nakon svakog stupnja.

Trajanje u satima i opći opseg pojedinih programa osposobljavanja u okviru cjelovitog osposobljavanja za dijagnostičara određeni su posebno u Uredbi ministarstva za infrastrukturu od 28. studenoga 2002. o detaljnim zahtjevima za dijagnostičare (SL 2002, br. 208, točka 1769);

— otpremnik vlakova (dyżurny ruchu),

koje obuhvaća osam godina osnovnog obrazovanja i četiri godine srednjeg strukovnog osposobljavanja sa specijalizacijom za željeznički transport, te 45-dnevni tečaj osposobljavanja za otpremnika vlakova nakon kojeg se polaže ispit osposobljenosti; ili osam godina osnovnog obrazovanja i pet godina srednjeg strukovnog osposobljavanja sa specijalizacijom za željeznički transport, te tečaj osposobljavanja za otpremnika vlakova u trajanju od 63 dana,

nakon kojeg se polaže ispit osposobljenosti.

5. Programi osposobljavanja u Ujedinjenoj Kraljevini koji se priznaju kao nacionalne strukovne kvalifikacije ili Škotske strukovne kvalifikacije

Ospozobljavanje za sljedeće:

- ovlašteni veterinarski bolničar („listed veterinary nurse”),
- rudarski inženjer elektrotehnike („mine electrical engineer”),
- rudarski inženjer strojarstva („mine mechanical engineer”),
- zubni terapeut („dental therapist”),
- zubni higijeničar („dental hygienist”),
- optičar („dispensing optician”),
- rudarski zastupnik („mine deputy”),
- stečajni upravitelj („insolvency practitioner”),
- licencirani bilježnik („licensed conveyancer”),
- prvi časnik - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja („first mate — freight/passenger ships — unrestricted”),
- drugi časnik - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja („second mate — freight/passenger ships — unrestricted”),
- treći časnik - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja („third mate — freight/passenger ships unrestricted”),
- časnik palube - teretni/putnički brodovi - bez ograničenja („deck officer — freight/passenger ships — unrestricted”),
- časnik stroja - teretni/putnički brodovi - neograničeno trgovacko područje („engineer officer — freight/passenger ships — unlimited trading area”),
- ovlaštena stručna osoba za upravljanje otpadom („certified technically competent person in waste management”),

na temelju koje se stječu kvalifikacije priznate kao Nacionalne strukovne kvalifikacije (NVQs) ili, u Škotskoj, kao škotske stručne kvalifikacije 3. i 4. stupnja Nacionalnog okvira stručnih kvalifikacija Ujedinjene Kraljevine.

Ti stupnjevi određeni su kako slijedi:

- 3. stupanj: osposobljenost za široki raspon različitih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima, od kojih je većina složena i ne podliježe rutini. Zahtijeva značajnu odgovornost i samostalnost, a često uključuje kontrolu ili vođenje drugih.
- 4. stupanj: osposobljenost za široki raspon složenih, tehničkih ili stručnih radnih aktivnosti koje se izvode u

<p>različitim okolnostima i sa značajnim stupnjem osobne odgovornosti i samostalnosti. Često je prisutna odgovornost za rad drugih i za raspodjelu resursa.</p> <hr/>			
<p>(1) Od 1. lipnja 1994. profesionalni naziv „Krankengymnast(in)” promijenjen je u „Physiotherapeut(in)”. Međutim, osobe koje obavljaju ovu profesiju i koje su dobiti diplому prije tog datuma mogu, ako žele, i dalje koristiti raniji naziv „Krankengymnasti(in)”.</p>			
<p>PRILOG III.</p> <p>Popis reguliranog obrazovanja i osposobljavanja navedenih u trećem podstavku članka 13. stavka 2.</p> <p>U Ujedinjenoj Kraljevini:</p> <p>Regulirani programi na temelju kojih se stječu kvalifikacije priznate kao Nacionalne strukovne kvalifikacije (NVQs) ili, u Škotskoj, kao škotske stručne kvalifikacije 3. i 4. stupnja Nacionalnog okvira stručnih kvalifikacija Ujedinjene Kraljevine.</p> <p>Ti stupnjevi su određeni kao što slijedi:</p> <ul style="list-style-type: none"> —3. stupanj: osposobljenost za široki raspon različitih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima, od kojih je većina složena i ne podliježe rutini. Zahtijeva značajnu odgovornost i samostalnost, a često uključuje kontrolu i vođenje drugih. —4. stupanj: osposobljenost za široki raspon složenih, tehničkih ili stručnih radnih aktivnosti koje se izvode u različitim okolnostima i sa značajnim stupnjem osobne odgovornosti i samostalnosti. Često je prisutna odgovornost za rad drugih i za raspodjelu resursa. <p>U Njemačkoj:</p> <p>Sljedeći regulirani programi:</p> <ul style="list-style-type: none"> —Regulirani tečajevi koji pripremaju za obavljanje profesije tehničkog/e pomoćnika/ce (technische(r) Assistent(in)), trgovackog/e pomoćnika/ce (kaufmännische(r) Assistent(in)), socijalnih profesija (soziale Berufe), te u struci državno priznatog instruktora za disanje i govor (staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)), u 			

ukupnom trajanju od najmanje 13 godina, za koje se zahtjeva uspješno završeno srednje obrazovanje (mittlerer Bildungsabschluss), koje se sastoји se od:

- i.najmanje trogodišnjeg (1) strukovnog osposobljavanja u stručnoj školi (Fachschule) koja završava ispitom i prema potrebi se nadopunjava dvogodišnjim strukovnim osposobljavanjem koje također završava ispitom; ili
- ii.najmanje dvoipolgodišnjeg strukovnog osposobljavanja u stručnoj školi (Fachschule) koje završava ispitom i nadopunjava se radnim iskustvom u trajanju od najmanje šest mjeseci ili pripravništvom u odobrenoj ustanovi koje ne smije trajati manje od šest mjeseci; ili
- iii.najmanje dvogodišnjeg strukovnog osposobljavanja u stručnoj školi (Fachschule) koja završava ispitom i nadopunjava se radnim iskustvom u trajanju od najmanje jedne godine ili pripravništvom u odobrenoj ustanovi koje ne smije trajati manje od jedne godine.

—Regulirani tečajevi za profesije državno priznatog (staatlich geprüfte(r)) tehničara (Techniker(in)), poslovnog ekonomista (Betriebswirt(in)), dizajnera (Gestalter(in)) i pomoćnika obitelji (Familienpfleger(in)), u ukupnom trajanju od najmanje 16 godina, pri čemu je preduvjet uspješno završeno obvezno obrazovanje ili istovjetno obrazovanje i osposobljavanje (u trajanju od najmanje devet godina), te uspješno završen program u obrtničkoj školi (Berufsschule) u trajanju od najmanje tri godine, nakon čega slijedi najmanje dvije godine radnog iskustva, te redovno obrazovanje i osposobljavanje u trajanju od najmanje dvije godine ili izvanredno obrazovanje i osposobljavanje u jednakom trajanju.

—Regulirani tečajevi i regulirana obuka na poslu u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, za koje je, općenito, preduvjet uspješno završeno obvezno školovanje (u trajanju od najmanje devet godina) i strukovnog osposobljavanja koji općenito uključuju najmanje dvogodišnje radno iskustvo (u većini slučajeva trogodišnje) i ispit kao dio obuke na poslu čija priprema uključuje tečaj osposobljavanja koji se, ili odvija istodobno s radnim iskustvom (najmanje 1 000 sati), ili se pohađa redovito (najmanje jednu godinu).

Njemačke vlasti dostavljaju Komisiji i drugim državama članicama popis tečajeva osposobljavanja iz ovog Priloga.

U Nizozemskoj:

- Regulirani tečajevi osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 15 godina, za koje je preduvjet uspješno završenih osam godina osnovnog obrazovanja i četiri godine općeg srednjeg obrazovanja („MAVO“) ili pripremnog strukovnog obrazovanja (VBO) ili općeg srednjeg obrazovanja višeg stupnja, i koji zahtijevaju završen trogodišnji ili četverogodišnji program na višoj školi za srednje strukovno osposobljavanje (MBO) sa završnim ispitom.
- Regulirani tečajevi osposobljavanja u ukupnom trajanju od najmanje 16 godina, za koje je preduvjet uspješno završenih osam godina osnovnog obrazovanja i četiri godine najmanje pripremnog strukovnog obrazovanja (VBO)

ili općeg srednjeg obrazovanja višeg stupnja, te koji zahtijevaju završen četverogodišnji stručni program sa sustavom naukovanja, koji se sastoji od najmanje jednog dana tjedno teoretske nastave na višoj školi i praktičnog osposobljavanja u centru za praktično osposobljavanje ili poduzeću sve ostale dane u tjednu, sa završnim ispitom na srednjem ili visokom stupnju.

Nizozemske vlasti dostavljaju Komisiji i drugim državama članicama popis tečajeva osposobljavanja iz ovog Priloga.

U Austriji:

—Programi na višim strukovnim školama (Berufsbildende Höhere Schulen) i visokim obrazovnim ustanovama za poljoprivredu i šumarstvo (Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten), uključujući posebne vrste (einschließlich der Sonderformen), čiju strukturu i razinu određuju zakon i drugi propisi.

Ovi programi traju ukupno najmanje 13 godina i uključuju pet godina strukovnog osposobljavanja koje završava završnim ispitom, čije je uspješno polaganje dokaz stručne osposobljenosti.

—Programi u majstorskim školama (Meisterschulen), majstorskim razredima (Meisterklassen), industrijskim majstorskim školama (Werkmeisterschulen) ili građevinskim obrtničkim školama (Bauhandwerkerschulen), čiju strukturu i razinu određuju zakoni i drugi propisi.

Ovi programi traju ukupno najmanje 13 godina, uključujući devet godina obveznog obrazovanja, nakon kojeg slijedi najmanje trogodišnje strukovno osposobljavanje u specijaliziranoj školi ili najmanje trogodišnje osposobljavanje na poslu paralelno sa školovanjem u strukovnoj školi (Berufsschule), od kojih obje završavaju ispitom, a nadopunjavaju se uspješnim završavanjem najmanje trogodišnjeg tečaja osposobljavanja u majstorskoj školi (Meisterschule), majstorskog razreda (Meisterklassen), industrijskoj majstorskoj školi (Werkmeisterschule) ili građevinskoj obrtničkoj školi (Bauhandwerkerschule). U većini slučajeva ukupno školovanje traje najmanje 15 godina, uključujući razdoblja stjecanja radnog iskustva, koje ili prethodi tečajevima osposobljavanja u ovim ustanovama ili se odvija usporedno s izvanrednim tečajevima (najmanje 960 sati).

Austrijske vlasti dostavljaju Komisiji i drugim državama članicama popis tečajeva osposobljavanja iz ovog Priloga.

(1) Minimalno se trajanje može smanjiti sa tri na dvije godine ako osoba ima kvalifikaciju potrebnu za upis na fakultet („Abitur”), odnosno trinaest godina prethodnog obrazovanja i osposobljavanja, ili ako ima kvalifikaciju potrebnu za upis u „Fachhochschule” („Fachhochschulreife”), odnosno 12 godina obrazovanja i osposobljavanja.

PRILOG IV.		
Djelatnosti povezane s kategorijama stručnih iskustava navedenim u člancima 17., 18. i 19.		
Popis I.		
Glavne skupine uključene u Direktivu 64/427/EEZ, kako je izmijenjena Direktivom 69/77/EEZ te direktivama 68/366/EEZ i 82/489/EEZ		
1. Direktiva 64/427/EEZ		
Glavna skupina 23 Proizvodnja tekstila		
232Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za vunu		
233Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za pamuk		
234Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za svilu		
235Proizvodnja i obrada tekstilnih materijala na strojevima za lan i konoplju		
236Industrije drugih tekstilnih vlakana (juta, čvrsta vlakna itd.), užad		
237Proizvodnja pletenih i kačkanih proizvoda		
238Oplemenjivanje tekstila		
239Druga tekstilna industrija		
Glavna skupina 24 Proizvodnja obuće, drugih odjevnih predmeta i posteljine		
241Strojna proizvodnja obuće (osim od gume ili drva)		
242Ručna proizvodnja ili popravak obuće		
243Proizvodnja odjevnih predmeta (osim krvna)		
244Proizvodnja madraca i posteljine		
245Industrija kože i krvna		
Glavna skupina 25 Proizvodnja i prerada drva i pluta, osim proizvodnje namještaja		

	251Piljenje i industrijska priprema drva		
	252Proizvodnja drvenih poluproizvoda		
	253Serijska proizvodnja drvenih građevinskih komponenata, uključujući podove		
	254Proizvodnja drvenih kontejnera		
	255Proizvodnja drugih drvenih proizvoda (osim namještaja)		
Glavna skupina 26	260 Proizvodnja drvenog namještaja		
Glavna skupina 27	Proizvodnja papira i papirnatih proizvoda		
	271Proizvodnja pulpe, papira i kartona		
	272Obrada papira i kartona te proizvodnja artikala od pulpe		
Glavna skupina 28	280 Tiskarstvo, izdavaštvo i srodne industrije		
Glavna skupina 29	Kožna industrija		
	291Pogoni za štavljenje i obradu kože		
	292Proizvodnja kožnih proizvoda		
Prijašnja	30 Proizvodnja gumenih i plastičnih proizvoda, te proizvoda od umjetnih vlakana i škroba		
glavna skupina	301Obrada gume i azbesta		
	302Obrada plastičnih materijala		
	303Proizvodnja umjetnih vlakana		
Prijašnja	31 Kemijска industrija		
glavna skupina	311Proizvodnja kemijskih sirovina i njihova daljnja prerada		
	312Specijalizirana proizvodnja kemijskih proizvoda uglavnom za industrijske i poljoprivredne svrhe (uključujući proizvodnju masti i ulja biljnog ili životinjskog podrijetla iz skupine ISIC 312)		
	313Specijalizirana proizvodnja kemijskih proizvoda uglavnom za kućnu ili uredsku upotrebu [isključujući proizvodnju medicinskih i farmaceutskih proizvoda (prijašnja skupina ISIC 319)]		
Glavna skupina 32	320 Naftna industrija		
Glavna skupina 33	Proizvodnja nemetalnih mineralnih proizvoda		
	331Proizvodnja građevinskih glinenih proizvoda		
	332Proizvodnja stakla i staklenih proizvoda		
	333Proizvodnja keramičkih proizvoda, uključujući vatrostalne proizvode		
	334Proizvodnja cementa, vapna i žbuke		
	335Proizvodnja građevinskog materijala od betona, cementa i žbuke		
	339Obrada kamena i proizvodnja drugih nemetalnih mineralnih proizvoda		
Glavna skupina 34	Proizvodnja i primarna transformacija neobojenih i obojenih metala		
	341Industrija željeza i čelika (kako je definirano u Ugovoru o EZUČ-u, uključujući koksare integrirane u čeličane)		

324	Proizvodnja čeličnih cijevi	
343	Izvlačenje žica, hladno izvlačenje, hladno valjanje traka, hladno oblikovanje	
344	Proizvodnja i primarna transformacija obojenih metala	
345	Ljevaonice obojenih i neobojenih metala	
Glavna skupina 35	Proizvodnja metalnih proizvoda (osim strojeva i transportne opreme)	
351	Kovanje, teško utiskivanje i teško prešanje	
352	Sekundarna transformacija i površinska obrada	
353	Metalne konstrukcije	
354	Izrada kotlova, proizvodnja industrijskih posuda	
355	Proizvodnja oruđa i sredstava te gotovih metalnih proizvoda (osim električne opreme)	
359	Pomoćne aktivnosti strojarstva	
Glavna skupina 36	Proizvodnja strojeva, osim električnih strojeva	
361	Proizvodnja poljoprivrednih strojeva i traktora	
362	Proizvodnja uredskih strojeva	
363	Proizvodnja alata za obradu metala i drugih strojnih alata te uređaja i dodataka za njih i za druge električne alate	
364	Proizvodnja tekstilnih strojeva i pribora, proizvodnja šivačih strojeva	
365	Proizvodnja strojeva i opreme za industriju hrane i pića te za kemijsku industriju i druge srodne industrije	
366	Proizvodnja pogona i opreme za rudnike, ljevaonice željeza i čelika, te za građevinsku industriju; proizvodnja opreme s mehaničkim upravljanjem	
367	Proizvodnja transmisijske opreme	
368	Proizvodnja strojeva za druge specifične industrijske svrhe	
369	Proizvodnja drugih ne-električnih strojeva i opreme	
Glavna skupina 37	Elektrotehnika	
371	Proizvodnja električnih žica i kablova	
372	Proizvodnja motora, generatora, transformatora, uklopnih/rasklopnih uređaja i druge slične opreme za snabdijevanje električnom energijom	
373	Proizvodnja električne opreme za izravnu komercijalnu upotrebu	
374	Proizvodnja telekomunikacijske opreme, mjernih instrumenata, drugih naprava za mjerjenje i elektromedicinske opreme	
375	Proizvodnja elektroničke opreme, radio i televizijskih prijemnika, audio opreme	
376	Proizvodnja električnih aparata za kućnu upotrebu	
377	Proizvodnja svjetiljaka i opreme za rasvjetu	

Prijašnja glavna skupina	378 Proizvodnja baterija i akumulatora 379 Popravljanje, sklapanje i stručna instalacija električne opreme 38 Proizvodnja opreme za transport 383 Proizvodnja motornih vozila i njihovih dijelova 384 Popravljanje motornih vozila, motocikala i bicikala 385 Proizvodnja motocikala, bicikala i njihovih dijelova 389 Proizvodnja opreme za transport koja nije klasificirana negdje drugdje	
Glavna skupina	39 Razne proizvodne industrije 391 Proizvodnja preciznih instrumenata te mjernih i kontrolnih instrumenata 392 Proizvodnja medicinsko-kirurških instrumenata i opreme te ortopedskih pomagala (osim ortopedске obuće) 393 Proizvodnja fotografске i optičke opreme 394 Proizvodnja i popravak ručnih i drugih satova 395 Proizvodnja dragulja i plemenitih metala 396 Proizvodnja i popravak glazbenih instrumenata 397 Proizvodnja igara, igračaka, sportske i atletičarske opreme 399 Druge proizvodne industrije	
Glavna skupina	40 Građevina 400 Građevinarstvo (ne-specijalizirano); rušenje 401 Izgradnja zgrada (stambenih ili drugih) 402 Građevinarstvo: izgradnja cesta, mostova, željezničkih pruga itd. 403 Montaža 404 Dekoriranje i završni radovi	
2.	Direktiva 68/366/EEZ	
Glavna skupina	20A 200 Industrija za proizvodnju životinjskih i biljnih masti i ulja 20B Prehrambena industrija (osim industrije pića) 201 Klaonice, priprema i konzerviranje mesa 202 Industrija mlijeka i mlječnih proizvoda 203 Konzerviranje voća i povrća 204 Konzerviranje ribe i drugih plodova mora 205 Proizvodnja mlinarskih proizvoda 206 Proizvodnja pekarskih proizvoda, uključujući dvopek i prepečenac 207 Industrija šećera	

Glavna skupina	208	Proizvodnja kakaa, čokolade i slatkiša		
	209	Proizvodnja različitih prehrabnenih proizvoda		
	21	Industrija pića		
	211	Proizvodnja etilnog alkohola fermentacijom, proizvodnja kvasca i alkoholnih pića		
	212	Proizvodnja vina i drugih alkoholnih pića bez slada		
	213	Varenje piva i proizvodnja slada		
	214	Industrija bezalkoholnih pića i gazirane vode		
	prije 30	Proizvodnja gumenih proizvoda, plastičnih materijala, umjetnih i sintetičnih vlakana te proizvoda od škroba		
	304	Proizvodnja proizvoda od škroba		
	3.	Direktiva 82/489/EEZ		
prije 855 Frizerski saloni (isključujući usluge pedikure i strukovne škole za kozmetičare)				
Lista II.				
Glavne skupine iz direktiva 75/368/EEZ, 75/369/EEZ i 82/470/EEZ				
1. Direktiva 75/368/EEZ (djelatnosti iz članka 5. stavka 1.)				
prije Ribolov				
04	043	Ribolov na kopnenim vodama		
prije Proizvodnja transportne opreme				
38	381	Izgradnja i popravak brodova		
	382	Proizvodnja željezničke opreme		
	386	Proizvodnja zrakoplova (uključujući opremu prostora)		
prije Aktivnosti povezane s transportom i druge aktivnosti koje nisu povezane s transportom a spadaju u sljedeće skupine:				
71				
		prije Usluga spavačih kola i vagon-restorana; održavanje željezničkog voznog parka u hangarima; čišćenje vagona		
	711			
		prije Održavanje voznog parka za gradski, prigradski i međugradski putnički promet		
	712			
		prije Održavanje voznog parka za ostale oblike kopnenog putničkog prometa (kao što su automobili, autobusi, taksiji)		
	713			

<p>prije Rad i održavanje pomoćnih službi za cestovni promet (kao što su ceste, tuneli i naplatne postaje, skladišta 714 robe, parkirališta, hangari za autobuse i tramvaje)</p> <p>Prije Aktivnosti povezane s transportom kopnenim vodama (kao što su rad i održavanje vodenih putova, luka i 716 drugih objekata za transport kopnenim vodama; usluge tegljenja i navođenja u lukama, postavljanje plutača, utovar i istovar plovila i druge slične aktivnosti kao što su spašavanje brodova, tegljenje i rad spremišta za čamce)</p> <p>73 Komunikacije: poštanske usluge i telekomunikacije</p> <p>Prije Osobne usluge</p> <p>85 854 Praonice rublja i usluge pranja rublja, kemijsko čišćenje i bojanje</p> <p>prije Fotografski ateljei: portreti i komercijalno fotografiranje, osim novinarskih fotografa 856</p> <p>prije Osobne usluge koje nisu nigdje drugdje klasificirane (samo održavanje i čišćenje zgrada ili boravišnih 859 prostora)</p> <p>2. Direktiva 75/369/EEZ (članak 6.: kada se djelatnost smatra industrijskom ili maloobrtničkom)</p> <p>Sljedeće pokretne djelatnosti:</p> <p>(a) kupovina i prodaja robe:</p> <ul style="list-style-type: none"> —kojom se bave trgovачki putnici, ulični prodavači ili prodavači po kućama (prije ISIC skupina 612), —na pokrivenim tržnicama, osim onih koji imaju stalne fiksne štandove, i na otvorenim tržnicama; <p>(b) djelatnosti na koje se odnose već usvojene prijelazne mjere, koje izričito isključuju ili ne spominju obavljanje takvih djelatnosti na pokretnoj osnovi.</p> <p>3. Direktiva 82/470/EEZ (članak 6. stavci 1. i 3.)</p> <p>Ove djelatnosti uključuju posebno:</p> <ul style="list-style-type: none"> —organiziranje, ponudu za prodaju i prodaju, izravno ili komisiono, pojedinačno ili skupno putovanja ili boravka (prijevoz, smještaj, hrana, izleti itd.), bez obzira na razloge putovanja (članak 2. točka (B) (a)), —posredovanje između ponuđača različitih metoda transporta i osoba koje otpremaju ili primaju robu, ili obavljanje srodnih djelatnosti: <p>(aa) sklapanjem ugovora s prijevoznikom u ime naručitelja;</p>			
---	--	--	--

- (bb) izborom načina transporta, poduzeća i rute koji se smatraju najpovoljnijim za naručitelja;
- (cc) organiziranjem tehničkih aspekata transporta (npr. pakiranje potrebno za prijevoz); izvođenjem različitih poslova povezanih s transportom (npr. osiguravanje zaliha leda za rashladna kola);
- (dd) obavljanjem formalnosti povezanih s transportom, kao što je priprema teretnog lista; sabiranjem i raspršivanjem pošiljaka;
- (ee) koordiniranjem različitih faza transporta, osiguravanjem tranzita, ponovne otpreme, prekrcaja i drugih završnih radnji;
- (ff) organiziranjem vozarine i prijevoznika te prijevoznih sredstava za osobe koje otpremaju robu ili je primaju:
- procjena transportnih troškova i provjera detaljnih obračuna,
 - poduzimanje određenih privremenih ili trajnih mjera u ime i za račun brodara ili pomorskog prijevoznika (s lučkim vlastima, trgovcima brodskih potrepština itd.).

(Djelatnosti navedene u članku 2. točkama (A)(a), (b) i (d)).

Popis III.

Direktive 64/222/EEZ, 68/364/EEZ, 68/368/EEZ, 75/368/EEZ, 75/369/EEZ, 70/523/EEZ i 82/470/EEZ

1. Direktiva 64/222/EEZ

1. Djelatnosti samozaposlenih osoba u veletrgovini, osim veletrgovine medicinskih i farmaceutskih proizvoda, toksičnih proizvoda i patogenih supstanci te ugljena (prijašnja skupina 611).
2. Profesionalne djelatnosti posrednika, kojeg je jedna ili više osoba ovlastila i uputila da u njihovo ime i za njihov račun pregovara ili sklapa trgovačke poslove.
3. Profesionalne djelatnosti posrednika koji, iako nema takvih trajnih uputa, povezuje osobe koje žele izravno međusobno sklapati poslove, organizira njihove trgovačke poslove ili pomaže pri njihovom izvođenju.
4. Profesionalne djelatnosti posrednika koji samostalno sklapa trgovačke poslove za druge.
5. Profesionalne djelatnosti posrednika koji za druge obavlja veleprodaju putem dražbe.
6. Profesionalne djelatnosti posrednika koji pribavlja narudžbe hodajući od vrata do vrata.
7. Obavljanje usluga posrednika, kao profesionalne djelatnosti, kojeg zapošljava jedno ili više trgovačkih, industrijskih ili malo-obrtničkih poduzeća.

2. Direktiva 68/364/EEZ)

Prijašnja ISIC skupina 612: Maloprodaja

Isključene djelatnosti:

- 012 Davanje poljoprivrednih strojeva u najam
- 640 Nekretnine, davanje imanja u najam
- 713 Davanje automobila, kočija i konja u najam
- 718 Davanje željezničkih vagona i kola u najam
- 839 Davanje strojeva u najam poslovnim poduzećima
- 841 Rezerviranje sjedala u kinematografima i davanje kinematografskih filmova u najam
- 842 Rezerviranje kazališnih sjedala i davanje kazališne opreme u najam
- 843 Iznajmljivanje čamaca, bicikala i automata za igre ili igre na sreću
- 853 Iznajmljivanje opremljenih soba
- 854 Iznajmljivanje oprane posteljine
- 859 Iznajmljivanje odjeće

3. Direktiva 68/368/EEZ

Prijašnja ISIC glavna skupina 85

- 1. Restorani, kavane, taverne i druga mjesta gdje se jede i pije (ISIC skupina 852).
- 2. Hoteli, prenoćišta, kampovi i druga mjesta za smještaj (ISIC skupina 853).

4. Direktiva 75/368/EEZ (članak 7.)

- prije Banke i druge financijske ustanove
- 62 prije Poduzeća za kupovinu patenta i licenciranje
 - 620
- prije Prijevoz
 - 71 prije Cestovni putnički prijevoz, isključujući prijevoz motornim vozilima
 - 713
 - prije Cjevovodni transport tekućeg ugljikovodika i drugih tekućih kemijskih proizvoda
 - 719
 - prije Javne usluge
 - 82 827 Knjižnice, muzeji, botanički i zoološki vrtovi

prije	Rekreativne usluge	
84	843 Rekreativne usluge koje nisu drugdje klasificirane:	
	—Sportske aktivnosti (sportski tereni, organiziranje sportskih događaja itd.) osim aktivnosti sportskih instruktora	
	— Igre (konjušnice trkačih konja, površine za igre, utrke itd.)	
	— Druge rekreativne usluge (cirkusi, zabavni parkovi i druga zabavišta)	
prije	Osobne usluge	
85	prije Usluge za kućanstvo	
851		
prije	Kozmetički saloni i usluge manikiranja, isključujući usluge pedikera i stručne škole za osposobljavanje	
855	kozmetičara i frizera	
prije	Osobne usluge koje nisu drugdje klasificirane, osim sportskih i paramedicinskih masera i gorskih	
859	vodiča, podijeljene u sljedeće skupine:	
	— Dezinfekcija i kontrola nametnika	
	— Iznajmljivanje odjeće i skladištenje	
	— Ženidbene agencije i slične usluge	
	— Astrologija, proricanje sudbine i slično	
	— Sanitarne usluge i srodne djelatnosti	
	— Pogrebne usluge i održavanje groblja	
	— Putni pratitelji i turistički vodiči-prevoditelji	
5.	Direktiva 75/369/EEZ (članak 5.)	
	Sljedeće pokretne djelatnosti:	
(a)	kupovina i prodaja robe:	
	—kojom se bave trgovački putnici, ulični prodavači ili prodavači po kućama (prije ISIC skupina 612),	
	—na pokrivenim tržnicama, osim onih koji imaju stalne fiksne štandove, i na otvorenim tržnicama.;	
(b)	djelatnosti na koje se odnose već usvojene prijelazne mjere, koje izričito isključuju ili ne spominju obavljanje takvih djelatnosti na pokretnoj osnovi.	
6.	Direktiva 70/523/EEZ	

<p>Djelatnosti samozaposlenih osoba u veletrgovini ugljena i djelatnosti posrednika u trgovini ugljenom (prijašnja skupina 6112 nomenklature ISIC).</p> <p>7. Direktiva 82/470/EEZ (članak 6. stavak 2.)</p> <p>(Djelatnosti navedene u članku 2. točkama (A)(c) i (e), točki (B) (b), točki (C) i točki (D)).</p> <p>Ove djelatnosti uključuju posebno:</p> <ul style="list-style-type: none"> — davanje u najam željezničkih kola ili vagona za prijevoz osoba ili roba, — obavljanje posredništva u prodaji, kupnji ili iznajmljivanju brodova, — organiziranje, pregovaranje i sklapanje ugovora za prijevoz emigranata, — primanje svih deponiranih predmeta i roba, pod carinskim nadzorom ili ne, u ime deponenta u skladištima, skladištima namještaja, hladnjačama, silosima itd., — pribavljanje potvrde o deponiranim predmetima ili robama za deponenta, — osiguravanje tora, hrane za životinje i prodajnih prstena za stoku koja je privremeno smještena dok čeka na prodaju ili dok je u tranzitu na tržište ili s njega, — provođenje pregleda ili tehničke ocjene motornih vozila, — mjerjenje, vaganje i kalibriranje roba. 											
<p>PRILOG V.</p> <p>Priznavanje na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja</p> <p>V.1. DOKTOR MEDICINE</p> <p>5.1.1. Dokaz o formalnoj osposobljenosti za liječnika s osnovnom medicinskom osposobljenosti</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 25%;">Država</td> <td style="width: 25%;">Dokaz o formalnoj osposobljenosti</td> <td style="width: 25%;">Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama</td> <td style="width: 25%;">Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama</td> </tr> <tr> <td>België/Belgique/Belgien</td> <td>Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine</td> <td>—Les universités/De universiteiten —Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De</td> <td>Referentni datum 20. prosinca 1976.</td> </tr> </table>	Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama	België/Belgique/Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	—Les universités/De universiteiten —Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De	Referentni datum 20. prosinca 1976.			
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama								
België/Belgique/Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	—Les universités/De universiteiten —Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De	Referentni datum 20. prosinca 1976.								

Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	bevoegde Examencommisie van de Vlaamse Gemeenschap Lékařská fakulta univerzity v České republice	—Vysvědčení o státní rigorózní 1. svibnja zkoušce 2004.	
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig Embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	—Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og —Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20. prosinca 1976.
Deutschland	—Zeugnis über die Ärztliche Prüfung —Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden		20. prosinca 1976.
Eesti	Diplom arstiteaduse	Tartu Ülikool		1. svibnja

		õppekava läbimise kohta		2004.		
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	—Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, —Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1. siječnja 1981.		
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	—Ministerio de Educación y Cultura —El rector de una Universidad		1. siječnja 1986.		
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités			20. prosinca 1976.	
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience		20. prosinca 1976.	
Italia	Diploma di laurea in medicina e Chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia		20. prosinca 1976.	
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο			1. svibnja 2004.	
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola			1. svibnja 2004.	
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją		1. svibnja 2004.	
Luxembourg,	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage		20. prosinca 1976.	
Magyarország	Általános orvos oklevél	Egyetem			1. svibnja	

	(doctor medicinae univer- sae, röv.: dr. med. univ.)			2004.		
Malta	Lawrja ta' Tabib tal- Medi- cina u l-Kirurgija	Universita' ta' Malta	Certifikat ta' registrazzjoni mahrug mill-Kunsill Mediku	1. svibnja 2004.		
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20. prosinca 1976.		
Österreich	1.Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2.Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharztdiplom	1.Medizinische Fakultät einer Universität 2.Österreichische Ärztekammer		1. siječnja 1994.		
Polska	Diplom ukończenia studów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza”	1.Akademia Medyczna 2.Uniwersytet Medyczny 3.Colllegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	1. svibnja 2004.		
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1. siječnja 1986.		
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor	Univerza		1. svibnja 2004.		

Slovensko	medicine/doktorica medicine” Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny“ („MUDr.“)	Vysoká škola	1. svibnja 2004.		
Suomi/Finland	Lääketieteen lisensiaatin—tutkinto/Medicine licentiatexamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1. siječnja 1994.	
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.	
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. prosinca 1976.	

5.1.2. Dokaz o formalnoj osposobljenosti liječnika specijalista

Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje kvalifikacije	Referentni datum		
België/Belgique/Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer- specialist/Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/Ministre de la Santé publique	20. prosinca 1976.		
Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1. svibnja 2004.		
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som Sundhedsstyrelsen speciallæge		20. prosinca 1976.		
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20. prosinca 1976.		
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi	Tartu Ülikool	1. svibnja		

Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	2004. 1. siječnja 1981.	
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1. siječnja 1986.	
France	1.Certificat d'études spéciales de médecine 2.Attestation de médecin spécialiste qualifié 3.Certificat d'études spéciales de médecine 4.Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20. prosinca 1976.	
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20. prosinca 1976.	
Italia	Diploma di medico specialista	Universita	20. prosinca 1976.	
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1. svibnja 2004.	
Latvija	„Sertifikats”—kompetentu iestāžu izsniegs dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedriba	1. svibnja 2004.	
Lietuva	Rezidenturos pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Latvijas Arstniecības personu profesionālo organizāciju savieniba	1. svibnja 2004.	
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Universitetas	1. svibnja 2004.	
Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Ministre de la Santé publique	20. prosinca 1976.	
		Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes	1. svibnja 2004.	

Malta	Certifikat ta' Specjalista Mediku	testülete Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Specjalisti	1. svibnja 2004.		
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	—Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst —Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20. prosinca 1976.		
Österreich	Facharztdiplom	Österreichische Ärztekammer	1. siječnja 1994.		
Polksa	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1. svibnja 2004.		
Portugal	1. Grau de assistente 2. Titulo de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1. siječnja 1986.		
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. svibnja 2004.		
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	1. svibnja 2004.		
Suomi/Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen	1.Helsingin liopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1. siječnja 1994.		
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.		
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20. prosinca 1976.		

5.1.3. Nazivi tečajeva osposobljavanja za specijalizacije u medicini

Država	Anesteziologija Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine Naziv	Opća kirurgija Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina Naziv
België/Belgique/Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi elslær kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesiologia	Üldkirurgia
Ελλάς	Aναισθησιολογία	Χειρουργική
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	General surgery
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Aναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anesteziologija un reanimatologija	Kirurgija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anestežija u Kura Intensiva	Kirurgija Generali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiología ja tehohoitto/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi

United Kingdom Država	Anaesthetics Neurokirurgija	General surgery Porodništvo i ginekologija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine		
	Naziv	Naziv		
België/Belgique/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique/Gynaecologie en verloskunde		
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví		
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynkologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fædselsdyrlæge		
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe		
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia		
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία		
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología		
France	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique		
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology		
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia		
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική — Γυναικολογία		
Latvija	Neirokirurgija	Ginekologija un dzemdniecība		
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija		
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie — obstétrique		
Magyarország	Idegsebészeti	Szülészet-nőgyógyászat		
Malta	Newrokirurgija	Ostetricja u Ginekologija		
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie		
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe		
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia		
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia		
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo		
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo		
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar		
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi		
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology		

Država	Opća (interna) medicina	Oftalmologija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine Naziv		
België/Belgique/Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie		
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie		
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme		
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde		
Eesti	Sisearvomeditsiin	Oftalmoloogia		
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία		
España	Medicina interna	Oftalmología		
France	Médecine interne	Ophtalmologie		
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery		
Italia	Medicina interna	Oftalmologia		
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία		
Latvija	Internā medicīna	Oftalmologija		
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija		
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie		
Magyarország	Belgyógyászat	Szemésze		
Malta	Medicina Interna	Oftalmologija		
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde		
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie		
Poljska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka		
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia		
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija		
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia		
Suomi/Finland	Sisäaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar		
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)		
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology		
Država	Otorinolaringologija	Pedijatrija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv		

België/Belgique/Belgien	Oto-rhino-laryngologie/Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie		
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství		
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller řre-nćse-halssygdomme	Pédiatri eller sygdomme hos børn		
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin		
Eesti	Otorinolaringoloogia	Pediaatrica		
Ελλάς	.τορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική		
España	Otorrinolaringología	Pediatria y sus áreas específicas		
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie		
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics		
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria		
Κύπρος	.τορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική		
Latvija	Otolaringologija	Pediatrija		
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos		
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie		
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat		
Malta	Otorinolaringologija	Pedjatrija		
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde		
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder- und Jugendheilkunde		
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria		
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria		
Slovenija	Otorinolaringológijsa	Pediatrija		
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria		
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar		
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin		
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics		
Država	Pulmologija	Urologija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina		
	Naziv	Naziv		
België/Belgique/Belgien	Pneumologie	Urologie		
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie		

Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme		
Deutschland	Pneumologie	Urologie		
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia		
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία		
España	Neumología	Urología		
France	Pneumologie	Urologie		
Ireland	Respiratory medicine	Urology		
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia		
Κύπρος	Πνευμονολογία — Φυματιολογία	Ουρολογία		
Latvija	Ftiziopneimonologija	Urologija		
Lietuva	Pulmonologija	Urologija		
Luxembourg	Pneumologie	Urologie		
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia		
Malta	Medicina Respiratoria	Urologija		
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie		
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie		
Polska	Choroby płuc	Urologia		
Portugal	Pneumologia	Urologia		
Slovenija	Pnevmostologija	Urologija		
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia		
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi		
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi		
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology		
Država	Ortopedija	Patološka anatomija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv		
België/Belgique/Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie		
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie		
Danmark	Ortopédisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vývs- og		

Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	celleunders̄gelser		
Eesti	Ortopeedia	Pathologie		
Ελλάς	Ορθοπεδική	Patoloogia		
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Παθολογική Ανατομική		
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomía patológica		
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Anatomie et cytologie pathologiques		
Italia	Ortopedia e traumatologia	Histopathology		
Κύπρος	Ορθοπεδική	Anatomia patologica		
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Παθολογοανατομία — Ιστολογία		
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija		
Luxembourg	Orthopédie	Patologija		
Magyarország	Ortopédia	Anatomie pathologique		
Malta	Kirurgija Ortopedika	Patológia		
Nederland	Orthopedie	Istopatologija		
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie		
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Pathologie		
Portugal	Ortopedia	Patomorfologia		
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomia patologica		
Slovensko	Ortopédia	Anatomska patologija in citopatologija		
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/Ortopedi och traumatologi	Patologická anatómia		
Sverige	Ortopedi	Patologia/Patologi		
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Klinisk patologi		
Država	Neurologija	Histopathology		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Psihijatrija		
	Naziv			
België/Belgique/Belgien	Neurologie	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine		
Česká republika	Neurologie	Naziv		
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie		
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie		
Eesti	Neuroloogia	Psykiatri		
		Psychiatrie und Psychotherapie		
		Psühhaatelia		

Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική		
España	Neurología	Psiquiatría		
France	Neurologie	Psychiatrie		
Ireland	Neurology	Psychiatry		
Italia	Neurologia	Psichiatria		
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική		
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija		
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija		
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie		
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria		
Malta	Newrologija	Psikjatrija		
Nederland	Neurologie	Psychiatrie		
Österreich	Neurologie	Psychiatrie		
Polska	Neurologia	Psychiatria		
Portugal	Neurologia	Psiquiatria		
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija		
Slovensko	Neurológia	Psychiatria		
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri		
Sverige	Neurologi	Psykiatri		
United Kingdom	Neurology	General psychiatry		
Država	Dijagnostička radiologija	Radioterapija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv		
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie		
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie		
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi		
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie		
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia		
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική — Ογκολογία		
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica		

France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapie		
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology		
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia		
Kύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία		
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija		
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija		
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie		
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia		
Malta	Radjologija	Onkologija u Radjoterapija		
Nederland	Radiologie	Radiotherapie		
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie – Radioonkologie		
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna		
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia		
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija		
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia		
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpäaudit/Cancersjukdomar		
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)		
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology		
Država	Plastična kirurgija	Klinička biologija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine		
	Naziv	Naziv		
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie		
Česká republika	Plastická chirurgie			
Danmark	Plastikkirurgi			
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie			
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiovirkirurgia	Laborimeditiin		
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος		
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos		
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale		
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery			
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patología clínica		

Kύπρος	Πλαστική Χειρουργική		
Latvija	Plastiska kirurgija		
Lietuva	Plastine ir rekonstrukcine chirurgija		
Luxembourg	Chirurgie plastique		
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészeti		
Malta	Kirurgija Plastika		
Nederland	Plastische Chirurgie		
Österreich	Plastische Chirurgie		
Polska	Chirurgia plastyczna		
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva		
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija		
Slovensko	Plastická chirurgia		
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi		
Sverige	Plastikkirurgi		
United Kingdom	Plastic surgery		
Država	Mikrobiologija-bakteriologija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	
	Naziv	Naziv	
België/Belgique/Belgien			
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie	
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi	
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin	
Eesti			
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία		
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica	
France			
Ireland	Microbiology	Chemical pathology	
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica	
Kύπρος	Μικροβιολογία		

Latvija	Mikrobiologija		
Lietuva			
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique	
Magyarország	Orvosi mikrobiológia		
Malta	Mikrobijologija	Patologija Kimika	
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie	
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik	
Polska	Mikrobiologia lekarska		
Portugal			
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija	
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia	
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi	
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi	
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology	
Država	Imunologija	Torakalna kirurgija	
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	
	Naziv	Naziv	
België/Belgique/Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (1)	
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie	
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulen kirurgiske sygdomme	
Deutschland		Thoraxchirurgie	
Eesti		Torakaalkirurgia	
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος	
España	Immunología	Cirugía torácica	
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire	
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery	
Italia		- Chirurgia toracica; Cardiochirurgia	
Κύπρος	Avosołogía	Χειρουργική Θώρακος	
Latvija	Imunologija	Torakālā ķirurģija	
Lietuva		Krutines chirurgija	

Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique		
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet		
Malta	Immunologija	Kirurgija Kardjo-Toracika		
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie		
Österreich	Immunologie			
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej		
Portugal		Cirurgia cardiotorácica		
Slovenija		Torakalna kirurgija		
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia		
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi		
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi		
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery		
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.: Država	Pedijatrijska kirurgija Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina Naziv	Vaskularna kirurgija Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina Naziv		
België/Belgique/Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (2)		
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie		
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme		
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie		
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia		
Ελλάς	Χειρουργική Παιδων	Αγγειοχειρουργική		
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular		
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire		
Ireland	Paediatric surgery			
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare		
Κύπρος	Χειρουργική Παιδων	Χειρουργική Αγγείων		
Latvija	Bernu kirurgija	Asinsvadu kirurgija		
Lietuva	Vaiku chirurgija	Kraujagysliu chirurgija		
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire		

Magyarország	Gyermekebészet	Érsebészet		
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari		
Nederland				
Österreich	Kinderchirurgie			
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa		
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular		
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija		
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia		
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi		
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi			
United Kingdom	Paediatric surgery			
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:				
Država	Kardiologija	Gastroenterologija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine			
	Naziv	Naziv		
België/Belgique/Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie/Gastro-enterologie		
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie		
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme		
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Kardiologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Gastroenterologie		
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia		
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία		
España	Cardiología	Aparato digestivo		
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie		
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology		
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia		
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία		
Latvija	Kardioloģija	Gastroenterologija		
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija		
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-enterologie		
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia		

Malta	Kardjologija	Gastroenterologija		
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten		
Österreich				
Polksa	Kardiologia	Gastrenterologia		
Portugal	Cardiologia	Gastrenterologia		
Slovenija		Gastroenterologija		
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia		
Suomi/Finland	Kardiologia/Kardiologi	Gastroenterologia/Gastroenterologi		
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi		
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology		
Država	Reumatologija	Opća hematologija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine		
	Naziv	Naziv		
België/Belgique/Belgien	Rhumathologie/reumatologie			
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství		
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme		
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie		
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia		
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία		
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia		
France	Rhumatologie			
Ireland	Rheumatology)	Haematology (clinical and laboratory)		
Italia	Reumatologia	Ematologia		
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία		
Latvija	Reimatalogija	Hematologija		
Lietuva	Reumatologija	Hematologija		
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie		
Magyarország	Reumatológia	Haematológia		
Malta	Rewmatologija	Ematologija		
Nederland	Reumatologie			
Österreich				

Polska	Reumatologia	Hematologia		
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia		
Slovenija				
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia		
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi		
Sverige	Reumatologi	Hematologi		
United Kingdom	Rheumatology	Haematology		
Država	Endokrinologija	Fizioterapija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine Naziv		
België/Belgique/Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie		
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína		
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme			
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin		
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füksiaatria		
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση		
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación		
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles		
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus			
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione		
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση		
Latvija	Endokrinoloģija	Reabilitatoloģija Fiziskā rehabilitācija		
Lietuva	Endokrinologija	Fizikālā medicīna		
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Fizinė medicina ir reabilitacija		
Magyarország	Endokrinológia	Rééducation et réadaptation fonctionnelles		
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	Fizioterápia		
Nederland		Revalidatiegeneeskunde		

Österreich		Physikalische Medizin		
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna		
Portugal	Endocrinologia	— Fisiatria		
Slovenija		— Medicina física e de reabilitação		
Slovensko	Endokrinológia	Fizikalna in rehabilitacijska medicina		
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia		
Sverige	Endokrina sjukdomar	Fysiatria/Fysiatri		
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	Rehabiliteringsmedicin		
Država	Neuropsihijatrija	Dermatovenerologija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine		
	Naziv	Naziv		
België/Belgique/Belgien	Neuropsychiatrie (3)	Dermato-vénéréologie/Dermato-venerologie		
Česká republika		Dermatovenerologie		
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme		
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut- und Geschlechtskrankheiten		
Eesti		Dermatoveneroloogia		
Ελλάς	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία		
España		Dermatología médica-quirúrgica y venereología		
France	Neuropsychiatrie (4)	Dermatologie et vénérologie		
Ireland				
Italia	Neuropsichiatria (5)	Dermatologia e venerologia		
Κύπρος	Νευρολογία — Ψυχιατρική	Δερματολογία — Αφροδισιολογία		
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija		
Lietuva		Dermatovenerologija		
Luxembourg	Neuropsychiatrie (6)	Dermato-vénéréologie		
Magyarország		Bőrgyógyászat		
Malta		Dermato-venerejologija		
Nederland	Zenuw- en zielsziekten (7)	Dermatologie en venerologie		
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten		
Polska		Dermatologia i wenerologia		

Portugal		Dermatovenereologia		
Slovenija		Dermatovenerologija		
Slovensko		Dermatovenerológia		
Suomi/Finland	Neuropsychiatria	Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi		
Sverige		Hud- och könssjukdomar		
United Kingdom				
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:				
Država	Radiologija	Dječja psihijatrija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine		
	Naziv	Naziv		
België/Belgique/Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie		
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie		
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri		
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und - psychotherapie		
Eesti				
Ελλάς	Ακτινολογία — Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική		
España	Electroradiología			
France	Electro-radiologie (8)	Pédo-psychiatrie		
Ireland	Radiology (9)	Child and adolescent psychiatry		
Italia	Radiologia	Neuropsychiatria infantile		
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική		
Latvija		Bērnu psihatrija		
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija		
Luxembourg	Électroradiologie (10)	Psychiatrie infantile		
Magyarország	Radiológia	Gyermekek- és ifjúságpszichiátria		
Malta				
Nederland	Radiologie (11)			
Österreich	Radiologie			
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży		

Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria		
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija		
Slovensko		Detská psychiatria		
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri		
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri		
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry		
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:				
Država	Gerijatrija	Nefrologija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine		
	Naziv	Naziv		
België/Belgique/Belgien				
Česká republika	Geriatrie	Nefrologie		
Danmark	Geriatri eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme		
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie		
Eesti		Nefroloogia		
Ελλάς		Νεφρολογία		
España	Geriatría	Nefrología		
France		Néphrologie		
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology		
Italia	Geriatria	Nefrologia		
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία		
Latvija		Nefroloģija		
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija		
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie		
Magyarország	Geriátria	Nefrológia		
Malta	Ġerjatrija	Nefrologija		
Nederland	Klinische geriatrie			
Österreich				
Polska	Geriatria	Nefrologia		
Portugal		Nefrologia		
Slovenija		Nefrologija		
Slovensko	Geriatria	Nefrológia		

Suomi/Finland	Geriatria/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi		
Sverige	Geriatrisk	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)		
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine		
Država	Zarazne bolesti	Medicina u zajednici		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv		
België/Belgique/Belgien				
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie		
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin		
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen		
Eesti	Infektsioonhaigused			
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική		
España		Medicina preventiva y salud pública		
France		Santé publique et médecine sociale		
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine		
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva		
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονολογία/Κοινωνική Ιατρική		
Latvija	Infektologija			
Lietuva	Infektologija			
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique		
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan		
Malta	Mard Infettiv	Saħħha Pubblika		
Nederland		Maatschappij en gezondheid		
Österreich		Sozialmedizin		
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia		
Portugal	Infecciología	Saúde pública		
Slovenija	Infektologija	Javno zdravlje		
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo		
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveydenhuolto/Hälsovård		
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin		
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine		
Država	Farmakologija	Medicina rada		

	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv		
België/Belgique/Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde		
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství		
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin		
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin		
Eesti				
Ελλάς				
España	Farmacología clínica	Iατρική της Εργασίας		
France		Medicina del trabajo		
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Médecine du travail		
Italia	Farmacologia	Occupational medicine		
Κύπρος		Medicina del lavoro		
Latvija		Iατρική της Εργασίας		
Lietuva		Arodslimības		
Luxembourg		Darbo medicina		
Magyarország	Klinikai farmakológia (üzemorvostan)	Médecine du travail		
Malta	Farmakoloģija Klinika u t-Terapewtika	Foglalkozás-orvostan		
Nederland		Medicina Okkupazzjonalis		
		—Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde		
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	—Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde		
Polska	Farmakologia kliniczna	Arbeits- und Betriebsmedizin		
Portugal		Medycyna pracy		
Slovenija		Medicina do trabalho		
Slovensko	Klinická farmakológia	Medicina dela, prometa in športa		
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Pracovné lekárstvo		
Sverige	Klinisk farmakologi	Työterveyshuolto/Företagshälsovård		
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Yrkes- och miljömedicin		
Država	Alergologija	Occupational medicine		
		Nuklearna medicina		

	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv		
België/Belgique/Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde		
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína		
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin		
Deutschland		Nuklearmedizin		
Eesti				
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική		
España	Alergología	Medicina nuclear		
France		Médecine nucléaire		
Ireland				
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare		
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική		
Latvija	Alergoloģija			
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija			
Luxembourg		Médecine nucléaire		
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)		
Malta		Medicina Nukleari		
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde		
Österreich		Nuklearmedizin		
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna		
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear		
Slovenija		Nuklearna medicina		
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína		
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppiläketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin		
Sverige	Allergisjukdomar	Nuklearmedicin		
United Kingdom		Nuclear medicine		
Država	Maksilofacijalna kirurgija (osnovno medicinsko osposobljavanje)			
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina			

	Naziv		
België/Belgique/Belgien			
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie		
Danmark			
Deutschland			
Eesti			
Ελλάς			
España	Cirugía oral y maxilofacial		
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie		
Ireland			
Italia	Chirurgia maxillo-facciale		
Κύπρος			
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija		
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija		
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale		
Magyarország	Szájsebészet		
Malta			
Nederland			
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie		
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa		
Portugal	Cirurgia maxilo-facial		
Slovenija	Maxilofaciálna kirurgija		
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia		
Suomi/Finland			
Sverige			
United Kingdom			
Država	Biološka hematologija		
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine		
	Naziv		
België/Belgique/Belgien			
Česká republika			
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (12)		
Deutschland			

Eesti			
Ελλάς			
España			
France	Hématologie		
Ireland			
Italia			
Κύπρος			
Latvija			
Lietuva			
Luxembourg	Hématologie biologique		
Magyarország			
Malta			
Nederland			
Österreich			
Polška			
Portugal	Hematologia clinica		
Slovenija			
Slovensko			
Suomi/Finland			
Sverige			
United Kingdom			
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:			
Država	Dentalna medicina	Dermatologija	
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 3 godine Naziv	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv	
België/Belgique/Belgien			
Česká republika			
Danmark			
Deutschland			
Eesti			
Ελλάς			
España	Estomatología		

France	Stomatologie		
Ireland		Dermatology	
Italia	Odontostomatologia (13)		
Kúپroс			
Latvija			
Lietuva			
Luxembourg	Stomatologie		
Magyarország		Dermatologija	
Malta			
Nederland			
Österreich			
Poljska			
Portugal	Estomatologia		
Slovenija			
Slovensko			
Suomi/Finland			
Sverige			
United Kingdom		Dermatology	
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.:			
Država	Venerologija	Tropska medicina	
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine	
	Naziv	Naziv	
België/Belgique/Belgien			
Česká republika			
Danmark			
Deutschland			
Eesti			
Ελλάς			
España			
France			
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine	
Italia		Medicina tropicale	

Kύπρος			
Latvija			
Lietuva			
Luxembourg			
Magyarország			
Malta	Medicina Uro-ġenitali	Trópusi betegségek	
Nederland			
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene	
Polska		Medycyna transportu	
Portugal		Medicina tropical	
Slovenija			
Slovensko		Tropická medicína	
Suomi/Finland			
Sverige			
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine	
Država	Gastroenterološka kirurgija	Traumatologija i hitna medicina	
	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	Minimalno razdoblje osposobljavanja: 5 godina	
	Naziv	Naziv	
België/Belgique/Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (14)		
Česká republika		Traumatologie	
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave- tarmsygdomme	Urgentní medicína	
Deutschland	Visceralchirurgie		
Eesti			
Ελλάς			
España	Cirugía del aparato digestivo		
France	Chirurgie viscérale et digestive		
Ireland		Emergency medicine	
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente		
Kύπρος			

Latvija			
Lietuva	Abdominaline chirurgija		
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique		
Magyarország		Traumatológia	
Malta		Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza	
Nederland			
Österreich			
Polska		Medycyna ratunkowa	
Portugal			
Slovenija	Abdominalna kirurgija		
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia	
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	Urgentná medicína	
Sverige			
United Kingdom		Accident an emergency medicine	
Datumi stavljanja izvan snage u smislu članka 27. stavka 3.: Država	Klinička neurofiziologija Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godina Naziv	Oralna i maksilofacijalna kirurgija (osnovno medicinsko i osposobljavanje doktora dentalne medicine (15) Minimalno razdoblje osposobljavanja: 4 godine Naziv Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie	
België/Belgique/Belgien			
Česká republika			
Danmark	Klinisk neurofysiologi	Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie	
Deutschland			
Eesti			
Ελλάς			
España	Neurofisiología clínica		
France			
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery	
Italia			

Kύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική		
Latvija				
Lietuva				
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale		
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet		
Malta	Newrofizjologija Klinika	Kirurgija tal-ghadam tal-wicc		
Nederland				
Österreich				
Polska				
Portugal				
Slovenija				
Slovensko				
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi neurofysiologi			
Sverige	Klinisk neurofysiologi			
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery		
5.1.4. Dokaz o formalnoj osposobljenosti liječnika opće prakse				
Država	Dokazi o formalnoj osposobljenosti	Profesionalni naziv	Referentni datum	
België/Belgique/Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	31. prosinca 1994.	
Česká republika	Diplom o specializaci „všeobecné lékařství“	Všeobecný lékař	1. svibnja 2004.	
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallægel i almen medicin	Almen praktiserende lige/Speciallæge i almen medicin	31. prosinca 1994.	
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Facharzt/Fachärztein für Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztein für Allgemeinmedizin	31. prosinca 1994.	
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1. svibnja 2004.	
Ελλάς	Tίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής	31.	

		Ιατρικής	prosinca 1994.		
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31. prosinca 1994.		
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31. prosinca 1994.		
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31. prosinca 1994.		
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31. prosinca 1994.		
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1. svibnja 2004.		
Latvija	Gimenes arsta sertifikats	Gimenes (visparejas prakses) arsts	1. svibnja 2004.		
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidenturos pažymejimas	Šeimos medicinos gydytojas	1. svibnja 2004.		
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en médecine générale	Médecin généraliste	31. prosinca 1994.		
Magyarország	Háziörvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziörvostan szakorvosa	1. svibnja 2004.		
Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	1. svibnja 2004.		
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst	Huisarts	31. prosinca 1994.		
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31. prosinca 1994.		

Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	1. svibnja 2004.		
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	31. prosinca 1994.		
Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	1. svibnja 2004.		
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo”	Všeobecný lekár	1. svibnja 2004.		
Suomi/Finland	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri/Allmänläkare	31. prosinca 1994.		
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31. prosinca 1994.		
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31. prosinca 1994.		

V.2. MEDICINSKA SESTRA ZA OPĆU ZDRAVSTVENU NJEGU

5.2.1. Program osposobljavanja medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu

Ospozobljavanje na temelju kojeg se stječe formalna osposobljenost medicinskih sestara za opću zdravstvenu njegu sastoji se od sljedećih dijelova.

A. Teoretska obuka

a. Zdravstvena njega:

- Priroda i etika struke
- Opća načela zdravlja i njegе
- Načela njegе u odnosu na:

- opću i specijalističku medicinu
- opću i specijalističku kirurgiju
- njegu djece i pedijatriju
- njegu roditelja
- mentalno zdravlje i psihijatriju
- njegu starijih i gerijatriju

b. Osnovni predmeti:

- Anatomija i fiziologija
- Patologija
- Bakteriologija, virologija i parazitologija
- Biofizika, biokemija i radiologija
- Dijetetika
- Higijena
 - preventivna medicina
 - zdravstveno obrazovanje
- Farmakologija

c. Društveni predmeti:

- Sociologija
- Psihologija
- Načela administracije
- Načela poučavanja
- Socijalno i zdravstveno zakonodavstvo
- Pravni aspekti njene

B. Klinička obuka

- Zdravstvena njega u odnosu na:
 - opću i specijalističku medicinu
 - opću i specijalističku kirurgiju
 - njegu djece i pedijatriju
 - njegu roditelja
 - mentalno zdravlje i psihijatriju

- njegu starijih i gerijatriju
- njegu u kući

Jedan ili više od ovih predmeta mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima.

Teoretska obuka se mora vrednovati i koordinirati s kliničkom obukom, tako da se znanja i vještine navedene u ovom Prilogu mogu usvojiti na odgovarajući način.

5.2.2. Dokazi o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu

Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Profesionalni naziv	Referen tni datum
België/Belgique/B elgien	<ul style="list-style-type: none"> —Diploma gegradeerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) —Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde /Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/Brevet einer (einer) Krankenpflegers (-flegerin) —Brevet van verpleegassistent(e)/Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin 	<ul style="list-style-type: none"> —De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten —De bevoegde Examenscommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft 	<ul style="list-style-type: none"> —Hospitalier(ère)/Verpleegassistent(e) —Infirmier(ère) —hospitalier(ère)/Ziekenhuisverpleger(-verpleegster) 	<ul style="list-style-type: none"> 29. lipnja 1979.
Česká republika	1.Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství	1.Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra	1. svibnja 2004.

	Yπουρ- γείου Υγείας και Πρόνοιας			
	5.Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας	5.Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας		
España	6.Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής Título de Diplomado universitario en Enfermería	6.KATEE Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων —Ministerio de Educación y Cultura —El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1. siječnja 1986.
France	—Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) —Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999.	Le ministère de la santé	Infirmer(ère)	29. lipnja 1979.
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	20. lipnja 1979.
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato Infermiere professionale		29. lipnja 1979.
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	1. svibnja 2004.
Latvija	1.Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2.Universitātes tipa augstskola pamatotīties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1. svibnja 2004.

Lietuva	1.Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2.Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetines studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesine kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	1. svibnja 2004.		
Luxembourg	—Diplôme d'Etat d'infirmier —Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29. lipnja 1979.		
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2.Diplomás ápoló oklevél 3.Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	1. svibnja 2004.		
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita' ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1. svibnja 2004.		
Nederland	1.Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2.Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3.Diploma verpleegkundige HBOV	1.Door een van overheidswege Verpleegkundige benoemde examencommissie 2.Door een van overheidswege Verpleegkundige benoemde examencommissie 3.Door een van overheidswege Verpleegkundige benoemde examencommissie	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	29. lipnja 1979.		

	(Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige)			
	4.Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige — Kwalificatieniveau 4	4.Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling		
	5.Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige — Kwalificatieniveau 5	5.Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling		
Österreich	1.Diplom als „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger”	1.Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege	—Diplomierte Krankenschwester —Diplomierter Krankenpfleger	1. siječnja 1994.
	2.Diplom als „Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger”	2.Allgemeine Krankenpflegeschule		
Polska	Dyplom ukończenia studów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa”	Instytucja prowadząca ksztalcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwą władzę (Institucija za visoko obrazovanje koju priznaju nadležna tijela)	Pielegniarka	1. svibnja 2004.
Portugal	1.Diploma do curso de enfermagem geral 2.Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2.Escolas Superiores de Enfermagem	Enfermeiro	1. siječnja 1986.

	3.Carta de curso de licenciatura em enfermagem	3.Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores Saúde			
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik”	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/Diplomirani zdravstvenik	1. svibnja 2004.	
Slovensko	1.Vysokoškolský diplom o titulu „magister z ošetrovateľstva” („Mgr.”) 2.Vysokoškolský diplom o titulu „bakalár z ošetrovateľstva” („Bc.”) 3.Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola udelení akademického titulu „magister z ošetrovateľstva” („Mgr.”) 2. Vysoká škola udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovateľstva” („Bc.”) 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	1. svibnja 2004.	
Suomi/Finland	1 Sairaankoitajan tutkinto/Sjukskötskötarexamen 2 Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututki	1 Terveydenhuolto- . oppilaitokset/Hälsovårdsläroa en nstalter 2 Ammattikorkeakoulut/Yrkeshögskoleex . ögskolor nto sairaankoitaaja (AMK)/Yrkeshögskoleex amen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	Sairaankoitaaja/Sjuksköötare Sairaanhoitaja/Sjuksköttare Ammattikorkeakoulut/Yrkeshögskoleex Universitet eller högskola	1. siječnja 1994.	
Sverige	Sjuksköterskeexamen		Sjuksköterska	1. siječnja 1994.	

United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	29. lipnja 1979.		
V.3. DOKTOR DENTALNE MEDICINE						
5.3.1. Program studija za doktore dentalne medicine						
Program studija na temelju kojeg se dobiva dokaz o formalnoj sposobnosti za doktora dentalne medicine uključuje najmanje sljedeće predmete. Jedan ili više od ovih predmeta mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima.						
A. Osnovni opredmeti						
— Kemija — Fizika — Biologija						
B. Medicinsko-biološki predmeti i opći medicinski predmeti						
— Anatomija — Embriologija — Histologija, uključujući citologiju — Fiziologija — Biokemija (ili fiziološka kemija) — Patološka anatomija — Opća patologija — Farmakologija — Mikrobiologija — Higijena — Preventivna medicina i epidemiologija						

- Radiologija
- Fizioterapija
- Opća kirurgija
- Opća medicina, uključujući pedijatriju
- Otorinolaringologija
- Dermatovenerologija
- Opća psihologija – psihopatologija – neuropatologija
- Anesteziologija

C. Predmeti izravno povezani sa dentalnom medicinom

- Dentalna protetika
- Dentalni materijali i oprema
- Konzervativna dentalna medicina
- Preventivna dentalna medicina
- Anesteziologija i sedacija
- Specijalna kirurgija
- Specijalna patologija
- Klinička praksa
- Pedodoncija
- Ortodoncija
- Parodontologija
- Dentalna radiologija
- Dentalna okluzija i funkcija čeljusti
- Strukovno organiziranje, etika i zakonodavstvo
- Socijalni aspekti prakse dentalne medicine

5.3.2. Dokaz o osnovnoj formalnoj sposobljenosti za doktore dentalne medicine

Država	Dokaz o formalnoj sposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz dokaz o kvalifikacijama	Profesionalni naziv	Referentni Datum
België/Belgique/Be lgien	Diploma van tandarts/Diplôm universiteiten/Lesuniversité en science dentaire —De bevoegde	—De ersités	Licentiaat in de tandheelkunde/Licencsiječe ié en science dentaire 1980.	28.	

		Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française			
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubního lékařství (doktor zubního lékařství, MDDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	1. svibnja 2004.
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	28. siječnja 1980.
Deutschland	Zeugnis über die Prüfung	Zuständige Behörden	Zahnärztliche Prüfung	Zahnarzt	28. siječnja 1980.
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1. svibnja 2004.
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ἡ χειρουργος οδοντίατρος	1. siječnja 1981.
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1. siječnja 1986.
France	Diplôme d'Etat	Universités		Chirurgien-dentiste	28.

	de docteur en chirurgie dentaire		siječnja 1980.		
Ireland	<ul style="list-style-type: none"> —Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) —Bachelor of Dental Surgery (BDS) —Licentiate in Dental Surgery (LDS) 	<ul style="list-style-type: none"> — Universities Royal College of Surgeons in Ireland 	<ul style="list-style-type: none"> — Dentist 28. — Dental practitioner siječnja — Dental surgeon 1980. 		
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della professione di odontoiatra	Odontoiatra	28. siječnja 1980.
Kύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1. svibnja 2004.
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par Zobārsti zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts” — kompetentas iestādes izsniegti dokumenti, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi		1. svibnja 2004.

Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	sertifikācijas eksāmenu zobarstniecibā Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	1. svibnja 2004.
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	28. siječnja 1980.
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1. svibnja 2004.
Malta	Lawrja fil- Kirurgija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	1. svibnja 2004.
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28. siječnja 1980.
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1. siječnja 1994.

Polska	der Zahnheilkunde” Diplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta”	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko — Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta 1. svibnja 2004.
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores	Médico dentista	1. siječnja 1986.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov doktor dentalne medicine/doktor ica dentalne medicine’	— Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/Doktorica dentalne medicine 1. svibnja 2004.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lekárstva“ („MDDr.“)	— Vysoká škola	Zubný lekár	1. svibnja 2004.
Suomi/Finland	Hammaslääketie teen lisensiaatin tutkinto/Odontologien lologie licentiatexamen — Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveydenhuollon Oikeusturvakeskuksen läkare päätös käytännön palvelun hyväksymisestä/Beslut av	Hammaslääkäri/Tand 1. siječnja 1994.

Sverige	Tandläkarexame n	—Universitetet i Umeå —Universitetet i Göteborg —Karolinska Institutet —Malmö Högskola	Rättskyddscentralen För hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1. siječnja 1994.		
United Kingdom	—Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) —Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28. siječnja 1980.		
Ortodoncija	Dokaz o formalnoj sposobnosti specijalista dentalne medicine						
Država	Dokaz o formalnoj sposobnosti		Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Referentni datum			
België/Belgique/Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie		Ministre de la Santé publique/Minister bevoegd voor Volksgezondheid	27. siječnja 2005.			
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti		Sundhedsstyrelsen	28. siječnja 1980.			
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;		Landeszahnärztekammer	28. siječnja 1980.			
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal		Tartu Üliko	1. svibnja 2004.			
Ελλάς	Tίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της		— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση	1. siječnja			

France	Ορθοδοντικής Titre de spécialiste en orthodontie	— Νομαρχία Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	1981. 28. siječnja 1980.		
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. siječnja 1980.		
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia Università		21. svibnja 2005.		
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. svibnja 2004.		
Latvija	„Sertifikāts”— kompetentas iestādes izsniegs dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1. svibnja 2004.		
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. svibnja 2004.		
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. svibnja 2004.		
Malta	Čertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Specjalisti	1. svibnja 2004.		
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. siječnja 1980.		
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	1. svibnja 2004.		
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje	1. svibnja 2004.		
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Speciaaltandläkarexamen, tandreglering	2. Zdravniška zbornica Slovenije —Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. siječnja 1994.		

Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.		
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28. siječnja 1980.		
Oralna kirurgija					
Država	Dokaz o formalnoj sposobnosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Referentni datum		
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandläge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28. siječnja 1980.		
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landeszahnärztekammer	28. siječnja 1980.		
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γνωθοχειρουργικής (do 31. prosinca 2002.)	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. siječnja 2003.		
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. siječnja 1980.		
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	21. svibnja 2005.		
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. svibnja 2004.		
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. svibnja 2004.		
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. svibnja 2004.		
Malta	Čertifikat ta' speċjalista dentali fil- Kirurġija tal-ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Specjalisti	1. svibnja 2004.		
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. siječnja 1980.		
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1. svibnja 2004.		
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. svibnja 2004.		
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja leuka –	—Helsingin yliopisto/Helsingfors	1. siječnja		

	kirurgia/Specialtandläkarexamen, oral och maxillofacial kirurgi	universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1994.		
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1. siječnja 1994.		
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28. siječnja 1980.		
V.4. VETERINAR					
5.4.1. Program studija za veterinare					
Program studija na temelju kojeg se dobiva dokaz o formalnoj osposobljenosti veterinara uključuje najmanje dolje navedene predmete.					
Jedan ili više od ovih predmeta mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima.					
A. Osnovni predmeti					
<ul style="list-style-type: none"> — Fizika — Kemija — Biologija životinja — Biologija biljaka — Biomatematika 					
B. Specifični predmeti					
a. Osnovne znanosti:					
<ul style="list-style-type: none"> — Anatomija (uključujući histologiju i embriologiju) — Fiziologija — Biokemija — Genetika — Farmakologija — Farmacijja — Toksikologija 					

- Mikrobiologija
- Imunologija
- Epidemiologija
- Profesionalna etika

b. Kliničke znanosti:

- Opstetricija
- Patologija (uključujući patološku anatomiju)
- Parazitologija
- Klinička medicina i kirurgija (uključujući anesteziologiju)
- Klinička predavanja o različitim domaćim životinjama, peradi i drugim životinjskim vrstama
- Preventivna medicina
- Radiologija
- Reprodukcija i poremećaji reprodukcije
- Veterinarsko javno zdravstvo
- Veterinarsko zakonodavstvo i forenzična medicina
- Terapeutika
- Propedeutika

c. Proizvodnja životinja

- Proizvodnja životinja
- Prehrana životinja
- Agronomija
- Ruralna ekonomija
- Uzgoj životinja
- Veterinarska higijena
- Etologija i zaštita životinja

d. Higijena hrane

- Inspekcijski nadzor i kontrola životinske hrane ili hrane životinskog podrijetla
- Higijena i tehnologija hrane
- Praksa (uključujući praksu na mjestima gdje se obavljaju klanje i prerada prehrambenih proizvoda)

Praktično osposobljavanje se može odvijati u obliku prakse, uz uvjet da se takva praksa obavlja u punom radnom vremenu i pod izravnim nadzorom nadležnog tijela, te da ne traje duže od šest mjeseci u sklopu cjelokupnog

razdoblja studija koji traje 5 godina.

Raspodjela teoretskog i praktičnog osposobljavanja različitih skupina predmeta mora se uravnotežiti i koordinirati na takav način da se znanje i iskustvo stječu na način koji omogućava veterinarima da obavljaju sve svoje dužnosti.

5.4.2. Dokaz o formalnoj osposobljenosti veterinara

Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz dokaz o datum kvalifikacijama	Referentni
België/BelgiqueBelgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	—De universiteiten/Les universités —De bevoegde Examenscommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	21. prosinca 1980.	
Česká republika	—Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) —Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice	1. svibnja 2004.	
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole	21. prosinca 1980.	
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer	21. prosinca 1980.	

Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õpperekava	Universität oder Hochschule Eesti Põllumajandusülikool	1. svibnja 2004.		
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας	1. siječnja 1981.		
España	Título de Licenciado en Veterinaria	—Ministerio de Educación y Cultura —El rector de una universidad	1. siječnja 1986.		
France	Diplôme d'Etat de docteur vétérinaire		21. prosinca 1980.		
Ireland	—Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) —Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)		21. prosinca 1980.		
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1. siječnja 1985.	
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο	1. svibnja 2004.		
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte	1. svibnja 2004.		
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademija	1. svibnja 2004.		
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat	21. prosinca 1980.		
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél — dr. med. Szent István Egyetem		1. svibnja		

	vet.	Állatorvostudományi Kar	2004.		
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurġi Veterinarji	1. svibnja 2004.		
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeeskundig/veeartsenijkundig examen		21. prosinca 1980.		
Österreich	— Diplom-Tierarzt —Magister medicinae veterinariae	Universität	—Doktor der Veterinärmedizin —Doctor medicinae veterinariae —Fachtierarzt	1. siječnja 1994.	
Polska	Diplom lekarza weterynarii	1.Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2.Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3.Akademia Rolnicza w Lublinie 4.Uniwersytet Warmińsko- Mazurski w Olsztynie		1. svibnja 2004.	
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1. siječnja 1986.	
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine“	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1. svibnja 2004.	
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny“ („MVDr.“)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		1. svibnja 2004.	

Suomi/Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiatexamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet	1. siječnja 1994.		
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet	1. siječnja 1994.		
United Kingdom	1.Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2.Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3.Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4.Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5.Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6.Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1.University of Bristol 2.University of Liverpool 3.University of Cambridge 4.University of Edinburgh 5.University of Glasgow 6.University of London	21. prosinca 1980.		

V.5. PRIMALJA

5.5.1. Program osposobljavanja za primalje (tipovi izobrazbe I. i II.)

Program osposobljavanja za stjecanje dokaza o formalnoj osposobljenosti za primalje sastoji se od sljedeća dva dijela:

A. Teoretska i tehnička nastava

a. Opći predmeti

- Osnovna anatomija i fiziologija
- Osnovna patologija
- Osnovna bakteriologija, virologija i parazitologija
- Osnovna biofizika, biokemija i radiologija
- Pedijatrija s posebnim naglaskom na novorođenčadi
- Higijena, zdravstveni odgoj, preventivna medicina, rano dijagnosticiranje bolesti

- Prehrana i dijetetika, posebno u odnosu na žene, novorođenčad i male bebe
- Osnovna sociologija i socio-medicinska problematika
- Osnovna farmakologija
- Psihologija
- Načela i metode poučavanja
- Zdravstveno i socijalno zakonodavstvo i organizacija zdravstva
- Profesionalna etika i profesionalno zakonodavstvo
- Spolni odgoj i planiranje obitelji
- Pravna zaštita majke i djeteta

b. Predmeti specifični za djelatnosti primalje

- Anatomija i fiziologija
- Embriologija i razvoj fetusa
- Trudnoća, porod i puerperij
- Ginekološka i opstetricijska patologija
- Priprema za porod i roditeljstvo, uključujući psihološke aspekte
- Pripreme za porod (uključujući poznavanje i upotrebu tehničke opreme u opstetriciji)
- Analgezija, anestezija i oživljavanje
- Fiziologija i patologija novorođenčeta
- Njega i nadzor novorođenčeta
- Psihološki i socijalni čimbenici

B. Praktično i kliničko osposobljavanje

Ovo se osposobljavanje mora provoditi pod odgovarajućim nadzorom:

- Savjetovanje trudnica, uključujući najmanje 100 preporođajnih pregleda.
- Nadzor i njega najmanje 40 trudnica.
- Student mora izvesti najmanje 40 poroda, a ako se ovaj broj ne može postići zbog malog broja porodilja, može se smanjiti na minimalno 30 poroda, uz uvjet da student assistira kod dodatnih 20 poroda.
- Aktivno sudjelovanje kod poroda na zadak. Ako to nije moguće zbog pomanjkanja poroda na zadak, praksa se može provesti u simuliranoj situaciji.
- Izvođenje epiziotomije i uvod u šivanje rana. Ovaj uvod uključuje teoretsku nastavu i kliničku praksu. Praksa šivanja rana uključuje šivanje rane nakon epiziotomije i jednostavne perinealne laceracije. Kada je to nužno potrebno, može se obaviti u simuliranoj situaciji.
- Nadzor i njega 40 žena kod kojih postoji rizik povezan s trudnoćom, ili s trudovima ili s postporođajnim

	<p>razdobljem.</p> <ul style="list-style-type: none"> — Nadzor i njega (uključujući pregled) najmanje 100 žena nakon poroda i zdravih novorođenčadi. — Opservacija i njega novorođene djece koja zahtijevaju posebnu njegu, uključujući nedonoščad, prenošenu novorođenčad, novorođenčad koja imaju premalu tjelesnu težinu ili koja su bolesna. — Zdravstvena njega kod patoloških stanja na području ginekologije i porodništva. — Uvod u zdravstvenu njegu na području medicine i kirurgije. Ovaj uvod uključuje teoretsku nastavu i kliničku praksu. <p>Teoretsko i tehničko osposobljavanje (dio A programa osposobljavanja) se uravnotežuju i koordiniraju s kliničkim osposobljavanjem (dio B istog programa) na takav način da se znanja i iskustva navedeni u ovom prilogu mogu usvojiti na odgovarajući način.</p> <p>Klinička nastava ima oblik prakse na radu u bolničkim odjelima ili drugim zdravstvenim ustanovama, koje su odobrila nadležna tijela. Kao dio ove prakse, studentice-primalje moraju sudjelovati u aktivnostima odjela u mjeri u kojoj te aktivnosti pridonose njihovom osposobljavanju. Poučava ih se o odgovornostima povezanim s djelatnošću primalja.</p>		

5.5.2. Dokazi o formalnoj osposobljenosti primalja

Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikaciji	Profesionalni naziv	Referentni datum
België/Belgique/Belgién	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	<ul style="list-style-type: none"> — De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examencommisie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française 	Vroedvrouw/Accouchouse	23. siječnja 1983.
Česká republika	1.Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.)	1.Vysoká škola zízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	1. svibnja 2004.

	<p>—Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce</p> <p>2.Diplom o ukončení studia 2.Vyšší odborná škola zřízená ve studijním oboru nebo uznaná státem diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.)</p> <p>—Vysvědčení o absolutoriu</p>			
Danmark	Bevis for bestået jordemodereksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23. siječnja 1983.
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23. siječnja 1983.
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	1. svibnja 2004.
Ελλάς	<p>1.Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.)</p> <p>2.Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (KATEE)</p> <p>3.Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών</p>	<p>1.Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.)</p> <p>2.KATEE Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων</p> <p>3.Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας</p>	<p>— Μαία — Μαιευτής</p>	23. siječnja 1983.
España	<p>— Título de Matrona — Título de Asistente obstétrico (matrona)</p>	Ministerio de Educación y Cultura	<p>— Matrona — Asistente obstétrico</p>	<p>1. siječnja 1986.</p>

France	—Título de Enfermería obstétricaginecológica Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23. siječnja 1983.		
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23. siječnja 1983.		
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23. siječnja 1983.		
Kύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1. svibnja 2004.		
Latvija	Diploms par vecmates kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1. svibnja 2004.		
Lietuva	1.Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesines kvalifikacijos pažymejimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją —Pažymejimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 2.Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetines studijos), nurodantis	1. Universitetas 2. Kolegija	Akušeris	1. svibnja 2004.		

	studiów	z tytułem „magister położnictwa”	svibnja 2004.		
Portugal	1.Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2.Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3.Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna obstétrica	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher educational institution recognised by the competent authorities) 1. Ecolas de Enfermagem 2.Escolas Superiores de Enfermagem 3.—Escolas Superiores de Enfermagem —Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. siječnja 1986.	
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/diplomirani babičar”	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1. svibnja 2004.	
Slovensko	1.Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie” („Bc.”) 2.Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	1. svibnja 2004.	
Suomi/Finland	1 Kätilön	1.Terveydenhuoltooppi-	Kätilö/Barnmorska	1.	

	. tutkinto/barnmorskeexam en 2 Sosiaali- ja terveysalan . ammattikorkeakoulututkin. kolor to, kätilö (AMK)/yrkeshögskolexa men inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	laitokset/hälsovårdsläroanstalter 2 Ammattikorkeakoulut/Yrkeshögs Universitet eller högskola	Barnmorska	siječnja 1994. 1. siječnja 1994.		
Sverige	Barnmorskeexamen		Midwife	23. siječnja 1983.		
United Kingdom	Statement of registration as Various a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting					

V.6. FARMACEUT

5.6.1. Program osposobljavanja za farmaceute

- Biologija biljaka i životinja
- Fizika
- Opća i anorganska kemija
- Organjska kemija
- Analitička kemija
- Farmaceutska kemija, uključujući analizu medicinskih proizvoda
- Opća i primjenjena biokemija (medicinska)
- Anatomija i fiziologija; medicinska terminologija
- Mikrobiologija
- Farmakologija i farmakoterapija
- Farmaceutska tehnologija
- Toksikologija

	<ul style="list-style-type: none"> — Farmakognozija — Zakonodavstvo i, gdje je to primjерено, profesionalna etika <p>Uravnoteženost između teoretskog i praktičnog osposobljavanja daje svakom predmetu dovoljan teoretski značaj da bi se održala sveučilišna priroda osposobljavanja.</p>		
5.6.2. Dokaz o formalnoj osposobljenosti farmaceuta			
Država	Dokaz o formalnoj osposobljenosti	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svedodžba priložena uz diplomu
België/Belgique/Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmacien	<ul style="list-style-type: none"> —De universiteiten/Les universités —De bevoegde Examenscommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française 	<ul style="list-style-type: none"> Referentni datum 1. listopada 1987.
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamten	Danmarks Farmaceutiske Højskole	1. listopada 1987.
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden	1. listopada 1987.
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimisest	Tartu Ülikool	1. svibnja 2004.
Ελλάς	Άδεια άσκησης αρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση	1. listopada 1987.
España	Título de Licenciado en Farmacia	<ul style="list-style-type: none"> —Ministerio de Educación y Cultura —El rector de una universidad 	<ul style="list-style-type: none"> 1. listopada 1987.

France	—Diplôme d’Etat de pharmacien —Diplôme d’Etat de docteur en pharmacie	Universités	1. listopada 1987.		
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist		1. listopada 1987.		
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all’esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università	1. studenoga 1993.		
Kύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής Φαρμακοποιού	1. svibnja 2004.		
Latvija	Farmacea diploms	Universitātes tipa augstskola	1. svibnja 2004.		
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. svibnja 2004.		
Luxembourg	Diplôme d’Etat de pharmacien	Jury d’examen d’Etat + visa du ministre de l’éducation nationale	1. listopada 1987.		
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	Egyetem	1. svibnja 2004.		
Malta	Lawrja fil- farmaċija	Universita' ta' Malta	1. svibnja 2004.		
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie	1. listopada 1987.		
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und	1. listopada		

Država	Dokaz o formalnim kvalifikacijama	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz diplomu	Referentna akademska		
Polska	Diplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	Soziales 1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	1994. 1. svibnja 2004.			
Portugal	Carta de curso de licenciatura Universidades em Ciências Farmacêuticas		1. listopada 1987.			
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije”	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1. svibnja 2004.		
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie“ („Mgr.“)	Vysoká škola		1. svibnja 2004.		
Suomi/Finland	Proviisarin tutkinto/Provisorexamen	—Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto Uppsala universitet		1. listopada 1994.		
Sverige	Apotekarexamen			1. listopada 1994.		
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. listopada 1987.		

V.7. ARHITEKT

5.7.1. Dokaz o formalnim kvalifikacijama arhitekata priznatim u skladu s člankom 46.

Država	Dokaz o formalnim kvalifikacijama	Tijelo koje dodjeljuje dokaz o kvalifikacijama	Svjedodžba priložena uz diplomu	Referentna akademska
--------	-----------------------------------	--	---------------------------------	----------------------

België/Belgique/Belgien	1. Architect/ Architecte 2. Architect/ Architecte 3. Architect 4. Architect/ Architecte 5. Architect/ Architecte 6. Burgelijke ingenieur- architect 1. Architecte/ Architect 2. Architecte/ Architect 3. Architect 4. Architecte/ Architect 5. Architecte/ Architect 6. Ingénieur-civil — architecte	1.Nationale hogescholen voor architectuur 2.Hogere-architectuur-instituten 3.Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4.Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6.Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 7.,,Faculté Polytechnique” van Mons	godina 1988./1989.		
Danmark	Arkitekt cand. arch.	—Kunstakademiets Arkitektskole København — Arkitektskolen i Århus	1988./1989.		

Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. Diplom-Ingenieur,	—Universitäten (Architektur/Hochbau) —Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) —Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) —Universitäten- Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) —Hochschulen für bildende Künste —Hochschulen für Künste —Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) (16)	1988./1989.		
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	—Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών —Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί 1988./1989. το Τεχνικό πιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση ραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής		
España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación: —Universidad politécnica de Cataluña, escuelas técnicas superiores de arquitectura de Barcelona o del Vallès;	1988./1989. 1999./2000. 1999./2000. 1997./1998.		

—Universidad politécnica de Madrid, escuela técnica superior de arquitectura de Madrid;	1998./1999.		
—Universidad politécnica de Las Palmas, escuela técnica superior de arquitectura de Las Palmas;	1999./2000.		
—Universidad politécnica de Valencia, escuela técnica superior de arquitectura de Valencia;	1998./1999.		
—Universidad de Sevilla, escuela técnica superior de arquitectura de Sevilla;	1999./2000.		
—Universidad de Valladolid, escuela técnica superior de arquitectura de Valladolid;	1994./1995.		
—Universidad de Santiago de Compostela, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña;			
—Universidad del País Vasco, escuela técnica superior de arquitectura de San Sebastián;			
—Universidad de Navarra, escuela técnica superior de arquitectura de Pamplona;			
—Universidad de Alcalá de Henares, escuela politécnica de Alcalá de Henares;			
—Universidad Alfonso X El Sabio, centro politécnico superior de Villanueva de la			

	NUI) University College Dublin 2.Degree of Bachelor of 2.Dublin Institute of Architecture (B.Arch.) Technology, Bolton Street, Dublin (Previously, until 2002 – Degree standard diploma in (College of Technology, architecture (Dip. Arch))		
Italia	3.Certificate of 3.Royal Institute of Architects of associateship (ARIAI) Ireland 4.Certificate of 4.Royal Institute of Architects of membership (MRIAI) Ireland —Laurea in architettura — Università di Camerino Diploma di —Università di Catania — Sede abilitazione di Siracusa all'esercizio — Università di Chieti indipendente della — Università di Ferrara professione che viene — Università di Firenze rilasciato dal ministero — Università di Genova della Pubblica —Università di Napoli Federico istruzione dopo che il II candidato ha sostenuto — Università di Napoli II con esito positivo — Università di Palermo l'esame di Stato — Università di Parma davanti ad una —Università di Reggio Calabria commissione —Università di Roma „La competente Sapienza” — Universtià di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino —Istituto universitario di		1988./1989.

— Laurea in ingegneria edile — architettura	— architettura di Venezia — Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma „La Sapienza”	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998./1999.
— Laurea specialistica in ingegneria edile - architettura	— Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma „La Sapienza” — Università di Ancona — Università di Basilicata — Potenza — Università di Pisa — Università di Bologna — Università di Catania — Università di Genova — Università di Palermo — Università di Napoli Federico II — Università di Roma — Tor Vergata — Università di Trento — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003./2004.

<ul style="list-style-type: none"> — Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica quinquennale in Architettura — Laurea specialistica in Architettura 	<ul style="list-style-type: none"> — Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza” — Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Milano — Politecnico di Bari — Università di Roma III — Università di Firenze — Università di Napoli II — Politecnico di Milano II 	<p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene</p>	<p>1998./1999.</p> <p>1999./2000.</p> <p>indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica 2003./2004.</p> <p>2004./2005.</p>		
---	---	---	--	--	--

Nederland	<p>1.Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur</p> <p>2.Het getuigschrift van het met goed gevolg</p>	<p>1.Technische Universiteit te Delft</p> <p>2.Technische Universiteit te Eindhoven</p>	<p>rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente</p> <p>Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.</p>

afgelegde doctoraal
examen van de
studierichting
bouwkunde,
differentiatie
architectuur en
urbanistiek

3.Het getuigschrift
hoger
beroepsonderwijs, op
grond van het met
goed gevolg afgelegde
examen verbonden
aan de opleiding van
de tweede fase voor
beroepen op het
terrein van de
architectuur,
afgegeven door de
betrokken
examencommissies
van respectievelijk:

- de Amsterdamse
Hogeschool voor de
Kunsten te
Amsterdam
- de Hogeschool
Rotterdam en
omstreken te
Rotterdam
- de Hogeschool
Katholieke
Leergangen te

	Tilburg		
	—de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem		
	—de Rijkshogeschool Groningen te Groningen		
	—de Hogeschool Maastricht te Maastricht		
Österreich	1.Diplom-Ingenieur, Dipl.Ing.	1.Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz)	1998./1999.
	2.Diplom- Ingenieur,Dipl.Ing.	2.Technische Universität Wien	
	3.Diplom-Ingenieur, Dipl.Ing.	3.Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck)	
	4.Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	4.Hochschule für Angewandte Kunst in Wien	
	5.Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	5.Akademie der Bildenden Künste in Wien	
	6.Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	6.Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz	
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura	—Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa	1988./1989.
		—Faculdade de arquitectura da	1991./1992.

	<p>in Article 46 of this Directive and in Criteria for validation published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board.</p> <p>EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the</p>		
--	---	--	--

Criteria for validation.		
2.Degrees in architecture 3. Final examination 4.Examination in architecture 5. Examination Part II	2. Universities 3. Architectural Association 4. Royal College of Art 5.Royal Institute of British Architects	
(1)	1. siječnja 1983.	
(2)	1. siječnja 1983.	
(3)	1. kolovoza 1987. osim za osobe koje su započele osposobljavanje prije tog datuma	
(4)	31. prosinca 1971.	
(5)	31. listopada 1999.	
(6)	Dokaz o kvalifikacijama se više ne izdaje za one koji su počeli osposobljavanje nakon 5. ožujka 1982.	
(7)	9. srpnja 1984.	
(8)	3. prosinca 1971.	
(9)	31. listopada 1993.	
(10)	Dokaz o kvalifikacijama se više ne izdaje za one koji su počeli osposobljavanje nakon 5. ožujka 1982.	
(11)	8. srpnja 1984.	
(12)	1. siječnja 1983., osim za osobe koje su započele osposobljavanje prije ovog datuma i završile ga do kraja 1988.	
(13)	31. prosinca 1994.	

(14) 1. siječnja 1983.

(15) Ospozobljavanje kojim se dobiva dokaz o formalnoj ospozobljenosti za specijalista dentalne, oralne i maksilofacijalne kirurgije (osnovno medicinsko i zubarsko ospozobljavanje) podrazumijeva završen i potvrđen studij medicine (članak 24.) i uz to završen i potvrđen osnovni studij dentalne medicine (članak 34.).

(16) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.

PRILOG VI.

Stečena prava koja se primjenjuju na profesije priznate na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta ospozobljavanja

6. Dokaz o formalnoj ospozobljenosti arhitekata koji koriste stečena prava u skladu s člankom 49. stavkom 1.

Država	Dokaz o formalnoj ospozobljenosti	Referentna akademska godina
België/Belgique/ Belgien	<ul style="list-style-type: none">—diplome koje dodjeljuju visoke državne škole za arhitekturu ili visokoškolski državni zavodi za arhitekturu (architecte-architect)—diplome koje dodjeljuje Visoka škola za arhitekturu pokrajine Hasselt (architect)—diplome koje dodjeljuje Kraljevska umjetnička akademija (architecte – architect)—diplome koje dodjeljuje „écoles Saint-Luc“ (architecte – architect)—sveučilišne diplome iz građevinarstva, s potvrdom o obavljenom pripravnjstvu koju izdaje udruženje arhitekata i koja imatelju daje pravo nošenja profesionalnog naziva arhitekta (architecte – architect)—diplome iz arhitekture koje dodjeljuje centralna ili državna ispitna komisija za arhitekturu (architecte – architect)—diplome iz građevinarstva/arhitekture i diplome iz arhitekture/grajevinarstva koje dodjeljuju fakulteti primijenjenih znanosti sveučilišta i Politehnički fakultet u Monsu (ingénieur architecte, ingénieur-architect)	1987./1988.
Česká republika	<ul style="list-style-type: none">—Diplome koje dodjeljuju fakulteti u okviru „České vysoké učení technické“ (Češko tehničko sveučilište u Pragu):	2006./2007.

- „Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství“ (Fakultet za arhitekturu i građevinarstvo (do 1951.),
- „Fakulta architektury a pozemního stavitelství“ (Fakultet za arhitekturu i građevinarstvo) (od 1951. do 1960.),
- „Fakulta stavební“ (Fakultet za građevinarstvo) (od 1960.), studijski smjerovi: visokogradnja i konstrukcije, visokogradnja, građevinarstvo i arhitektura, arhitektura (uključujući urbanizam i prostorno planiranje), niskogradnja i građevinarstvo za industrijsku i poljoprivrednu proizvodnju, ili studijski program građevinarstva s usmjerenjem visokogradnje i arhitekture,
- „Fakulta architektury“ (Fakultet za arhitekturu) (od 1976.), studijski smjerovi: arhitektura, urbanizam i prostorno planiranje, ili studijski program: arhitektura i urbanizam s usmjerenjem: arhitektura, teorija arhitektonskog projektiranja, urbanizam i prostorno planiranje, povijest arhitekture i rekonstrukcija povjesnih spomenika, ili arhitektura i građevinarstvo.
- Diplome koje je dodijelila „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše“ (do 1951.) na području arhitekture i građevinarstva,
- Diplome koje je dodijelila „Vysoká škola stavitelství v Brně“ (od 1951. do 1956.) na području arhitekture i građevinarstva,
- Diplome koje je dodjeljuje „Vysoké učení technické v Brně“, „Fakulta architektury“ (Fakultet za arhitekturu) (od 1956.) za studijski smjer arhitekture i urbanizma, ili „Fakulta stavební“ (Fakultet za građevinarstvo) (od 1956.) za studijski smjer građevine.
- Diplome koje dodjeljuje „Vysoká škola bánská — Technická univerzita Ostrava“, „Fakulta stavební“ (Fakultet za građevinarstvo) (od 1997.) za studijski smjer konstrukcija i arhitekture, ili za studijski smjer građevinarstva,
- Diplome koje dodjeljuje „Technická univerzita v Liberci“, „Fakulta architektury“ (Fakultet za arhitekturu) (od 1994.) za studijski program arhitekture i urbanizma s usmjerenjem arhitekture,
- Diplome koje dodjeljuje „Akademie výtvarných umění v Praze“ za studijski program umjetnosti, s usmjerenjem arhitektonskog projektiranja,
- Diplome koje dodjeljuje „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze“ za studijski program umjetnosti, s usmjerenjem arhitekture,
- Ovlaštenje koje izdaje „Česká komora architektů“ bez specifikacije područja ili za područje visokogradnje;

Danmark	<ul style="list-style-type: none"> —diplome koje dodjeljuju državne škole za arhitekturu u Kopenhagenu i Aarhusu (architekt) 1987./1988. —potvrda o registraciji koju izdaje Savez arhitekata u skladu sa Zakonom br. 202 od 28. svibnja 1975. (registereret arkitekt) —diplome koje izdaje Visoka škola za građevinarstvo (bygningskonstruktoer), uz potvrdu nadležnih tijela kojom se potvrđuje da je osoba položila ispit formalne izobrazbe i koji sadrži ocjenu nacrta koji je podnositelj izradio i izveo tijekom najmanje šestogodišnjeg stvarnog obavljanja djelatnosti navedenih u članku 48. ove Direktive 		
Deutschland	<ul style="list-style-type: none"> —diplome koje dodjeljuju umjetničke visokoškolske institucije (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)) 1987./1988. —diplome koje dodjeljuju odjeli za arhitekturu (Architektur/Hochbau) na „Technische Hochschulen“ tehničkih sveučilišta, sveučilišta i „Gesamthochschulen“, ako su te institucije povezane u „Gesamthochschulen“ (Dipl.-Ing. i bilo koji drugi naziv koji se nositeljima ovih diploma može odrediti kasnije). —diplome koje dodjeljuju odjeli za arhitekturu (Architektur/Hochbau) na „Fachhochschulen“, te odjeli za arhitekturu (Architektur/Hochbau) na „Gesamthochschulen“, ako su te institucije povezane u „Gesamthochschulen“, uz potvrdu, ako studij traje manje od četiri ali ne manje od tri godine, koja potvrđuje četverogodišnje razdoblje stručnog iskustva u Saveznoj Republici Njemačkoj, a koju izdaje stručno tijelo u skladu s člankom 47. stavkom 1. (Ingenieur grad. i bilo koji drugi naziv koji se nositeljima ovih diploma može dati kasnije). —diplome (Prüfungszeugnisse) koje su prije 1. siječnja 1973. dodijelili odjeli arhitekture na „Ingenieurschulen“ i „Werkkunstschulen“, uz potvrdu nadležnih tijela kojom se potvrđuje da je određena osoba položila ispit formalne osposobljenosti i koji sadrži ocjenu nacrta koje je podnositelj izradio i izveo tijekom najmanje šestogodišnjeg stvarnog obavljanja djelatnosti navedenih u članku 48. ove Direktive 		
Eesti	<ul style="list-style-type: none"> —diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (diploma arhitekture koju od 1996. dodjeljuje Fakultet arhitekture na estonskoj akademiji umjetnosti), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989.-1995. (koju je dodjeljivalo Sveučilište umjetnosti iz Tallinna u razdoblju 1989.-1995.), väljastatud Eesti NSV Riikliku 		

	Kunstiinstituudi poolt 1951.- 1988. (koju je dodjelivao Državni institut za umjetnost Estonske SSR između 1951. i 1988.)		
Ellács	<ul style="list-style-type: none"> —diplome inženjera/arhitekta koje dodjeljuje Atenski Metsovion Polytechnion zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture —diplome inženjera/arhitekta koje dodjeljuje Solunski Aristotelion Panepistimion zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture —diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Atenski Metsovion Polytechnion zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture —diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Solunski Aristotelion zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture —diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Panepistimion Thrakis zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture —diplome inženjera/građevinara koje dodjeljuje Panepistimion Patron zajedno s potvrdom koju izdaje Grčka tehnička komora, a koja potvrđuje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture 	1987./1988.	
España	Službena formalna kvalifikacija arhitekta (título oficial de arquitecto) koju dodjeljuje Ministarstvo obrazovanja i znanosti, ili sveučilišta	1987./1988.	
France	<ul style="list-style-type: none"> —vladine diplome iz arhitekture koje je do 1959. izdavalо Ministarstvo obrazovanja, a kasnije Ministarstvo kulture (architecte DPLG) —diplome koje dodjeljuje „Ecole spéciale d’architecture” (architecte DESA) —diplome koje od 1955. dodjeljuje „Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg” (prije „Ecole nationale d’ingénieurs de Strasbourg”), odjel za arhitekturu (architecte ENSAIS) 	1987./1988.	
Ireland	<ul style="list-style-type: none"> —diploma Bachelor of Architecture koju dodjeljuje Irsko državno sveučilište diplomantima arhitekture na University College u Dablinu (B Arch. (NUI)) —standardna diploma arhitekture koju dodjeljuje College of Technology, Bolton Street, Dublin (Dipl. Arch.) —potvrda o pridruženom članstvu u Royal Institute of Architects of Ireland (Kraljevski institut irskih arhitekata) (ARIAI) 		

Italia	<ul style="list-style-type: none"> — potvrda o članstvu u Royal Institute of Architects of Irland (MRIAII) — diplome „laurea in architettura” koje dodjeljuju sveučilišta, politehničke institucije i visokoškolske institucije arhitekture u Veneciji i u Reggio Calabria, uz diplomu koja njezinom nositelju omogućuje samostalno obavljanje profesije arhitekta, koju dodjeljuje ministar obrazovanja nakon što podnositelj pred nadležnim tijelom položi državni ispit koji mu omogućuje samostalno obavljanje profesije arhitekta (dott. Architetto) — diplome „laurea in ingegneria” za visokogradnju koje dodjeljuju sveučilišta i politehničke institucije, uz diplomu koja njezinom nositelju omogućuje samostalno obavljanje profesije na području arhitekture, koju dodjeljuje ministar obrazovanja nakon što podnositelj pred nadležnim tijelom položi državni ispit koji mu omogućuje samostalno obavljanje profesije (dott. Architetto ili dott. Ing. In ingegneria civile) 	1987./1988.
Kúpros	<ul style="list-style-type: none"> — Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (Potvrda o upisu u Registrar arhitekata koju izdaje Znanstvena i tehnička komora Cipra (ETEK)) 	2006./2007.
Latvija	<ul style="list-style-type: none"> — „Arhitekta diploms” ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958.gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodala no 1958 gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultate kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikats”, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība („diploma iz arhitekture” koju je do 1958. dodjeljivao Odjel za arhitekturu Građevinarskog fakulteta Latvijskog državnog sveučilišta; od 1958. do 1991. Odjel za arhitekturu Građevinarskog fakulteta Politehničkog instituta u Rigi; od 1991. i 1992. Fakultet za arhitekturu Tehničkog sveučilišta u Rigi, te potvrda o registraciji koju izdaje Udruga arhitekata Latvije) 	2006./2007.
Lietuva	<ul style="list-style-type: none"> — diplome inžiniera arhitekture/arhitekta koje je do 1969. izdavao Kauno politechnikos institutas (inžinierius architektas/architektas), — diplome arhitekt, diplomirani arhitekt, magistar arhitekture koje je izdavao Vilnius inžinerinių statybos institutas do 1990., Vilniaus technikos universitetas do 1996., te Vilnius Gedimino technikos universitetas od 1996. (architektas/architekturos bakalauras/architekturos magistras), — diplome za specijaliste koji su završili program ospozobljavanja za arhitekta/diplomiranog arhitekta/magistra arhitekture koje je dodjeljivao LTSR 	2006./2007.

	Valstybinis dailes institutas do 1990.; od 1990. Vilniaus dailes akademija (architekturos kursas/architekturos bakalauras/architekturos magistras), —diplome diplomirani arhitekt/magistar arhitekture koje od 1997. dodjeljuje Kauno technologijos universitetas (architekturos bakalauras/architekturos magistras). Svim ovim diplomama mora biti priložena potvrda koju izdaje komisija za izdavanje potvrda a koja vlasniku te potvrde daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture (Certified Architect/Atestuotas architektas)	
Magyarország	—„okleveles építészmérnök” diploma (diploma arhitekture, magistar znanosti arhitekture) koju dodjeljuju sveučilišta, —„okleveles építész tervező művész” diploma (diploma magistra znanosti iz arhitekture i građevinarstva) koju dodjeljuju sveučilišta	2006./2007.
Malta	—Perit: Lawrja ta’ Perit koju dodjeljuje Universita’ ta’ Malta i s kojom se stječe pravo upisa kao Perit	2006./2007.
Nederland	—svjedodžba kojom se potvrđuje da je osoba položila diplomski ispit iz arhitekture, 1987./1988. koju izdaje odjel za arhitekturu tehničkih visokih škola u Delftu ili Eindhovenu (bouwkundig ingenieur) —diplome koje izdaju državno priznate akademije za arhitekturu (architect) —diplome koje su do 1971. izdavali prijašnji fakulteti za arhitekturu (Hoger Bouwinstonderricht) (architect HBO) —diplome koje su do 1971. izdavali prijašnji fakulteti za arhitekturu (voortgezet Bouwinstonderricht) (architect VBO) —svjedodžba kojom se potvrđuje da je osoba položila ispit koji organizira Savez arhitekata pri „Bond van Nederlandse Architecten” (Red nizozemskih arhitekata, BNA) (architect) —diploma koju izdaje „Stichting Instituut voor Architectuur” (fondacija „Institut za arhitekturu”) (IVA) po završetku programa osposobljavanja koju organizira ova fondacija i koji traje najmanje četiri godine (architect), uz potvrdu nadležnih tijela kojom se potvrđuje da je osoba položila ispit formalne osposobljenosti i koja sadrži ocjenu nacrta koji je podnositelj izradio i izveo tijekom najmanje šestogodišnjeg stvarnog obavljanja djelatnosti navedenih u članku 44. ove Direktive —potvrda koju izdaju nadležna tijela i kojom se potvrđuje da je osoba prije 5. kolovoza 1985. položila diplomski ispit za „Kandidaat in de bouwkunde” pri tehničkom fakultetu u Delftu ili Eindhovenu, i da je kroz razdoblje od najmanje	

Österreich	<p>pet godina neposredno prije ovog datuma obavljala djelatnosti arhitekta, čija važnost i priroda, osiguravaju stručnost za obavljanje tih djelatnosti, u skladu s nizozemskim zahtjevima (architect)</p> <ul style="list-style-type: none"> —potvrda koju izdaju nadležna tijela samo osobama koje su prije 5. kolovoza 1985. navršile 40 godina života, kojom se potvrđuje da je osoba kroz razdoblje od najmanje pet godina neposredno prije ovog datuma obavljala djelatnosti arhitekta, čija važnost i priroda, osiguravaju stručnost za obavljanje tih djelatnosti, u skladu s nizozemskim zahtjevima (architect) —potvrde iz sedme i osme alineje ne moraju se više priznavati od datuma stupanja na snagu nizozemskih zakona i propisa koji uređuju započinjanje obavljanja i obavljanje arhitekturnih djelatnosti pod profesionalnim nazivom arhitekta, ako prema tim odredbama te potvrde ne dozvoljavaju započinjanje obavljanja djelatnosti pod profesionalnim nazivom arhitekta —diplome koje dodjeljuju sveučilišta za tehnologiju u Beču i Grazu, te sveučilište u 1997./1998. Innsbrucku, Fakultet za građevinarstvo („Bauingenieurwesen“) i arhitekturu („Architektur“) s usmjerenjem arhitekture, građevinarstva („Bauingenieurwesen“), visokogradnje („Hochbau“) i „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen“) —diplome koje dodjeljuje sveučilište za „Bodenkultur“ na studijskom programu „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“ —diplome koje dodjeljuje Fakultet za primjenjenu umjetnost Sveučilišta u Beču, za studij arhitekture —diplome koje dodjeljuje Umjetnička akademija u Beču, za studij arhitekture —diplome ovlaštenih inženjera (Ing.) koje dodjeljuje visoka tehnička škola ili visoka građevinska škola s licencem „Baumeister“ koja potvrđuje najmanje šest godina stručnog iskustva u Austriji i položen ispit —diplome koje dodjeljuje Fakultet za umjetničko i industrijsko osposobljavanje u Linzu, za studij arhitekture —potvrda o kvalifikaciji za građevinskog inženjera ili građevinskog konzultanta na području izgradnje („Hochbau“, „Bauwesen“, „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen“, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“) u skladu sa Zakonom o građevinskim tehničarima (Ziviltechnikergesetz, BGBl. No 156/1994) 	
Poljska	Diplome koje dodjeljuju arhitektonski fakulteti:	2006./2007.

- Tehnološko sveučilište u Varšavi, Fakultet arhitekture u Varšavi (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); profesionalni naziv za arhitekte: inžinier architekt, magister nauk technicznych; inžinier architekt; inžiniera magistra architektury; magistra inžiniera architektury; magistra inžiniera architekta; magister inžinier architekt (od 1945. do 1948., naziv: inžinier architekt, magister nauk technicznych; od 1951. do 1956., naziv: inžinier architekt; od 1954. do 1957., 2. stupanj, naziv: inžiniera magistra architektury; od 1957. do 1959., naziv: inžiniera magistra architektury; od 1959. do 1964., naziv: magistra inžiniera architektury; od 1964. do 1982., naziv: magistra inžiniera architekta; od 1983. do 1990., naziv: magister inžinier architekt; od 1991., naziv: magistra inžiniera architekta),
- Tehnološko sveučilište u Krakowu, Fakultet arhitekture u Krakowu (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: magister inžinier architekt (od 1945. do 1953. Sveučilište za rударство i metalurgiju, Politehnički fakultet arhitekture – Akademia Górniczo-Hutnicza, Politehniczny Wydział Architektury),
- Tehnološko sveučilište u Wrocławu, Fakultet arhitekture u Wrocławu (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: inžinier architekt, magister nauk technicznych; magister inžinier architektury; magister inžinier architekt (od 1949. do 1964., naziv: inžinier architekt, magister nauk technicznych; od 1956. do 1964., naziv: magister inžinier architektury; od 1964., naziv: magister inžinier architekt),
- Tehnološko sveučilište u Šleziji, Fakultet arhitekture u Gliwicama (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: inžinier architekt; magister inžinier architekt (od 1945. do 1955., Fakultet inženjerstva i građevine - Wydział Inżynieryjno-Budowlany, naziv: inžinier architekt; od 1961. do 1969., Fakultet industrijske građevine i općeg inženjerstva - Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego, naziv: magister inžinier architekt; od 1969. do 1976., Fakultet građevinarstva i arhitekture - Wydział Budownictwa i Arhitektury, naziv: magister inžinier architekt; od 1977., Fakultet arhitekture - Wydział Architektury, naziv: magister inžinier architekt i od 1995., naziv: inžinier architekt),
- Tehnološko sveučilište u Poznańu, Fakultet arhitekture u Poznańu (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: inžinier

<p>architektury; inžinier architekt; magister inžinier architekt (od 1945. do 1955. Visoka tehnička škola, Fakultet arhitekture – Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, naziv: inžinier architektury; od 1978., naziv: magister inžinier architekt i od 1999., naziv: inžinier architekt),</p> <ul style="list-style-type: none"> —Tehničko sveučilište u Gdańsku, Fakultet arhitekture u Gdańsku (Politechnika Gdańsk, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: magister inžinier architekt (od 1945. do 1969. Fakultet arhitekture - Wydział Architektury, od 1969. do 1971. Fakultet građevinarstva i arhitekture - Wydział Budownictwa i Architektury, od 1971. do 1981. Institut za arhitekturu i urbanizam - Instytut Architektury i Urbanistyki, od 1981. Fakultet arhitekture - Wydział Architektury), —Tehničko sveučilište u Białymostku, Fakultet arhitekture u Białymostku (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); profesionalni naziv arhitekta: magister inžinier architekt (od 1975. do 1989. Institut za arhitekturu - Instytut Architektury), —Tehničko sveučilište u Łódžu, Fakultet građevinarstva, arhitekture i okolišnog inženjeringu u Łódžu (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); profesionalni naziv arhitekta: inžinier architekt; magister inžinier architekt (od 1973. do 1993 Fakultet građevinarstva i arhitekture - Wydział Budownictwa i Architektury, te od 1992. Fakultet građevinarstva, arhitekture i okolišnog inženjeringu — Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; naziv: od 1973. do 1978., naziv: inžinier architekt, do 1978., naziv: inžinier architekt, od 1978., naziv: magister inžinier architekt), —Tehničko sveučilište u Szczecinu, Fakultet građevinarstva i arhitekture u Szczecinu (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); profesionalni naziv arhitekta: inžinier architekt; magister inžinier architekt (od 1948. do 1954. Visoka tehnička škola, Fakultet arhitekture - Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury, naziv: inžinier architekt, od 1970., naziv: magister inžinier architekt i od 1998., naziv: inžinier architekt), <p>Svim ovim diplomama mora biti priložena potvrda o članstvu koju izdaje nadležna regionalna komora arhitekata u Poljskoj, i kojom se daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture u Poljskoj.</p> <p>Portugal —diploma „diploma do curso especial de arquitectura” koju dodjeljuju škole za 1987./1988.</p>		
--	--	--

Slovenija	<p>umjetnost u Lisabonu i Portu</p> <ul style="list-style-type: none"> —diploma arhitekture „diploma de arquitecto” koju dodjeljuju škole za umjetnost u Lisabonu i Portu —diploma „diploma do curso de arquitectura” koju dodjeljuju visoke škole za umjetnost u Lisabonu i Portu —diploma „diploma de licenciatura em arquitectura” koju dodjeljuje Visoka škola za umjetnost u Lisabonu —diploma „carta de curso de licenciatura em arquitectura” koju dodjeljuju Tehničko sveučilište u Lisabonu i Sveučilište u Portu —sveučilišna diploma iz građevinarstva (licenciatura em engenharia civil) koju dodjeljuje Visoki tehnički institut Tehničkog sveučilišta u Lisabonu —sveučilišna diploma iz građevinarstva (licenciatura em engenharia civil) koju dodjeljuje Tehnički fakultet (de Engenharia) Sveučilišta u Portu —sveučilišna diploma iz građevinarstva (licenciatura em engenharia civil) koju dodjeljuje Fakultet znanosti i tehnologije Sveučilišta u Coimbri —sveučilišna diploma iz građevinarstva, proizvodnje (licenciatura em engenharia civil, produçao) koju dodjeljuje Sveučilište u Minhu —„Univerzitetni diplomirani inženir arhitekture/univerzitetna diplomirana inženirka 2006./2007. arhitekture” (sveučilišna diploma arhitekture) koju dodjeljuje Fakultet za arhitekturu, kojoj se prilaže zakonom priznata potvrda nadležnog tijela iz područja arhitekture, kojom se daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture —Sveučilišna diploma koju dodjeljuju tehnički fakulteti i kojom se daje naziv „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.)/univerzitetna diplomirana inženirka”, kojoj se prilaže zakonom priznata potvrda nadležnog tijela iz područja arhitekture, kojom se daje pravo obavljanja djelatnosti iz područja arhitekture 	
Slovensko	<ul style="list-style-type: none"> —Diploma na studijskom smjeru „arhitektura i visokogradnja („architektúra a pozemné stavitel’stvo“) koju je dodjeljivalo Slovačko tehničko sveučilište (Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1950. – 1952. (naziv: Ing.), —Diploma na studijskom smjeru „arhitektura“ („architektúra“) koju je dodjeljivao Fakultet arhitekture i gradevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry a pozemného stavitel’stva, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1952. – 1960. (naziv: Ing. arch.), —Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja“ („pozemné stavitel’stvo“) koju je 	2006./2007.

<p>dodjeljivao Fakultet arhitekture i građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1952. – 1960. (naziv: Ing.),</p> <ul style="list-style-type: none"> —Diploma na studijskom smjeru „arhitektura“ („architektúra“) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1961. – 1976. (naziv: Ing. arch.), —Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja“ („pozemné stavby“) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1961. - 1976. (naziv: Ing.), —Diploma na studijskom smjeru „arhitektura“ („architektúra“) koju dodjeljuje Fakultet arhitekture Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1977. (naziv: Ing. arch.), —Diploma na studijskom smjeru „urbanizam“ („urbanizmus“) koju dodjeljuje Fakultet arhitekture Slovačkog tehničkog sveučilišta (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) u Bratislavi od 1977. (naziv: Ing. arch.), —Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja“ („pozemné stavby“) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 1977.- 1997. (naziv: Ing.), —Diploma na studijskom smjeru „arhitektura i visokogradnja“ („architektúra a pozemné stavby“) koju dodjeljuje Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 1998. (naziv: Ing.), —Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja – specijalizacija: arhitektura“ („pozemné stavby - špecializácia: architektúra“) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 2000. – 2001. (naziv: Ing.), —Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja i arhitektura“ („pozemné stavby a architektúra“) koju dodjeljuje Fakultet građevinarstva Slovačkog tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta - Slovenská technická univerzita) u Bratislavi od 2001. (naziv: Ing.), —Diploma na studijskom smjeru „arhitektura“ („architektúra“) koju dodjeljuje Akademija za umjetnost i dizajn (Vysoká škola výtvarných umení) u Bratislavi od 		
---	--	--

	<p>1969. (naziv: Akad. arch. do 1990; Mgr. od 1990. do 1992.; Mgr. arch. od 1992. do 1996.; Mgr. art. od 1997.),</p> <ul style="list-style-type: none"> —Diploma na studijskom smjeru „visokogradnja“ („pozemné staviteľstvo“) koju je dodjeljivao Fakultet građevinarstva Tehničkog sveučilišta (Stavebná fakulta, Technická univerzita) u Košicama od 1981. – 1991. (naziv: Ing.), <p>Svim ovim diplomama mora se priložiti:</p> <ul style="list-style-type: none"> —ovlaštenje Slovačke komore arhitekata (Slovenská komora architektov) u Bratislavi bez specifikacije područja ili za područje „visokogradnje“ („pozemné stavby“) ili „prostornog planiranja“ („územné plánovanie“), —ovlaštenje Slovačke komore građevinara (Slovenská komora stavebných inžinierov) u Bratislavi za područje visokogradnje („pozemné stavby“) —diplome koje dodjeljuju odjeli za arhitekturu Tehnološkog sveučilišta i Sveučilišta 1997./1998. u Oulu (arkkitehti/arkitekt) —diplome koje dodjeljuju instituti za tehnologiju (rakennusarkkiteht/byggnadsarkitekt) <p>Suomi/Finland</p> <p>Sverige</p> <p>United Kingdom</p> <p>1987./1988.</p>		
--	---	--	--

PRILOG VII.

Dokumenti i potvrde koji se mogu zahtijevati u skladu s člankom 50. stavkom 1.

1. Dokumenti

- (a) Potvrda o državljanstvu dotične osobe.
- (b) Kopije potvrda o specijalističkom usavršavanju ili dokaz o formalnim kvalifikacijama koje omogućavaju pristup toj profesiji, te potvrda o stručnom iskustvu osobe, gdje je to primjерeno.

Nadležna tijela države članice domaćina mogu pozvati podnositelje da dostave informacije o svom sposobljavanju u mjeri u kojoj je to potrebno da bi se utvrdilo postojanje mogućih bitnih razlika u odnosu na zahtijevano nacionalno sposobljavanje, kako je to utvrđeno u članku 14. Kada podnositelj ne može dati ove informacije, nadležna tijela države članice domaćina obraćaju se kontaktnim točkama, nadležnom tijelu ili drugom odgovarajućem tijelu u matičnoj državi članici.

- (c) U slučajevima navedenim u članku 16., potvrda o prirodi i trajanju djelatnosti koju izdaje nadležno tijelo u matičnoj državi članici ili u državi članici iz koje dolazi strani državljanin.
- (d) Ako nadležno tijelo države članice domaćina zahtijeva od osoba koje žele obavljati reguliranu profesiju dokaz o njihovom dobrom karakteru ili ugledu, ili o tome da nisu objavili stečaj, ili kada prekine ili zabrani obavljanje te profesije u slučaju teže povrede pravila struke ili kaznenog djela, ta država članica prihvata kao dostatan dokaz za državljanje države članice koji žele obavljati tu profesiju na njezinom državnom području, predočenje dokumenata koje su izdala nadležna tijela matične države članice ili države članice iz koje dolazi strani državljanin, a koji potvrđuju da su ti zahtjevi ispunjeni. Ta tijela moraju dostaviti tražene dokumente u roku od dva mjeseca.

Ako nadležna tijela matične države članice ili države članice iz koje dolazi strani državljanin ne izdaju dokumente navedene u prvom podstavku, ti će se dokumenti zamijeniti izjavom pod prisegom – ili, u državama u kojima nije predviđena izjava pod prisegom, svečanom izjavom koju ta osoba daje pred nadležnim sudskim ili upravnim tijelom, ili kada je to primjерeno, pred javnim bilježnikom ili pred kvalificiranim stručnim tijelom matične države članice ili države članice iz koje ta osoba dolazi; takvo tijelo ili javni bilježnik izdaju potvrdu kojom se potvrđuje autentičnost izjave pod prisegom ili svečane izjave.

- (e) Ako država članica domaćin od svojih vlastitih državljana koji žele početi obavljati reguliranu profesiju traži dokument o njihovom fizičkom ili duševnom zdravlju, ta država članica kao dostatan dokaz prihvata predočenje dokumenta koji se zahtijeva u matičnoj državi članici. Ako matična država članica ne izda takav dokument, država članica domaćin prihvata potvrdu koju izdaje nadležno tijelo u toj državi. U tom slučaju nadležna tijela matične države članice moraju izdati traženi dokument u roku od dva mjeseca.

(f) Kada država članica domaćin zahtijeva od svojih državljana koji žele započeti obavljati reguliranu profesiju da dostave:

- dokaz o svom imovinskom stanju,
- dokaz da su osigurani od finansijskih rizika koji proizlaze iz njihove profesionalne odgovornosti u skladu sa zakonima i propisima koji su na snazi u državi članici domaćinu u vezi s uvjetima i opsegom pokrića,

ta država članica prihvata kao dostatan dokaz potvrdu koju izdaju banke i osiguravajuća poduzeća druge države članice.

2. Potvrde

Kako bi olakšale primjenu glave III. poglavљa III. ove Direktive, države članice mogu propisati da osobe koje ispunjavaju uvjete sposobljanja, osim dokaza o formalnoj sposobljenosti moraju dostaviti i potvrdu nadležnih tijela matične države članice kojom se potvrđuje da je taj dokaz o formalnoj sposobljenosti upravo onaj koji je obuhvaćen ovom Direktivom.